CRISTOSUL ATOTINCLUSIV

WITNESS LEE

Living Stream Ministry
Anaheim, California • www.lsm.org
Copyright 1995 Living Stream Ministry
Toate drepturile rezervate. Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă sau transmisă în vreo formă sau prin vreun mijloc — grafic, electronic sau mecanic, incluzând copierea xerox, înregistrarea sau folosirea sistemelor de înmagazinare şi recuperare a informaţiei — fără permisiunea scrisă din partea editurii.
Ediţia I, iunie 1995 Ediţia de distribuţie în masă, mai 2003
ISBN:0-7363-2318-X
Traducere din limba engleză
Titlul original: *The All-Inclusive Christ*
(Romanian translation)
Publicaţie distribuită gratuit de către:
Rhema P. O. Box 31651, Seattle, WA 98103 U.S.A.
A se vedea ultima pagină pentru informaţii referitoare la distribuitorul local.
O publicaţie a editurii: *Living Stream Ministry*
2431W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801 U.S.A. P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.
Tipărită în Belarus

CUPRINS

Capitolul		*Pagina*
	Prefaţă	5
1	Cristosul atotinclusiv — o introducere	7
2	Bunătatea ţării — spaţiozitatea ei	17
3	Bunătatea ţării —înălţarea ei	25
4	Bunătatea ţării — bogăţiile ei nepătrunse I.Apa	35
5	Bunătatea ţării—bogăţiile ei nepătrunse II. Hrana	43
6	Bunătatea ţării — bogăţiile ei nepătrunse II. Hrana (continuare)	55
7	Bunătatea ţării — bogăţiile ei nepătrunse III. Mineralele	65
8	Bunătatea ţării — bogăţiile ei nepătrunse III. Mineralele (continuare)	75
9	Cum să stăpânim ţara I. Prin miel, mană, chivot şi cort	85
10	Cum să stăpânim ţara II. Prin jertfe şi preoţie	97
11	Cum să stăpânim ţara III. Prin principiile guvernatoare	111
12	Cum să stăpânim ţara IV. Prin formarea armatei	125
13	Cum să stăpânim ţara V. Factorii de ODOzitie	135
14	Intrarea în ţara cea bună	
15	Viaţa în ţară	
16	Rezultatul ţării — templul şi oraşul	
151 163		
177		

Toate citatele din Scriptură sunt preluate din Versiunea Americană Standard.

PREFAŢĂ

Această carte este compusă din mesaje ţinute de fratele Witness Lee în decembrie 1962, în Los Angeles California.

CAPITOLUL 1 **CRISTOSUL ATOTINCLUSIV - O INTRODUCERE**

Lectură biblică: Gen. 1:1,2, 9-12,26,27, 29; 7:17; 8:1,13,22; 12:1, 7; Exod 3:8; 6:8; Ezec. 20:40-42; 1 Cor. 1:30; Col. 2:6, 7, 16, 17; 3:11; Efes. 2:12; Gal. 5:4

în această serie de mesaje dorim să vedem ceva despre ţara Canaa-nului, care este simbolul Cristosului atotinclusiv. De asemenea dorim să vedem felul în care oraşul şi templul care au fost zidite în această ţară a Canaanului sunt simboluri ale plinătăţii lui Cristos, care este Trupul Său, Biserica. Astfel, ceea ce vom analiza este Cristosul atotinclusiv din care şi pe care este zidită plinătatea lui Cristos, Biserica. Reţineţi bine faptul că nu este vorba doar despre Cristos şi Biserică, ci despre Cristosul atotinclusiv şi plinătatea lui Cristos care este Trupul Său, Biserica.

CRISTOS REALITATEA TUTUROR LUCRURILOR

înainte de toate, aş vrea să vă cer să vedeţi faptul că, conform Scripturilor, toate lucrurile fizice, toate lucrurile materiale pe care le vedem, le atingem şi le savurăm, nu sunt lucruri reale. Ele sunt doar o umbră, o ilustraţie a celor reale. Zi de zi noi contactăm atât de multe obiecte materiale: mâncăm hrană, bem apă, îmbrăcăm haine; locuim în casele noastre şi ne conducem maşinile. Aş vrea să vă cer să vedeţi şi să reţineţi bine faptul că aceste lucruri nu sunt reale. Ele nu sunt decât umbre, ilustraţii. Hrana pe care o mâncăm în fiecare zi nu este hrana reală, ci o ilustraţie a celei reale. Apa pe care o bem nu este apa reală. Lumina din faţa ochilor noştri nu este lumina reală, ci o ilustraţie care ne îndreaptă atenţia înspre altceva.

Atunci care sunt lucrurile reale? Fraţi şi surori, aş dori ca prin harul lui Dumnezeu să vă spun în adevăr că lucrurile reale nu sunt altceva decât Cristos însuşi. Cristos este hrana reală pentru noi.

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV - O INTRODUCERE

Cristos este apa reală pentru noi. Cristos este lumina reală pentru noi. Cristos este realitatea oricărui lucru pentru noi. Nici chiar viaţa noastră fizică nu este o viaţă reală. Ea nu este decât o ilustraţie care ne îndreaptă atenţia înspre Cristos. Cristos este viaţa reală pentru noi. Dacă nu-L ai pe Cristos, tu nu ai viaţă. Veţi spune: „Sunt viu; am viaţă în trupul meu!" Dar trebuie să vedeţi faptul că aceasta nu este viaţa reală. Este doar o umbră care arată înspre viaţa reală, care este Cristos însuşi.

Zi de zi, în timp ce trăiesc în casa mea, am conştienta şi sentimentul că ea nu este locuinţa mea reală. într-o zi I-am spus Domnului: „Doamne, aceasta nu este locuinţa mea; aceasta nu este o locuinţă reală; aceasta nu este nimic. Doamne, Tu însuţi eşti locuinţa mea." Da, El este locuinţa reală pentru noi.

Acum aş dori să vă pun o întrebare. Poate nu vi s-a întâmplat niciodată aşa ceva. S-ar putea să vă fie foarte clar faptul că Cristos este hrana voastră, Cristos este apa voastră vie, Cristos este lumina voastră şi Cristos este viaţa voastră. Dar permiteţi-mi să vă întreb, aţi conştientizat vreodată faptul că Cristos este chiar ţara în care trăiţi? Cristos este ţara (pământul). S-ar putea să simţiţi că zi de zi trăiţi pe acest pământ, în acest colţ de ţară, dar trebuie să conştientizaţi faptul că acest pământ nu este ţara voastră reală. Chiar şi acest pământ nu este altceva decât o ilustraţie care arată înspre Cristos. Cristos este ţara reală pentru noi. Hrana este o ilustraţie, apa este o ilustraţie, lumina este o ilustraţie, viaţa noastră este o ilustraţie, iar ţara este şi ea o ilustraţie. Cristos este ţara reală pentru noi. Trebuie să vă spun că sunt creştin de mai mult de treizeci de ani, dar abia în ultimii ani mi-am dat seama că Cristos este ţara pentru mine. Ştiam că Cristos este pentru mine viaţa, lumina, hrana şi totul, dar nu ţara.

în ultimii câţiva ani Domnul m-a făcut să-L experimentez tot mai mult. înainte ca Domnul să-mi arate că El este pentru noi ţara, El mi-a arătat întâi că El este locuinţa noastră. Citisem Scripturile zi de zi timp de mai mult de douăzeci de ani, fără să remarc faptul că Domnul este locuinţa noastră. Apoi într-o zi am văzut ceva din Psalmul 90. în primul verset Moise spunea: „Doamne, Tu eşti locuinţa noastră din generaţie în generaţie." O, în ziua aceea Domnul mi-a deschis ochii ca să văd că El este locuinţa mea. Atunci L-am cunoscut

pe Domnul ca fiind ceva mai mult. Dar după doi sau trei ani Domnul mi-a deschis ochii chiar mai mult. Am văzut că Domnul nu este pentru mine doar locuinţa, ci şi ţara. Domnul este ţara pentru mine! O, începând de atunci Domnul mi-a arătat multe lucruri din Scripturi. De atunci am început să înţeleg de ce în Vechiul Testament Domnul Se referea mereu la un colţ de ţară. Domnul l-a chemat afară pe Avraam spunându-i că îl va duce într-o anumită ţară, care era ţara Canaanului. Amintiţi-vă că de multe ori, începând cu al doisprezecelea capitol din Geneza şi până la sfârşitul Vechiului Testament, Domnul a pus accentul pe ţară şi S-a referit la ea din nou şi din nou. Ţara... ţara...ţara pe care am promis-o părinţilor tăi. Ţara pe care am promis-o lui Avraam; ţara pe care am promis-o lui Isaac; ţara pe care am promis-o lui Iacov; ţara pe care v-am promis-o vouă. Vă voi duce în ţară. Era ţara, ţara, mereu ţara.

CENTRUL PLANULUI VEŞNIC AL LUI DUMNEZEU

Centrul Vechiului Testament este templul dinăuntrul cetăţii. Acest templu dinăuntrul cetăţii era construit în acel colţ de ţară, iar acel colţ de ţară împreună cu templul şi oraşul construite în el constituie însuşi centrul Scripturilor Vechiului Testament. De asemenea este centrul minţii lui Dumnezeu. în mintea lui Dumnezeu există acest colţ de ţară împreună cu templul şi oraşul ei.

Dacă cunoaştem Scripturile şi avem lumină de la Dumnezeu, ne vom da seama că centrul planului veşnic al lui Dumnezeu, simbolic vorbind, este ţara împreună cu templul şi oraşul ei. începând cu primul capitol din Geneza, Vechiul Testament întotdeauna ia ţara ca şi centru, întotdeauna menţionează ceva legat de ţară.

Să ne oprim la primul capitol din Geneza. Poate sunteţi atât de familiari cu acest capitol încât aţi putea să-l recitaţi din memorie. Dar s-ar putea ca un lucru să vă scape. în primul capitol din Geneza există ceva foarte important, ceva ce se ascunde sub suprafaţă. Este *ţara.* Vă rog să vă gândiţi. Conform celor consemnate în primul capitol din Geneza, care este scopul şi ţinta creaţiei lui Dumnezeu? Nu este nimic altceva decât recuperarea ţării. Dumnezeu a vrut să recupereze ţara şi să facă ceva în ea. „La început Dumnezeu a creat cerurile şi *pământul."* Ce se spune despre pământ? Pe pământ era haos. Pământul era pustiu şi gol, şi pe el erau ape adânci. El era îngropat sub adânc. Deci

Dumnezeu a intervenit pentru a lucra; Dumnezeu a început să recupereze pământul. El a despărţit lumina de întuneric şi apele de deasupra de apele de dedesubt. Apoi El a despărţit apa de pământ şi pământul a ieşit din apă în a treia zi. Tot în a treia zi Domnul Isus Cristos a ieşit din adâncimile morţii. Deci, vedeţi, acesta este un simbol, în a treia zi Dumnezeu a scos pământul din apele morţii. Cu ajutorul acestui simbol puteţi înţelege ce este pământul. Pământul sau ţara este un simbol al lui Cristos.

Apoi, după ce pământul a ieşit din apă, ce s-a întâmplat? O, au venit în fiinţă tot felul de forme de viaţă — verdeaţă, ierburi care produc sămânţă şi pomi fructiferi care produc fructe. Cred că acum vedeţi întregul tablou. După învierea lui Cristos, după ce Domnul a fost scos din moarte, El a produs o abundenţă de viaţă. Da, El a fost plin de producţia vieţii. Apoi, pe acest pământ care era plin de viaţă, omul a fost creat conform imaginii lui Dumnezeu, având asemănarea lui Dumnezeu, şi acestui om i-a fost încredinţată autoritatea lui Dumnezeu. După ce Domnul a ieşit din moarte, a fost produsă o abundenţă a vieţii, iar în mijlocul acestei plinătăţi a vieţii a fost creat un om care era reprezentantul lui Dumnezeu, având imaginea lui Dumnezeu, asemănarea lui Dumnezeu şi autoritatea lui Dumnezeu. Toate aceste lucruri au avut loc în Cristos ca şi colţ de ţară.

Acum ştiţi ce se înţelege prin ţară. Ţara nu este nimic altceva decât o ilustraţie a lui Cristos ca fiind totul pentru noi. Tot ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru omenire este concentrat în ţară. Omul a fost creat pentru a trăi în ţară, unde să savureze întreaga provizie a lui Dumnezeu. Toate lucrurile legate de om sunt concentrate în ţară, care este un simbol al lui Cristos. Toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi sunt concentrate în Cristos.

Mai târziu veţi vedea cum Dumnezeu Şi-a adus poporul în ţara promisă şi cum poporul Său a rămas acolo şi a savurat toate bogăţiile ei. Rezultatul a fost acela că oraşul şi templul au intrat în existenţă. Oraşul şi templul sunt rezultatul savurării acestei ţări. Ce sunt oraşul şi templul? Oraşul este centrul autorităţii lui Dumnezeu, al împărăţiei lui Dumnezeu, iar templul este centrul casei lui Dumnezeu, al locuinţei lui Dumnezeu. împărăţia lui Dumnezeu şi casa lui Dumnezeu sunt rezultatul savurării ţării. Atunci când poporul lui Dumnezeu savurează această ţară într-o anumită măsură, ceva intră în
existenţă—autoritatea lui Dumnezeu şi prezenţa lui Dumnezeu sau, cu alte cuvinte, împărăţia lui Dumnezeu şi casa lui Dumnezeu. Dacă îl stăpânim pe Cristos ca şi ţară şi savurăm toate bogăţiile Sale, după o anumită perioadă va rezulta ceva — Biserica împreună cu împărăţia lui Dumnezeu, templul din oraş.

Acum puteţi aplica toate aceste lucruri la Scripturile Vechiului Testament şi ale Noului Testament. în principiu, tot ce este consemnat în Vechiul Testament este exact la fel ca şi în Noul; nu există nici o diferenţă. Intenţia lui Dumnezeu revelată atât în Vechiul, cât şi în Noul Testament, este aceea că Cristos ar trebui să fie ţara pentru noi. Noi avem terenul de a savura toate bogăţiile lui Cristos. Dumnezeu ne-a dat acest teren. Prin savurarea bogăţiilor Sale într-o anumită măsură, va rezulta ceva — împărăţia lui Dumnezeu şi casa lui Dumnezeu, Biserica împreună cu împărăţia lui Dumnezeu. Acesta este gândul central din planul veşnic al lui Dumnezeu.

BĂTĂLIA PENTRU ŢARĂ

Dacă citiţi cu atenţie Scripturile, veţi vedea că se desfăşoară o activitate foarte înfricoşătoare şi plină de gravitate. Satan, vrăjmaşul lui Dumnezeu, a făcut şi încă face tot ce îi stă în putere pentru a împiedica poporul lui Dumnezeu să savureze această ţară. El va face tot ce va putea pentru a ruina savurarea lui Cristos ca ţară. Citiţi Scripturile. Nu mult după ce Dumnezeu a creat cerurile şi pământul cu intenţia de a da pământul omenirii ca o savurare, Satan a făcut ceva pentru a-L împiedica. Din cauza răzvrătirii lui Satan, Dumnezeu a trebuit să judece universul, iar din cauza acelei judecăţi pământul a fost îngropat sub apele adâncului. Acest lucru a împiedicat planul lui Dumnezeu pentru un timp. Apoi Dumnezeu a intervenit pentru a lucra şi a face ceva, şi aşa cum am văzut deja, El a recuperat pământul de sub apele adâncului. Pe acest pământ recuperat a intrat în existenţă o abundenţă de viaţă. Apoi a fost produsă o viaţă cu imaginea lui Dumnezeu şi investită cu autoritatea lui Dumnezeu. Dar ştim că nu a durat mult şi vrăjmaşul a intervenit din nou. El l-a înşelat pe om şi L-a pus pe Dumnezeu în situaţia de a Se vedea obligat să judece pământul din nou. Pământul recuperat a fost pus încă o dată sub apele adâncului: a venit potopul şi a acoperit întregul pământ, iar atunci, simbolic vorbind, omul a fost separat de savurarea ţării care este Cristos. Vă amintiţi

expresia din Efeseni, „separaţi de Cristos"? Toţi acei oameni care s-au aflat sub judecata potopului au fost un simbol al oamenilor separaţi de Cristos. A fi separat de pământ, simbolic vorbind, înseamnă a fi separat de Cristos. Dar prin răscumpărarea asigurată de corabie, Noe şi familia sa au primit dreptul de a stăpâni ţara şi de a-i savura toate bogăţiile. Corabia i-a adus înapoi la savurarea ţării. Potopul i-a separat pe oameni de pământ, dar corabia i-a adus pe oameni înapoi la pământ. Omul a intrat încă o dată în stăpânirea ţării şi i-a savurat bogăţiile. Dar din nou, nu mult după aceea vrăjmaşul a mai făcut ceva pentru a împiedica savurarea pământului. Deci din acea rasă pe care Satan a făcut-o să fie răzvrătită, Dumnezeu a chemat un singur om, pe Avra-am, şi i-a spus că îl va aduce într-o anumită ţară. Acum cred că înţelegeţi faptul că lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna aceea de a recupera ţara. Lucrarea vrăjmaşului este întotdeauna aceea de a frustra, de a ruina, de a împiedica, de a face ceva pentru a aduce haosul în ţară. Domnul 1-a adus pe alesul Său în ţară încă o dată. Dar apoi, aşa cum vă amintiţi bine, nu mult după aceea, chiar şi acest bărbat ales a fost târât din ţară în Egipt. Da, şi Domnul 1-a adus încă o dată în acest colţ de ţară. Iar apoi, fiii săi, poporul Israel, au părăsit toţi această ţară şi s-au coborât în Egipt. în continuare, după o lungă perioadă, Domnul a scos întregul popor din Egipt încă o dată şi 1-a adus înapoi chiar în acest colţ de ţară. Dar după un timp vrăjmaşul a acţionat din nou şi i-a trimis pe caldeeni, armata din Babilon, să jefuiască ţara şi să ducă în robie poporul din ea. Şi din nou, după şaptezeci de ani, Domnul i-a adus înapoi în această ţară încă o dată.

Vă spun, aceasta este istoria Vechiului Testament. De câte ori a recuperat Domnul această ţară? De cel puţin cinci sau şase ori. Domnul a creat-o, dar vrăjmaşul a ruinat-o. Domnul a intervenit pentru a recupera, dar vrăjmaşul a contraatacat făcând altceva. Domnul a acţionat din nou pentru a recupera, dar vrăjmaşul a reacţionat din nou. O, aici este lupta! Observaţi? Aici este bătălia!

Aş vrea să vă cer să vă gândiţi care era scopul bătăliilor consemnate în Vechiul Testament. Cu ce scop au fost purtate ele? Trebuie să vedeţi faptul că toate au fost concentrate asupra ţării. Vrăjmaşul a intervenit pentru a asalta ţara, pentru a cuceri ţara. Apoi Dumnezeu a acţionat luptând pentru poporul Său şi pentru a recupera ţara. Toate bătăliile din Vechiul Testament au fost pentru această ţară.

MĂSURA EXPERIMENTĂRII LUI CRISTOS

Ce este această ţară? Să nu uitaţi niciodată că această ţară este Cristosul atotinclusiv. Nu doar Cristos, ci Cristosul atotinclusiv. Dacă ar fi să vă întreb dacă îl aveţi pe Cristos, aţi răspunde: „O, slavă Domnului, îl am; îl am pe Cristos!" Dar eu aş vrea să vă întreb ce fel de Cristos aveţi. Mi-e teamă că în experienţa voastră nu aveţi decât un Cristos mic, un Cristos sărac, nu un Cristos atotinclusiv.

Permiteţi-mi să vă spun o istorisire, o istorisire adevărată. Nu mult după ce am fost mântuit am studiat Scripturile şi am fost învăţat că mielul pascal era un simbol al lui Cristos. O, când am aflat acest lucru, cât L-am lăudat pe Domnul! Am exclamat: „Doamne, Te laud, Tu eşti mielul; Tu eşti mielul pentru mine!" Dar eu v-aş cere să comparaţi mielul cu ţara. Ce fel de comparaţie putem face între un mic miel şi o ţară mare? Ce este mielul? Trebuie să spuneţi că este Cristos. Dar aş vrea să vă spun că este un Cristos mic. Nu acesta a fost ţelul lui Dumnezeu pentru poporul Său. Dumnezeu nu le-a spus niciodată: „Ei bine, cât timp aveţi mielul, este suficient!" Nu! în realitate Dumnezeu le-a spus că motivul pentru care El le-a dat mielul era acela de a-i aduce în ţară. Pastele era *pentru ţară.*

îl aveţi pe Cristos? Da, îl aveţi pe Cristos. Dar ce fel de Cristos aveţi, un miel sau o ţară? întregul popor al lui Israel a mâncat mielul în acea zi de Paşte în Egipt, dar îmi pare rău să spun acest lucru, foarte puţini au intrat în ţară. Foarte puţini au intrat în stăpânirea ţării.

La un an sau doi după mântuirea mea, am fost învăţat că mana pe care copiii lui Israel au savurat-o în pustie era tot un simbol al lui Cristos. Am fost atât de plin de bucurie. Am spus: „Doamne, Tu eşti hrana mea; Tu nu eşti doar mielul pentru mine, ci şi mana mea zilnică." Dar aş vrea să te întreb: oare mana este scopul, ţelul lui Dumnezeu? Oare Dumnezeu a eliberat poporul Său din Egipt ca să savureze mana în pustie? Nu! Ţara este scopul; ţara este ţelul. îl savuraţi pe Cristos ca ţară? Mă îndoiesc şi mă aventurez să spun că chiar şi voi vă îndoiţi. Puteţi spune că savuraţi mielul ca paşte al vostru şi pe Dom-nul ca mana voastră zilnică, dar foarte puţini pot spune cu adevărat că îl savurează pe Cristosul atotinclusiv ca ţară.

în capitolul 2 din Coloseni Cuvântul ne spune că am fost înrădăcinaţi în Cristos. Acum vreau să vă cer să vă gândiţi: Dacă am fost înrădăcinaţi în Cristos, atunci ce este Cristos pentru noi? Da, Cristos

este pământul; Cristos este solul. O plantă sau un copac este înrădăcinat în sol, în pământ. Tot astfel noi am fost înrădăcinaţi în Cristos. Mă tem că nu aţi văzut niciodată faptul că Cristos este însuşi solul, însăşi ţara pentru noi. Tu eşti o mică plantă înrădăcinată în această ţară care este Cristos însuşi. Trebuie să mărturisesc că, cu cinci sau şase ani în urmă, nu am avut niciodată un asemenea gând. Am citit

Scripturile şi am petrecut mult timp în cartea Coloseni. Am citit-o iarăşi şi iarăşi, dar nu am primit niciodată această lumină. Nu am ştiut niciodată că Cristos este solul meu, chiar pământul meu. Abia în ultimii câţiva ani ochii mei au fost deschişi.
Simt în adâncul meu că cei mai mulţi dintre copiii Domnului au rămas tot în Egipt. Ei au experimentat doar pastele; ei L-au luat pe Domnul doar ca miel. Ei au fost mântuiţi de către miel, dar nu au fost eliberaţi de această lume. Da, unii au ieşit din Egipt, unii au fost eliberaţi de lume, dar ei încă rătăcesc în pustie. Ei II savurează pe Cristos puţin mai mult; ei II savurează ca mană a lor zilnică. Ei se pot lăuda că îl savurează pe Cristos ca hrană a lor şi sunt atât de satisfăcuţi. Dar, fraţi şi surori, oare acest lucru este suficient? Cred că atunci când îi întâlnim pe cei care îl savurează pe Cristos ca mană a lor zikiică suntem foarte fericiţi. Noi spunem: „O, slavă Domnului, iată aici câţiva fraţi şi surori care într-adevăr îl savurează pe Domnul ca mană a lor zi de zi!" Dar trebuie să vedem că lucrul acesta nu atinge nici pe departe scopul lui Dumnezeu. Scopul lui Dumnezeu nu este doar ca noi să-L savurăm pe Cristos într-o măsură mică, ci ca El să fie Cel atotinclusiv pentru noi. Citiţi acest verset: „După cum deci L-aţi primit pe Cristos Isus Domnul, tot astfel să şi umblaţi în El" (Col. 2:6). El este o sferă, un domeniu în care noi trebuie să umblăm. El nu este doar hrană sau apă, ci un domeniu, o ţară în care noi putem umbla. Trebuie să umblăm în El. El este ţara noastră, El este pământul nostru, El este împărăţia noastră. Să umblăm în El.
Cred că tabloul este foarte clar. în Egipt era mielul, în pustie era mana, iar înaintea poporului Israel se afla ţara Canaanului. Acela este ţelul; acea ţară este ţelul lui Dumnezeu. Trebuie să intrăm în ea. Este moştenirea noastră. Este darul atotinclusiv al lui Dumnezeu pentru noi. Trebuie să intrăm în stăpânirea ei. Este a noastră, dar trebuie să o savurăm.
în zilele acestea am vorbit mult despre Biserică şi despre expresia
Trupului lui Cristos. Dar tu şi cu mine trebuie să fim conştienţi că, dacă nu suntem în stare să intrăm în stăpânirea lui Cristos ca şi Cel atotinclusiv şi să-L experimentăm, atunci niciodată nu va putea exista realitatea Bisericii. Voi şi cu mine trebuie să vedem că am fost înrădăcinaţi în Cristos aşa cum o plantă este înrădăcinată în sol. Trebuie să-L stăpânim pe Cristos ca şi totul pentru noi, nu doar în cuvinte sau în doctrină, ci în realitatea practică. Trebuie să vedem că, exact aşa cum solul este totul pentru plantă, tot astfel Cristos este totul pentru noi. Trebuie să vedem acest lucru într-o asemenea măsură încât să-L putem experimenta pe Cristos. Voi şi cu mine am fost deja înrădăcinaţi, dar pentru noi acest adevăr nu este real; noi nu intrăm în stăpânirea lui. Cartea Coloseni ne spune că, fiind înrădăcinaţi, noi suntem zidiţi în El împreună cu alţii. Dacă nu avem nici o experimentare a înrădăcinării în Cristos, atunci cum putem fi zidiţi împreună cu alţii? Iată de ce zidirea bisericii printre copiii Domnului este aproape nulă. Cum era posibil să existe un templu şi un oraş când copiii lui Israel încă rătăceau în pustie? Din moment ce ei nu intraseră în stăpânirea ţării, era imposibil. Cum poate exista o zidire reală a bisericii? Cum poate exista expresia reală a Trupului lui Cristos? Poate exista numai prin conştientizarea şi experimentarea lui Cristos ca totul pentru noi. Fraţi şi surori, fie ca Domnul să ne deschidă ochii.

CÂTEVA EXEMPLE PRACTICE

Zi de zi noi rostim multe cuvinte. Dar vă daţi seama că toate cuvintele noastre trebuie să fie Cristos? îl vorbiţi voi pe Cristos? îl luaţi pe Cristos ca şi cuvinte ale voastre? Dacă nu, atunci vorbiţi lucruri lipsite de sens. Poate veţi întreba ce vreau să spun cu toate acestea. Vreau să spun următoarele: dacă aţi primit lumina pentru a vedea că în mintea lui Dumnezeu Cristos este totul, atunci Duhul Sfanţ vă va conduce la locul unde veţi vedea că până şi cuvintele pe care le spuneţi zi de zi trebuie să fie Cristos. Veţi accepta lucrarea crucii pe gura voastră şi chiar pe cuvintele voastre. Veţi fi înnoiţi în vorbirea voastră. Veţi fi înnoiţi în limbajul vostru. îl veţi experimenta pe Cristos într-o asemenea măsură încât veţi spune: „Doamne, dacă lucrul pe care am de gând să îl spun nu este de la Tine, nu îl voi spune. Aplic crucea pe gura mea. Aplic crucea pe vorbirea mea pentru a fi înnoit de Tine în cuvintele mele."

Permiteţi-mi să vă dau alte câteva exemple legate de felul în care trebuie să-L experimentăm pe Cristos ca şi totul pentru noi. De fiecare dată când urmează să mâncăm ar trebui să avem percepţia lăuntrică a faptului că Cristos este hrana noastră reală. Trebuie să spunem: „Doamne, nu aceasta este hrana mea reală; Tu eşti hrana prin care eu trăiesc. Omul nu trăieşte cu adevărat prin această hrană, ci prin Tine însuţi. Doamne, vreau să petrec mai mult timp luându-Te pe Tine decât mâncând această hrană." Atunci când avem de gând să ne odihnim trebuie să spunem: „Doamne, Tu eşti odihna mea; Tu eşti odihna mea reală!" Orice am avea de gând să facem, orice am avea de gând să savurăm şi să experimentăm, trebuie să fim conştienţi că Cristos este chiar acel lucru.
Surorilor, întotdeauna voi sunteţi cele care faceţi cumpărăturile. V-aţi gândit vreodată că Cristos este însuşi lucrul pe care aveţi de gând să-1 cumpăraţi? Cred că foarte puţine dintre voi au avut un asemenea gând. Poate că aţi auzit un mesaj despre faptul că Cristos este totul pentru voi; aţi cântat aleluia în întâlniri, dar imediat după aceea aţi uitat totul. Dacă aţi primit lumina reală de la Domnul, atunci Duhul Sfânt vi-L va arăta pe Cristos într-un mod practic, zi de zi, pas cu pas. El vă va arăta că tot ceea ce aveţi de gând să cumpăraţi trebuie să fie o ilustraţie a lui Cristos. Nu veţi vrea să plătiţi pentru ceva ce este în afara lui Cristos. Veţi spune: .Vreau să-L câştig pe Cristos; vreau să am mai mult din Cristos." Puteţi să-L aplicaţi pe Cristos oricărui lucru.

Tinerilor, atunci când urmează să studiaţi puteţi spune: „Doamne, Tu eşti cartea mea. Vreau să Te citesc pe Tine; vreau să Te studiez pe Tine mult mai mult decât aceste cărţi. Vreau să Te aplic chiar în acest moment, în timp ce citesc."
încercaţi să exersaţi într-un asemenea mod zi de zi. Luaţi-L pe Cristos ca ţară; luaţi-L ca fiind totul pentru voi — nu doar ca hrană, nu doar ca lumină, nu doar ca locuinţă a voastră, ci ca ţară atot-inclusivă. Trebuie să vedeţi că Cristos este Cel atotinclusiv pentru voi. Trebuie să practicaţi experimentarea şi aplicarea lui Cristos în orice lucru. Apoi cred că din voi va ieşi ceva, iar acel ceva va fi zidirea Bisericii în împărăţia lui Dumnezeu, templul în oraş. Acesta este scopul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 2 BUNĂTATEA ŢĂRII - SPAŢIOZITATEA EI

Lectură biblică: Deut. 12:9; Evrei 4:8,9,11; Efes. 3:17,18; Fii. 3:7,8, 10, 12-14; Exod 3:8; Deut. 4:25
în Vechiul Testament am văzut că ţara împreună cu templul şi cetatea ei constituie centrul planului lui Dumnezeu. Ceea ce Dumnezeu a plănuit să facă pe acest pământ a fost să obţină o ţară cu templul şi cetatea construite pe ea. Templul este centrul prezenţei lui Dumnezeu, iar cetatea este centrul autorităţii lui Dumnezeu. Prezenţa lui Dumnezeu şi autoritatea lui Dumnezeu puteau fi făcute reale doar prin construirea templului şi a cetăţii pe acea bucată de pământ. Trebuie să vă cer să analizaţi tot mai mult întregul Vechi Testament. întregul Vechi Testament se ocupă de acea ţară, de templul şi de oraşul ei.

SIMBOLUL ATOTINCLUSIV AL LUI CRISTOS

Am văzut deja că această ţară este simbolul complet, simbolul atotinclusiv al lui Cristos. Ştim că există multe simboluri în Vechiul Testament. Ştim că mielul pascal este un simbol al lui Cristos şi ştim că mana este un simbol al lui Cristos. Cortul împreună cu întregul său mobilier, ustensilele şi variatele jertfe sunt de asemenea un simbol al lui Cristos. Dar eu aş vrea să vă arăt că fără această ţară nu există nici un simbol atotinclusiv al lui Cristos. Mielul pascal nu este simbolul atotinclusiv, nici mana şi nici chiar cortul împreună cu toate lucrurile legate de el. Numeroasele tipuri de jertfe au fost rânduite de Domnul, dar ele nu au făcut altceva decât să descrie variatele aspecte ale lui Cristos. Numai ţara Canaanului este simbolul complet, simbolul atotinclusiv al lui Cristos. Noi toţi L-am acceptat pe Cristos ca Răscumpărător al nostru. Acest lucru este foarte minunat! Dar trebuie să vedem faptul că, în calitate de Răscumpărător, Cristos nu este Cel atotinclusiv. în Scripturi ni se spune că Cristos este toţi

şi în toţi, că Cristos este Cel atotinclusiv. Orice lucru este în El şi El este în orice lucru. în afară de ţara Canaanului, în Vechiul Testament nu există nici un alt simbol care să-L reprezinte astfel.
Ce înţelegem noi prin cuvântul j,atotinclusiv"? Ni se spune că Cristos este lumina, dar aceasta nu este atotinclusivă. Ni se spune că Cristos este viaţa noastră, dar nici aceasta nu este atotinclusivă. Ni se spune că Cristos este hrana şi apa vie, dar nici chiar acestea nu-L fac atotinclusiv. Cristos este toţi şi în toţi. Cristos nu este doar lumina, viaţa, hrana şi apa vie, ci Cristos este totul pentru noi. Orice aveţi nevoie, tot ceea ce contactaţi, tot ceea ce obţineţi, tot ceea ce savuraţi, tot ceea ce experimentaţi — toate aceste lucruri trebuie să fie Cristos. Cristos este Cel atotinclusiv pentru noi.
Noi nu vorbim dintr-un punct de vedere doctrinar, ci dintr-unul foarte practic. De fiecare dată când faceţi ceva, de fiecare dată când savuraţi ceva, de fiecare dată când folosiţi ceva, trebuie să-L aplicaţi imediat pe Cristos. De exemplu, să presupunem că v-aţi aşezat pe un scaun. Sunteţi voi conştienţi că nu acela este scaunul real? Acela nu este decât o umbră, o ilustraţie care arată înspre Cristos. Cristos este adevăratul scaun. Dacă nu-L aveţi pe Cristos, înseamnă că în toată viaţa nu aţi avut niciodată un scaun. Pentru voi nu există nici o odihnă. Nu vă puteţi baza pe nimic. Aveţi ceva fals, deoarece Cristos este lucrul real.
Permiteţi-mi să vă spun ceva care ar putea să vi se pară ciudat. Atunci când îmi pun ochelarii uneori spun: „Doamne, aceştia nu sunt ochelari reali; Tu eşti adevăraţii mei ochelari. Fără Tine nu pot vedea nimic. Fără Tine nu am deloc vedere." Cristos este totul pentru noi. Dacă-L aveţi pe Cristos şi calea de a-L experimenta pe El, atunci aveţi totul. Dacă nu-L aveţi pe Cristos şi nu ştiţi cum să-L aplicaţi şi să-L experimentaţi într-un asemenea mod practic, atunci nu aveţi nimic.
Atunci când urcaţi scările, sunteţi voi conştienţi că Cristos este adevăratele scări pentru voi? Vi se spune că Cristos este calea şi că fără El nu există nici o cale. Aşa că atunci când mergeţi pe jos sau conduceţi maşina trebuie să spuneţi: „Doamne, Tu eşti calea mea. Fără Tine nu am nici o cale, nu am nici o cale de a face lucrurile, nu am nici o cale de a merge mai departe, nu am nici o cale de a fi o persoană." Cristos este totul pentru noi; deci Cristos este calea noastră.
în ultimii ani de slujire a Domnului de multe ori m-am confruntat

cu probleme între soţ şi soţie. De multe ori fraţii veneau la mine şi îmi spuneau: „Frate Lee, te rog fii bun şi învaţă-mă o cale mai bună de a mă purta cu soţia mea." întotdeauna răspunsul meu era urmă-

torul: „Frate, nu există nici o ‚cale mai bună.' Calea mai bună este Cristos însuşi. Iar eu aş vrea să spun că cea mai bună cale este Cristos însuşi." Atunci când răspund într-un asemenea mod, aproape de fiecare dată oamenii nu înţeleg. întotdeauna întreabă: „Ce vrei să spui cu asta?" Aşa că eu le spun: „Frate, vreau să spun că Cristos este cea mai bună cale de a te purta cu scumpa ta soţie." Uneori ei insistă să le dau detalii în legătură cu modul în care să trăiască, să facă faţă şi să se poarte cu soţiile lor. Atunci eu le spun: „Frate, ţi-am spus clar: Cristos este cel mai bun mod de a te purta cu soţia ta. Este foarte simplu. Uită de orice altceva. Pur şi simplu vino la Domnul în duhul tău pentru a avea un contact personal cu El. Vino şi spune-I: ‚Doamne, Tu eşti viaţa mea, Tu eşti calea mea, Tu eşti totul pentru mine. Aşa că vin la Tine încă o dată pentru a Te lua pe Tine ca totul al meu. Te iau pe Tine ca şi mod de a mă purta cu soţia mea.' Apoi poţi fi sigur că vei şti. Nu pot să-ţi spun ce să faci, dar Domnul însuşi va fi calea ta. Crede-mă."

Surorilor în special le place să intre în detalii în legătură cu problemele din viaţa lor de căsnicie. Ele spun: „O, frate, acordă-mi puţin timp. Ai răbdare cu mine. Lasă-mă să-ţi spun întreaga poveste." Eu le spun: „Soră, eu am răbdare; sunt gata să te ascult. Dar îţi spun, toate aceste lucruri sunt inutile. Cu cât vorbeşti mai mult, cu cât îmi spui mai multe despre un lucru sau altul, cu atât vei avea mai multe necazuri. Fii simplă. Pur şi simplu îngenunchează şi din duhul tău spune-I ceva Domnului. Nu-mi spune mie ceva. Nu înseamnă că nu vreau să te ascult, dar eu nu pot să-ţi arăt o cale mai bună decât Cristos însuşi. Trebuie să-L contactezi pe Cristos încă o dată." în cele din urmă, cei mai mulţi fraţi şi surori au fost convinşi şi au ajuns să cunoască ceva din Cristos într-un mod practic. Ei au venit la mine şi mi-au spus: „Acum ştiu că Cristos este cel mai bun mod de a mă purta cu soţia mea"; „Cristos este cel mai bun mod de a mă purta cu soţul meu."

Vedeţi, acest lucru nu este doar o doctrină sau un fel de învăţătură. Trebuie să-1 experimentaţi. Trebuie să-L aplicaţi pe Cristos la viaţa voastră zilnică.

Cei din poporul lui Israel au savurat mielul pascal şi apoi mana

zi de zi timp de patruzeci de ani, dar niciodată nu au fost pe deplin satisfăcuţi. Ei au aplicat doar puţin din Cristos; ei au experimentat doar o mică parte din Cristos. Abia când au intrat în ţara Canaanului El a fost totul pentru ei şi ei au fost pe deplin satisfăcuţi. Atunci când au intrat în ţară, ceea ce ei au mâncat provenea din ţară, ceea ce ei au băut provenea din ţară — întreaga lor existenţă provenea din ţară. Ţara era totul pentru ei. Nici un alt simbol din Vechiul Testament nu este atât de atotinclusiv ca ţara Canaanului.

ODIHNA PENTRU POPORUL LUI DUMNEZEU

Trebuie să vedem din ce motiv Dumnezeu a spus că această ţară era odihna pentru poporul Său. Mielul nu era odihna. Mana nu era odihna. Dar ţara este odihna. Poporul lui Israel a savurat mielul pascal, dar ei nu au intrat în odihnă. Ei au savurat mana zi de zi, timp de patruzeci de ani, dar tot nu au intrat în odihnă. Noi ştim ce este odihna. Odihna este ceva complet, ceva deplin, ceva perfect. Când aveţi totul, atunci vă puteţi odihni cu adevărat. Din moment ce mielul pascal nu era porţia completă şi perfectă pentru poporul lui Dumnezeu, el nu era odihna. El era bun până la un anumit punct, dar nu era odihna. Mana era şi ea bună sub un anumit aspect, dar nu era porţia deplină, perfectă şi completă. Numai ţara era odihna pentru poporul lui Dumnezeu, deoarece numai ţara era plenitudinea, perfecţiunea şi plinătatea. în ţară ai totul; ţara te va satisface.

Din Evrei 3 şi 4 ne putem da seama că ţara, care era odihna pentru poporul lui Israel, este simbolul lui Cristos. Cristos este odihna deoarece Cristos este totul pentru noi. Cei mai mulţi dintre noi nu se află încă în poziţia de a-L cunoaşte pe Cristos ca pe Cel atotinclusiv. Noi îl cunoaştem doar ca Mântuitor al nostru, ca Răscumpărător al nostru, ca viaţă a noastră şi ca şi cale a noastră. Foarte puţini dintre noi îl cunosc pe Cristos ca şi totul pentru noi. Ţara este ţelul, ţara este ţinta, ţara este scopul veşnic al lui Dumnezeu. Dacă nu suntem capabili să-L cunoaştem pe Cristos ca ţară, înseamnă că ne lipseşte ceva. Trebuie să vedem că există mult mai mult decât ce am experimentat din Cristos. Noi nu L-am experimentat decât foarte puţin. Acest lucru ne împovărează foarte mult în aceste zile. Avem încredinţarea că Domnul va recupera acest lucru.

BUNĂTATEA ŢĂRII

De multe ori în Vechiul Testament această ţară este numită o *ţară bună.* Este ceva cu adevărat remarcabil. ‚Vă voi duce într-o *ţară bună."* Dacă nu acordaţi suficientă atenţie acestui lucru, veţi simţi că este doar o afirmaţie obişnuită. Noi spunem mereu că ceva este bun; acest lucru devine doar un mod

obişnuit de a descrie ceva, fără vreo semnificaţie specială. Dar atunci când Domnul spune că ceva este bun, trebuie să fim atenţi. Acest lucru nu este ceva obişnuit, comun. Şi El îl spune din nou şi din nou: o ţară bună...o ţară bună...o ţară bună! Trebuie să fie cu adevărat bună!
Ce este bunătatea acestei ţări? Din moment ce Domnul spune că este o ţară bună, atunci ce este bunătatea ei? în trecut, cei mai mulţi dintre noi nu au acordat prea multă atenţie acestui lucru. Noi am acceptat-o pur şi simplu ca ţară bună şi ne-am mulţumit cu atât, fără să manifestăm vreun interes de a afla motivul pentru care este numită astfel.
Este destul de greu să găsim o definiţie completă a bunătăţii acestei ţări. înainte de toate aş vrea să vă ofer o definiţie destul de ciudată. Aţi citit-o deja. Exod 3:8 spune: „M-am coborât...să-i scot din acea ţară şi să-i duc într-o ţară bună şi întinsă..." O ţară întinsă. Dl J. N. Darby ne informează că este mai bine să traducem cuvântul „întinsă" prin „spaţioasă." Este o ţară bună şi spaţioasă. Este bună în primul rând în ce priveşte *spaţiozitatea.*
Cred că înţelegeţi ce presupune spaţiozitatea. Dar puteţi descrie spaţiozitatea acestei ţări? Puteţi să ne spuneţi care este întinderea lui Cristos? Cu alte cuvinte, ştiţi voi cât de mare este Cristos? Fiecare dintre noi are o anumită măsură, dar care este măsura lui Cristos? Apostolul Pavel ne-o dă în capitolul 3 din Efeseni. Măsurile lui Cristos sunt *lărgimea, lungimea, înălţimea şi adâncimea.* Puteţi spune cât de largă este lărgimea, cât de lungă este lungimea, cât de înaltă este înălţimea şi cât de adâncă este adâncimea? Dacă m-aţi întreba, ar trebui să spun: „Nu ştiu. Este nelimitată." Lărgimea lui Cristos este lărgimea universului. Cristos este lărgimea, Cristos este lungimea, Cristos este înălţimea şi Cristos este adâncimea întregului univers. Dacă universul are o Urnită, atunci acea Urnită trebuie să fie Cristos. Niciodată nu puteţi măsura dimensiunile lui Cristos. Acesta este primul aspect al bunătăţii ţării. Ţara este bună în măsura nelimitată a lui Cristos.

APLICAREA SPAŢIOZITĂŢII LUI CRISTOS

Acum aş vrea să vă întreb: Cum puteţi aplica acest lucru? Puteţi aplica măsura lui Cristos? Puteţi aplica lărgimea, lungimea, înălţimea şi adâncimea? Permiteţi-mi să ilustrez. într-o zi, o soră a venit la mine şi mi-a spus: „Frate, cunoşti familia mea. Ştii că fratele nostru [soţul ei] este o persoană aşa şi aşa." „Da," am spus, „ştiu, ştiu." „Şi ştii că am cinci copii şi va mai veni unul — deci vor fi şase. Sunt încă tânără şi mi-e teamă că după al şaselea s-ar putea să vină mai mulţi. Frate, sunt îngrijorată din cauza acestei situaţii." Atunci am întrebat-o: „Soră, ştii tu cât de mare este Cristos?" Ea a spus: „O, frate, aceasta este o întrebare ciudată. Nu m-am gândit niciodată la aşa ceva. Ce vrei să spui?" Apoi am făcut-o să înţeleagă că Cristosul pe care ea îl primise este un Cristos nelimitat. Dar nu este uşor să-i ajuţi pe oameni să înţeleagă cât de mare este Cristos într-un mod practic. „Frate," a spus ea, „ştiu că Domnul este atât de mare; ştiu foarte bine." Aşa că am spus: „Soră, sunt foarte familiar cu problema ta şi îi mulţumesc Domnului pentru ceea ce ai experimentat mereu. Spune-mi, cum ai fost susţinută, cum ai fost capabilă să rezişti în toţi aceşti ani?" „O," a replicat ea, „datorită Domnului! Fără Domnul nu m-aş fi descurcat niciodată." Atunci am spus: „Soră, crezi tu că Domnul este atât de limitat? Dacă Domnul te-a putut ajuta să răzbeşti în anii trecuţi cu un soţ şi cinci copii, oare El nu te poate ajuta să faci faţă cu încă un copil sau doi? Oare Domnul este atât de mic, atât de limitat?" Atunci ea a înţeles. „Frate, desigur, Domnul este nelimitat, Domnul este nelimitat!" a exclamat ea. Am spus: „Bine, soră! Cât timp ştii că Domnul este nelimitat, este suficient. Fii în pace şi aruncă toată povara asupra Lui. Ia-L pe Domnul ca ajutor al tău nelimitat."
Altă dată, un frate a venit la mine şi mi-a spus: „Frate, soţia mea este o persoană aşa şi aşa. Mi-e teamă că lucrurile se vor înrăutăţi tot mai mult. Am putut rezista până acum, dar dacă se mai întâmplă ceva, mi-e teamă că va fi prea mult pentru mine; voi avea o prăbuşire nervoasă. Chiar şi numai gândul este de nesuportat." Atunci i-am răspuns la fel cum i-am răspuns surorii. „Frate, cum ai fost capabil să te descurci în anii care au trecut?" „O, numai prin Cristos!" a exclamat el. Atunci am spus: „Frate, crezi că Domnul este limitat numai până la această măsură? Dacă vrei să-L experimentezi într-un mod mai bogat, dacă vrei să experimentezi un Cristos mai mare,

atunci trebuie să fii gata să te confrunţi cu o situaţie mai rea." „O," a strigat el, „exact de acest lucru mi-e teamă. Este suficient de rău acum. Eu I-aş cere Domnului să Se oprească chiar acum!" „Ei bine," i-am spus eu, „dacă atât este suficient, atunci nu-L poţi cunoaşte pe Cristos decât în această măsură. Dacă vrei să ai o experimentare crescândă a lui Cristos, trebuie să fii gata să te confrunţi cu o situaţie mai rea zi de zi."
O, fraţilor, *prin experienţa voastră* puteţi să cunoaşteţi măsura, întinderea lui Cristos. Prin experienţa voastră puteţi cunoaşte spaţiozitatea Sa. Este nelimitat. Cristos este bun în nelimitarea Sa.

DIFERENŢA DINTRE BUNĂTATEA NOASTRĂ ŞI BUNĂTATEA LUI CRISTOS

într-o zi un frate a venit la mine şi mi-a spus: „îmi este destul de greu să înţeleg diferenţa dintre răbdarea şi dragostea noastră şi răbdarea şi dragostea lui Cristos. Ce este răbdarea noastră şi ce este răbdarea lui Cristos? Ce este dragostea noastră şi ce este dragostea lui Cristos?" Nu era uşor de răspuns. „Frate," a continuat el, „cum pot afla dacă iubesc o persoană cu dragostea mea sau cu dragostea lui Cristos?" M-am gândit puţin şi apoi i-am spus: „Dacă dragostea cu care îi iubeşti pe alţii este dragostea lui Cristos, atunci ea este nelimitată, nu se poate epuiza niciodată. Dacă dragostea cu care îi iubeşti pe alţii este propria ta dragoste, atunci sunt sigur că ea va ajunge la un sfârşit; va exista o limită. Astăzi îl vei iubi şi mâine îl vei iubi; în unele lucruri îl vei iubi şi în altele îl vei iubi. îl vei iubi o zi, în ziua următoare şi în a treia zi; îl vei iubi luna aceasta, anul acesta şi anul viitor; dar sunt sigur că va veni ziua în care nu-1 vei mai iubi; dragostea ta se va epuiza."

Bunătatea omenească are o limită, dar bunătatea lui Cristos este fără limită. Dacă răbdarea ta are o limită, atunci acea răbdare nu este Cristos. Dacă eşti răbdător cu răbdarea lui Cristos, atunci cu cât eşti tratat mai rău, cu atât vei fi mai răbdător. Această răbdare nu se poate epuiza niciodată. Cristos este bun în nelimitarea Sa; Cristos este bun în spaţiozitatea Sa. în tot ceea ce-L priveşte pe El, nu există nici o limită şi nici o schimbare.
Cred că cei mai mulţi dintre noi au experimentat sau au văzut

ifţfrtllfr

câteva dintre problemele care apar între soţ şi soţie. Uneori am văzut soţi care par să-şi iubească atât de mult soţiile. Întotdeauna pot să prezic că după cinci ani ei nu-şi vor mai iubi soţiile; dragostea lor se va epuiza. Dar dragostea lui Cristos nu poate fi epuizată niciodată. Dacă îţi iubeşti soţia cu dragostea lui Cristos, ea va fi nelimitată. Dacă o iubeşti cu propria ta dragoste, fii sigur că, cu cât o iubeşti mai mult astăzi, cu atât o vei urî mai mult într-o altă zi. Slavă Domnului, noi îi putem iubi pe alţii cu dragostea lui Cristos. Putem spune: „Doamne, nu este dragostea mea, ci este dragostea Ta, iar dragostea Ta eşti Tu Însuţi. Eu îi iubesc pe alţii cu Tine Însuţi, îi iubesc pe alţii în Tine Însuţi şi îi iubesc pe alţii prin Tine Însuţi. Dimensiunile dragostei cu care îi iubesc pe alţii sunt lărgimea, lungimea, înălţimea şi adâncimea lui Cristos."

Acea ţară este bună. Este bună în spaţiozitatea ei. Nu există nici o limită pentru Cristos. O, fraţilor, nu-mi place să vorbesc mult despre mine însumi, dar pot mărturisi că Cristosul pe care noi îl experimentăm este un Cristos nelimitat. În timpul ultimilor treizeci de ani mi s-au întâmplat tot mai multe lucruri. Poverile lucrării Domnului, ale bisericilor şi ale lucrătorilor au fost mereu în creştere. Numărul problemelor nu a scăzut niciodată. Poverile, necazurile, problemele, greutăţile au crescut zi de zi. Dar, slavă Domnului, prin creşterea poverii L-am experimentat pe Cristos din ce în ce mai mult. Am putut vedea că Cristos nu are nici un fel de limitare. Niciodată nu poate exista vreo problemă care să fie mai mare decât Cristos. Niciodată nu poate exista vreo situaţie căreia El să nu-i poată face faţă.

BUNĂTATEA ŢĂRII – ÎNĂLŢAREA EI

Lectură biblică: Deut. 32:13; Ezec. 20:40-42; 34:13-15; 37:22; Fapte 2:32-33; Efes. 2:6; Col. 3:1; Fil. 3:10

Am văzut că ţara este bună în spaţiozitatea ei. Pentru că este spaţioasă, ea este bună. Acum trebuie să vedem ceva mai mult despre bunătatea ţării. În Scripturi ni se spune că în această ţară se află locurile înalte ale pământului: „L-a făcut să şadă pe locurile înalte ale pământului" (Deut. 32:13). Deci această ţară este bună şi pentru înălţarea ei.

CRISTOSUL ÎNVIAT ŞI ÎNĂLŢAT

Cei mai mulţi dintre noi ştim că ţara Canaanului este o ţară înaltă. Ea se află la cel puţin 600 până la 1200 de metri deasupra nivelului mării. Este o ţară muntoasă. Cărţile Deuteronom şi Ezechiel conţin multe pasaje în care se spune că ţara lui Israel este o ţară muntoasă şi înaltă.

Ce anume din Cristos simbolizează acest lucru? Pentru a răspunde la această întrebare trebuie să privim harta. De o parte a ţării Canaanului se află Marea cea Mare sau Marea Mediterană. De cealaltă parte se află o altă mare, Marea Moartă. Deci de ambele părţi ale acestei ţări există mări. Conform simbolurilor folosite în Scripturi, mările reprezintă moartea. Aceasta înseamnă că în jurul lui Cristos nu exista altceva decât moarte! Dar din această moarte a fost sculat ceva! Cristos a fost sculat din morţi! Deci, ţara înaltă, ţara muntoasă, îl simbolizează pe Cristosul înviat, pe Cristosul înălţat. Cristos a fost sculat din morţi şi înălţat la ceruri. El este Cel care este înviat şi ridicat pe înălţime. El este muntele înalt. Cristos este ţara cea înaltă de pe munţii lui Israel. Lângă El, în afara Lui, nu există nimic altceva decât moarte.

Atunci când '
împreună cu cei unsprezece. SăMaTizăTsifultia din^ ^ ^T*" se ^f
mru.unpescarjunommicunomumilsiaparpntr Z1i uar m ziua în care el s-a ridicat împreună cu cei unsor ^
a oepiine mărturie şi a proclama că Isus a fost înviat s" s—i a cerun, acest om mic se afla pe o poziţie mult mai

înlit-^ -mai malt rang de pe acest pământ. Cei mai mărSiT ^
oameni de pe acest pământ nu se puteau compara cu P *T** ^^ care au stat în picioare împreună cu el De ce erau atât
H *V^ Cei
atostposibilcanişteoamenicaeisăprimeascăatâtaonoar^M *ri*
acela ca exact în clipa în care ei au stat în oicina™ ™ *' ,
despre Cnstosul înălţat, ei erau în Cristosul înălţat Ei nu e & e pe acest pământ; ei erau oameni din ceruri Dară
v7 °amem câteva capitole din Fapte, vă veţi da seama că Petrt*iZ* ^"T?*
e erau împreună cu ei erau oameni pe munte oamen" " to 6¦aU . asupra ori cărui lucru de pe acest pământ Mar T CerU"'
paraţii şi conducătorii poporului, toţi erau sub DioWi & tpreot>
BUNĂTATEA ŢĂRII - ÎNĂLŢAREA EI

27

anscendent!
mai înalt

EXPERIMENTAREA CRISTOSULUI ÎNĂLŢAT

Cred că cei mai mulţi dintre noi au avut o anumită experimentare a lui Cristos în felul acesta. La ce se referă această experimentare? îngăduiţi-mi să vă împărtăşesc puţin din experienţa mea.

în 1943, din cauza lucrării Domnului, am fost întemniţat de către Poliţia Militară Japoneză. în acel timp armata japoneză ocupa o mare parte a Chinei, iar oraşul în care lucram eu se afla sub ocupaţia lor. în timpul întemniţării mele am fost anchetat aproape în fiecare zi, atât dimineaţa, cât şi după amiaza. De la ora nouă până la ora două-sprezece dimineaţa şi de la ora două şi jumătate până la ora şase după amiaza stăteam înaintea lor. Nici nu vă puteţi imagina ce situaţie îngrozitoare era. Nu aveam alt ajutor decât Domnul şi nici o cale de a obţine ajutor în afara rugăciunii. M-au pus într-o carceră deoarece se temeau ca nu cumva vreun cuvânt de la mine să fie transmis afară. Nu aveam de făcut nimic altceva decât să mă rog tot timpul, dar pot să depun mărturie că, cu cât mă rugam mai mult, cu atât simţeam mai mult că mă aflam în ceruri. Nu eram în închisoare; eram în ceruri. Când eram dus să fiu anchetat înaintea funcţionarilor, mă simţeam mult mai sus decât ei. Nu eram sub ei; eram deasupra lor. De ce? Deoarece eram în Cel înălţat. închisoarea nu era nimic pentru mine, dar Cristos era totul pentru mine. O, fraţi şi surori, în mijlocul tuturor ameninţărilor lor eu trăiam în ceruri.

După trei săptămâni în care am fost supus unui asemenea tratament, nu mi-au putut găsi nici o vină. Singura lor concluzie a fost aceea că sunt o persoană superstiţioasă. Au spus: „Domnule Lee, eşti obsedat de Dumnezeu." într-o zi m-au chemat de la închisoare pentru a-şi bate joc de mine. „Spune-ne," m-au întrebat ei, „cine este mai important, Dumnezeu sau ţara?" Le cunoşteam tactica. Dacă spuneam că ţara este mai importantă, ei nu mă mai judecau ca pe o persoană superstiţioasă, ci ca pe un patriot. Ei intenţionau să afle dacă sunt sau nu un patriot, dacă îmi pasă de ţară sau nu. Am ezitat. Ei au insistat: „Spune-ne repede, repede!" Cu cât spuneau mai mult „repede," cu atât ezitam mai mult. în cele din urmă le-am spus: „Pentru mine Dumnezeu este pe primul loc." Atunci ei au spus: „Ei bine, Dumnezeu să-ţi dea pâinea astăzi; noi nu-ţi vom mai da mâncare în închisoare." Acesta era un alt fel de ameninţare. N-am făcut altceva decât să le zâmbesc şi m-am întors în închisoare.

La scurt timp după aceea, a fost arestat un tânăr grec şi a fost adus în închisoare, iar cei din poliţia militară s-au gândit că, din moment ce acel om nu avea nici o legătură în oraş şi de aceea nu era posibil să transmită nimic de la mine, faptul de a fi pus în aceeaşi celulă cu mine nu constituia un pericol. Când a venit ora cinei, soldatul japonez care distribuia hrana a venit la celulă. Cum nu putea vorbi chineza, mi-a atras atenţia şi în mod batjocoritor şi-a îndreptat degetul în sus de câteva ori. Gestul său însemna că nu-mi va da nimic şi că Dumnezeu urma să mă hrănească. I-a dat nişte pâine acelui tânăr grec, iar mie nu mi-a lăsat nimic. După ce a plecat, tânărul grec a vorbit cu mine şi s-a interesat de situaţia mea; deci i-am spus întreaga poveste. Atunci el a zis: „O, domnule Lee, nu voi accepta mâncarea aceasta. Ia-o dumneata." „Dar," am replicat eu, „aceasta este porţia ta." El a spus: „Dumneata suferi pentru Cristos.

28

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV
BUNĂTATEA ŢĂRII - ÎNĂLŢAREA EI

29

De ce să nu am şi eu o parte în suferinţa dumitale?" Aşa că m-a obligat să iau pâinea şi să beau laptele.

A doua zi m-au scos din închisoare pentru a mă batjocori din nou. „Ţi-a dat Dumnezeu de mâncare?" „Da," am zis. Nu au putut face nimic cu mine. Au simţit că nu sunt altceva decât o persoană superstiţioasă căreia nu-i pasă de nimic altceva decât de Dumnezeu. Apoi au spus: „Ei. bine, vom chema un frizer care să-ţi tundă părul şi îţi vom aduce nişte mâncare bună de la restaurant."

Vă daţi seama ce fel de experienţă a fost aceasta? A fost o experimentare a Cristosului înălţat. Noi suntem în Cel care S-a înălţat. Atunci când îl experimentăm pe El, suntem şi noi înălţaţi. Suntem transcendenţi; totul se află sub picioarele noastre.

Nu mult după ce am fost eliberat din închisoare m-am îmbolnăvit grav de tuberculoză. Am zăcut în pat şase luni, şase luni de odihnă absolută, urmate de doi ani şi jumătate de activitate foarte mult limitată ca să mă pot reface. Privind din exterior, acele zile au fost cu adevărat întunecate. Dar vă spun, de fiecare dată când mă rugam simţeam că nu eram în pat, ci în ceruri. Deşi eram grav bolnav, când mă rugam aveam simţământul că nu eram în boală, ci mult deasupra ei, în ceruri. Nici nu ştiţi ce fel de plăcere aveam în Domnul în acele zile. întemniţarea şi persecuţia, apoi sărăcia şi boala. Dar slavă Domnului, Cristosul înălţat era calea mea! Cristosul transcendent era calea mea către ceruri.

Fraţi şi surori, cum putem fi în ceruri? Pur şi simplu fiind în Cristos. Cristos S-a înălţat. Acum Cristos este muntele înalt din acest univers. El este ţara cea înaltă. Cred că cei mai mulţi dintre voi înţeleg acum ce înseamnă să-L experimenteze pe Cristosul înălţat, în tinereţea mea, atunci când am început să-L slujesc pe Domnul, îi sunt atât de

recunoscător că sub aranjamentul Său suveran El m-a pus împreună cu doi sau trei lucrători seniori. Unul dintre ei a fost fratele Watchman Nee. Am primit mult ajutor de la ei. într-o zi, în timp ce aveam părtăşie cu o soră din grupul acestor lucrători seniori, ea mi-a povestit cum experimentase ceva din învierea şi înălţarea lui Cristos. Atunci, cu aproape treizeci de ani în urmă, eram tânăr. Nu înţelegeam ce legătură poate exista între noi şi învierea şi înălţarea lui Cristos. Din punct de vedere doctrinar, cunoşteam totul despre înviere şi înălţare, dar nu cunoşteam învierea şi înălţarea în experienţă.

Această soră mi-a povestit cum a avut multe experimentări ale învierii şi înălţării Domnului. Ea a spus: „Frate Lee, într-o zi am avut un necaz. Nu exista nici un motiv pentru care să am un asemenea necaz, dar totuşi el a venit asupra mea. Am mers la Domnul," a spus ea, „şi m-am rugat: ‚Doamne, de ce mi se întâmplă toate acestea?' Domnul a răspuns: ‚Pentru ca tu să cunoşti puterea învierii Mele.'" Ea mi-a Hpus că într-adevăr a experimentat ceva din puterea învierii Sale. Sub acele presiuni, sub acele necazuri, sub acele greutăţi, ea a învăţat ceva din marea putere a învierii lui Cristos. Nimic nu putea să o reprime Hau să o deprime. Cu cât avea mai multe necazuri, cu atât era mai eliberată. Apoi mi-a spus că după un timp a avut un necaz şi mai mare. S-a dus din nou la Domnul şi I-a spus: „Doamne, ce este aceasta?" Domnul i-a dat acelaşi răspuns: „Este numai pentru ca tu să poţi cunoaşte puterea învierii Mele."

O, în timp ce ascultam mărturia ei, simţeam că amândoi eram în ceruri. Nu doar ea era acolo, dar eram şi eu acolo împreună cu ea. Aceasta este experimentarea Cristosului înălţat. Noi suntem deasupra tuturor şi totul este sub picioarele noastre. Nimic nu ne poate deprima.

APLICAREA CRISTOSULUI ÎNĂLŢAT

Uneori spuneţi: „O, sunt foarte deprimat!" Ştiţi ce înseamnă acest lucru? înseamnă că vă aflaţi sub puterea morţii. De fiecare dată când vă simţiţi deprimaţi în duh sau în inimă înseamnă că vă aflaţi sub ameninţarea morţii, că vă aflaţi sub puterea întunericului. Trebuie să învăţaţi cum să-L aplicaţi pe Cristos, pe Cristosul înălţat, la situaţia voastră. Trebuie să-L contactaţi pe Cristos imediat. Trebuie să spuneţi: „Nu sunt de acord să fiu deprimat din cauza vreunei situaţii. Eu îl am pe Cristosul înălţat; sunt în Cristosul înălţat." Trebuie să-I vorbiţi Domnului; trebuie să-L contactaţi. Dacă îl contactaţi, veţi fi înviaţi, veţi fi înălţaţi, căci Cristosul pe care îl contactaţi este Cristosul care S-a înălţat la ceruri. Dacă îl contactaţi, veţi fi pe munţii înalţi, nu în văi. Veţi fi în ţara cea înaltă, mult deasupra nivelului mării. Problema este aceea că de fiecare dată când vă simţiţi deprimaţi voi uitaţi de Cristos; uitaţi că aveţi un asemenea Cristos care este înălţat mult deasupra tuturor. Voi nu-L aplicaţi pe El. Nu veniţi la El. Nu-L contactaţi.

30

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV

Odată, un frate aflat într-o asemenea^re d

•, , . . emecursurile de apă. Cursurile de apă reprezintă torentele Duhului Sfânt,

o asemenea^re a^e^^

ce am discutat cu el un timp, am spus: „Frate să î ** ^^ §* dUpăl»Pa ™a Duhului Sfânt. în Cristosul înălţat veţi simţi torentele eplicat: Frate L " pot 8 ln?enunchem ?'de apă vie curgând înăuntrul vostru Uneori vă simţiţi uscaţi în inima

c& un ^

să se ^ ^r- ^^

rOage; Cand aveţi pentru a.L

t JJ

____*~n uiujt», am spus:.

să ne rugăm." El a replicat: „Frate Lee, nu pot să
mea este plină de probleme." Mi-e teamă că uneori
ca acest frate. Era extrem de greu să-1 faci
de-a face cu un asemenea frate, într-adevăr aveţi nevoie de putere.,
Uneori veţi fi influenţat de el. Din moment ce el nu se ;
veţi fi atât de deprimaţi din cauza lui încât nici voi;
rusa. V» '»>♦' •'"J-— -′

.. „_____^^ uu pot - ' §'de apă vie curgând înăuntrul vostru. Uneori vă simţiţi uscaţi în inima *TfLT^J^^* probleme." Mi-e teamă ca^eo™=,™fiminteavoastră §* în duhul vostru- Motivul este pur şi simplu acela că voi

exact „„,.T „ni^ţj pe Cristosul înălţat. Dacă vă veţi exersa credinţa şi duhul . pe Cristosul înălţat la situaţia voastră, imediat • veţi simţi un torent viu înăuntrul vostru.

, -------""«iui meat nici vo - • De asemenea, ni se spune că pe munţii lui Israel poporul Dom-

„ „' „ a ve*' ridica Şi veţi spune: „Frate ce să f ?« FI P a nului are păşune bună, păşune grasă, din care se poate hrăni. Ce este sa va întrebe pe voi ce să facă, iar în final voi îi T'" * ^ ea? Este Cristosul vieţii. Păşunea îl reprezintă pe Cristos care este întrebare. Fără Cristos nu există nici o cale Am înv" t' t^ SCeeaşi atât de plin de viaţa_Veţi fl satisfacuţi-Nu ve^fi niciodată flămânzi, ata când mă confrunt cu o asemenea situaţie s " ■ ^ e De fiecare dată când vă simţiţi flămânzi în duh, aceasta înseamnă că

şi sa-mi exersez credinţa. Spun: „Doamne Tu est' ^M dUhUl nu"L experimentaţi pe Cristos ca pe Cel înălţat. Dacă aplicaţi un tWRit°U ○ aSemenea ^tuaţie. Leagă-1 pe vrăjma) Le" " ^^ a8tfel de Cristos la situaţia voastră, atunci imediat vă veţi simţi -l pe acest frate! Eliberează-i mintea' F" 1 * Pe cel gatisfăcuţi. Veţi avea ceva cu care să vă hrăniţi. Veţi avea bogăţiile

păşunii lui Cristos ca rezerva a voastră.

Mai mult, în această ţară înaltă aveţi un loc în care să vă întindeţi pe jos împreună cu turma. Aceasta este odihna. Sunteţi lipsiţi de odihnă? Contactaţi-L pe Cristosul înălţat şi aplicaţi-L. Pe munţii
„ _____, iC itxuu, ie laud! Sunt eliberat!"
r raţi şi surori, cum puteţi lupta în bătălia care are loc înăuntrul vostru? Vă voi spune eu. Singura cale este aceea de a fi în Cristosul înălţat. Dacă sunteţi în ceruri cu acest Cristos înălţat, puteţi lupta împotriva vrăjmaşului; vrăjmaşul va fi sub picioarele voastre. Atunci când sunteţi deprimaţi de Satan, când aţi ajuns sub picioarele lui, cum puteţi lupta împotriva lui? Trebuie să vedeţi faptul că sunteţi în Cristosul înălţat. Sunteţi aşezaţi în ceruri în Cristos. Ascultaţi ce ni se spune în Ezechiel 34:13-15: „Le voi scoate dintre popoare, le voi strânge din ţări şi le voi aduce înapoi în propria lor ţară; le voi hrăni pe munţii lui Israel, lângă cursurile de apă şi în toate locurile populate ale ţării. Le voi hrăni cu o păşune bună; şi staulul lor va fi pe munţii înălţimii lui Israel: acolo se vor întinde pe jos într-un staul plăcut; şi se vor hrăni din păşuni grase pe munţii lui Israel. Eu însumi voi fi Păstorul oilor mele şi Eu însumi le voi face să se întindă pe jos, zice Domnul Iehova." în ţara cea înaltă, pe munţii lui Israel, poporul Domnului savura
avea apa vie, veţi avea păşunea grasă şi veţi avea staulul bun în care să vă puteţi întinde. Veţi avea o băutură înviorătoare, veţi avea hrană bogată şi consistentă, şi veţi avea odihnă. Şi încă un lucru: Domnul însuşi va fi Păstorul vostru. Toate aceste lucruri vor fi experimentate în Cristosul înălţat. Dacă vă exersaţi credinţa pentru a-L aplica pe Cristos la toate situaţiile voastre, atunci veţi savura toate aceste lucruri. II veţi experimenta pe Domnul nu doar în cunoştinţă sau doctrină, ci şi într-un mod foarte practic, în viaţa voastră zilnică.
Mai mult, ni se spune că pe această ţară înaltă a munţilor lui Israel Domnul va accepta poporul Său ca pe o mireasmă plăcută. Acolo ei îl vor sluji pe Domnul, iar Domnul va fi cu ei. Ei îi vor aduce jertfe Domnului, iar Domnul îi va accepta.
„Căci pe muntele Meu cel sfânt, pe muntele înălţimii lui Israel, zice Domnul Dumnezeu, acolo toată casa lui Israel, toţi, Mă vor sluji în ţară; acolo îi voi accepta şi acolo vă voi cere darurile de mâncare şi cele dintâi roade din darurile voastre, împreună cu toate lucrurile

voi da Pă
*■"pe

Aceasta înseamnă că prin experimentarea Cri t ' - ™» «=«~. «^iu ,™u ^v». ^«w, mnl«««.»», w». «««»-
vom fi capabili să-L slujim pe Domnul Apoi vom fi " măJtat noi jorez niciodată. Cum este posibil? Răspunsul este pur şi simplu Cristos.

^ ^ ^ ărtăi Î

^ E fl S l l

N

101 a răspuns: „Tocmai de aceea am venit la dumneata. Am crezut că ai multe poveri, necazuri şi probleme; trebuie să fii o persoană care He îngrijorează tot timpul. Dar când mă uit la faţa dumitale nu văd nici un semn de îngrijorare pe ea. Se pare că dumneata nu te îngrijorezi deloc." Atunci i-am spus: „Frate, slavă Domnului, nu mă îngri-
Apoi v rim^tere ^ ^ ° părtă*ie ex<*lentă cu El.
^
SLUJIREA ÎN CRISTOSUL ÎNĂLŢAT
în Cristosul care S-a înălţat la ceruri. Nu ştiu cum să mă ' exPe" îngrijorez, dar ştiu cum să-L laud." Slavă Domnului! Slavă lui Cristos! Sunt în Cristos! Cristos este ţara mea înaltă! Eu trăiesc în această ţară! Eu umblu în această ţară
-e ori am întâlnit oameni care mi-au pus a " - înaltă! Toate necazurile, toate problemele, toate greutăţile şi toate
» e, crezi că a-L sluji pe Domnul este uşor sau *t* nrebare: poverjie mele sunt sub picioarele mele. Ele au devenit scaunul meu. aeauna le răspund în felul următor: „Depinde de faptul d ^ îl' " Eu mă pot odihni în toate g""**4*»18 mele,eu mă Pot odihni în toate
^ffL0^111^ tine_însuti «au în Cristos. Dacă îl sli,w?!L ™__ *? necazurile mele. Cu cât am mai multe necazuri, cu atât îl savurez
tale este un lucrarea
___„„-a spus: „De fiecare dată când simţi că lucrarea
ta pentru Domnul este o povară, trebuie să-I spui Domnului că o vei pune jos şi te vei întinde pe ea ca pat al tău." înţelegeţi? A-L sluji pe Domnul în Cristosul înălţat nu este nimic altceva decât un fel de odihnă. Cu cât te ostenea*1' r«««; —^
într-adevăr a te odihT
_ A **

lui. în timp ce în conferinţa sa.
"*
re
Şi voi puteţi avea această experienţă, şi o puteţi avea chiar acum. Cristos este în voi, iar voi sunteţi în Cristos. Dar îmi pare rău să spun că de multe ori uitaţi că îl aveţi pe Cristos. Pur şi simplu uitaţi de El; nu-L aplicaţi pe Cristos la situaţia voastră. Vă rog să nu credeţi că eu sunt o persoană specială sau deosebită. Sunt un om foarte obişnuit. Sunt la fel de obişnuit şi de slab ca şi voi. Dar eu am secretul. De fiecare dată când am necazuri spun: „Doamne, Te laud, iată o altă ocazie de a Te experimenta pe Tine." Aplicaţi-L pe Cristos la situaţia voastră. Atunci îl veţi experimenta pe Cristosul înălţat şi veţi şti că v-aţi înălţat şi voi împreună cu El. în Cristos voi v-aţi înălţat la ceruri. O, fraţi şi surori, ce Mântuitor este El! Ce Cristos este El pentru noi! Ce mântuire, ce eliberare! El este Cristosul viu care S-a înălţat la ceruri! Trebuie să-L experimentăm pe Cristos într-o asemenea măsură. Trebuie să-L lăudăm că El este Cristosul spaţios şi că El este Cristosul înălţat.
Ai atât
o lucrare mare şi
Mi-ai
spus:
. Este
CAPITOLUL 4
BUNĂTATEA ŢĂRII -BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE
I.APA
Lectură biblică: Deut. 8:7; 11:11, 12; Efes. 3:8; Ioan 4:14; 7:37-39; 2 Cor. 6:8-10; Filip 4:12, 13
Vom continua să explorăm bunătatea ţării. Ţara este bună sub numeroase aspecte. Am văzut că ea este bună în întinderea ei şi ni înălţarea ei. Acum ne vom opri la aspectul care este cel mai vast — bogăţiile nepătrunse ale ţării. Ţara este bună în bogăţiile ei nepătrunse. Ea este bună în ce priveşte întinderea, transcendenţa .şi bogăţiile ei nepătrunse.
In primul rând, ea este bogată în apă. Ţara este bună în bogăţiile upei. Noi toţi ştim cât de importantă este apa pentru viaţa noastră zilnică. Cred că putem rezista câteva zile fără să mâncăm, dar cu greu putem trăi chiar şi o singură zi fără să bem apă. Avem nevoie de apă mai mult decât aproape orice altceva. Zi de zi avem nevoie de apă. I)acă îmi daţi numai puţină apă să beau, eu pot să nu mănânc trei zile. Dar îmi este foarte greu să nu beau, fie şi doar o singură zi.
IZVOARE, FÂNTÂNI ŞI TORENTE
Cartea Deuteronom spune că ţara este bună în ce priveşte apa. I lemarcaţi diferiţii termeni care sunt folosiţi: „o ţară cu pâraie de apă" —ceea ce înseamnă o ţară plină de torente de apă—şi o ţară „de fântâni şi izvoare" (8:7). Ştiţi care este diferenţa dintre fântâni şi izvoare? Traducerea lui J. N. Darby spune că este o ţară „de izvoare şi de ape adânci." Permiteţi-mi să ilustrez: Să presupunem că am un puţ. Acolo unde există un puţ întotdeauna există şi un izvor. Dedesubt, la baza puţului, există un izvor de apă care îl alimentează. Apa ţâşneşte din

Apoi din această apă adâncă curge un torent T^ SaU "apele adanciWu vă veţi ruga şi aceasta va fi ca un torent viu care curge dinăuntrul
apa adâncă ce formează fântâna şi în finaTtor "t , CSte izvorul> aP∘VOBtru- Toti fraţu si surorile vor fi udaţi de rugăciunea voastră.
Izvorul, apele adânci şi torentele Fraf " ' '■* Puteî* spune: „Fraţilor, ce bine este! Dar acesta este doar un to-
ficaţia acestor ape? Ne putem întoarce im d^ x?™"' *T*™ este semni «nt. Ştiţi voi că în mine există un izvor şi nu doar un izvor, ci o fântână
pentru a găsi răspunsul. Domnul a spus că cuvântul Domnulu de apă adâncă? Sunt plin de apă; aşa că ceva curge din mine."
fi în noi un puţ de apă, o fântână ţâşnind îns r^ ^ CarG ^ ∘ d* E1 *V>* Acum puteţi înţeleSe- Noi avem *un* izvor> ° fântâna 5* un torent.
ape sunt simboluri ale diferitelor categorii ^^ VeŞniciei- Acest(Izvorul este sursa, fântâna este rezervorul, iar torentul este curgerea.
Cnstos. Viaţa lui Cristos ca rezervă pent"" *& TSZerVe* ale vie*u lui Avem sursa, rezervorul şi curgerea; izvorul, fântâna şi torentul.
cu diferitele categorii de ape. ** ^ Poate fi asemănată Sunt convins că aţi experimentat ceva din toate acestea, dar îmi
Domnul ne-a spus că din partea cea ' 1 - • ')are rau ca nu ave^ suficientă înţelegere spirituală a acestor lucruri.
cred în El vor curge râuri de apă vie Ce e *T* aUntncă a celor care Nu le puteţi exprima; nu puteţi înălţa o laudă potrivită

pentru acest
rezerva vieţii lui Cristos ca apă vie Dacăr fi e aCeasta? Aceasta este izvor viu, pentru această fântână adâncă şi pentru acest torent
voastre şi o analizaţi cu atenţie veţi vedT 6? tJ asupra exPenenţei curgător. O, dacă aţi înţelege acest lucru, cred că lauda pe care I-o veţi
Cnstos este atât de spaţios şi de inepuizabT ~ ^ anUmit aspect "duce Domnului în întâlniri va fi mult îmbunătăţită. Veţi spune:
Cristos este transcendent şi în cerur^A ?1.CaSUţunaltasPect „Doamne, cât Te laud, există un izvor înăuntrul meu! Iar din acest
cu atenţie experienţa, veţi putea spune -P01> "& analizaţi izvor este o fântână de apă adâncă! Doamne, cât îţi mulţumesc,
Cristos dinăuntrul vostru este exact ca a a ^T)™ ^ ^^ & lu' "U doar Ca am Un izVor şi o fântână' ci că din această fântână curge
însetaţi — nu însetaţi în trupul vost f ^ & multe ori sunteţi un torent; şi nu curge doar un singur torent, ci multe torente! Doam-
vostru, omul vostru lăunt^este *' ^^ Că ^
ţi in duhul ne, cât sunt de udat! Sunt atât de împrospătat! Torentele vii curg contactaţi, mereu dinăuntrul meu, iar eu sunt aici pentru a-i uda pe alţii!"
în această ţară nu există doar un singur torent, ci multe torente; seamna că duhul nu doar un singur izvor şi o singură fântână, ci multe izvoare şi multe
H t Pe
" §'S6tea Voastră
"^ mUlt decât ' pe Domnul mai
Domnul Isus, nu după mult timD vă ™H • *l* î™ U contacta*ti pe fântâni. Ce înseamnă aceasta? Uneori, când sunteţi copleşit de necava fi potolită. Această băutură vă î^*1^86*611^"^ "'"i " *------^ " —"« "" "------n "; ~*~M----J~ '" m -^e altă băutură fizică. Apoi; ^ mult §1 mai mult, şi Chiar moment ,
un torent care cu^^XT *T* *** "** deSpre enţe? Dacă sunteţi uscaSTeJt 1 ****
aSemenea experi'

mai mult, nu ^^^^ CU cât " -ntactaţi de apă. Şi cred că în moment,? *IJT^\§1. T?1**- STMie* Plini
«un şi încercări, îl contactaţi pe Domnul şi primiţi ceva de la El. în încercarea voastră îl experimentaţi pe Domnul ca izvor, ca fântână ţi ca torent. Ce fel de izvor, ce fel de fântână şi ce fel de torent sunt acestea? Puteţi să le daţi un nume? Eu cred că le puteţi da multe nume. Uneori îl experimentaţi ca izvor de bucurie, alteori ca un izvor de pace, iar alteori ca un izvor de mângâiere. Uneori îl experimentaţi ca o fântână de dragoste, o fântână de har şi o fântână de lumină. Alteori Cristos este pentru voi un torent de răbdare, un torent de umilinţă şi un torent de îngăduinţă. Vedeţi, există multe izvoare, multe fântâni şi multe torente. Există multe tipuri de rezerve cereşti.
începând cu anul 1950 am vizitat Manila aproape în fiecare an şi de fiecare dată am stat câteva luni. Fraţii de acolo m-au găzduit întotdeauna la o familie ai cărei membri erau toţi persoane în vârstă; aşa că, în comparaţie cu tinerii, ei se simţeau mult mai liberi să vorbească

cu mine. într-o zi, în
de la sala de întâlnire. ____*x^mc*
~ i, nu ai vrea să fii atât de bun şi să-mi ; de multe lucruri de spus? Ca să fiu
ă, în 1950, **mi-,— -- '** ■

putem iubi pe alţii exact ca un torent viu care curge. Răbdarea

p t Ce Cristos minunat avem! Ce sursă minunată avem! în ce priveşte
" Ve"'n asPect>vă **# seama că E1 este sPatios-în ce Privește alt aspect,
veni a treia oară va fi epukat; nu va
chiar mTbo/tăV116^'-3 ^^ oară cand *" veMU ta vizită a" " *d* *** ^ primele doUă vizite Acu
cuvinte să spunT^ T *"** meSajul tău din seara **explici «m,** ■ **bogat este- Nu ai vrea să fi-**

TPnmeŞtl tOate aceste iri lî

VĂILE ŞI DEALURILE

Cartea Deuteronom spune că aceste ape curg din văi şi din dealuri, ta a ros^are es^e semnificaţia acestui lucru? Evident, unde nu sunt văi şi ealuri nu va curge nici o apă. Dacă întreaga ţară este doar câmpie, u va curge nici o apă. Ce sunt văile şi dealurile?
în 2 Corinteni 6:8-10 Pavel menţionează multe lucruri con-
nu puteţi epuiza acest'izvo^r"^1 oU 1ZVOrul din ceruri. Niciodată "-Prin glorie şi prin dezonoare. Prin vorbire de rău şi vorbire de
cu atât rezerva proaspăt" " *C?t*pa vie curSe* în afară mai mult blne' oa înşelători şi totuşi adevărati;ca necunoscuţi şi totuşi cunos-
mai mult cu atât am S oUrSe înauntru mai mult. Cu cât vorb CUti' oa flind P<î moarte şi iată'trăim; ca Pedepsiti, dar nu omorâţi;
apa încetează să CUMTA ""^V*6 VOrbit" Dacă îmi opresc vorbiri Ca întristaţi' dar mereu veselindu-«e; ca ^raci, dar îmbogăţindu-i

Odată un frat Acest rau curge tot timpul." pe multi; <=a neavând nimic şi totuşi posedând toate lucrurile."
să ţii minte atât de mtdte Iu™"16?8!111"3 întrebat: «Frate, cum poţi »Gloria" este ™ deal; „dezonoarea" este o vale. „Vorbirea de rău" când slujeşti nu ai nici o *schts*^ V observat că de fiecare data 08te ○ vale; »vorbirea de bine" este un deal. „Ca întristaţi" - o vale; toate?" I-am spus: „Frate eu "* ^ *Cum* **le P0^ amin ti pe "dar mereu veselindu-ne" - un deal. „Ca săraci" - o altă vale; „dar minte atât de multe lucruri D "" *"" ○ memorie bună- Nu pot ţine îmbogăţindu-i pe mulţi" - nu doar un deal, ci un munte. Unii credeau meu. Când încep să vorbesc e]T SP"n"6XiStă U"torent înăuntrul ":ă Pavel era un înşelator- Dar el era „ca unînşelător şi totuşi ade-mult ai înăuntrul tău?" Fr *f^Urse"* Atunci el a întrebat: „Cât de varat"; unde existta valea exista şi un deal. în aceste versete există cât. De mai mult de treize 'd ' ^™ replicat> »nu Ştiu; nu pot spune cel Puţin nouă perechi, nouă văi şi nouă dealuri. Acestea sunt locurile
este destul de greu să repet *wZ^?*™ T* am fost eP^at. îmi din^ar? Poate curge aPa"„ **ai slujbei.**
Acesta este doar unul dintre
m^i am fost eP"«at. îmi pate curge apa"
™esaj. Există un torent, un torent Dacă eşti ○ persoană *&r&* dealuri şi văi, dacă viaţa ta este doar
○ camP*e sunt sigur că înătl tă ii ă C ât
○ camP*e> sunt sigur că înăuntrul tău nu va curge nici o apă. Cu cât 8uferi mai mult> cu atât vei avea mai multă curgere. Cu cât eşti mai
doar unul dp
rent de înţelepciune, un torenT ?Umeroasele ^rente. Există un to- 8uferi mai mult> cu atât vei avea mai multă curgere. Cu cât eşti mai un torent de dragoste un to ^ ^ ** pncepere> un torent de lumină umilit>cu cât există mai multă vorbire de rău despre tine, cu atât va un torent de rugăciune, un t ™ângâiere' ^ torent de bucurie,' CUrge mai multă apă înăuntl ren laudă Cât t
sunt
CUrge mai multă apă_
în ultimii ani de multe ori au circulat vorbiri de rău despre mine.
nt de rugăciune, un t ' orent de bu
înăuntrul vostru? Eu nu st' -+ren laudă. Câte torente sunt uat
vorbiri de rău despre mine.
Ştiu cât de mult este în fi" ○ torente sunt înăuntrul meu şi nu De multe ori oamenii au venit la mine şi mi-au spus: „Frate, există menţinem legătura cu CristcT^ t,orent' Dacă noi Pur şi simplu "^ luCru desPre care nu_mi Place să vorbesc" De fiecare dată când
s cel viu, este cu adevărat minunat
luCru desPre care nu_mi Place să vorbesc." De fiecare dată când oamenii sPun aşa ceva, aceasta este o vorbire de rău. Când aud, îl laud pe Domnul. Spun: „Doamne, Te laud, iată o altă vale; iată

porecle bune. Recent am fost* nu^nTt ^ t "

nt
puternic exponent" al unui anumit Iu onorabil." Am auzit tot felul de vorbi ^ de fiecare dată când i "
unui anumit
Am primit câteuxPerienţă de foc pentru el. El a suferit şi a învăţat ceva prin ea. batjocoritor „cel niitr-o zi, câţiva ani mai târziu, un alt frate şi-a pierdut soţia şi din
_____it_iui ue y v " s"a dat acest „tit»u câţiva copii au rămas în urmă. Acest frate nu putea fi mângâiat
de fiecare dată când există o val t "h * ^ ^-^ slava Domnuhe nimeni; moartea soţiei sale îl deprimase extrem de mult. Atunci ceva sigur. Eu nu mă tem de o vorb' *d™* ^ GXiste şi un deal- Es'ujitorul Domnului a mers să-1 viziteze. Imediat după ce a sosit, de rău va urma o vorbire de bine A"" ^ ^ ○* după vorWrt-ntele deprimat i-a spus: „Frate, sunt mângâiat, sunt împrospătat! O, viaţa lui Cristos este nespus de min " ™^"* Vă* Şi în dealuru ^*ai* Pierdut soţia şi opt copii au rămas în urmă. Şi eu mi-am De fiecare dată când Dumnezeu r" d " *& &'* - ierdut soţia, dar numai patru copii au rămas. Există ceva ce iese
tare fiţi siguri că va urma veselia C ^^ SăaVeţi parte de întrijin tine şi care mă împrospătează şi mă mângâie." „Ca săraci, dar totuşi îmbogăţindu " *& "* nS «a^' dar mereu veseli Dacă îl puteţi experimenta pe Cristos în vremuri de necaz şi încer-totuşi stăpânind toate lucrurile " Toafe6 **■" »Ca neavand nimic f«re, cât de mult veţi curge către alţii! Cât de binecuvântat îi veţi „Am învăţat," spune apostolul Pavel 6 aoeSt<!a Sunt deaJurile şi văilfida pe alţii! Nu în momente de pace sau în zile fericite puteţi face fiu în belşug" (Fii. 4:ii; 12) EJ a *înv'^tT11* ^ ^ "*IipSa şi"cum s'cest lucru, ci în zilele în care aveţi parte de întristare, în zilele de sătul şi cum să fie flămând. Care estese ^"T ^ E1 Ştia CUm Sa fl>oalăin zilele de necaz_ Experimentându-L pe Cristos în aceste moca Cristos însuşi curge înăuntru! Am ""^ ○' SecretuI este

aceljnente puteţi avea curgerea vie care îi va uda pe alţii. Fiecare situaţie rost iniţiat. îl cunosc pe Cristosul c 1 ' V am *ost instruit, arfle moarte poate produce o mai mare revărsare de apă împros-
Toate văile reprezintă experiment" ' f™ ° - înaunt rul meu. pătătoare. Nu doar dealurile, ci şi văile; nu doar văile, ci şi dealurile, morţii lui Cristos, iar toate dealurile^ °^′ exPeri mentări aliAvem nevoie de multe experimentări ale morţii Domnului şi de multe
învierii Domnului. O vale este crur* & repJezintă exPerimentări aliexperimentări ale învierii Domnului; atunci vom fi plini de izvoare, să fim persoane care mereu au câte *2′™ ^ ^^^^ ^bui, de fântâni şi de râuri.
timp să fim persoane care mereu s *T*′* ° Valeıdar " aceIa? Acestea sunt într-adevăr versete dulci. Este o ţară bună, o ţară cu mentează învierea. De fiecare dată câ d ^ .ealuri' mereu experi pâraie de apă, cu izvoare şi cu ape adânci, care curg în văi şi dealuri, deal. De fiecare dată când experimentat" 6X1Sta ○ Vale va exista şi ui Şi este prin glorie şi dezonoare, prin vorbire de rău şi vorbire de bine, menta învierea. Apele vii curg din toaImoarteaprmcruceveţiexperi ca înşelători şi totuşi adevăraţi, ca necunoscuţi şi totuşi binecunos-Să ne adâncim mai mult în De t& a○6 exPerienţe. cuţi, ca fiind pe moarte şi totuşi trăim, ca întristaţi şi totuşi mereu
„curge în văi şi dealuri." Nu se SD - °!T • spune ca ape veselindu-ne, ca săraci şi totuşi îmbogăţindu-i pe mulţi, ca neavand Şi dealuri. întâi sunt menţionate văile " m, aluri şi vai> ci în văi nimic şi totuşi stăpânind toate lucrurile. încercaţi să-L experimentaţi văile sunt primul loc în care contactâtfW Ie↓De ce? Deoarece pe Cristos şi să-L aplicaţi pe Cristos când treceţi prin tot felul de sufe-
mergeţi pe cursul râului până la oriein ^ CUrgătoare- AP°i, dacă rinţe; atunci veţi avea ceva ce nu numai că vă va împrospăta pe voi răşte din dealuri. Râul este în vale d & ^ ^^ descoperi ca el izvo- tnşivă, ci în acelaşi timp va curge pentru a-i uda şi pe alţii. Aceasta nu vreţi să aveţi ceva care să curgă din's™^0"11 eSteîn dealuri. Dacă este decât o parte a bogăţiilor nepătrunse ale lui Cristos; este doar un
a murit când era ^ «nea era foarte tânăr,
i, trebuie să vă aflaţi în 7ăT """1UI"rm vostru şi care să-i ude pe singur articol al bogăţiilor ţării bune. Ţara este bună în bogăţiile apei: niciodată o întâmDla 'n Parate' în izvoare şi în ape adânci, curgând în văi şi dealuri,
at fnar+o „„,u o _ ″ Pe Care am auzit-o când eram
OCHII DOMNULUI
De unde vine atât de multă apă? Ea curge din văi şi dealuri. Dar văile şi dealurile de unde primesc apa? Deuteronom 11:11-12

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV
CAPITOLUL 5
Se îngrijeşte Iehova, *Du^LTnlS^T* ° "* ″○ *ară de -
cautăaceastăţarâbu.ă.XblSleho n' ~ ○ CaUtăJ-" Dumnez «supra ei, de la începutul*Tn^J^^″^^*suntTMr, O- vă puteţi da seama atundcandîl" ?"* la SfârşituI an^ cândll savuraţi şi îl experimentau tr,3^ * ○*tisU>s′* atTM încât viaţa Sa curge dKS^S^ to^a88nM^« Prezenţei lui Dumnezeu! Prezenta hS * "** Un Sim* adân<=>
"?-e^" ○aUta Şl de Care Dumnezeu Se înpriiW * ir?-PC CSre ○Un »jeşte. Veţ, experiment
Lectură biblică: Deut. 8:8-10; 32:13,14; Num. 9:9,11,13; Zah. 4:11,14; Osea 13:23,27; 14:7,8; Jud. ocnn faai asupra voastră de]fl 14:6, 7; Ioan 12:24; 6:9,13; 15:5
Şi simplu pentru că sunteţi în CristL îT lasfarsitul anului,, mentnH r>„ n_- .. „ k "'^nstos, *U* savurati w P^,o+„„ î,

BUNĂTATEA ŢĂRII -BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE

H. HRANA
entaţi pe Crist n ″′u d îl eoare
l savuraţipe Cristos îl "'*" niţi cu Crit î ri
^n Vechiul Testament există multe simboluri ale lui
nu doar îl veţi • ce sunteţi uniţi cu Cristos în mod .îristos, dar numai unul singur este simbolul atotinclusiv al lui Cris-
de prezenţa lui Du nmenta pe ^"stos ca apă vie, ci vă veţi bu ° i'08' şi anume tara Canaanului. Această ţară este numită frecvent tot timpul Du ZGU " *" Dumnezeu vor fi asupra *t* ^*ra cea buna-
Domnul a numit-o „o ţară bună," iar o dată ea a fost
în interiorul acestei? T^ ^^ tară bună- ^ebuie *B&Mj£umit& ″○ tară neSpuS de bună " M văzut cât de bună este ea sub obţine prezenţa lui D ^ Ş- S&i savurati bogăţiile; ati.™ „„,'numeroase aspecte, cum ar fi spaţiozitatea sa, transcendenţa sa şi
Dacă
nu sunteţi
^^ împreună cu ochiflu ** ^ i

teţi *mâ^* zeV
mine. Dumnezeu face l" f Tn** ^ min6' Vă ^ into arce ochii de 1'"'"aCUm Vom Vedea oât de boSată este o asemenea
tară h " 1 • F atunci cand ^ savuraţi pe Cri t ' ^n EvanSnelia după Ioan Domnul
aţi pe Cri t
Sale nePătrunse_ Am văzut cât de bogată este ea în apă, '"'"aCUm Vom Vedea oât de boSată este în variatele categorii de
hrană. ^ a spus că El ne va da apa vie
început până la sfâr t- m. umnezeu vor fi asupra voastră" de 1*'*'" aceeaşi Evanghelie El ne"a spus că El este pâinea
vieţii din cer. continuu. PrezentaT' n^ SaVUra Prezenţa lui Dumnezeu în 'El nu ne dă doar apa vie, ci de
asemenea El este pâinea vieţii. Hrana mentaţi pe Cristos c *" „ mnezeu va fl cu voi pentru că îl ex °C#ite însoţită
întotdeauna de ceva de băut. Dacă vă invit la masă, Ţara este bo *t"^^ ^ pentru că vă aflaţi în ţara cea b ^^ V*
Vo'da Ceva de băut şi va voi da şi ceva de mancat- Hrana şi băutura Şi ape adânci care cur^^f CU ^ de apa> ^ "^
* "
întotdeauna merg împreună.
Acum puteţi înţelege de ce capitolul 8 din Deuteronom prezintă I ucrurile într-o asemenea ordine. întâi se vorbeşte despre apă, despre câteva categorii de ape—izvoare, fântâni şi râuri. Apele diferă nu doar in ceea ce priveşte stadiul lor, adică stadiul de izvor, stadiul de fântână rji stadiul de râu, ci diferă şi în variatele categorii de izvoare, fântâni iji râuri. Pe acestea le-am analizat deja. Apoi, imediat după apele ţftrii se vorbeşte despre hrană.

ŞAPTE CATEGORII DE HRANĂ

Hrana este analizată mult mai detaliat. Să citim versetul 8:

„O ţară cu grâu şi orz şi cu vii şi cu smochini şi cu rodii; o ţară cu măslini şi cu miere."

Atunci ce reprezintă orzul? Orzul îl reprezintă pe Cristosul înviat! Aici sunt enumerat
rau' """"că încarnarea, moartea şi îngroparea Sa şi după aceasta
vegeta], iar a şaptea t f e^oni ^e hrană care aparţin regnurzu^ mcucă învierea Sa, pe Cristosul înviat.
Cum putem dovedi acest că mierea aparţine part' 1 & Par^cu'ara ~ mierea. S-ar păr'cru' ^n ^ara
Canaanului, orzul întotdeauna se coace întâi; dintre
căci este produsă de alb' ^ lUanimalşiparţialregnuluiveget>ate cerealele, orzul este primul. în Levitic 23:10
Domnul a spus: regnuri. Să enumerăm dif ' ■*Ti*^ există ° contopire a celor d_0/orbeşte-le copiilor lui Israel
şi spune-le: ,Când veţi intra în ţara pe viţa de vie, smochinii r d"I " °- Ca*e&or*^ de hrană: grâul, orzi"re
v"o ^au §* can<* ve^ reco^a ce aţi semănat, să-i aduceţi preotului de cereale, patru cate'eo " d ' aS. u ^ mierea.
Există două categoj'n snop ^m Primelе roade ale recoltei voastre.'" Atunci când venea produce vinul, iar
ultim 1 mi 5l m'erea- Primul pom, viţa de vi'mPu^ recoltei, primele roade ale recoltei trebuiau oferite
Domnului vinul şi uleiul. Al doilea > măslinul, produce uleiul; deci ave1' Pr>mul rod era în mod
evident orzul. Acum trebuie să citim 1 Corin-
smochinele şi le folosea h ° ^ smocnme>' Poporul evreu culege'"1' 15:20: „Dar acum Cristos a înviat din
morţi, primul rod al celor un fruct frumos şi cu viat "d' h*18 re^ea P°m, rodiul, prof jU(idormiţi." Toţi
studenţii Scripturilor recunosc faptul că primele roade pomi - viţa de vie smo h' ° ? Un n^ă_Deci sunt
enumeraţi patr1'0 recoltei ^ reprezintă pe Cristos ca şi primul rod al învierii. Astfel de cereale: grâul şi orz
1 U ' & măslinul — şi două tipu(lll'em dovedi faptul că orzul îl reprezintă pe Cristosul înviat.
Care este semnificat' • • Grâul îl reprezintă pe Cristosul
încarnat, răstignit şi îngropat. Orzul
foarte uşor să găsim u Ua uturor acestor lucruri? Est" rePrezmta pe Cristosul înviat. Aceste două
categorii de cereale
grâul. Ioan 12:24 ne spune " *T*> Care_Sa ne sPună ce simbolizea2rl<Prezmta două aspecte ale lui Cristos,
venirea Sa şi plecarea Sa.
Deci grâul îl reprezintă în °nmul Insuşi este un grăunte de grai "'le ^ reprezintă pe Cristosul care
coboară pentru a fi grâul şi pe Cristosul
ce simbolizează orzul? O °i îi^*P&* Domnul Isus însuşi. Atuni'"re urca Pentm afi orzul. Trebuie să acordaţi o
atenţie deplină am-
că sunteţi siguri ce repre '*f* ■ reprez'n*a *ot pe Cristos. Şti'"1'01" aspecte. L-aţi experimentat pe Cristos
ca grâu? Şi L-aţi experi-
rata viţă. Domnul însuşi t & ^ D°mnul spune că El este adevâIIU!ntat vreodată pe Cristos ca orz? Ce
fel de experimentare a lui Cristos
Fără îndoială este din no ^ Atunci ce reprezintă smochinul ""te Srâul? Ş1 ce fel de experimentare a lui
Cristos este orzul?
fără îndoială Cristos. Toate "t T măslinul de asemenea est Atunci când Isus i-a hrănit pe cei
cinci mii de oameni, El i-a hrănit

nul, rodiul şi măslinul — îl • UCfun ~ £râul, orzul, viţa, smochi cu cinc' Pami făcute din orz. Foarte
mulţi creştini sunt familiari cu
lui Cristos sunt simboliz t ri Z a pe ^ristos. Dar ce aspecte al< M1'nunea celor cinci pâini, dar foarte
puţini sunt conştienţi că acele
timp pentru a analiza cu at *f* 6 acestea' Trebuie să petrecem "'"'™ erau Pami de orz. Acest verset este
într-adevăr minunat. Dacă
enţie aceste lucruri. ar fi fost pâini de grâu, ceva nu ar fi fost în regulă. Dar nu erau
de grâu, ci de orz. Ca pâini de orz, ele au putut hrăni cinci mii de oameni şi în plus cu firimiturile
rămase s-au umplut douăsprezece

GRÂUL ŞI ORZUI

L ŞI ORZUI

O, trebuie să ne înch" " n
El menţionează întâi grâul m omnului Pentru Cuvântul Său! °°9uri- Aceasta este învierea. Cristos poate
fi bogat pentru noi doar reprezintă grâul? Din Io ' 1*90I* au ^a' ^e aspect al lui Cris ' S î î
S El d l d
g Din Io 1*90I* au ^a' ^e grăunte de grâu care cade î '- PUtem vede a
Cristos 'n mv"er ea Sa. în încarnarea Sa El este extrem de limitat, dar în învi-
gâu care cade î „ că Domnul este un irea Sa E1 este foarte bogat. Ca şi Cristos înviat,
pentru El nu există
Grâul îl reprezintă pe Cri *tn*[31]^^ Pentru a muri §i a fi îngropat n*ci ° nmită. Ca şi Cristos încarnat, El a fost
doar un singur bob, încarnat ca om, care a ve t *M m^afm&t"* Cristos este Dumnezeu un mic nazarinean, un
tâmplar umil. Dar atunci când a înviat El îngropat. Acesta este grâul El îl °^ *t* K pamant' să moară şi să fie
* ^evenit ° Persoană nelimitată. Timpul şi spaţiul şi lucrurile mate-încarnat, pe Cristosul care a Sflm
eaza pe Cristosul care a fost *'a^e nu"L mai Puteau «mita. Erau disponibile doar cinci pâini, dar
şi pe Cristosul care a fost îngropat **e ^apt erau nenumărate pâini. A fost suficient pentru a hrăni cinci

- douăsprezece coşuri pline - erau & ^ COPÎU' Ş1 numai rămăşityd!" Ea m-a întrebat dacă experienţa ei era bună şi eu i-
am spus că de la început. Acesta este orzul Ace^' T d6Cât ele cinci pâ" fonrte bună_Această sora L"a experimentat pe Cristos ca
bob de In învierea Sa Cristos nu poate fi limitat"- -°S "* învierea Sftu' Era într-âdevăr o soră spirituală.
niciodată. jq tJ *mx*^ după aceea, această soră a venit la mine din nou. De data
EXPERIMENTAREA GRÂULUI «iuta ea a spus: „O, frate, slavă Domnului, nu numai că sunt
satis-
Eu nu intenţionez să prezint d • "utft cu limitarea din partea familiei mele, dar am văzut
ceva mai
Povara mea nu este aceasta. Eu u ^ " lnvă^ături doctrinarult din Domnul Isus! El nu a fost doar limitat, ci a şi fost dat
la moarte Şi experimentarea orzului. Să ne refe^0 eXperimentarea grâuli îngropat. Când Domnul mi-a revelat acest
lucru, I-am spus că nu grâului. Fraţi şi surori, de fiecare *d*^^3^ la experimentar«'mui că aş fi mulţumită cu situaţia din
familia mea, dar aş fi dispusă
ţ şi surori,
Domnului, vă aflaţi într-o în
suveranitate»i«r să mor şi să fiu îngropată în această familie de dragul Său." Aceasta
în care sunteţi apăsaţi, atunci îl puteţi * ^ ^^ SUnteţi h'mita(Innt o altă experimentare a lui Cristos ca bob de grâu.
grâu. Atunci când în mijlocul acelei .^Xpenmenta Pe Domnul ca i în multe situaţii, pentru mulţi dintre noi Domnul Isus
este ca un H contactaţi pe Domnul, El este exact*" " ^ llmitari §i Presiunii) de grâu. Cu cât îl experimentăm mai mult,
cu atât mai mult ne voi. Imediat ce îl contactaţi puteţi fi ° *ed* "r *8r&Unte* de P"âu Pentnflm seama că El este o asemenea
Persoană. El trăieşte în noi. El este voastră şi cu limitarea voastră O *t* Satlsfacu{i cu situaţimţa noastră pentru a ne face
gata să fim limitaţi, gata să murim, însuşi înăuntrul tău, este un bohrfp ' ~ P aCeea' °are este Cristqata să fim îngropaţi,
gata să fim nimic. Aceasta este experimentarea a Celui încarnat, a Celui limitat; DT* fte viaţa micului tâmplarul Cristos
ca şi grâu.
anumită situaţie în care sunteţi lim"^/- * Cand *V&_* afla*i într"(Aveţi aceasta experienţă? Ce fel de experienţă aveţi? Vă
certaţi mod viu pe Cristos, veţi spune: „O Doarn^ TT" apăSaţi î] atingeţi ÎMI soţia sau cu soţul? Dacă da, atunci aţi
terminat-o cu Cristos. dar ai devenit un om finit. în Tine exi t- , tlDumnezeulinfiniU'robuie să-L experimentaţi pe El
într-un asemenea mod bogat, de limitare." îl veţi experimenta pe Crist ^^ ***^^ °ricefel'rubuie sa_L experimentaţi atât
ca apă vie, cât şi ca bob de grâu. Intr-o zi, o soră foarte bună şi SD' ^*t* °*i-C&* §* *gr^u*_ I Hică atunci când
sunteţi foarte limitaţi şi confuzi aţi privi la Domnul,
Ea provenea dintr-o familie bogată s" -* ^^ *S&* mă vizitează...unt sigur că El vă va arăta că El a fost limitat, dat la
moarte şi în-trebuia să aibă grijă de mama sa ManT CaSato nse ^ un frate care«ropat. El vă va arăta că, în calitate de o
asemenea Persoană, El tră-Şi cu nora. Această soră tânără a ve™^™ amPblla cu fiu1' dar numţte în voi. El vă va susţine
ca să puteţi rezista în acea limitare, pentru a vedea dacă experienţa ei era'b Sa-.aibă părtăşie cu mineKI vă va sprijini ca
să puteţi fi daţi la moarte şi îngropaţi. El vă va snnc „s* J. _. ,. - una sau nu. Apoi ea mi-
a.inorgizaşivăvaîntăriîntr-oasemeneamăsurăîncâtsăfiţiasemenea
soacrei sale. Mi-a spus ţiursoane. Atunci îl veţi experimenta pe Cristos ca bob de grâu. ™-sigur,eanuaîndrăz-

că atunci când L-a Dar oare acesta este sfârşitul? Nu! Slavă Domnului, după grâu
-------^pcpamant. ii;ii-aar"t *t* " ' sa"i araţe ce fel de urmează orzul. Mormântul nu a fost sfârşitul pentru Domnul. El a fost
■a tâmplar în acea mică familie tim de mUlt & foSt limitat lnviat! Orzul a urmat grâului! Grâul este valea morţii, dar orzul este
Când a primit o asemenea viziune ea *astr·* """^ ^treizeci de ani- muntele învierii. De fiecare dată când îl experimentaţi pe Cristos ca
Te laud, Te laud! Viaţa Ta este în mine D "^ CU lammi: "Doamne, grflu puteţi fi siguri că va urma o experimentare a lui Cristos ca orz.
situaţia mea prezentă. Nu-Ţi cer să schi °amne> SUnt satisfa=ută cu De fapt, pentru a-L experimenta pe Cristos ca bob de grâu, ca şi
m 1 nimic. Pur şi simplu Te IMUS cel limitat, noi trebuie să-L aplicăm ca orz, ca şi Cristos înviat.
.r___ ***« ei era
spus cât de mult suferea zi de zi din
cum a mers la Domnul şi I-a cerut
nit să-I ceară Domnului să o
nul să o elibereze de acea ^ua^e. aa a
implorat pe Domnul, imediat Domnul a îi
persoană a fost El pe pământ. El *i-,*

Acest Cnstos înviat este Cel ce t ""
o viaţa care a trecut prin încarnare *rtetimir»* CriSt0Sul înviat *P°s%** nituaţiei. Voi spuneţi că nu puteţi face faţă situaţiei. Da! *Voi* cu siguri însuşi este Cel înviat. Cristos în carne °ţm^Opare·daras t|nţfl nu puteţi. Dar există Unul care poate - Cel care este orzul, nstos m înviere este nelimitat şi eliberat C • V"6?" llmitat> «Uuntrul vostru este o pâine de orz; ceva din Cristosul înviat se află trăieşte m noi este Cel care ne face să-L urmă T nehmitat C1 "><- este suficient. Cristosul cel înviat este nelimitat. Aplicaţi-Lpe s azi noi II urmăm pe Isus cel limitat da ™ f* ^ *Umit>l* ln »itu aţia voastră. El nu poate fi epuizat niciodată. Prin puterea unstosului nelimitat. Cristosul nelimitat tră • *A* - - e™ "* puterri"tosului înviat puteţi călca pe urmele lui Isus cel încarnat. Cu viaţa
pSnf"■ • - ~. amdlnaUntruInost™lriKtoHuluiînviatputeţitrăiviaţaluiIsusCellimitat.
rt- "^ î1'"11" să vă întreb: Atunci când sunteţi a " Uneori un frate spune: „O, mă simt împovărat să depun o măr-
■ţ naţicaşi Cristosul cel înviat sau ca Isus cel r af*Saulaservicii irio, dar sunt atât de slab!" Se pare că este nevoie să fie hrăniţi urmaş, al lui Isus, trebuie să fiţi limita^ Cânder - SUnt"""i mii de oameni, dar voi aveţi o rezervă de doar cinci pâini de
tdeauna limitat, limitat de carnea Sa limitat/f PJUoantıIsusei./.. *Cu* toate acestea trebuie să mergeţi înainte prin credinţă. Deşi tim^uTvi aînCameşicWar§ide fraţii Săi în cameElf laSa>limit<' «parenţă porţia voastră este atât de mică, iar cerinţa este atât li. P i rf foSt Iimitat de spaţiu şi de timn- El f r tlimitattlB mare, trebuie să vedeţi că ceea ce aveţi este nimic mai puţin crunle. Dacă vrem să trăim viaţa Im Isustrehn,!'"^3^6103*»^'- *Cristosul cel înviat.* Puteţi să faceţi toate lucrurile prin Cel mea mergem pe urmele Sale nu vom mM *Jlf*!?., Slnoil™itai(,n, vă întăreşte, deoarece El este înviat şi nu cunoaşte nici Alunei când un frate vine să vă vadă, nu uitaţi că Cristos este «»*untrul vostru ca orz- Trebuie să-L aplicaţi pe El în părtăşia voastră

^ssLTrstE?^"»-

^ ••••• ••••••••••

pute6 m an lem dar pentru a da dovadă de răbd^ "^EStC Uş%u ucel frate_Uneori pur şi simplu uitati acest lucruCand vă *intklni*^ răhd Sşorsăne Pie rdemcumpătul dare - ^^ n6Voie d|11 fr»tele, vorbiţi despre Vietnam, despre situaţia mondială sau să f *V* neVoie de energia ceruJui Puterea ca ^T îndelun81«t«««P'-e starea vremii. Vă amintiţi de lucruri legate de vreme, dar uitaţi învi t r?- eSte Putere a învierii Sale Eu am ^ ^ * Capabil«J» Cristos. Nu reuşiţi să-L aplicaţi pe Cristos în părtăşia voastră .. - amd în mine ca să fi,, w^ _■ . . ,, *q g* ®V01e de Cristosii pu acel frate· Cand el pleacă va simţiţi flamânzi şi nu doar flămânzi,
jar a Po aVea pu*ini(rt qi bolnavi-bolnavideanu-Lfiaplicatpe Cristos.Trebuie să profitaţi a inseamni,j# ori ce situaţie, considerând-o o ocazie de a-L aplica pe Cristos.
- »Frate, ştiu că trebuie să fiu lim > ^ icaţi-L şi aplicaţi-L şi iarăşi aplicaţi-L. Apoi, când veţi

veni la întâl-
e către soţia mea, de către "" • S *rmPul niro, va fi foarte uşor să aduceţi o laudă sau să depuneţi o mărturie; hÂ Şi în special de răt™ ,,,, Plu mei, de către v-ţ[avea muite pâini de orz de oferit Domnului.
ine ca să fiu întărit şi răbdare. A-L aplica pe Cristosul înviat ca
TrehnL car ƒ? Spune * 1 tet d
J de către un -VX' *" """ v*" avea rDU^e pâini de orz de oferit Domnului.
Si nT t aceasta §i s™t limitat de aceea- întrea DUm **'Smt Odată fratele Watchman Nee ne-a spus că atunci când unii lucră-situ t-?^* oa m&ine Şi Poimâine să fie şi mai rău C ** SUDt hxaitat tor' "neri vin la întâlnire ei privesc înjur să vadă dacă este prezent puţin din H Că Crist0Sul cel învia t trăieşte în m^edaT^ fao e/aţă W)un frate senior_Dacă nu> 5l dacă întreaga audienţă este alcătuită Da n t • am n"' mac ar cinci pâini- am doar ' " ^ * de ^'n credinciosi noi, atunci ei au îndrăzneala de a se ruga şi de a arăta
de or .aVeti doar o sin&ură pâine, dar nu uitaţi °~ SmgUI& Paine" tot ce au. Dar dacă sunt prezenţi şi unii fraţi seniori, ei dau înapoi cu odată P °-Pame a Cristosului înviat care nu DO t ^ f— ° Pâine teamă_Această reacţie nu este din Cristosul înviat. Dacă-L aveţi pe tp n ■ '• r °a aV6ti doarPuţm, dar nu contează HPH 1, tet
***′ Cristosul înviat, atunci, chiar dacă apostolul Pavel ar fi acolo, veţi C1 o hmitare" P«ţm este mai mult decât suficînT gn nUCUnOas- «Pune: „Slavă Domnului, fratele meu îl are pe Cristosul înviat şi îl
ru a race sm ^j eu gj pOate are o sută de pâini, dar eu am cel puţin o pâine.

decât suficient pentru a face fat" ■ ns su^ înviat, aveţi f'lurie că soacra ei precum şi multe dintre rudele ei fuseseră aduse °rz; El este Cel înviat. Nimic nu on£arei situaţii. El este pâiil lomnul prin ea. Ea a devenit o pâine de orz pentru a-i hrăni pe nu-L poate limita. Poate h ° Pudică pentru El; nii"H> oameni. Ea L-a experimentat pe Cristos în înviere.
Atunci când veniţi la întâlnire c f t • • • Acest fel de experienţă nu doar vă face să-L cunoaşteţi în interior
conştienţi de responsabilitatea voastr "T^ §* SUrorile' treouie să < 'ristos ca grâu şi ca orz, ci prin această experienţă deveniţi un
in întâlnirea împreună cu alţii. Trebuie - eSăaveţiŞivoioPa1'<le grâu> deveniţi o pâine de orz. Atunci sunteţi hrană pentru
rebuie să vă rugaţi măcar o dată^ ^ aduCe*i mult umiri şi]au,ii. Sunteţi capabili să-i hrăniţi pe alţii prin ceea ce aţi experimentat.
voastră. Voi spuneţi; „O, sunt prea si ht-T* ^ responsabih'tatfl t de mulţi oameni au fost hrăniţi prin această soră. De fiecare
ar in Cristos nu sunteţi slabi. Voi spun f- W VM "^ sunte# slallfl cund venea la întâlnire, chiar fără să-şi deschidă gura, toţi fraţii
nimic, dar în Cristos aveţi totul Voi : ^ Dhnic"r>a> nu av»«rorile simţeau împărţirea lui Cristos, slujba vieţii. Când se ruga,
„ a>. sunteţi săraci în voi înşivă, dar nu' SpUne.*l:i, "SuDt Prea sărace duhurile şi toate inimile erau satisfăcute. Ea a devenit un bob
Miviat. Nu uitaţi că Cristos este orz în v^ ' Sărad ^ Cristosul <* *râu Printre C0Piu" Domnului. Deci ea însăşi a devenit o pâine
ap icaţi-L pe El ca unică pâine de orz " ^ veni# la întâlnii»ort pentru a satisface şi a hrăni mulţi oameni. Ea L-a experimentat
Prin rugăciunea sau prin mărturia P ™ a .{ hrăni Pe toţi ceila» Cristos ca grâu şi ca orz; astfel ea însăşi a devenit un bob de grâu
Pra^caţi-1! Veţivedeacâtd a ^stră încercaţi acest luc* o pâine de orz.
o singură pâin
-- ^«uuirile nu sunt treaba voastră n - ' iodată să nu spune Acum să vedem ceva în legătură cu pomii. Primul este o viţă. întâlnirile sunt terminate. Trebuie să învăţ8 *Pîeti aşa ceva> aW» reprezintă viţa? în Judecători 9:13 viţa a spus: „Să-mi părăsesc re uie sa faceţi uz de Cristosul pe careV Sf"LaplicaţiPe CristoiU vinul meu nou care îl înveseleşte pe Dumnezeu şi pe om?" într-un sus le-a spus ucenicilor Săi- Daţi 1 ^^ """" ea ^ reprezintă pe Cristosul jertfitor, care a sacrificat totul
au spus: „Avem cinci pâini de orz da * ^ ^ mânânce" Ucenic»! Bftu. Dar nu aceasta este semnificaţia principală. Semnificaţia omnul a răspuns: „Aduceţi-le la Min r«Cp~SUnt acestea la atâţiaî»rincipală este aceea că prin sacrificiul Său El a produs ceva ce îi cat timp sunt ceva din Cristosul înviat t *lmP SUDt Pâini de orjHVimeleşte pe Dumnezeu şi pe om - vinul cel nou. ucru va face faţă situaţiei şi va exista ' • SUficient de bine; aces Aţi avut o asemenea experimentare a lui Cristos? Eu cred că cei /Taţi şi surori, dacă veţi accepta cuv^ ™,SUrPlUS' "mi mulţi dintre noi am avut o exPerienţa de acest fel> dar probabil ^nstosul înviat şi-L veţi aplica, atunci ve^dUidaCăVeticredeîl"U "'am acordat suficientă atenţie. Uneori, sub

suveranitatea mai mult decât aţi avut la început Acest eSCoperi ca în voi a răni i' "imnului, suntem plasaţi
într-o anumită situaţie în care trebuie „ oar o mv ăţătuTă, ci un lucru pe care îl * t oTZUlrAceasta nu < ' lle
sacrificăm pe noi înşine pentru a-i face fericiţi pe alţii şi pentru in necare zi şi în {iecare situaţie A
y"*6TMeXperimentaşiapi I. face fericit pe Domnul. Când în acea situaţie ajungem să-L ne imitat, Cel
inepuizabil. Spunet' j Ca!^ pe Cr isto sul învi ntactăm pe Domnul, atunci noi îl experimentăm ca viţă
producă-^evoia, nu pot face faţă situaţiei, dar acu T™/1*' nu pot acoperi""•«'de vin; îl experimentăm pe
Cristos ca fiind Cel care îl înveseleşte ain e increzându-mă pe deplin îîi Tine"1™ - laUd> ^ Po^' Mer« "*
l)umnezeu 51 care " înveseleşte pe alţii. Prin această experienţă upauntimDconsiVi^„u.i _ . . ' contand
numai pe Tine." noi devenim viţa; devenim producătorii a ceva ce îi înveseleşte atât
u şase am, sora care î] ex-1 1*1 ()m. cat şi pe Dumnezeu. Ştiu că aţi avut acest fel de experienţă.
aceasta r • --*--""«uun-v ' Meritele aspecte ale lui Cristos acoperă orice nevoie, în orice situ-
nstos ca orz. Ea a depi li». Cristos este atât de bogat! El nu este nu mai bobul de grâu şi
nt mulţumiţi de voi sunt
mare sau mai mică îl experimentaţi n "c^ T r o más M experimentaţi pe Cristos ca un producăt "H ^ aoeSt m
V01 ca miel jertfitor, dându-vă enenria * ' Cristos t
pe voi înşivă pentru a-i înveseli pe alţii neoeSară de a vă sa
Cu câţiva ani în urmă, în timp ce mă fl -un număr destul de mare de fraţi şi de m aipei' Fo
cu noi pentru a primi ajutor iitl TT
CRISTOSULATOTINCLUSIV 1
„. ■ BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE -
HRANA oa
pâinea de orz, ci El este şi toţi omi' •
care produce fericire pentru Dumnra'euT PrTMUl dintre ei este ViMii o viţă pentru alţii. Toţi cei care vă vor
contacta vor fi mulţumiţi Şi surorile sunt mulţumiţi de voi sunt ™ - DaCă toti ftvo1_iar voi ÎT ve^ înveseli
Pe Dumnezeu.
mare sau mai mică îl experimentaţi 'r^ "* mtr"o măsură «'* «c face cu strugurii pentru a-i transforma în
vin? Ei trebuie II exDeri™„+QK „_ „_ . * Pe Cristos sub acest r ., „„ |)resaţi. pentru a-L face
fericit pe Dumnezeu şi pe alţii trebuie
-stos t „ |)resaţi. Voi vă bucuraţi când aflaţi că Cristos este orzul, Cristosul ((.dinăuntrul vostru, şi că
El este suficient pentru a face faţă oricărei nţii. Atunci spuneţi: „Aleluia!" Dar nu spuneţi Aleluia prea
uşor,
------*-o mare ae îraţi şi de • " ----- i mediat după orz urmează viţa. Strugurii trebuie
să fie presaţi
cu noi pentru a primi ajutor spiritual Un TT ^ ^^ Ş* a" sn (ni a-L înveseli pe Dumnezeu şi pe om. Şi voi
trebuie să fiţi presaţi, cartea, întotdeauna se plângea. Când făcea j" SUrori întotdeaij ,.fl|, beţi mai mult din
vinul lui Cristos, cu atât vă veţi da seama de caldă; când mânca, mâncarea era nrea° apanu erasuficinl mult
de faptul că trebuie să fiţi presaţi. Trebuie să fiţi zdrobiţi i „De ce aceasta?" şi „De ce cealaltă?" E 1 ^^ ă
Zi"a Spuni«^'» a produce în casa Domnului ceva care să-i facă fericiţi pe alţii, tuturor celor care locuiau
împreună cu ea N* Pn>dUS ^^ de ' ««'marcaţi ordinea: întâi este grâul, apoi orzul şi în final viţa. de ea
deoarece pur şi simplu nu învăţase să lme"î "U era multu%perienţa noastră dovedeşte acest lucru. Spun încă
o dată: nu abordaţi nu învăţase cum să-L aplice pe Cristos 1 * ^T Ea niciod!"»»te lucruri doar ca pe o
doctrină sau ca pe o învăţătură. Nu uitaţi £a însăşi nu era o persoană fericită si " i r la situaţia ,||8 prin
care puteţi să-L experimentaţi pe Cristos sub diferite aspecte
J^a ducea lipsă de vin. Ea nu-L exneH^ 7™ P& Dimeni feric »*-L aplicaţi pe Cristos în trăirea voastră
zilnică, ca producător de vin, care Se sacnrfc delo C Pe Crist Pentru alţii şi pentru Dumnezeu *" ^
Ca Să produca »
Ar trebui sâfiţi oameni caretă fie bei ^ Z* "^ CU Crisl ^ fiţi în stare să spuneţi Su^t ^ Tf™ oU Cristos_ ^ *™k
de fericit! Nu ştiu ceTseamnS t ^^ Doamne' s^ aj »*»■ ^ de zi eu beJTTX^0 ^-^P»*
care cerşesc tot timpul Cei^e seS f ^! Esnnt« * cerşetori
Pute mşănesacrificL?No n^^dtr " "* *"** °™ cam viaţa noastră este o viată naîn r ^ CS Să ne
sacrific ăn
luiCristosesteoviaţăder aSuT :r atăegoiStăNumaivi^ Şi experimentaţi via^ STZ^ZEIT^^^0^
mtancasăvăputeţisacrificapenSunl ^^^ El vă v
veţi fi cea mai fericită m^^^ţ Pentru ^ Atunc
expenmenta.ealuiCristoscaşiviţă^ra^^^^^

CAPITOLUL 6

BUNĂTATEA ŢĂRII -BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE

II. HRANA [CONTINUARE]

< i mrt biblică: Deut. 8:7, 8; 7:13; 32:13, 14; Jud. 9:9; 11, 13; Ezec. '. Num. 13:23, 27; Zah. 4:12-14

i nalizat trei tipuri de hrană din ţara cea bună a Canaanului: ui, orzul şi viţa de vie. Să remarcăm din nou ordinea: întâi este " 1. 11 poi orzul şi în final viţa. întâi îl experimentăm pe Cristosul **irnât,** limitat, răstignit şi îngropat; apoi îl atingem pe Cristosul în-I 'un puterea învierii Sale noi putem trăi viaţa pe care El a trăite acest pământ. Prin Cristosul înviat noi putem trăi viaţa Cris-llui încarnat şi limitat. Apoi învăţăm că, cu cât îl savurăm pe mai mult, cu atât trebuie să suferim mai mult. Cu cât îl i ■< 11 incntăm pe Cristos mai mult, cu atât vom fi puşi mai mult în Vom fi presaţi pentru ca astfel să fie produs ceva care îl va ne pe Dumnezeu şi îi va satisface pe alţii. Experienţa noastră ■vedeşte toate aceste lucruri.

\ < 11 tn vom analiza al patrulea articol—smochinii. Judecători 9:11

i'ime că smochinul reprezintă dulceaţa şi fructul bun. Vorbeşte

pra dulceaţa şi satisfacţia lui Cristos ca şi rezervă a noastră.

i i ■ 111 ii ui articol, grâul, noi nu am putut vedea dulceaţa şi satisfacţia;

.....i î n orz. Chiar şi în viţă, accentul nu cade pe dulceaţa şi satis-

i ui Cristos ca rezervă a noastră. De aceea trebuie să analizăm i inil.rulea articol, smochinul.

Din experienţa noastră vedem că, cu cât îl savurăm mai mult ;tos ca grâu, ca orz şi ca viţă, cu atât vom experimenta mai

SMOCHINII

mult dulceaţa şi satisfacţia lui Cristos. Cu cât îl i pe Cristos ca pe Cel înviat, cu atât vom fi;

msn mul* Tl----

s ca pe Cel înviat \ ,? savurăm maitl dea bucurie? Ce se întâmplă cu tine?" „O, mamă," a răspuns

mai mult îl vom savura câ rir D""1 & "*" mUlt presaţi §'cl" w Horă' »Cristos mă satisface! Sunt atât de satisfăcută. Sunt moment noi vom experim t H T' Vă Domnului, chiar îi« da dulceaţă. Ştii, mamă, cu cât mă baţi mai mult, cu atât am ca rezervă a noastră * U Cea^a şi satisfacţia lui Q multă dulceaţă şi satisfacţie." Imediat soacra a intrat înăuntru

în China, cu aproximativ t i • > a mâna spunând: Jiică, să îngenunchem. învaţă-mă cum să

care trăia în provincia de nora^R2601 **" "* *UTm&'* ○ fată tâi»o|{. Vreau ca acest Isus al tău să fie şi al meu." Şi ea se afla într-o sărăcie te VI" î afg Su> era bolnavă. Era fo» •, dulceaţa şi satisfacţia Domnului ca rezervă a noastră! Să fim Şi în faţa unei puternice o V' ^ • & ^ ^ ** foSt adusa la DoM*, cu cât suntem mai mult presaţi, cu atât vom fi mai satisfăcuţi, progresa foarte repede în *t* '" P.artea *ntregu sale famj|«lunea nu ne face decât să experimentăm dulceaţa şi satisfacţia ei a murit şi presiune ™> + ^ 6rea " spirituală. Tot atunci i Ai'iiHta este Cristos ca şi smochin, din teasc în teasc *Z* ^fT* * ^ &SUpra eL Era

I

darmtr-adevărexperimenrc^nVf116 1UCrori doctri» RoDIILE

Zi de zi ea îl savura pe Crist " - • experimenta pe CriAeutn ajungem la al cincilea articol, rodiile. Ce reprezintă ele?

ei. Familia ei era foarte îm t ^ marturisea ca EJ este însăşi v va*ut vreodată una? Atunci când vedeţi o rodie coaptă, înţelegeţi la întâlniri, cu atât mai mult oare. Cu cât participa mai #diat ce înseamnă abundenţa şi frumuseţea vieţii,

ta Domnului imnuri de Jau^-.^610 teaşiopersecuta-Eaîii(IAndiţi-vă la sora pe care am menţionat-o. Ce frumuseţe era atât soacra ei se mânia mai tar ' • SF C" Cat se vese lea mai mulMuţo ei! Viaţa ei era transfigurarea vieţii lui Cristos. Şi ce abun-acestea, sora era neînfricată BătH^ ralovitămaimult- Cu tnţft de viaţă era! Unul dintre lucrătorii noştri a mers în acel loc sa nu aveau alt efect decât 1 - 6 PC ○are te P^mea de la soi"» familiarizat cu situaţia ei. El ne-a spus că toate bisericile din ei mai mult ca niciodată într * ^ ○ eau să'L Iau de pe DoniMI Mnă erau alimentate prin experienţa ei. Slavă Domnului pentru la întâlnire, soacra ei a fost profund" ^^ ^ ^ întorcea cântân<Mmenea abundenţă a vieţii!

„Suntem atât de săraci şi tie îf " •*" *A^'"^f faci?" a exclamat *tiknd* îl savurezi şi îl experimentezi pe Cristos ca grâu, ca orz,
i-a dat o altă bătaie bună M i H^ canţi.'" Şi după ace» viţa şi ca smochin, frumuseţea lui Cristos este în jurul tău, abun-
tânăra soră cânta laude Dom f ^ •'" Camera ei & închizând »nl« vieţii lui Cristos este cu tine. Aceasta este experimentarea lui
nu putea să nu audă totul i " *" Ş1SC rUga „cu glas tare- Soacrrl«U)B ca rodie. Dacă îl savurezi pe Cristos ca pe Cel înviat şi dacă
întâmplă cu ea?" gândea mam ^P *" a uşă ca sa asculte. „C^ln puterea învierii Sale trăieşti viaţa lui Isus pe acest pământ pentru
atenţie. Ştiţi ce se ruga tână ^ " - ? ^^ nebuna" A ascidtalMlftri tot felul de presiuni, persecuţii, necazuri şi conflicte, atunci
Tie, sunt atât de fericită! Iart TT** Doanine, slavă Ţie, *sltl* «voa dulceaţa şi satisfacţia lui Cristos înăuntrul tău şi vei mani-
Doamne, mântuieşte-o! Dă-i lumin Pe *"T™* SOacră! Mântuieşt|it» faţă de alţii frumuseţea şi abundenţa vieţii. Când alţii te vor
eu! Binecuvânteaz-o Doamne'" T t ^ * "c*rea Pe care le Mnge, ei vor simţi frumuseţea şi atracţia lui Cristos şi în plus le va
eiune au surprins-o mult ne «»„ °^ aC6Ste cuvillte simple de m, împărţită o abundenţă de viaţă.
oblestema,da înlocdeblster P 3 eaCătânărafatap™ba
soacră a bătut la *uJir^naTl*™^™^™**™* ^
soacra ei venea să o bată din no D * i^' a sora a crezut Al şaselea articol este măslinul. Aşa cum ştim, măslinul este
bat-o: „Fiică, cum te simţi cu f^™ °C de aceasta soacra a întttumul care produce uleiul de măsline. Din lista alimentelor acesta pentru mine, cerându-I Dum e Slm V 1 - Eu te bat! De ce te ri*lll ultimul articol pe care l-am putea include în categoria plantelor.
ezeului tău să mă binecuvânteze iitw de ce Duhul 1-a pus la urmă? Am citit Zaharia 4:12-14. în acel

™ ^ S6 *aM ~mahcit<* Dom» , dezonorat. M-a făcut de ruşine. El a venit să mă dezonoreze ^ *f* ^ f" " li2i T
Dhl Sfăt
7^ş^nTe^h^n f hcit< Dom» , dezonorat. M-a făcut de ruşine. El a ven
să înţelegem faptul că CriT f^ *f* ^ f" " Uleiu2ui" Tl» «""» în loc să mă onoreze cu Duhul Sfânt. uns cu Dhl Sfân uleiului; Cristos esteVuţi şi surori, dacă cineva vine să aibă părtăşie cu voi în Duhul
J ţi d ă Prin
ţegem faptul că CriT f^ *f* » «"
uns cu Duhul Sfânt al lui Dum n uleiului; Cristos esteVuţi şi surori, dacă cineva vine să aibă părtăşie cu voi în Duhul
iul bucuriei El este un oi rT eZ^U J: U f mezeuaturna tpesteiit l atunci sunteţi cu adevărat onoraţi de acea persoană. Prin Fiul uleiului O dacă noi îl - Sfânt; E1 este *mâs^* 8fant ea «varsă o adevărată onoare asupra voastră. Numai chin şi ca rodie' atunci cu s^ ? grâu'ca orz>ca viţă, ca| „untem umpluţi cu Duhul Sfânt putem să-i onorăm pe alţii, ce înseamnă că'vom fi umnl„H nu TT *SaVUm* °& măslin>» nu, atunci orice am spune, orice am face, noi pur şi simplu îi deveni un măslin fi plini de ulei Şimorăm. Dacă nu putem vorbi cu ei decât despre situaţia mondială
în ce scop este folosit ul«i„l *A* - ,• - "• un lucm sau altu1' noi în grămădim dezonoare asupra lor. spune că este folosit pentru«, I maS'me? In Judecători 9:9 ^te contactele voastre cu alţii, puteţi spune voi că prin îndurarea
pe om. Dacă vrem să L onoră n^ Umnezeu 9» Pentru a-1 oanil Domnului şi prin Duhul Sfânt voi îi onoraţi? Sau îi dezonoraţi
facem prin uleiul de mă «li *A* Um
dacă vrem săL sluji *SL7T*
op este folosit ul«i„l *A* - ,•
spune că este folosit pentru«, I maS'me? In Judecători 9:9 ^te contactele voastre cu alţii, puteţi spune voi că prin îndurarea pe om. Dacă vrem să L onoră n^ Umnezeu 9» Pentru a-1 oanil Domnului şi prin Duhul Sfânt voi îi onoraţi? Sau îi dezonoraţi facem prin uleiul de mă «li *A* Umnezeu sau Pe om, trebui^ de multe lucruri? Pentru a-i onora pe alţii trebuie să fim
vrem să-L slujim pe *SL,, 7T* !nSeamnă *>"* * trebuie să facem toatp af ♦ • Vrem să"j a_>ută oameni lţi
¥*f ~"w ua-l URnil UOnUlUlUl Şl pi 111 iJUllui uiaiJt »v* xi^w**-*-.---------- »
eu sau pe om, trebuiat.At, de multe lucruri? Pentru a-i onora pe alţii trebuie să fim
' pur şi simplipiuţj cu Duhul Sfânt.
— i ajutăm pe iKuptul dacă suntem sau nu suntem umpluţi cu Duhul pentru a-L

oameni umpluţi cu Duhu^/T/'-".0111"11 Sf&nt Trebuie să,rn pe Dumnezeu şi pe alţii depinde foarte mult de faptul dacă Niciodată nu putem să L sliri" n maahni' mSte fii ai uleii»vurăm şi îl experimentăm zi de zi pe Cristos ca grâu, orz, viţă, fără Duhul Sfânt Dar slavă I Pe, T, sau *** aJută m pe ,M-hin, rodie şi apoi ca măslin. Dacă savurăm primele cinci articole, ca viţă, ca smochin şi ca rod" "' savurăm ca grâu, ca,„ci cu siguranţă vom ajunge la al şaselea, care este măslinul,
fi umpluţi cu Duhul Sfânt v„ ' ™ ffl fu™n tă vom avea uleiul. ^ fi nişte fii ai uleiului, nişte sfinţi plini de Duhul Sfânt.

pe wz^t».T capabili de a,,L *m* ™* n™*

nezeu, ci trebuie'să-i onTrăm^i!? t^* Să"L onOrăm doar pe Dl Acum haideţi să mergem mai departe pentru a vedea ceva legat sau superficial Vă daţi seama că rf fi "S& nu crede^ că este ceva , yiuţa animală. O, aspectele lui Cristos din ţară sunt atât de tactaţi un frate sau o soră voi m» *l T^* Când mergeţi să «meroase şi atât de bogate! Noi nu avem doar viaţa vegetală, viaţa Prin voi înşivă?Prin viata *voa7Z l \?oT*ti?^™*ive§on<*«M°r,* ci şi viaţa animală. Există două feluri de viaţă. Odată cu Prin cunoştinţa voastră]»™»».-?v ^ omUl V0Stru cel ve»nmul Isus Cristos există aspectul vieţii vegetale şi aspectul vieţii
Sfânt. Dar trebuie să fiţi ^^«^«tarprim,^^
ai uleiului. Trebuie să L-™. *T[■* Trebuie să fit' Viaţa vegetală este viaţa care generează, care se multiplică. Este
Acum puteţi să taţeleSXÎÎ f P^ ** "* ^ care mereu Senerează ^ se multiplică. Un bob de grâu cade
să fie ultimul articol Dacă L-ati & făcUt ra *mâslh* pământ; el moare şi este îngropat. Ce se întâmplă? Va fi produsă
articole şi aţi ajuns la acest „h, JI ^ ^ CriStOS ra toate «"^^Mlă de treizeci de ori, de şaizeci de ori sau de o sută de ori mai mult.
Atunci îl puteţi onora pe Durnn-C1SUntetiplinideDuhulSfă«««asta este generarea; aceasta este multiplicarea. Prin urmare, într-o zi un frate a venit s" " * " ^^ onora şi Pe ^ ^^ Domnului Isus Cristos care este reprezentat prin viaţa onoreze. Ştiţi ce mi-a spus? El a^ ^'jif26' dar el nu a venit sa *gotală este acela de generare şi multiplicare. Acesta este un aspect.
un film; a fost cel mai bun film ^ T ^^ aStăZi 3m mers să Vl Dar există *m* ***> aspect- Trebuie să ne amintim că înainte de că-
atât de fericit încât am venit *Jt ^** , VăZUt Vreodată! Am foire, înainte ca omul să fi păcătuit, hrana pe care Dumnezeu a rân-
uzitez! Am simţit pur şi simpUt-o pentru om aparţinea regnului vegetal, nu celui animal. Abia

BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE - HRANA CRISTOSULATOTINCLUSIV

nevoie ca sângele să fie văr & Pa?ătuit> pentru alimentaţia sa Hit niŞte hrană pentru tine. Ne-ar place să te invităm să vii
hrana omului înainte de c"d r? lma nu erau necesare p1'o no°i la cină." Am răspuns că doresc foarte mult să fac acest
omul trebuie să le includă " ^ ^- ^^ pacatul a intrat în,' ■ Când am mers acolo, ei pregătiseră într-adevăr hrană bună
nu ar fi fost nevoie de ră - 6 m ana sa. Dacă nu era pregătiseră foarte frumos. Când au pus masa, totul era foarte
din cauza păcatului a fost n mparare prin sânge, dar după d"1' Puteai vedea verdele, roşul, albul şi galbenul — totul arăta
lui Dumnezeu trebuie să n " -6 ^l^e' ^aca vrem să trăim în?*1 plăcut. Dar eu am clătinat din cap. Soţia mea a remarcat acest
Atunci ce simbolizează viatemParta_lmdinrăSCUniparareprins' *' m"a întrebat: »Ce se întâmplă? De ce datini din cap? Nu-ţi
părătoare, viaţa jertfitoare Di „ a a a simbolizează viaţa *răt'* mâncarea aceasta?" „îmi place," am răspuns, „dar nu este scrip-
ca omul să poată trăi înainte 1 ^r? omUl &CăZUt şi a Păcătuit, p,IA; nu există nimic din viaţa animală." Tot ce era pregătit era
viaţă. a m umnezeu era necesară o asen/Ha plantelor. Erau foarte, foarte multe verdeţuri şi câteva fructe;
Acestea sunt cele două a *t* mi ura deloc carne, nimic din viaţa animală. „Crezi că eu nu sunt

viaţa Sa este o viaţă gener *t′* • e*"Domnului-Pedeo^ll>8?" am întrebat-o pe sora. „Crezi că eu nu trebuie să-L iau
o viaţă răscumpărătoare în I R T^" Pe ^^ par*e> viaţa Sa^'1'*- Domnul ca pe Cel înjunghiat, că eu nu am nevoie de sângele
o adevărată hrană; sânge]e°,a,^Doinnulas Pus:),CarneaMea '•hiarîn acest moment?"
mănâncă carnea Mea şi be * G ○ adevarata băutură. M cred că înţelegeţi. Nu puteţi ca pur şi simplu să-L expe-
să-L savurăm pe Cristos ca R " 6 " are v*a^a veşnică." Tremlt'ati Pe Cristos ca viaţă a plantelor, ca viaţă vegetală. Sunteţi Poate simţiţi că până ac umParator. Moşi. De fiecare dată când aduceţi o jertfă de mâncare trebuie
aplicaţi pe Cristos ca grâu c mvătat ceva. Aţi învăţat cum *<luceţi şi ceva din viaţa animală. De fiecare dată când îl luaţi Sunteţi veseli. Dar trebuie s" *t'f*^ °^ ***** ^ mu'*e s°iuri de pi Vistos ca viaţă a voastră, ca grâu, ca orz, ca smochin, sau ca rodie,
Pur şi simplu pe Cristos ca orz de amCiOdatănU^Vetiputeaa1*"l!laşi timp trebuie să"L luati ca ^^ sau ca mieL E1 este Cel Până în ziua de astăzi tu şi e *t^6* SUn*e^ Păcătoşi, aţi păcăl* " *ost omorât pe cruce, vărsându-Şi sângele pentru a ne răs-II aplicăm pe Cristos câ grâu, ca^z P.ăC„ătoşi_De fiecare dată oWP&ra din păcatele noastre.
măslin, în acelaşi timp treb" - T °a ^^ Ca smochin, ca rodie i tntr-o zi, un frate a venit la mine şi mi-a spus: „Frate, de câte ori a murit pe cruce, vărsându-S' ^ apucăm ca miel, ca pe Cel (N'IP. mereu spui: ‚Doamne, curăţeşte-ne cu sângele Tău preţios, Păcatele noastre. în cazul tut San. pentru a ne răscumpăra »'oi 8a Te savurăm tot mai mult.' De ce îi ceri mereu Domnului să atunci când se ofereau plante '^taH^1^101' ^ Vechiul Testami eurăţească cu sângele Său?" „Frate," i-am răspuns eu, „nu eşti preună cu ele. Ştiţi ce a făcută auna se oferea un animaln|tient că încă ai o natură păcătoasă? Nu eşti conştient că încă "într-un animal, şi el a fost m- ^ a oferit doar plante, nii"B9ti în această lume coruptă şi murdară? Oare nu eşti murdărit
dată când vreţi să-L savuraţi ixsCrT ^^ Dumnezeu- De fieci dimineaţă până seara de multe lucruri?" De fiecare dată când că sunteţi păcătoşi. Trebuie s" 1^ Vebuiesăcon§tient»2atifaj«BBein să-L experimentăm pe Cristos şi să-L aplicăm ca viaţă sângele Său preţios şi să vă cur^t "^-* D.Omnului sa vă acopere IIOB8tră> trebuie să vedem faptul că El nu este doar viaţa vegetală, simplu să-L savuraţi pe Cristes^a?3 "^ ○ dată"Nu puteţi ca P"*1 viota animală- Trebtm6 sa"L aplicăm mereu ca Răscumpărător, să-L savuraţi ca plantă îmmv» °^ P 3ntarca grâu sau ca orz TreW ^'el care a fost înjunghiat, pentru a putea savura toate bogăţiile ca viaţă generatoare şi în *L^^^^0^* ^-Lsavu»^ Sale generatoare.
1 ai o soră, au venit să măTa^Eimi- LAPTELE ŞI MIEREA
u este atât de sănătos; aşa că jg^cum vom analiza alte două articole — laptele şi mierea. Ţara

vieţi îi aparţin laptele şi mierea? *A*** §* "V*?; Putet spunetă experienţă este rezultatul celor două aspecte ale vieţii lui vegetale? Remarcaţi felul în care le PS • ○ *T^U animale sau»(-viaţa generatoare şi viaţa răscumpărătoare. Cu cât îl expe-în Deuteronom 8:8 mierea este aranj6aZa I^uhul Sfânt în Cutaţi mai mult ca grâu şi ca orz şi aşa mai departe şi în acelaşi plantele: grâul, orzul vita «™ *u*- mţnţlonată în acelaşi tinoa vite şi ca oi, cu atât mai mult îl veţi savura pe Cristos ca
rea. Iar în Deuteronom *^p^e^T^l * **"* "^*
lele: vitele, oile, laptele şi untul D h 1 ţlonatodata cu am analizat trei categorii de apă şi cel puţin opt categorii de hrană.
El menţionează mierea împreună "* CSte foarte ○* de bo8at este Cristos pentru noi! Trebuie să avem o asemenea
untul şi animalele. De ce? Deoarece0^^1] q - ?* Iaptele împreurtmentare adecvată şi depună a Sa, nu doar ca apă vie, ci şi ca că, în cea mai mare parte, mierea!' rf • * GSte foarte con»>« multe categorii de hrană. Trebuie să-L savurăm pe Cristos mare parte ea provine din flori ' dtm6 & V}&^a ve&eta'a- în ce?> aaemenea măsură încât viaţa din noi să se maturizeze. Atunci Şi o parte din viaţa animală - acetm Pomi" Desigur> este «nplklfta o clădire pentru Domnul şi vom putea purta un război nu putem avea mierea dam" • *t~ - "^ anima1' albina. Fără-ăjmaşul. Vom analiza aceste lucruri în capitolul următor.
cât şi al celei veget
atunci, chiar daS l. Ce hrană e
cea mai bună? Eu cred că lTl

′ dar<
feptu " D« ce? D(
viţel şi
vă
aspecte
savu,
în special
laptele şi mi O, bunătatea
voi>aŞacalapt
^ că EI «

CAPITOLUL 7
BUNĂTATEA ŢĂRII -BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE
III. MINERALELE
tira este bogată nu doar în apă şi hrană, ci şi în minerale.
tlm:
tauteronom 8:9: „...o ţară ale cărei pietre sunt fier şi din ale cărei
unturi vei scoate cuprul."
<ig Bă remarcaţi faptul că aici fierul este menţionat împreună cu "' le, iar cuprul împreună cu dealurile. Aceasta înseamnă că fierul rva în comun cu pietrele, iar cuprul are ceva în comun cu iniile sau munţii.
.«neza 4:22: „...făuritorul tuturor uneltelor de tăiat din aramă şi im fier."
. hiul Testament, arama şi cuprul sunt cuvinte folosite în mod ■ ohimbabil pentru a facereferire la acelaşi material. Aici, arama ml au legătură cu uneltele de tăiat.
Ueuteronom 33:25: „Drugii tăi vor fi de fier şi de aramă; şi puterea In va ţine cât zilele tale...!"
'I arama şi fierul au legătură cu drugii porţilor şi de asemenea cu **Iprea.** Nota explicativă din Versiunea Americană Standard redă vântul „putere" din acest verset prin „odihnă" sau „siguranţă." I i'-adevăr, cuvântul „siguranţă" este mai bun. „Siguranţa ta va ţine I /.ilele tale." Deci aici fierul şi arama se referă la siguranţa noastră, ică ai putere, atunci ai siguranţă; iar dacă ai siguranţă, atunci odihnă.
Iuremia 15:12: „Poate cineva să frângă fierul, chiar fierul de la nord,
ifl arama?"

nimeni nu poate frânge fierul şi arama8 aram61"EI Vrea sa iranul a spus că El îi va face un popor nu doar în ţară, ci şi pe
1 Samuel 17:5-7: „Pe cap avea f ' 'Ur Israel> munţu ţarii_
o haină de armură; iar greutate]^1TM_6 T** §1 ^ îmbrăc«lmi **87:1:** „Temelia sa este în munţii cei sfinţi." aramă
A»<..„;...;. ,. '«unei era de cinci mii de si<
mbiere de aramă peste picioarele sale şi o l'melia clădirii are leSatura cu munţii.
" săi Su Portul suliţei sale era ca un sul; ' "»i 48:1,2: „Mare este Iehova şi foarte
torului, iar capul . Uportul
i ′ ^ cantăr ea ş
gantl l
torului, iar capul . a ca un sul al «l»» 48:1,2: „Mare este Iehova şi foarte lăudat, în oraşul Dum-
Gi ′ ^ cantăr ea şase sute de sicii de fier " («ului nostru, pe muntele Său cel sfânt. Frumos în înălţare, bucuria
ganticul luptător era acoperit din cap până în i i , nKului pământ, este muntele SionuM; pe laturile nordului, oraşul
a cu care lupta în bătălie era din fier El î cu ai ^r-|u; împărat."
u arama, iar arma cu care lupta în bătălie era din fier* ^ ^^ să remarcăm faptul că oraşul lui Dumnezeu are legătură
Apocalipsa 1:15: „Picioarele Sale erau ca »» "«tele cel sfânt, iar oraşul marelui împărat are legătură cu
a fost rafinată într-un cuptor..." ^^ 3pnnsă ca * •* Sionului.
Psalmul 2:9: „Tu le vei zdrobi cu u ■ *'"tft ○ semnifica^ie sPirituală bogată în toate aceste relaţii,
bucăţi ca pe vasul unui olar « ^ "" "^ ^ ^'"le Vei sfăr;U711"' Kunt Patru articole: pietre, dealuri sau munţi, fier şi aramă, în
Apocalipsa 1 arama g *"e 8unt Pentru cladire>iar dealurile sau munţii sunt pentru
judecător- picioarele Sal^ tUr& Cu Picio○arele Cristosului bir>»l **care** este centrul naţiunii, centrul împărăţiei.
Fierul şi arama fierul are legătură cu toiagul ^Ta^mT^ ^ ^ PS&ImUl ^ "'teriale P6ntm &rme"
Matei 5:14: „Voi sunteţi luminaţii *I*^ ^ ○OndUCe ^^ PATRU CATEGORII DE BOGĂŢII

Poate fi ascuns" mina^mn. Un oraş situat pe un deal . . ,
, -, . A
.n i văzut faptul că ţara este bogată întâi m ape, in al doilea rând
Psalmul 2:6: „Totuşi Eu L-am uns D T a «««tale şi în plante, în al treilea rând în animale şi în cele din
dealul Meu sfânt al Sionului." lmParatu] Meu pe Sion, „ 1n zăcăminte sau minerale. Există patru categorii. Să le ana-
In Matei 5, cetatea are legătură H • ,,, ordinea-este foarte semnificativă şi foarte spirituală,
dealul Sionului are legătură cu fTm ^ ^ Psalmul al dnt*i trebuie să avem apa; altfel plantele nu pot creşte. Fără apă,
1 Petru 2:4 5- Ve ' & 'lele şi verdeturile nu Pot exista niciodată şi nu pot creşte nici-oameni, darpentr^Du^n S ^ ○ Piatră Vie> respinsă într-adevăr)■»• Deci apa produce verdeţurile şi plantele.
ca nişte pietre vu,sunteti^zeideet1SărPreţi○aSărŞiVOirdeaSemenrn 1958 am &CUt ○ călătorie în ţara fizică desPre care vorbim> sfântă şi pentru a aduce jertfe ○ ^ Spirituală> PentTM a fi o preo|l Palestinei. După ce am stat câteva zile în Ierusalim, am mers prin Isus Cristos." * Spmtuale> acceptabile lui Dumnezendom Ierihonul, acel oraş blestemat. Ierusalimul este construit
ii d ii (IO00*300 d tri)
Aici ni se spune că D st °^
zendom Ie, ş
p ă D '" munte>la trei sau patru mii de Picioare (IO00-*300 de metri)
suntem nişte pietre °^T ^^ ○ ^^ Vie Şi că noi de asem»'1PramveMmmaTMriarvaleaIerihonulmracoloulldeestesituata unei case spiritual
♦ "^ aCeSte pietre vii sunt Pentru zjcr*« Moartă, se află la şase până la şapte sute de picioare (150-250 Ezechie
pentru Dumnezeu. ,,,.,,.;) sub nivelul mării. Deci de la Ierusalim până la „valea morţii"
lullsrad-37r22 "ŞiVOifaCedineiosin^aMîiuneîn ţară pe ,'Hhonului am mers în jos, în jos, în jos - o călătorie de aproape . Şi un singur împărat va fi împărat pentru ei toţi " * •» cu maşina. Când am ajuns la baza acelei văi era ca într-un n acest verset vedem că naţiunea şi împăratul are le ~t " llrOr ○rCe căldură! Ş1 nu era nici ○ adiere! Era ○ Pustie arzătoare, ega ură cu n^ __ numai cy,jură şi praf. Am mers imediat să vedem ruinele

BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE - MINERALELE
CRISTOSULATOTINCLUSIV

spre încântarea noastră, de îndată^eam*" ^I^ *pustiu* Satele şi mierea. Ce este mierea? Mierea este crema întregii n izvor de apă. Era exact apa care fi™ ○raş am S^etale. Şi ce este laptele? Laptele este crema întregii vieţi
e/: aoeea am doorit să o vedem <?■ ? Vlndecată de pn»|„. Laptele şi mierea sunt crema întregii rezerve de hrană.
^re ţâşnea şi un torent care curgea UniZV ' ~"
~.....

^«««««dtatanftto mij]0X
ZZLZJS?™*- ^eri
* -*II7. UOpi»JV fX ■■■■-» u,,,,. ----------
izvor, o fi,.| când sunteţi slabi în duh şi gustaţi puţin din Cristos, simţiţi apei cu pi,, |M)gat şi de dulce este El. Aţi savurat doar puţin din Cristos am putuij,^ iji miere. Dar atunci când sunteţi cu adevărat maturi în viaţa "* J" "Vmtos, pe tot parcursul zilei Cristos va fi pentru voi la fel ca 'i'lr şi mierea. Când L-aţi primit pe Cristos prima oară aţi simţit
tntfi u ----iapusîntâi apa Izvorul r *- li hftut apa vie, dar când sunteţi maturi în Cristos, zi de zi simţiţi
ieiul de plante şi variate forme de viată Şltorentul Hi lapte şi miere. El este atât de dulce şi atât de bogat pentru
poi,
Vegetală_
iclusă în lapte şi miere, dar această băutură
P^tre şi către munţi, din Fraţi şi
re altcev
iit.
STADIILE VIETH SPIRITU
Atunci când v
_~. —»*i <*a apă vie, ca şi torent viu. Dac să avem această experimentări
em a
Ni se spune că din tronul de apă vie, iar în acest r
mai d ui curge
■■■
oară când am venit în America am fost profund impre- Eram însetat şi i-am cerut ceva de băut fratelui cu care iiiin. L-am întrebat dacă are un ceainic, iar el mi-a spus că îi > rftu, dar nu are nici un ceainic. Am exclamat: „America este ir ntât de săracă? Nu ai nici măcar un ceainic?" In ţara de unde ■ 'iun eu

existau ceainice de nenumărate categorii şi mărimi. I l-am întrebat dacă are sticle termos cu apă. El a răspuns că nu nici aşa ceva. „Ce se întâmplă?" m-am gândit. Apoi, spre surprin-*nn* mea, el mi-a dat un pahar cu lapte, spunând: „Frate, aici în nrica noi bem lapte în loc de apă. în fiecare zi, dimineaţa, la prânz **«ora,** noi bem lapte." Am fost foarte impresionat. Am spus: „O, voi lin ţara aceasta sunteţi cu adevărat bogaţi! Sunteţi atât de bogaţi, ii in loc de apă beţi lapte!" rima experimentare a lui Cristos este cea a apei vii, dar după ce
II veţi
cu curgerea ape x_____„ .
nă că experimentaţi nu doar apele, tipuri de hrană. Toate aceste tip

7 7

Pw ? 3Ceasta aPă cresc
: Cri; t,ll(|,u jn care Cristos nu este doar apa vie, ci curgerea laptelui „ . iT~ P'8 * m'erii. Trebuie să remarcaţi ordinea. Duhul Sfânt a pus mierea „.. rana. O (nftrşitul listei verdeţurilor şi El a pus laptele şi untul după vite ; /,_.°fa ^nse ol, după animale. Aceasta înseamnă că dacă îl savuraţi pe Cristos vinţă vegetală într-o anumită măsură, îl veţi savura ca miere.
----..mm. xoate aceste tiDuri rl >. - —""""«iai
%+ffi.ele7! ?r aduce la Iocul unde vl/fi?™^ T aduce la m'l rtnca îl savuraţi ca viaţă animală într-o anumită măsură, veţi simţi
"v^lu*l cu Duhul Sfţ El este exact ca şi laptele. El va fi atât de bogat şi dulce pentru
t • fi Vor aduce la Iocul unde
p fli un măslin înaintea Domnul u data ajunşi l
Domnului nk
u data ajunşi la acest stadiu sunteţi tarealui Cristos este pentru'i tâ
ui nkJ *7* , oU utţi " UlemIui_
ş p
i! Aceasta înseamnă că sunteţi maturi într-o anumită măsură.
l A
ş a acest stadiu sunteţi n oi! Aceasta înseamnă că sunteţi maturi întro anumită măsură.
ristos este pentru'voi atât *Sob™"^* matUre_ ExP' **Acum** vom analiza ultimul stadiu, stadiul mineralelor. Acesta este
ogată şi de dulce, la^i unde ne confruntăm cu pietrele, munţii, fierul şi arama. Pentru
01 »!?

o
s
oSSft
>= w n 3

fIIIî f

3" 3' o' 5 g

i

g * B. S" S- ? & 3
o 2"

îlll

a. a B "s s

70 CRISTOSUL ATOTINCLUSIV

ce sunt toate acestea? Ele sunt pentru
pentru bătălie şi pentru siguranţă. De fieca
viaţa a ajuns la maturitate, va avea loc zidi
şi se vor purta bătăliile războiului spiritual.
când există credincioşi care s-au maturizat prin experienta
Cristos, cu ei este zidită casa lui Dumnezeu şi prin ei este
bătălia. Trebuie să ne fie foarte clar faptul că, de fiecare dată
savurăm pe Cristos într-o anumită măsură, există un rezu
clădirea şi bătălia. Acestea două întotdeauna merg împreună
vreţi să aveţi clădirea lui Dumnezeu, trebuie să vă pregătiţi
Pentru clădirea lui Dumnezeu avem nevoie de materiale, iar
purtarea bătăliei avem nevoie de arme. Toate acestea depi
pietre, de munţi, de fier şi de aramă.
Trebuie să ne amintim faptul că în ţară sunt construite
templul, iar ele sunt zidite chiar din aceste materiale
şi aramă. Aceste minerale simbolizează faptul că în viaţa
există ceva ca materiale pentru clădirea lui Dumnezeu şi ca
pentru purtarea bătăliei. Toate aceste lucruri sunt tot o
bogăţiile vieţii lui Cristos.
Faptul dacă am ajuns sau nu la acest stadiu depinde de măsu
care Îl experimentăm pe Cristos. Dacă Îl savurăm pe Cristos
doar ca apă vie, niciodată nu putem atinge stadiul în care
Dumnezeu va fi realizată printre noi. Încă suntem foarte tineri.
să-L savurăm pe Cristos ca apă vie, ca grâu, ca orz, ca un
altul. Trebuie să-L savurăm pe Cristos până la un anumit
va exista o clădire pentru Domnul şi se va purta bătălia cu
Uneori când întâlniţi câte un frate sau o soră, simţiţi că el
es foarte bun(ă), dar există o lacună acolo, există o lipsă reală.
ar păcătoşi; dimpotrivă, starea lor înaintea Domnului este onora
şi titudinea lor este pozitivă. Dar adânc în duhul vostru simţiţi
lipseşte ceva. Cu greu puteţi explica ce anume; este greu să
cuvântul potrivit. Probabil aţi putea spune că sunt puţin lipsiţi
vlagă, puţin moi. Cred că ştiţi la ce mă refer. Ei sunt exact ca o
de pâine. Pâinea este bună şi sănătoasă, dar în acelaşi timp este
de moale. Sau ei ar putea fi comparaţi cu un pahar de lapte.
este bun şi consistent, dar este doar un lichid şi este la fel de
un lichid. Dar gândiţi-vă la o piatră sau la o bucată de fier sau de

71 BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE — MINERALELE

ntru împ de data aceasta este vorba despre ceva tare! Dar aceşti oameni
când în sunt astfel. Se pare că ei nu sunt o piatră şi că în ei nu există deloc
i lui Dum au aramă. Nu puteţi folosi laptele ca armă în luptă. Nu puteţi să
cuvinte aţi o bătălie cu o pâine sau să mergeţi la război cu o smochină.
experimenta ridicol! Trebuie să fiţi echipaţi cu fier sau aramă; trebuie să aveţi
d dur (solid). Nu puteţi construi o casă cu lapte. Nu puteţi construi
dire folosind multe pâini puse una peste alta. Trebuie să aveţi
re; trebuie să aveţi materiale de construcţie. Mai mult decât atât,
uie să vă pregătiţi de munte din care să puteţi aduce materialele şi pe
oi, când tâlnesc pe câte un slujitor al Domnului, am sen-
ntul că întâ esc un munte. Nu pot descrie în cuvinte cât de
t, cât de pu cât de solid şi cât de sigur este el. Este exact
ram munte. Când el este undeva, un munte este acolo. Nu îl puteţi
ri. Dacă î veţi fi doborâţi de el. Acesta este un munte,
ta lui C ta este un deal. Nu îl puteţi înfrânge; voi veţi fi înfrânţi de el.
Acesta este ulti stadiu al vieţii spirituale. Este foarte posibil
atingeţi acest . Este foarte posibil să fiţi pietre printre copiii
Dumnezeu, biserică. Oare puteţi folosi pâini pentru a face
lui? Sau îi p e din struguri? Nu, nu puteţi face aşa ceva.
os zi teţi face un stâlp din piatră, din fier sau din aramă — acestea sunt
ri. Trebuie, fier, aramă şi te. Toate aceste materiale au legătură cu
direa lui Dumnezeu, şi, aşa cum vom arăta mai târziu, cu împărăţia
Dumnezeu.

TRANSFORMAŢI DIN LUT ÎN PIATRĂ

Atunci când suntem doar nişte prunci în Cr , care beau apa
intre noi? Este
aturizăm prin
nnul este piatra
i, ca să putem
lut; nu sun o
dar noi sun tă
ateriale pe t, s
ransformaţi uie

Figurat vorbind, în Adam noi sun
Clădirea Domnului este
Cristos. Trebuie să fim pie
materiale pentru clădirea Sa.
timp este a
cu lapte. Lapte
ci lut. Clădirea Domnului este
lut. Cum putem noi, ca bucăţi
direa Domnului? Este imposibil. T

O- §• g" *a* B' 3 3 3

72

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV

BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE - MINERALELE

73

lut în piatră. Trebuie să fim transformaţi de către Duhul Sfânt pri VOm savura realitatea dealurilor şi a munţilor, iar în aceste dealuri experimentarea şi savurarea practică a lui Cristos. »i '" aceşti munţi cu siguranţă sunt pietre.

Uneori câte un frate vine la mine şi eu simt că el a fost transformi Permiteţi-mi să ilustrez acest lucru. Să presupunem că eu mă într-o anumită măsură. Dar este regretabil faptul că are în el numi întâlnesc împreună cu câţiva fraţi şi surori. Eu ca frate umblu conform o mică cantitate de piatră; în cea mai mare parte el încă este Iul »'•*» naturale, iar un alt frate trăieşte mereu în viaţa naturală. Poate că aţi întâlnit asemenea fraţi. Puteţi percepe o

mică transfoi() ioră scumpă care se întâlneşte cu noi umblă şi trăieşte în mod mare; ei arată ca o piatră, dar cea mai mare parte a fiinţei lor îna «»>tinuu în emoţiile ei: uneori este foarte de fericită, iar alteori este se află în starea iniţială. Ei încă sunt foarte mult în Adam, fon,! »*trem de tristă ^ deprimată. De fapt, noi toţi suntem asemenea mult în lut. Ei încă sunt prea naturali .'«.dincioşi; toţi suntem foarte naturali, trăind şx umblând în mod
. nntinuu în viaţa naturală. Puteţi simţi ceva din natura unui deal
într-o zi am avut părtăşie cu câţiva fraţi. în părtăşia noastr la un moment dat, un frate a insistat foarte mult asupra unui anun lucru. Mi-am îndreptat privirea către fratele respectiv şi am spi „Frate, în duhul tău există o mică piatră, dar capul tău este o buca de lut." Mentalitatea multor fraţi şi surori încă nu este înnoită, qste transformată. Mentalitatea lor este exact mentalitatea omu natural, plină de concepţii naturale şi gânduri naturale. Este un c de lut. Prin înnoirea minţii noi suntem transformaţi din bucăţi de în pietre. După ce devenim pietre, noi suntem arşi şi presaţi pent a fi transformaţi în continuare — dintr-o piatră obişnuită într-o piat preţioasă. în Noul Ierusalim nu este lut deloc. Nici pietre obişnu nu sunt. Fiecare piatră este o piatră preţioasă. Noul Ierusalim ei construit din pietre preţioase.

MUNŢII ŞI DEALURILE

Noi ştim că pietrele întotdeauna au legătură cu munţii şi cu deal rile. Dacă vrem pietre, trebuie să avem munţi. Este destul de gr» să găseşti pietre în câmpii. Atunci care este semnificaţia munţili şi dealurilor? în Scripturi munţii şi dealurile reprezintă întotdeaun
printre noi? Cu siguranţă că nu. Noi toţi suntem lut; noi toţi suntem tu câmpie. Dacă aţi căuta o piatră, n-aţi putea găsi nimic altceva tlecât ţărână — ţărână, pământ şi lut. Din moment ce nu există nici un munte, nu există nici o piatră. Dacă vreţi pietre, atunci trebuie HA mergeţi într-un ţinut deluros.

Apoi să presupunem că există un alt grup de credincioşi. Ei cunosc (*VH despre cruce, ei cunosc ceva cu privire la negarea vieţii na-I urule; ca rezultat, într-o anumită măsură ei au experimentat viaţa lle înviere. Ei umblă în noutatea vieţii şi slujesc în noutatea duhului; ei trăiesc în înviere. Atunci când vă aflaţi printre ei, simţiţi că itcolo există ceva înviat, ceva înălţat, ceva care este mai înalt decât vei, Sunteţi conştienţi de faptul că înăuntrul lor şi printre ei există un deal spiritual, un munte spiritual. Nu este greu să găsiţi multe pietre, chiar pietre preţioase. Dacă priviţi la un frate, vedeţi o piatră; încă priviţi la un altul, slavă Domnului, vedeţi o altă piatră. Există i.ii'l.re deoarece există munţi şi dealuri.

Munţii şi dealurile sunt pentru zidirea casei, a oraşului şi a împă-i ftţiei lui Dumnezeu. Numeroase oraşe din Scripturi sunt construite
i munţi şi dealuri. Când am fost în Palestina şi am călătorit prin învierea şi înălţarea. Aceste forme de relief sunt înălţate deasupr iară, am remarcat că aproape toate oraşele sunt construite în acest pământului, deasupra câmpiei. Cum ai putea tu, o bucată de k *M,* Foarte puţine oraşe sunt construite într-o vale sau pe o câmpie. să fii transformat într-o piatră? Numai în viaţa de înviere! Toal l In oraş este centrul unei naţiuni, al unei împărăţii. în Scripturile pietrele vii, spirituale, sunt în viaţa de înviere; ele sunt pietre unii Vechiului Testament, oraşul era întotdeauna simbolul unei naţiuni cu muntele învierii lui Cristos. Dacă noi toţi trăim în viaţa adamici «tu al împărăţiei. Deci gândul Duhului Sfânt din asemenea pasaje în viaţa şi în natura veche, suntem pur şi simplu în câmpie. Deoarei "•<* acela că de fiecare dată când există vreun deal sau munte spiri-printre noi nu există nici un munte, rezultă că printre noi nu exist •IIB' printre copiii Domnului, în mod automat există pietre, materiale nici o piatră. Dar dacă trăim şi umblăm în viaţa de înviere, atunj iwntru zidirea casei şi a oraşului. Autoritatea lui Dumnezeu şi

împărăţia lui Dumnezeu sunt acolo. Atunci când a fost înviat tlii morţi, Domnul ne-a spus că Lui I-a fost dată toată autoritatea în cerul şi pe pământ. Autoritatea spirituală, autoritatea cerească, este întoj deauna în înviere. Dacă tu şi cu mine trăim şi umblăm în viaţa di înviere a lui Cristos, atunci vom avea autoritatea cerului.

Concepţia multor oameni cu privire la autoritatea bisericii *em* în întregime greşită. Autoritatea bisericii nu are nimic comun cu orgi| nizarea. Este ceva ce ţine în mod absolut de înviere. Dacă doi frai din biserica locală se află atât de mult în înviere, lor le *esm* încredinţată autoritatea divină, cerească. Ei sunt autoritatea biseriA Ei sunt dealul în acea biserică locală. Cu ei este învierea; deci cu I este autoritatea împărăţiei.

Dacă suntem doar prunci în Cristos, înseamnă că L-am expţ rimentat ca apă vie şi probabil ca rezervă de hrană. IntotdeauA ne simţim bine împreună şi suntem atât de mulţumiţi unii de alţi dar suntem foarte tineri. De multe ori suntem fericiţi doar în mtj I natural şi de multe ori suntem trişti în emoţia noastră naturalii Printre noi nu există nici un deal şi nu există pietre. Noi toţi sunteB o masă de lut. Puteţi vedea autoritatea bisericii într-o asemerm situaţie? Niciodată. Autoritatea bisericii este acolo unde sfinţii şti ce înseamnă răstignirea împreună cu Domnul Isus şi viaţa în învieia Dacă râd, ei râd în înviere; dacă plâng, ei plâng în înviere. Chil şi când se mânie, ei se mânie în viaţa învierii. Ei experimenteai viaţa de înviere a Domnului în umblarea lor zilnică. Pentru ei ni este o simplă învăţătură; ci o savurare practică zilnică. Când îi întB neşti, simţi că ei sunt pietre din munte. Ei sunt cei cărora le esl încredinţată autoritatea cerească. Ei sunt autoritatea biserici Dacă sfinţii de aici sunt astfel, atunci casa lui Dumnezeu şi împăraţi lui Dumnezeu sunt aici. Aici casa este zidită şi împărăţia lui Dumnez 1 este întemeiată.

Vă rog să nu credeţi că dacă aţi citit aceste lucruri le şi avei Pentru a avea lucrurile despre care am vorbit este nevoie de mul ani. Eu vă dau doar nişte îndrumări; aceasta este doar harta pe cal trebuie să o

urmaţi. Luaţi-o şi practicaţi-o în umilinţă. Să nu cred*M* că mâine veţi fi un munte. Nu! Rugaţi-vă în legătură cu aceste lucrj şi urmăriţi să le puneţi în practică. Apoi veţi obţine profitul.

CAPITOLUL 8

BUNĂTATEA ŢĂRII -BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE

III. MINERALELE [CONTINUARE]

!,.■< tură biblică: Deut. 8:9; 33:25; Ier. 15:12; Apoc. 2:27; 1:15; Mat. . Luca 10:19; Mat. 16:18, 19; 18:17, 18; Efes. 6:11-17

Ain văzut clar faptul că bogăţiile ţării constau în primul rând din II, In al doilea rând din toate tipurile de vegetale şi plante, în al linii rând din vite şi oi, iar în al patrulea rând din zăcăminte sau mi ale. Să le enumerăm în funcţie de variatele lor categorii: I A *\w:* izvoare, fântâni şi râuri.

' Plante şi vegetale: grâu, orz, viţă de vie, smochini, rodii, măslini, i Animale: vite, oi.

(ConU >pirea celor două vieţi de mai sus, cea vegetală şi cea animală, produce laptele şi mierea.)

I M mcrale sau zăcăminte: pietre, munţi, fier, aramă.

A in văzut felul în care toate aceste bogăţii corespund cu diferitele
Iii 11 II le vieţii spirituale. Apele vii aparţin primului stadiu al expe-
H lastre spirituale. Dacă îl experimentăm pe Cristos în primul
unţim că El este pentru noi ca apa vie. Apoi, în al doilea
ivem parte de o experimentare suplimentară a lui Cristos;
i m pe Cristos într-un mod mai solid. Cristos este la fel ca
■ ilidă pentru noi; El este ceva mai mult decât apa. Apa este
111 ţă bună şi foarte necesară, dar apa nu este atât de consis-
u nu pot să trăiesc şi să cresc numai cu apă. Dacă mă invitaţi
i, trebuie să-mi oferiţi şi hrană solidă, puţin grâu sau puţin
«ti|,r. AI II nci într-adevăr este minunat că în lista plantelor şi verde-
l lini 11i.islinul este menţionat ultimul, reprezentându-L pe Cristos

76

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV

BOGĂŢIILE EI NEPĂTRUNSE - MINERALELE

77

ca Fiu al uleiului, ca fiind Cel care este plin de Duhul Sfânt. în interi^*[1] W>en tele vieţii Sale. Apoi clădirea lui Dumnezeu şi împărăţia lui
şi la exterior El este saturat cu Duhul Sfânt, iar noi îl putem savui't'mnezeu [vor] deveni vizibile.
astfel. Putem fi umpluţi cu Duhul Sfânt şi saturaţi cu Duhul Siâjl
Atunci când suntem atât de plini de Duhul, noi suntem maturi înviat ' FIERUL ŞI ARAMA
lui Cristos. Cristos este atât de drag, atât de dulce, atât de bogi Acum ne vom ocupa de ultimele articole, fierul şi arama. Cred
pentru noi, la fel ca laptele şi mierea. citeţi familiari cu ordinea din Epistola către Efeseni. Primul
Imediat după o asemenea experimentare bogată a lui CrisW»pltol ne vorbeşte despre toate binecuvântările pe care le-am primit urmează zăcămintele şi mineralele - pietrele, munţii, fierul şi ai ma (cuprul). Aceasta este ordinea stabilită de Duhul Sfânt. Dul Sfânt a pus aceste articole în această ordine pentru a corespunde stadiile vieţii spirituale. Atunci când suntem maturi în viaţa ! Cristos, în experienţa noastră percepem ceva din piatră, munte, fi şi aramă.

în capitolul precedent am văzut multe lucruri în legătură cu pi trele şi dealurile. Am văzut că pietrele îi reprezintă pe sfinţii mântu şi transformaţi ca materiale pentru clădirea lui Dumnezeu. Noi i trebuie doar să fim mântuiţi, ci şi transformaţi în pietre vii pentl
rtetos. Apoi al doilea, al treilea, al patrulea şi al cincilea capitol toate legate de bogăţiile lui Cristos. Aceasta este singura carte ire este menţionat termenul „bogăţiile nepătrunse ale lui tos" (3:8). După enumerarea acestor bogăţii ajungem la capitolul krşitul cărţii. Acolo vedem bătălia, războiul. Ultimul articol din in Efeseni este războiul spiritual. Când în experienţa voastră tuală ajungeţi la capitolul 6 din Efeseni, aţi avut deja o savurare identă a bogăţiilor lui Cristos, L-aţi experimentat pe Cristosul lolelor 1 la 5. Pentru că L-aţi savurat într-o asemenea măsură ntru că este nevoie de clădirea lui Dumnezeu şi de guvernarea lă, trebuie să luptaţi în războiul spiritual. Atunci când veţi ajunge est stadiu veţi fi făcuţi capabili să luptaţi, veţi fi calificaţi să lup-veţi fi maturizaţi în viaţa lui Cristos. în experimentarea bogă-
clădirea lui Dumnezeu. La origine noi nu suntem pietre; sunte bucăţi de lut. Dar atunci când L-am acceptat pe Cristos, El a veniţi
duhul nostru şi lucrează în mod continuu pentru a ne transfnrJ
Prinînr,rar$_{M}$f f- *A* r» u i or- x . [p] [s ornl]^«Veţi ti maturizaţi în viaţa lui Unstos. in expeni
^nn înnoirea făcuta de Duhul Sfânt noi suntem transformaţi dintpB i •-•$_{4}$ * u - - i \ *• • $_{4}$ -i / burată Ho lut îr,tr ^
„o+ - - *r*- * [LI]^M lui Cristos trebuie sa luptaţi şi puteţi lupta.
Ducata de lut intr-o piatra, ca sa putem fi un material bun pentrl . j • j> , j uxlxi- JJ
•* i
clădirea lui Dumnezeu Imediat ce suntem aduşi pe câmpul de batahe din acest capitol,
De asemenea am văzut că dealurile şi munţii reprezintă învieri[11*1"1111] [următorii termeni: coif¹ platoşa>scut¹sabie etc_Figurat V01"]

şi înălţarea. împreună cu învierea şi înălţarea există întotdeau^B?iin ce este făcut coiful? Şi din ce este compusă platoşa? Cu sigu-
autoritatea, împărăţia şi împăratul. învierea este ceva sculi
în poziţie verticală, iar înălţarea este ceva onorat, iar împreuij
nii nu sunt constituite din vreun material moale sau fragil. în con-ini >a rea din 1 Samuel 17 se vorbeşte despre un luptător uriaş acoperit
cu această onorare este autoritatea divină, guvernarea divină[1], îr, " ""ină' Capul> PiePtul> genunchii §» picioarele sale erau acoperite raţia lui Dumnezeu împreună cu împăratul. Aceasta este semni|ftfamaralar sabia cu Care lupta era făcută din fier Dintre bogăţiile caţia munţilor şi a dealurilor. Am văzut că singura cale prin fa,,[1]"* Cristos, ultimele articole sunt fierul şi cuprul sau arama, deoarece lutul poate fi transformat în piatră este învierea. Cristos este capab^P"1111 stadiu al experienţei creştine este războiul spiritual. în bă-să ne transforme doar în viaţa de înviere. în viaţa naturală sunteJP'11 avem nevoie atat de arama> cât şi de fier. o bucată de lut; dar în viaţa de înviere suntem o piatră Pietrei *'° elemente din Cristos reprezintă fierul şi arama? Ni se spune produse pentru clădirea lui Dumnezeu împreună cu autoritatea i' * Cristos va guverna naţiunile cu un toiag de fier. Deci fierul repre-guvernarea divină sunt în întregime rezultatul învierii lui Cristo||p*" autoritatea lui Cristos. Cristos este Cel care are autoritate Cu cât II savurăm mai mult pe Cristos şi îl experimentăm mai mul ■'•plin& asupra întregului univers. întreaga autoritate din cer şi de pe Cristos, cu atât vom fi transformaţi mai mult prin Duhul Sfân ti " I '■ «nânt I-a fost dată Lui. El a fost înălţat la ceruri, la dreapta lui

Dumnezeu, şi a fost făcut Cap al tuturor lucrurilor. El are fieri Toiagul de fier se află în mâna Sa. Acest lucru este foarte clar.
Atunci ce aspect al lui Cristos simbolizează cuprul sau ara **ral** Arama reprezintă judecata lui Cristos. Dar noi trebuie să vedem fa tul că întreaga Sa putere de a judeca şi autoritatea de a judeca sa rezultatul încercărilor pe care El le-a suferit. în timp ce Se afla al pe pământ, El a trecut prin tot felul de teste şi a suferit toate tipun de încercări. Picioarele Sale sunt ca arama aprinsă, rafinată în cupa Ce reprezintă picioarele? Picioarele reprezintă umblarea, viaţa pe mânt. Umblarea şi viaţa Domnului pe pământ au fost rafinate, a: testate şi încercate de către Dumnezeu. Ele au fost testate chiar şi către vrăjmaş şi de către omenire. Prin toate aceste teste, via umblarea Domnului au fost încercate şi au ieşit perfecte, străluci. şi sclipitoare. Astfel El a fost calificat. El a fost calificat să-i judece alţii deoarece a fost primul care a fost testat, judecat şi rafinat. El ej echipat nu doar cu aramă, ci cu aramă rafinată şi strălucitoare. El ■ terenul, El are dreptul de a judeca.
APLICAREA ARAMEI
Cum putem aplica arama? Atunci când îl urmaţi pe Domnul, câJ îl slujiţi pe Domnul sau poate atunci când mergeţi la o întâlnire penii a sluji, uneori în mintea voastră vă gândiţi cât de murdari şi de păJ toşi sunteţi. Ce faceţi în acest caz? Da, îi cereţi Domnului să vă acopel cu sângele Său preţios şi să vă acopere mintea cu Sine însuşi. Di ştiţi ce este acest lucru? Este coiful făcut din aramă. Vedeţi faptul I Domnul este Cel perfect, Cel strălucitor, Cel care a fost testat şi înci cat. Apoi, în credinţă vă exersaţi duhul şi-i spuneţi vrăjmaşului: „Satal sunt murdar, sunt păcătos; dar slavă Domnului, El este Cel perfel El este Cel care a fost testat şi încercat şi El este acoperământul mei El este coiful pentru capul meu!" Vă puteţi exersa duhul prin credinl pentru a-L aplica pe acest Cristos testat, încercat şi perfect ca pe 1 coif pentru capul vostru.
Aveţi asemenea experienţe? Eu cred că le aveţi, dar ele nu I sunt clare. Trebuie să învăţaţi cum să-L aplicaţi pe Cristos în a cal fel cu o inimă iluminată.
Cunosc lucrarea subtilă a vrăjmaşului. Cu mai mult de treizJ de ani în urmă, când eram tânăr, prin harul Domnului îl iubeam fbaif

umil în fiecare dimineaţă devreme mergeam la un anumit munte i'i'iii i II a cânta imnuri, pentru a citi Scripturile şi pentru a mă ruga,
■ Ir multe ori vărsând lacrimi de dragoste şi bucurie. O, părtăşia era
■ ini de dulce şi prezenţa Domnului era atât de deplină! Dar când mă mboram de pe munte, îmi veneau

în minte tot felul de gânduri. IM lineare dimineaţă era la fel. La început am crezut că ceva nu era n i II | ;ulă cu mine. I-am mărturisit Domnului şi I-am cerut să mă ierte. i 'ni lavă Domnului, după câteva zile totul mi-a fost clar. Am spus:
Iul Aceste gânduri nu sunt de la mine. Eu îl iubesc pe Domnul atât ■ nult, citesc Cuvântul Său şi mă rog, am avut o părtăşie atât i ■ x i < -lentă cu Domnul, cum ar putea fi de la mine asemenea lucruri? ■I II i *w,* să fie de la vrăjmaşul." Ştiţi ce am făcut? Mi-am agitat pumnul | (iln cţia vrăjmaşului. Acela era felul meu de a mă lupta.
I li i pă un timp am învăţat că există un coif pentru capul meu, că una 1111111 ■ părţile armurii lui Dumnezeu este coiful. Atunci am învăţat lecţia. i ii> I II >care dată când aceste gânduri mă tulburau, spuneam: „Doamne, m» i| x • ră-mă cu coiful Tău. Aleluia! Tu eşti Biruitorul! Sângele Tău preţios i igele Tău victorios. Acoperă-mă, Doamne! Slavă Ţie, Doamne!" l igat biruinţa. Mai târziu am înţeles clar de ce Domnul putea fi ud iicoperământ atât de eficace pentru mine. Deoarece El a fost Cel fi încercat nu doar de către Dumnezeu, ci şi de către vrăjmaş şi a omenire, şi deoarece El a ieşit perfect, strălucitor şi sclipitor; Ml Mte arama, arama aprinsă; El are capacitatea, puterea, calificarea, 1111 ■ 11111 de a rezista tuturor atacurilor. De fiecare dată când vrăjmaşul II ini.ilneşte pe Cel perfect, el fuge. Niciodată să nu luptaţi singuri —
i a nu este treaba voastră. Bătălia este a Domnului. < jind eram foarte tânăr am auzit o istorisire pe care nu o voi uita • HI îndată. A fost extrem de folositoare. Tatăl unei fetiţe avea MU | ii u? ten creştin care într-o zi a venit să-1 viziteze şi să aibă părtăşie
■ ■ H i ■ 11 • 11 nă. Fetiţa asculta părtăşia lor. Domnul acela era foarte tulbu-i ni Kl îi spunea tatălui că este înfrânt de vrăjmaş în mod continuu. I luprt un timp fetiţa nu s-a mai putut reţine. Ea a exclamat: „Dom-
u nu sunt niciodată înfrântă de vrăjmaş! Tu eşti mult mai
iiînri" decât mine, dar tu pierzi bătălia întotdeauna, iar eu câştig
i întotdeauna!" „O!" a spus prietenul. „Ce este aceasta?" S-a
tMora uimit şi s-a uitat la ea. „Spune-mi", a spus el, „cum câştigi tu
■ ii ni ia?" „O, este uşor," a răspuns fetiţa. „Când vrăjmaşul vine la

pretinde autoritatea. Ca oameni naturali din lut, nu aveţi nia un teren, nici un drept; nu aveţi fier în voi deloc. Dar atunci câni sunteţi o piatră, trăind în Cristos, trăind în înviere, în mod automal aveţi autoritatea. Nu trebuie s-o cereţi; pur şi simplu puteţi s-o afin maţi şi s-o aplicaţi. Puteţi spune: „Trăiesc în Cristos; am autoritate! cerurilor şi o voi folosi!" Vă spun, lucrul acesta într-adevăr dl rezultate.
Domnul ne-a spus: „Orice veţi lega pe pământ va fi legat în ceruţi şi orice veţi dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri" (Mat. 18:181 Aceasta este autoritatea. Dar nu uitaţi, trebuie să fiţi în viaţi de înviere; trebuie să aveţi terenul învierii. Este ceva legat de viaţi de înviere. Atunci aveţi împărăţia, aveţi dealurile. Iată cum vini în fiinţă împărăţia. Deoarece pentru noi judecata şi autoritatea Iul Cristos sunt reale, putem exercita judecata şi autoritatea lui Cristod Cu noi sunt munţii, împărăţia, guvernarea divină, autoritatea lJ Dumnezeu.
în Deuteronom 33:25 ni se spune că drugii porţilor sunt făcuta din fier şi aramă. Aceste porţi sunt pentru protecţia noastră, pentru apărarea, siguranţa noastră. Dacă suntem capabili să exercită™ autoritatea Domnului şi judecata Domnului, vom avea siguranţa şi fermitatea. Uşile noastre vor fi zăvorâte cu autoritatea şi judecat! Domnului. Cei mai siguri şi mai fermi sunt credincioşii care cunosJ ceva în legătură cu exercitarea autorităţii lui Cristos. Ei au puteJ rea deoarece au autoritatea; aşa că ei au siguranţă şi fermitate! şi ca urmare au odihnă.
Clădirea lui Dumnezeu este întotdeauna cu acest fel de creştinii Ei nu sunt doar materialul pentru clădire, nu doar pietrele pentru casă, ci casa zidită. Cu acest fel de credincioşi este prezentă autoritatea lui Dumnezeu, guvernarea divină; prin urmare, împreună cu ei eşti împărăţia lui Dumnezeu, munţii sau dealurile. Desigur, noi trebuia să creştem treptat, începând cu primul stadiu, trecând prin al doilea spre al treilea şi al patrulea. Trebuie să învăţăm cum să-L aplicăm pe Cristos pentru a-L savura în primul stadiu, ca apă vie. De asemeJ nea, trebuie să învăţăm să-L aplicăm în al doilea stadiu, ca hrăni tare. Trebuie să învăţăm să-L savurăm pe Cristos într-o asemenea' măsură, încât de-a lungul întregii zile El să fie pentru noi la fel de dulce şi de consistent ca laptele şi mierea. Atunci vom fi maturi.
i ajunge la stadiul în care vom avea terenul de a pretinde autori -i sji judecata Domnului.
Când avem autoritatea nu mai este nevoie să ne ocupăm de atât i' multe lucruri. Nu este necesar nici chiar să ne rugăm în legătură
II multe lucruri. Avem dreptul de a exercita autoritate asupra lor. id maşinile se apropie de poliţist, oare el trebuie să-1 cheme pe
iar şi să-i ceară să facă ceva pentru a le opri? Este ridicol! Poliţistul
autorizat să facă acest lucru. Exact în acelaşi fel, nu este nici o
■ie să-L chemăm pe Dumnezeu pentru ajutor. Putem şi trebuie ca
i simplu să stăm pe terenul nostru şi să ne exercităm autoritatea.
I)ar permiteţi-mi să repet: nu putem face acest lucru fără să avem
uimită măsură de maturitate spirituală. Apostolul Pavel, fără

ci îndoială, avea terenul de a pretinde autoritatea. Când s-a ivit
II uimită problemă în legătură cu un frate din Corint şi apostolul
' i >utut să o tolereze, el le-a spus că a judecat şi a dat acea persoană
mâna lui Satan în numele Domnului Isus (1 Cor. 5:3-5). El şi-a
' ritat dreptul, el şi-a asumat autoritatea. Dacă şi noi vrem să facem
la fol, atunci, ca şi Pavel, trebuie să avem maturitatea vieţii.
O, fraţi şi surori, trebuie să privim la Domnul zi de zi pentru i 111 văţa cum să aplicăm un asemenea Cristos atotinclusiv împreună
I11 logăţiile Sale nepătrunse. Trebuie să-L experimentăm începând I' I a apa vie până la fier şi aramă.
Bogăţiile lui Cristos sunt mult mai numeroase. In aceste capitole
n nu v-am dat decât câteva repere. Am citit pasajul din Ezechiel
'.!): ,yoi ridica pentru ei o plantă de renume." Cristos este o plantă
|| renume — noi nu-i cunoaştem numele. Cristos este un alt fel
ial de plantă. O, Cristos este extrem de bogat! Nu-L putem epuiza
.....idată. In Scripturi există şi alte tipuri de plante care-L reprezintă
|M Cristos. Al doilea capitol din Cântarea cântărilor vorbeşte despre I r. Dar nu este o traducere exactă. O traducere mai exactă indică i II IH111 că este vorba despre un fel de portocal. Cristos este un portocal, atât de multe plante care-L reprezintă pe Cristos şi revelează varinte aspecte ale bogăţiilor Sale care sunt pentru experimentarea ustră. Exod 30 enumera plantele din care erau făcute uleiul pentru gere precum şi tămâia: smirna, scorţişoara mirositoare, trestia Mirositoare şi casia (vs. 23-24), ca şi stactele, onicele, halvanul — mirodenii plăcut mirositoare — împreună cu tămâia curată

(v. 34). Aceste plante sunt foarte semnificative şi extrem de plăci la miros. O, bogăţiile! O, bogăţiile inepuizabile!

Această ţară este într-adevăr o ţară bună, o ţară extrem de bui Ea este bună în special în bogăţiile ei nepătrunse. Cât de bogat ei acest colţ de ţară! Este simbolul Cristosului atotinclusiv. Să ne st duim să experimentăm, să savurăm şi să aplicăm o asemen Persoană glorioasă, atotinclusivă. Fie ca El să Se îndure de noi.

CAPITOLUL 9

CUM SĂ STĂPÂNIM ŢARA I. PRIN MIEL, MANĂ, CHIVOT ŞI CORT

Kfeseni 3:17-18: „Pentru ca Cristos să locuiască în inimile voastre |i?in credinţă; cu scopul ca voi, fiind înrădăcinaţi şi întemeiaţi în ilragoste, să fiţi puternici pentru a pricepe împreună cu toţi sfinţii care este lărgimea şi lungimea şi înălţimea şi adâncimea."

în aceste două versete câteva lucruri trebuie remarcate şi ţinute Mne minte. Remarcaţi cuvântul „locuiască" din versetul 17. Este un BUvunt mare, un cuvânt greu. în limba originală, cuvântul pentru .locuire" are aceeaşi rădăcină ca şi cuvântul „casă" şi „domiciliu." Noi vrem să traducem acel cuvânt original din greacă prin „a-Şi face i li HI liciliul." Această expresie transmite o semnificaţie mai profundă fi mai completă decât „locuieşte." Cristos vrea să-Şi facă domiciliul tu inimile noastre, ca noi să fim puternici pentru a pricepe. Acum remarcaţi: nu este vorba doar ca noi să fim capabili să pricepem,

I1 ci i noi „să fim puternici" pentru a pricepe. Acesta este de asemenea un cuvânt puternic şi greu. în greacă înseamnă „a avea putere dnplină." Am putea să traducem acest verset astfel: „pentru a avea llnplina putere de a pricepe..." Acum doresc să vă atrag atenţia asupra euvântului „pricepe." Noi nu trebuie doar să cunoaştem sau să înţe-Itgem, ci să posedăm ceva prin cunoaştere, să obţinem ceva prin înţelegere — să pricepem. Ce trebuie să pricepem noi? Lărgimea, lungimea, înălţimea şi adâncimea — spaţiozitatea lui Cristos, dimen-munile nelimitate ale lui Cristos. Apoi noi trebuie să pricepem un Mlfel de Cristos împreună cu toţi sfinţii. Este imposibil ca cineva să priceapă de unul singur o asemenea Persoană nelimitată; această

I11 II• <>pere se obţine împreună cu toţi sfinţii.

în rezumat: Cristos vrea să-Şi facă domiciliul în inimile noastre.

Apoi vom avea deplina putere de a pricepe, a obţine prin înţeleger spaţiozitatea nelimitată a lui Cristos împreună cu toţi sfinţii. Exod 33:14,15: „Şi El a spus: .Prezenţa Mea va merge împreună cu tine şi îţi voi da odihnă.' Moise I-a spus: ,Dacă prezenţa Ta nu merge împreună cu mine, nu ne duce de aici.' *

Primul gând de aici este acela că Domnul i-a promis lui Moise că pn zenţa Sa va merge împreună cu el şi cu poporul Israel. Al doile gând este acela că Domnul i-a promis lui Moise că-i va da odihnă Odihna la care Domnul S-a referit aici este odihna din ţara cea bună Deuteronom 12:10: „Dar când veţi trece Iordanul şi veţi locui în ţara pe care Iehova Dumnezeul vostru vă va face să o moşteniţi şi El I vă va da odihnă de toţi vrăjmaşii voştri care vă înconjoară, şi veţi locui în siguranţă..."

Deuteronom 25:19: „De aceea va fi, atunci când Iehova Dumnezeul vostru vă va da odihnă de toţi vrăjmaşii care vă înconjoară, în ţara pe care Iehova Dumnezeul vostru v-o va da ca moştenire ca să o stăpâniţi..." Din aceste două versete vedem că atunci când Domnul Se referă lai odihnă, El se referă la ţară. Ţara este odihna. A stăpâni ţara şi a locul acolo înseamnă a fi în odihnă.

Exod 40:1, 2: „Şi Iehova i-a vorbit lui Moise, spunând: „ ,în ziua I întâi a lunii întâi să ridici locaşul cortului întâlnirii.' "

Domnul i-a poruncit lui Moise să întindă cortul în ziua întâi a lunii întâi. Aceasta înseamnă un început absolut nou.

Exod 40:17,21,34,35: „Şi s-a întâmplat că în ziua întâi a lunii întâi a anului al doilea, cortul a fost ridicat. Şi el a adus chivotul în cort şi a atârnat perdeaua despărţitoare, şi a acoperit chivotul mărturiei; aşa cum Iehova i-a poruncit lui Moise. Atunci norul a acoperit cortul întâlnirii şi gloria lui Iehova a umplut cortul. Şi Moise nu a putut intra în cortul întâlnirii pentru că norul stătea deasupra lui şi gloria lui Iehova a umplut cortul."

O dată ce cortul a fost ridicat, gloria Domnului 1-a umplut imediaţi Ce este gloria Domnului? Este prezenţa Domnului manifestată înain-l tea ochilor umanităţii. Ochii omeneşti, ochii copiilor lui Israel, aul contemplat prezenţa lui Dumnezeu în gloria Sa în acel timp.

Am văzut ceva din bunătatea, bunătatea infinită a ţării Canaa-I nului şi am văzut că ea este simbolul Cristosului atotinclusiv,|

Noi nu am epuizat sub nici o formă toate bogăţiile ei, dar cred că am »fc/.ul suficient pentru a primi un simţ al aprecierii. Acum trebuie •A vedem cum anume poate fi luată în stăpânire acea ţară. Trebuie i dem cum să intrăm în ea şi cum să o savurăm.

UN LUCRU COLECTIV

în primul rând, stăpânirea acestei ţari nu este treaba unei singure |jerHoane. Este absolut imposibil ca o singură persoană să o facă. Tltbuie să ţinem bine minte acest lucru. Niciodată nu putem să-L (iâpânim pe Cristosul atotinclusiv de unii singuri, ea indivizi. Cate-Knric nu! Fraţi şi surori, să nu visăm. Asemenea vise nu se pot realiza niciodată. Aceasta este treaba Trupului; trebuie priceputâ împreună *i* II toţi sfinţii. Cristos este prea mare; spaţiozitatea Sa este nelimitată i)l donaţiile Sale sunt nepătrunse. Acest principiu este ferm stabilit

■ li către Domnul: faptul de a intra în ţara cea bună şi a o stăpâni nu ■ml i ■ pentru indivizi, ci pentru un corp colectiv. Domnul nu le-a cerut niciodată copiilor lui Israel să traverseze Iordanul unul câte unul şi || in (re în ţară treptat, în mod izolat şi individual. Gândul lui Dum-Meeu nu a fost niciodată ca unul să intre luna aceasta, un altul luna viitoare şi un al treilea luna următoare. Acest lucru este imposibil şi i DUtrar principiului divin. Ţara trebuie stăpânită de către un corp i "lictiv; în ea trebuie să se intre în mod colectiv, nu individual.

Mi-e teamă că chiar în timp ce citeaţi aceste pagini v-aţi întrebat: „Cum aş putea să intru eu în această ţară?" Ca indivizi nu puteţi intra niciodată. Trebuie să fiţi profund impresionaţi. Nu aceasta este calea. Uncă vreţi să intraţi în ţara aceasta, trebuie să intraţi ca o parte

■ unui corp colectiv.

MIELUL

Chiar la început, copiii lui Israel au savurat mielul pascal (Exod 12), despre care ştim că era simbolul lui Cristos (1 Cor. 5:7). în timp M tncă se aflau în ţara Egiptului, ei L-au savurat pe Cristos. Dar ţara (Innaanului este de asemenea un simbol al lui Cristos. Mielul este (Irifitos, iar ţara este de asemenea Cristos. Deci aparent există doi (Vistoşi: un Cristos mai mic şi un Cristos mai mare, un Cristos mic

■ ni mielul pascal şi un Cristos la fel de mare ca ţara Canaanului. H-nr părea că în timp ce îl savurăm pe acest Cristos mic, încă ne

aşteaptă un Cristos mai mare, iar noi trebuie să ne grăbim înainl către acest ţel pentru a savura o asemenea Persoană. Oare nu esl adevărat? Când eram tânăr se părea că aşa stau lucrurile. Eu dej aveam ceva, căci îl aveam pe acest Cristos, dar pe de altă parte trebui să mă grăbesc pentru a-L obţine. Atunci există doi Cristoşi sau numi unul? S-ar părea că pun o întrebare ciudată. îl aveţi deja pe CristoJ Vă cred. Atunci de ce încă vă străduiţi să-L obţineţi? Dacă spunem ol II avem, totuşi încă trebuie să-L obţinem; dacă spunem că-L stăpânin El încă este înaintea noastră. Dacă spunem că nu-L avem, înseamn că niciodată nu ne putem grăbi înainte pentru a-L obţine. Acesl întrebări ating în profunzime subiectul acestor mesaje.

Trebuie să vedem faptul că întâi de toate trebuie să-L savurai pe Cristos ca şi un mic miel. Cristos este mielul pentru răscumpărare noastră. Noi trebuie să fim întâi răscumpăraţi de către El înaint de a-L putea obţine vreodată ca pe Cel atotinclusiv. Trebuie să-] primim ca miel pascal. De aceea în acest capitol începem cu prim parte a cărţii Exod. Acesta este locul de unde trebuie să începe! pentru a intra în ţara Canaanului. Trebuie să avem Pastele; trebuii să-L experimentăm pe Cristos ca miel al lui Dumnezeu. „Iată, mielil lui Dumnezeu" se află la începutul Evangheliei lui Ioan, dar la sfârşiţi cărţii Cristos este Cel nelimitat pentru a fi stăpânit de către ucenic Săi. La început Cristos este mielul prezentat oamenilor de cătfl Ioan Botezătorul, dar la sfârşit Cristos este Cel nelimitat de tim sau spaţiu. Nimic nu-L poate limita pe Cel înviat; totuşi El este pentr savurarea noastră. Trebuie să-L experimentăm pe Cristos ca mi< limitat; apoi trebuie să ne grăbim înainte pentru a-L obţine ca p Cristosul nelimitat.

De fapt în Paşte noi nu avem doar mielul, ci şi pâinea nedospit şi verdeţurile amare (Exod 12:8). Aici

din nou este vorba despre dou tipuri de vieţi. Mielul este din viaţa animală, iar pâinea nedospi şi verdeţurile amare sunt din viaţa vegetală. în clipa în care aţi fc mântuiţi, indiferent dacă aţi fost conştienţi sau nu, voi L-aţi expe mentat pe Cristos ca şi două tipuri de viaţă: L-aţi experimentat a ca miel răscumpărător, cât şi ca viaţă generatoare şi multiplicat Aţi remarcat vreodată acest lucru? Atunci îngăduiţi-mi să vă altceva. (Acest subiect al ţării bune nu poate fi epuizat nicioda Am putea umple altă carte cu mesaje despre acest subiect fără

■ ipetăm ceva.) în capitolul 6 din Ioan Domnul Isus a combinat cele .IIMI;I vieţi în una singură. El a spus: „Eu sunt pâinea vieţii." Ce este pâinea? Este ceva din grâu sau din orz, ceva din viaţa vegetală. Dar Ifcunci când Domnul a făcut o asemenea afirmaţie, oamenii nu au 11111111 să o înţeleagă. Apoi El a declarat: „Cine mănâncă carnea Mea ţi liea sângele Meu are viaţa veşnică.. ..Căci carnea Mea este într-ade-Vlr ohrana şi sângele Meu este într-adevăr o băutură." Cu alte cuvinte, pâinea vieţii este carnea Sa. Pâinea este viaţa vegetală şi i H11 ica este viaţa animală, iar în acest capitol Domnul însuşi le leagă împreună pe acestea două.

Prin urmare, fraţi şi surori, trebuie să începem cu savurarea lui i i islos ca miel răscumpărător împreună cu puterea generatoare, ■Hterea multiplicatoare. Trebuie să luăm mielul pascal împreună i II pâinea nedospită şi verdeţurile amare.

MANA

După Paşte, următoarea noastră experimentare a lui Cristos este mana. După ce îl savurăm ca miel, noi mergem mai departe pentru »-I , savura ca hrană a noastră zilnică. Mana este ceva din viaţa vegetală •nu din viaţa animală? Să citim în Scriptură:

Numeri 11:7-9: „Şi mana semăna cu sămânţa de coriandru şi la înfăţişare era ca înfăţişarea bedeliumului. Poporul mergea astfel şi II strângea, o măcina la mori sau o pisa într-o piuă; o fierbea în oală şi făcea turte din ea: gustul ei era gustul uleiului proaspăt. Şi când cădea rouă în tabără noaptea, cădea şi mana peste ea."

Exod 16:31: „Şi casa lui Israel a numit hrana aceasta mană. Ea se-mftna cu sămânţa de coriandru, albă; şi avea un gust de gofră cu miere."

Am citit aici că mana este ca un fel de sămânţă, iar gustul ei este *«n* uleiul proaspăt şi mierea. Aşa că aici din nou sunt contopite două vlnţi. Remarcaţi de asemenea acum că aparenţa manei este ca şi cea | bedeliumului. înţelesul corect al bedeliumului este acela de perlă, tu Apocalipsa 21 vedem că perla este unul dintre constituenţii clădirii 11111 lumnezeu. Prin urmare, mana, ca perlă, simbolizează ceva trans-luimat ca material pentru clădirea lui Dumnezeu. Bedeliumul este txact cuvântul folosit în Geneza capitolul 2. în acel pasaj este pre-IGntat pomul vieţii şi apoi un râu în a cărui curgere se află câteva materiale preţioase, dintre care unul este bedeliumul (bedelionul).

Aceasta înseamnă că atunci când mâncăm din pomul vieţii şi ben din apa vieţii, va fi produsă perla, materialul transformat pentri clădirea lui Dumnezeu.

Atunci mana este o substanţă cu toate aceste naturi: natura vieţi vegetale, natura vieţii animale şi natura vieţii transformate. Trebuii să savurăm acest aspect al lui Cristos. Trebuie să-L savurăm ca mie pascal împreună cu pâinea nedospită şi verdeţurile amare şi trebuii să continuăm să-L savurăm ca mană, care include viaţa vegetală! viaţa animală şi natura transformată. împărtăşindu-ne din Cristoa ca mana noastră zilnică, noi putem fi transformaţi în material pentru clădirea lui Dumnezeu.

Dar este suficient? Nu, există ceva mai mult. Calea de a intrai în ţară o găsim începând din capitolul 12 din Exod şi continuă până la ultimul capitol din Iosua. Trebuie să citim toate aceste părţi în mod detaliat şi să le înţelegem în mod clar; atunci vom şti cum să stăpânim ţara.

CHIVOTUL

A-L savura pe Cristos, întâi ca miel pascal şi continuând zi de zii cu mana din cer, este doar începutul. Trebuie să continuăm să-L| experimentăm ca chivot, chivotul inclus în cort şi acoperit cu el (Exodl 25:10-22). Ce este chivotul? Chivotul este mărturia lui Dumnezeu.] Mărturia lui Dumnezeu este pur şi simplu manifestarea lui Dumnezeu, expresia lui Dumnezeu. în chivot se aflau tablele cu cele zece I porunci. Ce sunt cele zece porunci? Impresia pe care cei mai mulţi creştini o au cu privire la celei zece porunci este aceea că ele sunt pur şi simplu cerinţele stricte ala I lui Dumnezeu. Ar trebui să faci aceasta şi ar trebui să faci aceea; I nu ar trebui să faci aceasta şi nu ar trebui să faci aceea. Aceasta este impresia pe care ne-o lasă învăţătura creştină generală. Dar care este înţelesul esenţial al celor zece porunci? Aparent ele sunt legile, dar semnificaţia principală nu este aceea că ele sunt legi; acest lucru I este secundar. Semnificaţia principală este aceea că ele sunt expresia lui Dumnezeu. Cele zece porunci sunt manifestarea lui Dumnezeu. I

Ce fel de Dumnezeu este Dumnezeu? Putem afla acest lucru din cele zece porunci. Nu L-aţi văzut niciodată pe Dumnezeu, dar aici sunt „zece cuvinte" (aşa sunt numite în Exod 34:28 în limba ebraică |

• o Iginală) care vă oferă o descriere a Lui. Prima caracteristică este Mtea că Dumnezeu este gelos. Dumnezeu vrea totul; El nu va permite niciodată ca cineva să rivalizeze cu El. El este un Dumnezeu gelos. A doua este aceea că El este un Dumnezeu sfânt. Apoi sunt celelalte caracteristici: El este un Dumnezeu al dragostei, El este un Dumnezeu drept, El este un Dumnezeu credincios etc. Astfel, cele zece |Kirunci reprezintă descrierea, expresia, manifestarea Dumnezeului iiwuns. Ele oferă o impresie despre Dumnezeul invizibil şi arată ce fel

• !• ^ I Himnezeu este El. El este un Dumnezeu gelos; El este un Dum-Mieu sfânt; El este un Dumnezeu al dragostei; El este un Dumnezeu drept; El este un Dumnezeu credincios. Cu ajutorul acestor trei porunci puteţi discerne natura Sa. Nu acordaţi prea multă atenţie MtiHtor zece porunci ca legi. Acest lucru este secundar. Trebuie să Mdem faptul că semnificaţia primordială este descrierea, expresia, mftrturia Dumnezeului glorios şi totuşi invizibil.

Aceste zece porunci au fost puse în chivot. Acest lucru simbolizează faptul că Dumnezeu Se pune pe Sine în Cristos. Cele zece porunci mint expresia lui Dumnezeu, iar chivotul mărturiei este Cristos. Prin ni mare, plinătatea lui Dumnezeu locuieşte în Cristos.

Chivotul este în mod clar simbolul lui Cristos cu cele două naturi ale Sale. El era făcut din lemn acoperit cu aur. Lemnul este natura umană, iar aurul este natura divină. Este o imagine a lui Cristos în ruine contopit cu natura divină. El are natura omului şi în acelaşi timp El are natura lui Dumnezeu — natura umană precum şi cea divină. El este chivotul, dar înăuntrul Său Se află Dumnezeu însuşi. Agn cum cele zece porunci au fost puse în chivot, la fel tot ceea ce ■te Dumnezeu a fost pus în Cristos. Aşa cum chivotul a fost numit „chivotul mărturiei," tot astfel Cristos este manifestarea şi mărturia 1111 Dumnezeu. Vedeţi, toate acestea reprezintă ceva mai mult decât mielul pascal şi mana zilnică. Este vorba despre ceva solid, perfect ţi deplin. Aceasta este manifestarea lui Dumnezeu, expresia lui Dumnezeu, mărturia lui Dumnezeu. Prin mielul pascal puteţi să vă daţi Muma cum arată Dumnezeu? Da, probabil că puteţi vedea puţin. Prin mana zilnică, puteţi fi impresionaţi cu natura lui Dumnezeu? Knte destul de dificil. Nu spun că nu puteţi vedea nimic, dar nu puteţi Vedea mult. Acum veniţi la chivot. Analizaţi-1. Citiţi-1. Imediat veţi nlla ceva despre Dumnezeu. Dumnezeu este gelos; Dumnezeu este

dragoste; Dumnezeu este sfânt; Dumnezeu este drept; Dumnezeu este credincios. Prin chivot vă puteţi da seama imediat cum este Dumnezeul ascuns.

Dar aş dori să întreb: Puteţi să mâncaţi chivotul? Nu puteţi; dar acesta este un alt aspect al lui Cristos, un aspect mai deplin al lui Cristos. Cristos este expresia, manifestarea, mărturia Dumnezeului invizibil. Pe măsură ce îl savurăm pe Cristos ca miel pascal şi ca mana noastră zilnică, trebuie să-L avem şi pe acest Cristos, aces Cristos mai mare (dacă-mi îngăduiţi să folosesc aceste cuvinte) ca ş centru al nostru. Trebuie să avem chivotul mărturiei, pe Cristosu care este expresia, manifestarea şi mărturia lui Dumnezeu ca însuş centrul nostru. Toate acestea într-adevăr înseamnă mai mult. Nu trebuie să avem doar mielul ca Răscumpărător al nostru, nu doar mana[1] ca hrană a noastră, ci şi chivotul mărturiei ca şi centru al nostru.

Fraţi şi surori, permiteţi-mi să repet. Mi-e teamă că este posibil ca unii dintre voi să nu fie capabili să înţeleagă. îl savuraţi voi zi de! zi pe Cristos ca mana voastră zilnică? Acest lucru este bun, dar nu este! suficient. Trebuie să-L avem pe El ca şi centru al nostru. Ce este centrul? Centrul este expresia, manifestarea, mărturia lui Dumnezeu. Avem noi un asemenea centru printre noi? Este acesta cu adevărat centrul întâlnirii noastre, al vieţii noastre de biserică? Când oamenii vin la noi, pot ei să vadă că în mijlocul nostru este expresia lui Dumnezeu? Dacă oamenii vin la noi şi nu văd altceva decât că suntem cei răscumpăraţi, că suntem cei care-L savurează pe Cristos ca miel, nu este deloc suficient. Dacă ei nu văd altceva decât că noi suntem cei care ne hrănim din Cristos zi de zi ca mană zilnică, chiar şi acest lucru ratează ţinta. Trebuie să fim capabili să le lăsăm impresia că printre noi, în mijlocul nostru, se află manifestarea Dumnezeului gelos, a Dumnezeului dragostei, a Dumnezeului sfinţeniei, a Dumnezeului dreptăţii, a Dumnezeului credincioşiei. Avem noi un asemenea centru în mijlocul nostru sau nu? Când oamenii vin la noi, oare ei observă că aici este manifestarea, expresia, definiţia, explicaţia

lui Dumnezeu? Observă ei că noi suntem mărturia lui Dumnezeu, că din realitatea experimentării lui Cristos de către noi depunem mărturie că Dumnezeu este un Dumnezeu gelos, un Dumnezeu sfânt, un Dumnezeu al dragostei, un Dumnezeu drept şi un Dumnezeu credincios? Trebuie să avem această mărturie ca şi centru al nostru.

Vedeţi, faptul de a stăpâni ţara nu este chiar atât de simplu. Cre-fcţj că imediat după ce am savurat mielul şi am traversat Marea Pfie putem intra în ţară? Nu. După Exod 12,13 şi 14, după Paşte şi iinversarea Mării Roşii, există multe alte experienţe care trebuie nâ|tigate. Ceea ce a mai rămas din Exod şi tot ceea ce conţin cărţile Idvitic, Numeri, Deuteronom şi Iosua încă sunt înaintea noastră. Kxmtă mult mai multe lucruri care trebuie tratate, mult mai multe lunuri care trebuie experimentate, mult mai multe lucruri care trebuie stăpânite înainte de a putea intra în ţară.

Trebuie să vedem care este semnificaţia completă a chivotului. Wră nici o îndoială există aspectul poruncilor ca legi — nu putem tfHta acest aspect aici. Dar mai important decât acesta, cele zece porunci sunt definiţia, explicaţia, interpretarea Dumnezeului invizibil. Iar această interpretare, această explicaţie, este în Isus Cristos, nivl om-Dumnezeu, Cel încarnat care are naturile divină şi umană. Kl uste explicaţia lui Dumnezeu; El este manifestarea lui Dumnezeu; Ml este Dumnezeu însuşi. Acesta este Cel care trebuie să fie centrul ilontru. El este expresia, mărturia lui Dumnezeu, iar noi ar trebui »n I, avem pe El ca mărturie a noastră. Ar trebui să nu depunem mflrturie despre nimic altceva decât despre Dumnezeu manifestat In Cristos.

CORTUL

Acest chivot este inclus înăuntrul cortului. Cele zece porunci sunt incluse în chivot, iar chivotul este inclus în interiorul cortului (Exod 40:20-21). Atunci ce este cortul? Cortul este lărgirea chivotului, ureşterea chivotului. Chivotul era făcut din lemn acoperit cu aur, lir cea mai mare parte a cortului era din aceleaşi materiale — lemn acoperit cu aur (Exod 26:15-30). Deci cortul este lărgirea chivotului. Ou alte cuvinte, chivotul lărgit devine cortul. Cortul este făcut în Mteaşi formă şi cu aceleaşi materiale şi este constituit cu mai mult din (îristos şi conţine în interiorul lui mai mult din Cristos.

Să vedem ceva mai mult din Cristos în cort. Citim că existau jmtru straturi care-l acopereau (Exod 26:1-14). Aceasta înseamnă i ft Oristos a devenit una dintre creaturi, deoarece numărul patru nule numărul care simbolizează creaturile. Ce sunt aceste patru stra-I uri de diferite tipuri de învelitori? Stratul situat cel mai aproape de

suprafaţă este cel din piei de focă (viţel de mare), o puternică protec împotriva vântului, a ploii şi căldurii soarelui. Sub pieile de focă află pieile de berbeci vopsite în roşu, care simbolizează faptul Cristos a murit şi Şi-a vărsat sângele pentru păcatele noastre; iar si acestea învelitoarea din păr de capre, care simbolizează faptul Cristos a fost făcut păcat pentru noi. Cea mai profundă învelitoai este din in, şi este atât de frumoasă, atât de fină, atât de plină glorie, având heruvimi brodaţi pe ea. Toate aceste învelitori sui pline de semnificaţie şi este nevoie de multe explicaţii pentru a li înţelege. Toate au legătură cu Cristos.

Din interior vezi gloria Sa. O, Cristos este atât de glorios văzi dinăuntru! Din afară vezi smerenia Sa, umilinţa Sa, simplitatea vezi tăria Sa şi puterea Sa de a răbda, dar nu este nici o frumuşel Acesta este Isus, dispreţuit de alţii, un om smerit. Dar înăunti El este Cristosul glorios.

Slavă Domnului, noi suntem acoperiţi cu un asemenea Cristoi Conform dimensiunilor cortului, zece covoare erau necesare peni a forma învelitoarea. Deci învelitoarea cea mai profundă, din in subţi era făcută din zece covoare. Dar învelitoarea din păr de capră ei formată din unsprezece covoare. Ea nu era cinci plus cinci, ci cini plus şase; iar şase nu este un număr bun. Şase se referă la om implică păcatul. Deci simbolizează faptul că Cristos a fost făcut păc pentru noi. Stratul cel mai profund este Cristosul glorios; al doilei este Cristosul care a fost făcut păcat pentru noi; al treilea este Cristosi care a murit, vărsându-Şi sângele; iar al patrulea, învelitoarea mai aproape de suprafaţă, este Cristosul care S-a umilit pentru a devei un om de jos. Acest Cristos, acest Cristos împătrit, ne acoperi Ce acoperire, ce protecţie, ce adăpost sigur!

în acest cort Cristos este unit cu atât de multe scânduri. Noi suntem scândurile de lemn, mădularele umane: tu eşti o scândură, ii eu sunt o alta. Chivotul este inclus într-un asemenea cort, care esi Cristos unit cu noi şi unindu-ne pe noi toţi în natura divină, aşa cu: toate scândurile erau unite prin aur. Existau cel puţin patruzeci opt de scânduri, toate acoperite cu aur şi conectate prin verigi i aur şi drugi de aur (Exod 26:26-29). Dacă am înlătura aurul, toa cele patruzeci şi opt de scânduri ar cădea; nici una nu ar fi unită o alta. Noi nu suntem uniţi în carne şi niciodată nu am putea fi unii

nil 1111 asemenea mod. Natura divină este cea care ne uneşte. Aurul lrj;ătura; aurul este unitatea dintre noi. Fără aur vom ajunge tiflţi. Eu nu voi fi de acord cu tine şi tu nu vei fi de acord cu mine. *t*

«lavă Domnului, aurul te acoperă pe tine şi aurul mă acoperă pe tltui. Există nişte verigi de aur pe tine şi există un drug de aur pe nlniv Este imposibil să fim separaţi. Chiar dacă vrei să fugi, nu poţi. •li legat. Tu şi cu mine suntem legaţi împreună şi nu putem fi uniată separaţi. Noi nu suntem legaţi prin caracterele noastre ii m ale — fireşte vorbind, este posibil ca niciodată să nu pot trăi în mume cu tine. Şi chiar dacă suntem compatibili dintr-un punct de Hre natural, aceea nu este o unire adevărată sau stabilă. Dar, Invrt Domnului, noi suntem legaţi într-o unire reală şi indisolubilă In ceva divin, prin însăşi natura lui Dumnezeu însuşi. Noi nu doar nlitm legaţi prin aur, ci suntem acoperiţi de aur, suntem protejaţi i Bur. Aurul este Dumnezeu însuşi.

liil.r-o zi în camera mea mi-am spus: „Ce ghinionist eşti! Ai fost turat de natura divină şi nu poţi scăpa. Poţi încerca, dar nu poţi niciodată din această ferecătură de aur!" Aceasta este unitatea, iţi şi surori, trebuie să existe o asemenea unitate printre noi. Atunci vom fi întăriţi şi calificaţi să intrăm în ţară. Dacă putem scăpa ui de altul, dacă putem fi separaţi unul de altul, atunci va fi imposibil intrăm în ţara cea bună. Trebuie să avem acest cort, această Impare a chivotului. Trebuie să fim uniţi împreună în această natură Ină, aşa cum cortul este unit cu chivotul. Chivotul, care este Cristos, I află înăuntrul nostru ca şi centru al nostru, iar noi suntem lărgirea •tui Cristos ca şi cort ce include chivotul.

Am văzut cum trebuie să-L savurăm pe Cristos ca miel pascal, i mană zilnică şi ca chivot inclus în cort. Toate acestea sunt calificările I care trebuie să le avem pentru a intra în ţară.

CAPITOLUL 10 **CUM SĂ STĂPÂNIM ŢARA**

II. PRIN"JERTFE ŞI PREOŢIE

l ...ctură biblică: Lev. 1:1-3; 2:1; 3:1; 4:2,3; 5:5,6; 8:1-13; Exod 40:17,21

Am început să vedem cum să intrăm în ţară şi cum să-L luăm
111 i. i pânire pe Cristosul atotinclusiv. Am arătat că dacă vrem să stă-
M " 11 m o asemenea Persoană trebuie să începem savurându-L puţin
puţin. Poporul lui Israel a început să savureze simbolurile lui
' os o dată cu mielul pascal — acesta este locul de unde noi toţi
Mie să începem. Apoi ei au mers mai departe pentru a-L savura
;ină cerească şi apoi ca stâncă din care curge apă vie. Toate
ca sunt simboluri ale lui Cristos, dar sunt simboluri elemen-
ole nu sunt atât de profunde şi bogate. S-ar putea ca nouă
i se pară foarte suficiente, dar trebuie să fim conştienţi că ele
■unt doar începutul.

Am văzut chivotul precum şi mărturia lui Dumnezeu din interi-iil lui. Chivotul este un alt simbol al lui Cristos, unul care este Irtiult mai solid şi mai complet. Dacă comparaţi chivotul cu mielul, |nmna sau stânca din care curge apă vie, puteţi vedea ce îmbunătăţire 5. Prin chivot este manifestat mult mai mult din Cristos. în mie-|||il pascal nu-L puteţi vedea pe Cristos decât ca şi Răscumpărător, IC «I care a murit pe cruce vărsându-Şi sângele pentru păcatele noas-|lit). Mana este o îmbunătăţire şi într-adevăr o experienţă bună. în ea (taţi viaţa vegetală şi viaţa animală şi în acelaşi timp atingeţi î perlă ca material transformat pentru clădirea lui Dumnezeu. i experienţe sunt într-adevăr bune, dar nu pot egala chivotul, rimentarea chivotului este mult mai solidă, iar conţinutul *i* incomparabil mai îmbelşugat. Puteţi citi ceva înăuntrul lui.

Există ceva scris despre Dumnezeu însuşi. Prin conţinutul chivotd puteţi cunoaşte însăşi natura lui Dumnezeu.

O dată cu chivotul există întruparea, creşterea şi lărgirea si cortul. Cortul este lărgirea şi exprimarea lui Cristos, căci cea mare parte a cortului are exact aceeaşi natură ca şi chivotul. Chiv era construit din lemn acoperit cu aur, iar cortul era făcut în a mod şi din aceleaşi materiale. Dar cum ne putem da seama că co: este lărgirea şi expresia lui Cristos ca Trup al Său, biserica? Dai faptului că era compus din patruzeci şi opt de scânduri de lemn. El constituit din atât de multe scânduri, care simbolizează mădul; Trupului. în biserică multe mădulare sunt zidite împreună fi: acoperite şi legate împreună prin aurul divin. Ele sunt una în Ele sunt acoperite cu aur şi unite unele cu celelalte prin inelel drugii de aur. Dacă le lipseşte aurul, atunci se desfac unele de cel şi sunt înstrăinate unele de celelalte. în natura umană ele sunt bui dar în natura divină, în Dumnezeul triunic, ele sunt una. Mai m toate sunt acoperite cu Cristosul împătrit, aşa cum cortul era acopi cu cele patru straturi de covoare. Biserica, fiind lărgirea lui Cris expresia lui Cristos, se află sub o asemenea învelitoare. Toate ac patruzeci şi opt de scânduri stăteau pe socluri sau suporţi de ar; ceea ce înseamnă că se bazează pe răscumpărarea lui Cristos. Răi pararea lui Cristos este baza pe care ele stau pentru a fi acope şi unite împreună cu aurul divin şi acoperite cu Cristosul împă Aceasta este biserica, creşterea şi expresia lui Cristos.

Ne putem da seama că toate acestea reprezintă mult mai mi decât mielul pascal, mana şi stânca din care curge râul de apă Aici este ceva solid. Aici este Cristos împreună cu mărturia Dumnezeu în interior şi cu lărgirea Sa ca adevărata Sa exprimi la exterior. Acest Cristos este centrul celor care au de gând să si

pânească ţara. Dacă vrem să intrăm în stăpânirea Cristosului ai inclusiv, trebuie să avem un asemenea Cristos ca şi centru al nos un Cristos cu mărturia în Sine însuşi, un Cristos care este mani tarea şi explicarea lui Dumnezeu. Şi trebuie să fim lărgirea acei Cristos, cortul pentru acest Cristos, expresia acestui Cristos. Ar tre! să avem un asemenea centru şi ar trebui să fim o asemenea lăr; Aşa putem noi să stăpânim ţara. Aceasta nu înseamnă că avem

enorm de experimentări ale lui Cristos, ci înseamnă că MMPUrnrea Sa de către noi creşte şi se lărgeşte tot timpul.

Noi începem savurând un miel. Trebuie să spunem un miel mic. H) iute perfect şi complet, dar este mic. Apoi învăţăm să-L savurăm C pe Cristos ca mană, ca rezervă de hrană a noastră şi ca stâncă re curge râul de apă vie. Cristos devine mai mult pentru noi. începem să-L experimentăm pe Cristos ca mărturia lui Dum-, manifestarea şi explicarea lui Dumnezeu. Cristos este format într-o măsură mai mare şi într-un mod mai solid. Atunci când ii vin la noi, ei văd că acesta este centrul nostru; ei citesc ara lui Dumnezeu însuşi. Noi devenim lărgirea lui Cristos, ilea Sa, Trupul Său. Aceasta ar trebui să fie experienţa mrtrturia noastră.

CORTUL UMPLUT CU GLORIE

Alunei când vom avea chivotul ca şi centru al nostru şi vom fi dlti împreună ca un cort pentru a încorpora acest chivot, atunci m* lui Dumnezeu se va coborî şi va umple cortul. Cât timp nu i această mărturie, cât timp nu-L experimentăm pe Cristos ca ivot, ca manifestare a lui Dumnezeu, şi cât timp nu suntem Bia chivotului, lărgirea lui Cristos, noi nu suntem umpluţi cu i lui Dumnezeu. Ar trebui să-L experimentăm pe Cristos într-un (lenea mod. El este expresia lui Dumnezeu, iar noi trebuie să npresia Sa. Atunci gloria lui Dumnezeu ne va umple. Putem fi că de fiecare dată când avem această experienţă, indiferent I şi cum ne întâlnim, oficial sau neoficial, însăşi gloria lui Dum-i va fi cu noi. Ce este gloria? Aşa cum am menţionat deja, este înţa lui Dumnezeu percepută de către simţul omenesc. Atunci suteţi simţi prezenţa lui Dumnezeu, aceea este gloria. Unde se I această glorie? Ea se află acolo unde chivotul este centrul şi Io cortul este zidit ca o lărgire şi întrupare a sa. (i loria lui Dumnezeu poate fi ilustrată printr-un bec electric. Becul • un vas pentru manifestarea gloriei electricităţii. Dacă nu este Hctat la electricitate, nu are nici o glorie şi este destul de lipsit Itns. Dar atunci când totul este în ordine şi becul este cuplat 'Irclricitate, gloria umple becul. Oricine o poate vedea. Oricine *\umti'.* recunoaşte şi simţi gloria.

Când este atins stadiul în care avem un asemenea Cristos ca m festare a lui Dumnezeu, iar noi suntem expresia unui aseme Cristos, atunci gloria lui Dumnezeu ne va umple de fiecare când ne întâlnim împreună. Oamenii o pot simţi. Ei pot simţi în: expresia lui Dumnezeu, deoarece Dumnezeu este glorificat prin noi. Dacă nu atingem acest stadiu, o asemenea realitate nu exi Când îl luăm pe Cristos ca miel pascal nu există o asemenea expn a gloriei. Chiar şi când îl savurăm ca mană zilnică şi ca stâncă care curge râul viu, gloria Şechina lipseşte. Gloria lui Dumnezeu coboară abia în ziua când chivotul este aşezat în cort, iar cortul ridicat pe soclurile de argint şi acoperit cu învelitoarea împătri

Aceasta este o imagine clară a adevăratei expresii a lui Cris Expresia reală a lui Cristos este lărgirea lui Cristos însuşi. Ea Cristos ca manifestare a lui Dumnezeu contopit cu noi. Nu este ni micul miel pascal, nici chiar Cristosul ca mană zilnică şi ca stâne ci Cristos, manifestarea lui Dumnezeu printre noi ca şi cent? contopit cu noi, lărgit înăuntrul nostru şi crescut printre noi. Fieca dintre noi a fost saturat cu natura lui Cristos şi zidit împreul cu ceilalţi în El. Cristos este constituit din două naturi, umal şi divină, iar noi suntem la fel: suntem din natura umană, dar cai este acoperită cu cea divină. El este omul-Dumnezeu, iar noi sunta oamenii-Dumnezeu. El este chivotul făcut din lemn acoperit cu an iar noi suntem scândurile făcute din lemn acoperit cu aur. La numi suntem diferiţi, dar în natură suntem exact la fel. Cristos esl manifestarea lui Dumnezeu, iar toate aceste scânduri combinai împreună ca una singură în aur sunt expresia lui Cristos. Când esl atins acest stadiu, Dumnezeul gloriei Se coboară şi ne umple. Aceasl este mărturia. Noi nu depunem mărturie pentru nimic altceva deci pentru acest Cristos care este manifestarea lui Dumnezeu şi ca] a fost lărgit prin noi, umplându-ne astfel cu gloria lui Dumnezeu. Pot să relatez numeroase istorisiri pentru a ilustra acest lucn De multe ori am experimentat o asemenea glorie, o glorie minunaţi De multe ori când mă aflu împreună cu un grup de credincioşi cal au ajuns la un asemenea stadiu, gloria se coboară. Toţi ştiu acei lucru. Atunci când îl experimentăm pe Cristos nu doar ca miel pascl şi mană, ci împreună în acest mod mai îmbelşugat şi mai solid, în deauna avem gloria printre noi.

Dar nu am spus tot. Nu acesta este sfârşitul istorisirii. Chiar avem toate acestea, noi încă nu suntem calificaţi să intrăm In ţnra cea bună. Trebuie să avem ceva mai mult. Am început IU capitolul 12 din

Exod prin savurarea lui Cristos ca miel răscum-pArntor; de asemenea am văzut ce înseamnă a merge mai departe |l B-L savura ca mană zilnică şi ca stâncă din care curge apă vie; ţi nm văzut savurarea lui Cristos ca şi chivot, ca manifestare a Dum-n«/.cului cel viu, iar pe noi ca expresie, ca lărgire a acestui Cristos, Mtfcl încât gloria lui Cristos ne umple. Am terminat cartea Exod şi Icum ajungem la următoarea carte, Leviticul.

După ce cortul este ridicat, în continuare trebuie să ne ocupăm du jertfe. Cât de bogat este Cristos pentru noi în toate variatele Jurtfe! Poate spui: „O, deja am văzut atât de mult din Cristos; este mificient!" Dar nu, trebuie să mergem mai departe. Există mult mai Uluit. Cortul este ridicat, dar cum putem intra în contact cu acest (ort? Iată mărturia, iată manifestarea lui Dumnezeu, iată expresia lui Cristos, dar cum le putem contacta pe toate acestea? Nu putem •ontinua să contactăm această mărturie în noi înşine. Niciodată. Există o intrare, dar singura cale corectă de a ne apropia de această Intrare şi a contacta cortul este prin jertfe. A contacta cortul fără jertfe înseamnă moarte imediată. Când venim să contactăm acest port trebuie să avem nişte jertfe. O, Cristos este atât de bogat! Pe de o parte, El este manifestarea lui Dumnezeu, iar pe de altă parte, HI este calea prin care noi îl putem contacta pe acest Dumne-geu: El este jertfele. El este însuşi mijlocul prin care putem contacta tnunifestarea lui Dumnezeu, care este El însuşi. El este totul.

Ce sunt jertfele? Ele sunt în număr de cinci: arderea de tot, jertfa dti mâncare, jertfa de pace, jertfa pentru păcat şi jertfa pentru greşeală. Toate sunt Cristos. De fiecare dată când vrem să ne ocupăm ie mărturie, de fiecare dată când vrem să contactăm expresia lui Cristos, trebuie să-L oferim pe Cristos încă o dată, trebuie să-L apli-Oltn pe Cristos încă o dată. Uneori trebuie să-L aplicăm ca jertfă pentru greşeală, alteori ca jertfă pentru păcat, uneori ca jertfă de mAncare, alteori ca jertfă pentru pace, iar alteori chiar mai mult, ca liniere de tot. | Când ar trebui să-L aplicăm pe Cristos ca jertfă pentru greşeală?

Este foarte clar. Permiteţi-mi să ilustrez. Să presupunem că av> o întâlnire şi voi veniţi la întâlnire; veniţi să contactaţi corti cu Cristos în calitate de centru al său. Dar în inima voastră ave simţământul că aţi făcut ceva greşit. Poate aţi greşit faţă de unv dintre fraţii voştri. Da, l-aţi văzut astăzi şi chiar i-aţi zâmbit, dar ao fel de zâmbet a fost o expresie a urii. Atunci când veniţi să contacta cortul şi mărturia, Duhul Sfânt vă face să vă simţiţi vina. Aţi păcătui aţi greşit. Domnul v-a spus să-1 iubiţi pe fratele, dar voi l-aţi iub într-un mod fals; i-aţi zâmbit cu ură. De aceea trebuie să-L aplica pe Cristos ca jertfa pentru greşeală.

De multe ori poate spuneţi adevărul, dar cu o minciună. Cu all cuvinte, minţiţi cu adevărul. Uneori îl întreb pe câte un frate cu privii la starea unui alt frate. El răspunde că fratele este foarte bine, dar dup tonul şi simţul duhului pot să detectez că pe de o parte el spune adevi rul, dar pe de altă parte este o minciună. Poate te întreb dacă îl iubeş pe un anumit frate şi poate răspunzi că prin harul lui Dumnezeu fac acest lucru. Dacă este aşa, atunci ştiu că nu-1 iubeşti. Poate te între dacă eşti un frate bun, şi s-ar putea să răspunzi că nu eşti atât de bun S-ar părea că eşti smerit şi sincer. Dar în inima ta tu spui că eşti« mai bun frate. O, fraţi şi surori, noi greşim tot timpul!

Cât de egoişti suntem! Suntem egoişti într-o asemenea măsur încât atunci când venim la întâlnire alegem locul cel mai bun. Ai< în America voi aveţi locuri separate, aşa că nu puteţi profita de alţi dar în Formosa au bănci lungi. Toate băncile au o lungime suficient pentru a acomoda patru persoane în timpul întâlnirilor obişnuite Dar când au o conferinţă, ei le cer fraţilor şi surorilor să stea cât m aproape posibil, pentru ca astfel banca să fie disponibilă pentru cin persoane. Dar unii, ştiind acest lucru, se întind şi ocupă un sfe de bancă, obligându-i pe alţii să ocupe mai puţin. Ce fel de modalita de a contacta cortul şi mărturia Domnului este aceasta? Cât de p cătoşi suntem! Cât de mult trebuie să-L aplicăm pe Domnul ca jertfa noastră pentru greşeală!

Fraţi şi surori, cred că dacă suntem credincioşi şi sinceri înaintel Domnului, când mergem să contactăm acest cort, această mărturie Duhul Său ne va face să ne simţim toate păcatele şi toate greşelile Vom simţi ceea ce am făcut şi vom spune: „O Doamne, iartă-mă, Curăţeşte-mă. Tu ai murit pe cruce ca Răscumpărător al meu; deci Td

.iplic încă o dată ca jertfa mea pentru greşeală." O, este minunat! Do fiecare dată când îl aplicăm pe Cristos într-un asemenea mod,

.....diat simţim că am fost iertaţi şi curăţiţi. Suntem în pace în conşti-

111 l,n noastră. Avem o bună părtăşie cu Domnul şi cu Trupul. Aceasta **pic** aplicarea lui Cristos ca jertfă a noastră pentru greşeală. Aveţi **HMt** fel de experienţă?

De fiecare dată, fără nici o excepţie, când mă pregătesc să slujesc N Cuvântul trebuie să-I cer Domnului să mă curăţească încă o dată. Altfel, din cauza condamnării din conştiinţa mea, nu voi avea

ungerea ţt nu voi fi în stare să slujesc într-un mod viu. Trebuie să-L aplic pg Cristos de fiecare dată ca jertfa mea pentru greşeală, pentru M conştiinţa mea să fie pură şi eu să fiu în pace. Atunci am îndrăzneala iltt a pretinde ungerea lui Dumnezeu. Acolo unde sângele curăţeşte, doolo va veni ungerea. Ungerea uleiului urmează întotdeauna cură-II ri i sângelui. Noi avem terenul sângelui pentru a pretinde ungerea, lucrarea Duhului Sfânt, pentru a putea sluji într-un mod viu. Atunci «And îl aplic pe Cristos ca jertfă a mea pentru greşeală, oricât de mult aş fi greşit, slavă Domnului, eu sunt iertat şi curăţit. De fiecare dată când vin să slujesc cu cuvântul, de fiecare dată când vin să wrvesc şi chiar atunci când îi contactez pe unii fraţi, trebuie să spun: J)oamne, iartă-mă şi curăţeşte-mă încă o dată. Te aplic ca jertfa nea pentru greşeală."

Uneori ni se pare că nu am greşit. Prin protecţia Domnului, pe parei irs ui întregii zile am fost ţinuţi în prezenţa Sa fără nici o greşeală. Bite posibil. Nu simţim că am greşit, dar avem un simţământ mai profund. Este foarte ciudat. Când spunem „Doamne, Te laud, Tu m-ai păzit întreaga zi; prin protecţia Ta nu am greşit," avem un simţământ nun profund, simţământul că înăuntrul nostru există ceva păcătos, ttmţim că adânc înăuntrul nostru există ceva ce este mult mai păcătos decât greşelile. Este Păcatul, Păcatul scris cu majusculă. Este natura păcătoasă. Deşi am fost mântuiţi şi avem pace cu Dumnezeu şi unii Ml alţii, totuşi înăuntrul nostru există o natură păcătoasă. Acesta este Picatul care este tratat atât de mult în Romani 5, 6, 7, şi 8. Păcatul locuieşte înăuntrul meu. Nu vorbesc despre păcate, ci despre Păcat — Păcatul scris cu majusculă, la singular. Urăsc să fac ceea ce fac. Nu sunt IU cel ce o face, ci Păcatul care locuieşte în mine. înăuntrul meu «listă un lucru viu, rău, dar puternic, numit Păcat. El mă poate cuceri;

el mă poate înfrânge; el mă poate determina să fac lucruri pe carJ le detest. Este o natură vie; este natura celui rău. Pentru acesta exişti o jertfă —jertfa pentru păcat.

într-o zi citeam într-un ziar despre un om care a prădat o bancăl Am spus: „O, Doamne, îţi mulţumesc că prin îndurarea şi harul TăJ nu am făcut niciodată un asemenea lucru; niciodată nu i-am prădal pe alţii." Dar în adâncul meu exista simţământul că nu ar trebui si spun aşa ceva, căci însuşi elementul prădător se află în minai într-adevăr, nu aveam actul prădător, dar aveam natura prădătoaral Pe de o parte pot spune: „Doamne, îţi mulţumesc că prin protecţii Ta nu m-am angajat în actul de a-i prăda pe alţii"; dar pe de altjl parte trebuie să spun: „Doamne, am o natură păcătoasă, o naturi prădătoare, dar Tu eşti jertfa mea pentru păcat. Deşi nu am greşeli la exterior, totuşi am o natură păcătoasă în interior. Deşi nu trebuii să Te aplic acum ca jertfa mea pentru greşeală, totuşi am nevoii de Tine ca jertfa mea pentru păcat."

Fraţi şi surori, de fiecare dată când noi, ca creaturi căzute, veniii să contactăm mărturia Domnului, trebuie să-L aplicăm pe Cristoi cel puţin ca jertfă pentru păcat. în Scripturi vedem că copiii lui Israel trebuiau să aducă jertfa pentru păcat ca să-L contacteze pe Domnull Nu contează cât de buni simţiţi că sunteţi. Trebuie să vedeţi faptul că din moment ce sunteţi în natura păcătoasă, încă trebuie să-ll aplicaţi pe Cristos ca jertfă pentru păcat.

Slavă Domnului că El este de asemenea jertfa pentru pacol Zi de zi şi chiaiydipă de clipă, când îl savurăm ca jertfa noastră pentrJ greşeală şi ca'jertfa noastră pentru păcat, noi îl savurăm şi ca jertfa noastră pentru pace. Prin El şi în El noi avem pace cu Dumnezeii şi avem pace cu fraţii şi surorile noastre. Cristos însuşi este pacej noastră. Noi îl savurăm ca pacea noastră cu Dumnezeu şi ca paced noastră cu oamenii. El este atât de plăcut, El este atât de satisfăcăJ tor; fiecare dintre noi îl poate savura în prezenţa lui Dumnezeu şi II poate savura împreună cu Dumnezeu. Acesta este Cristos ca jertfa noastră pentru pace.

Uneori trebuie să-L aplicăm pe Cristos ca jertfă de mâncare De multe ori după ce L-am aplicat şi experimentat ca jertfa pentrJ greşeală şi ca jertfa pentru păcat, imediat noi îl vom aplica ca jertfii de mâncare. Pur şi simplu noi îl savurăm pe Cristos. Savurăm viat J

Hii pe pământ — cum El era atât de perfect, atât de fin, atât de pur di atât de spiritual! îl savurăm ca pe o asemenea Persoană. Noi spu-notn: „Doamne, cum Te savurăm pe Tine ca jertfă de mâncare pentru Dumnezeu!" Aşa îl oferim pe Cristos ca jertfă de mâncare.

De multe ori trebuie să-L aplicăm pe Cristos şi ca ardere de tot. Trebuie să spunem: „O Doamne, îmi dau seama că Tu Te-ai oferit pe Tine însuţi lui Dumnezeu ca jertfă pentru a face voia Sa, pentru B-L satisface, pentru a avea o viaţă în mod absolut pentru Dumnezeu. Te savurez ca pe o asemenea Persoană." De multe ori la masa Domnului avem acest fel de experienţă. îl aplicăm pe Cristos ca jertfă de mftncare şi ca ardere de tot. Vedem acea viaţă minunată a Domnului Oftnd El era aici. îl vedem când avea doisprezece ani. îl vedem ca tâmplar bl acea familie săracă din Nazaret. îl vedem cum a acţionat când a ieşit In slujba Sa pentru Dumnezeu, felul în care S-a comportat înaintea «Hora şi cum i-a tratat cu atâta bunătate, cu atâta blândeţe, cu atâta •merenie şi cu atâta sfinţenie. îl aplicăm ca savurare

a noastră, ca jertfa noastră de mâncare şi ca arderea noastră de tot pentru satisfacţia lui Dumnezeu. îi putem spune Domnului: „Tu ai trăit pe acest pământ In mod absolut pentru Dumnezeu. Tu eşti arderea de tot. Te aplic li savurare a mea şi ca satisfacţie a lui Dumnezeu, nu doar aici la masa Ta, ci şi în cursul zilei. Uneori dimineaţa şi alteori seara, Te savurez 011 jertfă de mâncare şi ca ardere de tot." O, slavă Domnului că El este toate aceste jertfe pentru savurarea noastră! Cu cât tu şi cu mine îl aplicăm mai mult pe Cristos ca jertfă pentru greşeală, ca jertfă pentru păcat, ca jertfă pentru pace, I* jertfă de mâncare şi ca ardere de tot, cu atât simţim mai mult că luntem în cort. Cu cât îl aplicăm mai mult pe Cristos într-un asemenea mod, cu atât simţim mai mult că ne aflăm în prezenţa glorioasă t lui Dumnezeu. Aceasta nu este doar doctrină, ci ceva atât de real. Poate fi dovedit; poate fi experimentat. Dacă nu avem asemenea experienţe, atunci ceva nu este în regulă cu noi.

Acum vedeţi cât de mult din Cristos trebuie să experimentăm. Trebuie să-L experimentăm ca miel pascal, ca mană, ca stâncă, ca şi Chivot împreună cu cortul şi ca toate jertfele — pentru greşeală, pentru păcat, pentru pace, de mâncare şi ardere de tot. Trebuie să-L experimentăm pe Cristos şi să-L aplicăm pe Cristos oră de oră, situaţie după situaţie, într-un asemenea mod încât să fim calificaţi,

înzestraţi şi întăriţi pentru a merge mai departe şi a intra în stăpâ nirea Cristosului atotinclusiv. Intrarea în stăpânirea acestei ţări bune nu are loc dintr-o dată sau instantaneu. Este un proces treptat. întâi trebuie să-L savurăm ca miel; apoi trebuie să-L savurăm ca mană, ca stâncă, ca şi chivot împreună cu cortul; şi apoi zi de zi şi situaţie după situaţie trebuie să-L savurăm ca fiind toate variatele tipuri de jertfe. Atunci vom fi calificaţi şi maturizaţi pentru a intra în stăpânirea acelei ţări atotinclusive. Dar urmează ceva mai mult.

PREOŢIA

Imediat după jertfele din prima parte a Leviticului ni se prezintă preoţia. Aaron şi fiii săi au fost împodobiţi şi calificaţi pentru a sluji ca preoţi pentru Dumnezeu. Trebuie să avem acest lucru; trebuie să-L avem pe Cristos ca Aaron al nostru, pe Cristos ca marele nostru preot, iar noi toţi trebuie să fim fiii Săi, preoţi pentru a-L sluji pe Domnul. Acesta este un alt lucru de savurat, un alt lucru de experimentat şi aplicat. Când vii la întâlnire pentru a-L savura pe Domnul, serveşti tu, funcţionezi tu, slujeşti tu cu cuvântul? Poate vei răspunde: „Frate, eu nu sunt un slujitor; eu nu slujesc. Dumneata eşti slujitorul." Dar dacă tu îmi spui că nu eşti un slujitor, eu îţi voi spune că nici eu nu sunt un slujitor. Eu sunt ceea ce tu eşti. Tu eşti un frate, iar eu sunt de asemenea un frate. Dar, fraţi şi surori, trebuie să vedeţi faptul că trebuie să slujiţi. Noi toţi trebuie să slujim. Cu ce anume ar trebui să slujeşti? Tu ştii. Dacă eşti sincer şi credincios Domnului, vei şti cu ce trebuie să slujeşti. Tu eşti un preot.

. Dacă nu slujeşti ca preot nu poţi intra niciodată în stăpânirea Cristosului atotinclusiv. Dacă vrei să intri în această ţară bună trebuie să fii un preot. Trebuie să existe o preoţie printre copiii Domnului înainte ca intrarea în ţară să fie posibilă. Poate spui că mulţi dintre copiii lui Israel nu erau preoţi. Dar recunoşti că toţi au profitat de pe urma preoţiei. In orice caz, exista o preoţie printre ei şi trebuie să existe o preoţie şi printre noi.

Ce este un preot? Vă rog să nu vă gândiţi că preoţii dintre copiii lui Dumnezeu de astăzi sunt aşa-numiţii slujitori, pastori, predicatori etc. Mi-e teamă că mulţi dintre ei nu sunt preoţi autentici. Cine sunt preoţii astăzi? Ei sunt cei care trăiesc în Cristos şi prin Cristos pentru •a-L manifesta pe Cristos. Nu contează ce eşti sau care este slujba ta.

Poate eşti învăţător la o şcoală, om de afaceri, doctor, soră medicală, ■tudent sau casnică. Lucrul esenţial şi fundamental este acela că tu trăieşti în Cristos, umbli în Cristos, îl savurezi pe Cristos, îl experimentezi pe Cristos şi îl aplici pe Cristos întregii tale vieţi. Toate ■•stea te fac un preot. Gândeşte-te la fiii lui Aaron când au fost «duşi înaintea lui Moise. Ce a făcut Moise? El i-a dezbrăcat de hainele llor şi i-a îmbrăcat cu haine preoţeşti. Ce sunt hainele preoţeşti? Ele sunt manifestarea lui Cristos. Cristos manifestat peste tine este haina de preot. Ceea ce preoţii mănâncă îl reprezintă pe Cristos, ceea ce ei îmbracă îl reprezintă pe Cristos şi întreaga lor trăire îl reprezintă pe Cristos. Pentru a fi preot trebuie să trăieşti în Cristos şi Kfl serveşti cu Cristos. Când predai în şcoală, tu predai în Cristos; Când faci afaceri, faci afaceri în Cristos; când te îngrijeşti de casa ta, 0 faci în Cristos. Eşti în haina unui preot.

Recent a venit la noi o soră dintr-un oraş îndepărtat. Ea ne-a trimis o telegramă, indicând timpul sosirii ei şi numărul zborului ei, *iar* nici unul dintre noi nu o cunoştea şi nu o întâlnise niciodată înainte. Pentru a face lucrurile şi mai complicate, era o perioadă de vacanţă şi în aeroport era o mare aglomeraţie de călători. Fraţii erau foarte îngrijoraţi şi mi-au spus: „Frate, cum vom putea să o recunoaştem pe această soră? Cum ne va cunoaşte ea pe noi?" „Fiţi liniştiţi," am spus, „vor exista unele semne; o vom cunoaşte noi." Atunci Bând avionul a sosit şi pasagerii au început să coboare, noi aşteptam la intrare. Au trecut câteva doamne şi apoi altele. în timp ce le urmăream trecând, i-am spus

unuia dintre fraţi: „Nu este aceasta. Nu... Nu..." Apoi a venit o alta, iar eu i-am spus fratelui: „Aceasta este; aceasta trebuie să fie ea. Du-te şi vorbeşte-i." Şi chiar acea persoană De zâmbea. Ea era cea pe care o aşteptam. Am recunoscut-o după „haina preoţească."
Cu aproximativ treizeci de ani în urmă, o altă soră a venit la noi in China de Nord, iar ea a venit cu vaporul de la Shanghai. Vaporul nu putea ancora la debarcader; aşa că multe bărci mici aduceau oaspeţii la ţărm. O mulţime de prieteni şi rude erau acolo, strigând şi urând bun venit unuia şi altuia. Dar noi nu o văzusem niciodată pe acea loră; nu o cunoşteam. Priveam la o persoană şi priveam la o alta. Examinam şi cercetam fiecare dintre bărcile care soseau, dar nu am putut recunoaşte nici o persoană ca fiind sora respectivă. în cele din

urmă a sosit o altă barcă, în care se afla o doamnă; când a intraţi în câmpul nostru vizual, noi toţi am spus că ea este. Am avut dreptate. I De unde am ştiut? Numai datorită unui anumit fel de manifestare. I Nu pot să explic semnele, dar le pot înţelege, le pot simţi.
Există multe istorisiri ca acestea. Dacă eşti un preot, există ceval în legătură cu tine care nu este obişnuit; ai nişte caracteristicii distincte şi specifice. Eşti echipat cu Cristos, eşti împodobit cu Cristos; Cristos este haina ta. Trebuie să-L experimentezi pe Cristos într-un I asemenea mod; atunci vei fi un preot. Orice atingi, vei atinge cu I Cristos; orice faci, vei face cu Cristos. îl vei manifesta pe Cristos. I Dacă eşti o soră şi îl atingi pe Cristos în tot cursul zilei, gândeşte-te I cât de mult vei fi capabilă să-I slujeşti Domnului. îi vei ajuta pe I oameni să-L cunoască pe Cristos; îl vei împărţi pe Cristos familiei I tale. Atunci când vei veni la întâlniri vei fi capabilă să le împărţi I altora multe lucruri. Fie că faci curăţenie sau aranjezi scaunele sau I îngenunchezi împreună cu alte două sau trei surori ca să te rogi I pentru întâlnire, totul este o slujbă, o slujbă împlinită în Cristos, cu I Cristos şi prin Cristos. Poate vei pregăti nişte mâncare pentru oaspeţii I care vor veni la întâlnirile speciale. Aceasta este tot o slujbă care I trebuie să fie umplută cu Duhul. în Fapte ni se spune că cei care slujeau la mese trebuiau să fie umpluţi cu Duhul. A te ocupa I de pregătirea hranei nu este un lucru uşor. Este o excelentă ocazie I de a-L aplica pe Cristos şi a-L împărţi pe Cristos.
Pentru preoţi există multe slujbe de îndeplinit. Poţi să vii şi să te I aşezi aici în întâlnire şi deşi poate nu participi în mod activ şi public la I întâlnire totuşi poţi avea o slujbă puternică şi eficace în fiecare moment. I în Shanghai, în perioada 1946-1948, am ţinut cea mai mare parte I a mesajelor. Vă pot spune că de fiecare dată când ţineam un mesaj, I câţiva fraţi şi surori — nu un număr mic, poate o sută sau două — I stăteau acolo slujind. Ei slujeau prin duh, printr-un duh de rugăciune, I printr-un duh primitor. Ei stăteau acolo pentru a „scoate afară" mesajul I meu prin duhul lor. Aceasta era slujba lor şi era foarte eficace I şi valoroasă. Erau sute de oameni înghesuiţi în acel loc de întâlnire, I dar ei erau susţinătorii mei, suporterii mei. Ei erau atât de mult una I cu mine. Fără ei nu puteam sluji într-un mod atât de viu şi eliberat. I Odată am aranjat unele întâlniri speciale pentru a predica evanghelia I celor necredincioşi. Toţi fraţii şi surorile au considerat că cel mai bine I
in II *Ki* rezerve locurile pentru prietenii lor nemântuiţi; aşa că s-au retras mir o altă cameră. în felul acesta întreaga sală, în special în faţă, era plină iln necredincioşi. Când m-arn ridicat să slujesc, am privit în jur şi am avut un adevărat şoc. Nici un susţinător, nici un suporter nu era acolo. Trvbuia să lupt bătălia de unul singur. Greutatea tuturor acelor (•credincioşi, acelor fii ai diavolului, a fost extrem de grea. Ei s-au îngrămădit în jurul meu, iar păcatele lor s-au ridicat împotriva mea. A doua zi le-am spus fraţilor şi surorilor: „Nu, niciodată nu trebuie dl faceţi aşa ceva! Cel puţin două sute dintre voi trebuie să stea să mă HUHţină. Nu pot lupta cu sute de oameni de unul singur. Trebuie să vă întoarceţi. Trebuie să staţi pe scaune împreună cu toţi oamenii pentru *a* vă ruga şi a primi."
Cu un asemenea duh de susţinere, ce îndrăzneală şi autoritate «xistă! Toţi sunt subjugaţi, nu de către mine, ci de către Trup, de către ■peoţie. în ziua Cincizecimii Petru nu a stat în picioare singur, ci a stat împreună cu cei unsprezece. Remarcaţi îndrăzneala sa. Remarcaţi niitoritatea sa. Remarcaţi rezultatele impresionante.
într-un an în Formosa am avut o mare conferinţă la care nu participat mai mult de două mii de persoane. Când eram în faţa lor, o mare povară era asupra mea. Eram profund împovărat. Le-am ■pus prezbiterilor: ,ybi toţi trebuie să veniţi împreună cu mine pe platformă." Astfel, când soseam la întâlniri toţi veneau pe platformă, iar când mă ridicam să ţin mesajele exista un răsunător „Amin! Amin!" Ei m-au susţinut; ei m-au sprijinit. Am avut multă îndrăzneală şi întreaga adunare a fost subjugată. Teama de Domnul şi dragostea de Domnul sunt stârnite prin acest fel de atmosferă. Aceasta •Bte slujba. Fraţi şi surori, niciodată nu putem să-1 înşelăm pe vrăjmaş, niciodată nu putem să ne înşelăm conştiinţa şi niciodată nu-L putem înşela pe Domnul. Dacă acei prezbiteri de pe platformă nu erau preoţi, dacă ei erau oameni de lume, ar fi fost imposibil lă spună „Amin" într-un asemenea mod. Nu ar fi avut deloc

pace tn conştiinţa lor. Ei ar fi putut spune „Amin" încet şi slab, dar acest lucru nu are nici un rost; nu există nici un sprijin în el. Dar ei îl slujeau pe Domnul în Cristos; ei trăiau în Cristos, cu Cristos şi prin Cristos. De aceea au avut o mare îndrăzneală. Când a apărut ocazia în care un frate a trebuit să slujească, ei au putut spune: „Să mergem împreună cu el pe platformă, ca o armată." Nu doar

un singur frate a slujit, ci o echipă, o armată. Când el vorbea, toţii spuneau „Amin" cu un duh puternic şi îl alungau pe vrăjmaş. I Nu a existat nici un loc pentru vrăjmaş şi întreaga întâlnire a fostl capturată şi subjugată de către Domnul. Dacă aţi avut o asemenea I experienţă sau aţi fost într-o asemenea întâlnire, puteţi depune | mărturie despre realitatea acestui lucru.

Fraţi şi surori, aceasta este adevărata slujbă. Totul depinde I de măsura în care trăiţi în Cristos, umblaţi în Cristos şi îl luaţi pe Cristos ca hrană a voastră, îmbrăcăminte a voastră şi ca totul al vostru.

Acum am terminat cartea Levitic. Cât de multe articole din Cristos trebuie să experimentăm! Cât de bogat, cât de minunat de bogat este El! Trebuie să-L experimentăm tot mai mult. Acum nu avem doar chivotul împreună cu cortul, ci şi jertfele şi preoţia. Suntem j mult mai calificaţi să intrăm în ţară, dar nu trebuie să fim mândri. Trebuie să practicăm toate aceste lucruri zi de zi şi să le experimen-1 tăm în realitate. Dacă îl savurăm pe Cristos ca fiind mielul, ospăţul de paşte, mana zilnică, stânca cu apă vie, chivotul împreună cu cortul, toate variatele jertfe şi întregul echipament şi rezervă a adevăratei preoţii, vom fi calificaţi să intrăm în acea ţară bună.

CAPITOLUL 11 CUM SĂ STĂPÂNIM TARA

III. PKIN PRINCIPIILE GUVERNATOARE

ectură biblică: Exod 40:36-38; Lev. 8:7, 8, 10-12, 30; 20:26; 26:46

înainte de a merge mai departe la Numeri, trebuie să vedem ceva mai mult în cele două cărţi ale Exodului şi Leviticului. Am văzut 08 pentru a intra în ţara cea bună, calea este savurarea lui Cristos •tapă cu etapă, într-o măsură tot mai mare, începând cu mielul pascal. Dur în experienţa noastră există ceva care este încă şi mai vital pentru mu: şi anume principiile guvernatoare, factorii guvernatori. Am văzut i<A li iptul de a stăpâni ţara cea bună, faptul de a intra în atotcuprinderea lin Cristos, nu poate fi îndeplinit de către o persoană individuală, li numai de către un popor colectiv. Acest lucru este foarte clar. Dar Irebuie să fim conştienţi de faptul că în special un popor colectiv are nevoie de unele principii guvernatoare. Trebuie să fie *ordine.* Intr-un SOrp colectiv lucrurile trebuie puse în ordine. Dacă nu există principii Kwvernatoare, atunci vor domni dezordinea şi confuzia, iar dezordinea şl confuzia sunt înrudite cu vrăjmaşul. Dacă suntem în dezordine, rttunci suntem ruinaţi şi suntem legaţi cu Satan. De aceea pentru noi Mte imposibil să intrăm în ţara cea bună. Pentru a menţine ordinea printre copiii Domnului trebuie să existe nişte principii guvernatoare, ■■te factori guvernatori.

în cele două cărţi, Exod şi Levitic, noi nu vedem doar variatele irticole ale savurării lui Cristos, ci şi principiile guvernatoare pe care Dumnezeu le-a stabilit printre copiii Săi. Există cel puţin trei principii factori guvernatori importanţi şi vitali.

PREZENŢA DOMNULUI

imul principiu guvernator este prezenţa Domnului din stâlpul or şi din stâlpul de foc. Eu nu spun doar stâlpul de nor şi stâlpul

de foc, ci *prezenţa Domnului* din stâlpul de nor şi din stâlpul de f< In aceşti stâlpi, prezenţa Domnului este primul principiu guverna Acest factor are legătură cu adunarea şi cu activităţile sau mişcări poporului Domnului. Timpul, modul şi locul în care ar trebui să s mişte şi să acţioneze poporul Domnului depinde de prezenţa Domnului revelată în stâlpul de nor şi în stâlpul de foc. Cu alte cuvinte, daci vrem să mergem mai departe pentru a stăpâni ţara, noi trebuie si facem acest lucru prin prezenţa Domnului. Dacă prezenţa Domnului merge cu noi, putem intra în ţară şi o putem savura. Vă amintiţi cum Domnul i-a promis lui Moise: „Prezenţa Mea va merge cu tin(şi Eu îţi voi da odihnă" (Exod 33:14). Aceasta înseamnă că El va adua poporul în stăpânirea ţării prin prezenţa Sa. De aceea Moise I-a spui Domnului: „Dacă prezenţa Ta nu merge cu mine, atunci nu ne lăsi să plecăm de aici." Moise a susţinut că prezenţa Domnului trebui) să meargă cu el; altfel el nu voia să meargă.

„Prezenţa Mea va merge cu tine." Aceasta este o afirmaţie foarU ciudată. *Prezenţa* va merge. Nu înseamnă *C&EI* va merge. *El va mergi* este un lucru, în timp *ce prezenţa Sa va merge* este un altul. Sesizaţi diferenţa?

Permiteţi-mi să ilustrez printr-o istorisire. Odată, patru sau cind dintre noi, cei care II slujeam împreună pe Domnul, mergeam într-ui anumit loc. Toţi călătoream împreună. Dar în acel timp un frate en supărat pe noi; însă nu avea nici o altă şansă decât aceea de a merge Noi toţi călătoream cu acelaşi tren: toţi în afară de acest frate stăteam în primul compartiment, iar el singur stătea în al doilea comparti. ment. El mergea împreună cu noi, dar prezenţa sa nu mergea îm preună cu noi. El a plecat împreună cu noi, a călătorit împreună ci noi şi a sosit împreună cu noi, dar prezenţa sa nu era cu noi. Atunc când fraţii au venit să ne întâmpine, el era acolo, şi pe tot parcursul vizitei noastre în acel loc el era acolo. El era împreună cu noi, dar pr& zenţa sa nu era. Era într-adevăr ciudat.

Fraţi şi surori, de multe ori Domnul va merge cu voi, dar prezenţi Sa nu va merge. De multe ori Domnul vă va ajuta cu adevărat, dar fiţi siguri, El nu este satisfăcut cu voi. Veţi primi ajutorul Său, dar veţi pierde prezenţa Sa. El vă va aduce la destinaţia voastră şi vă vi binecuvânta, dar de-a lungul

întregii voastre călătorii nu veţi simţi prezenţa Sa. *El* va merge cu voi, *den prezenţa Sa* nu va merge.

aceasta nu este o teorie, ci experienţa noastră reală! In anii ţi, în timp ce II slujeam pe Domnul, de multe ori eram conştient I lyutorul Său. Domnul este obligat să mă ajute; El trebuie să mă «It• t • ■ de dragul Lui însuşi. Dar pot să vă spun că de multe ori nu am KVUt prezenţa Domnului, pur şi simplu din cauză că El nu era ^Hhcut cu mine. El trebuia să meargă cu mine, dar nu era fericit. (ti Minţeam în primul compartiment, iar El în al doilea compartiment. Ml mergea cu mine, dar îşi retrăgea prezenţa pentru ca eu să-I cunosc M, mulţumirea.

Cu câţiva ani în urmă, o tânără soră discuta cu mine despre H|n/Horia ei. Ea spunea: „Frate, simt că este voia Domnului ca eu să Mift logodesc cu un anumit domn. Domnul m-a ajutat cu adevărat •fcceastă problemă; aşa că la o anumită dată ne vom anunţa logod-IX," Ştiam ceva în legătură cu situaţia respectivă; deci i-am spus «Urorii: „Nu este nici o îndoială că Domnul te-a ajutat — te cred pe HUvflnt. Dar oare Domnul este satisfăcut cu tine în legătură cu acest lucru? Oare prezenţa Domnului este cu tine atunci când te gândeşti li «ceasta logodnă?" „O, frate," a replicat ea, „ca să-ţi spun adevărul, .nu că Domnul nu este satisfăcut cu mine. O ştiu! Pe de o parte El m-ii ajutat, dar pe de altă parte ştiu că El nu este satisfăcut cu mine." I »r unde ştii?" am întrebat. Răspunsul ei a fost foarte semnificativ: I le flecare dată când mă gândesc la acest lucru simt că am pierdut ■brenţa Sa." Aceasta este o ilustraţie excelentă. Domnul a ajutat-o, tlttr (?i-a retras prezenţa.

Fraţi şi surori, trebuie să vă fie clar. Niciodată să nu credeţi că atât timp cât Domnul vă ajută, este suficient. Nu, nu! Departe de aşa «»va. Noi trebuie să avem prezenţa Domnului. Trebuie să învăţăm l| ne rugăm: „Doamne, dacă nu-mi vei da prezenţa Ta, voi sta aici iii Tine. Dacă prezenţa Ta nu merge cu mine, eu nu voi pleca. Nu voi II «iivernat de ajutorul Tău, ci de prezenţa Ta." Trebuie să mergem «htar mai departe şi să ne rugăm: „O, Doamne, nu vreau ajutorul l'Hu, dar cu siguranţă vreau prezenţa Ta. Doamne, trebuie să am ŞWzenţa Ta. Pot să fac diferite lucruri fără ajutorul Tău, dar nu I* pot face fără prezenţa Ta." îi puteţi spune Domnului toate acestea?

Mulţi fraţi şi surori vin la mine spunând: „O, frate, Domnul ml r-adevăr m-a ajutat!" întotdeauna doresc să-i întreb: „Ai simţit prezenţa Domnului? Da, ai obţinut ajutorul Său, dar ai simţit prezenţa

Sa?" Mulţi obţin ajutorul Domnului, dar prea puţini au preze Domnului. Nu ajutorul Său este factorul guvernator, ci prezenţa

Unii lucrători creştini mi-au spus: „Frate, nu-ţi dai seama că Do ne-a ajutat? Nu crezi că Domnul ne-a binecuvântat?" „Nu este n o îndoială," le răspundeam, „Domnul v-a ajutat şi v-a binecuvânti dar să păstrăm puţină linişte înaintea Domnului." După un timp înti bam: „Frate, simţi tu în adâncul tău că ai prezenţa Domnului cu tiu Ştiu că ai făcut ceva pentru Domnul; ştiu că Domnul te-a ajutat şi te binecuvântat. Dar aş vrea să ştiu, în cea mai profundă parte a fiinj tale, simţi tu că Domnul este atât de prezent cu tine? Simţi men faţa Sa zâmbind asupra ta şi a intrat în tine însuşi zâmbetul Să Ai tu toate acestea?" Acestea sunt cuvinte delicate şi care cerc inima. Ca slujitori ai Domnului, cei mai mulţi oameni nu pot sp o minciună; ei trebuie să spună adevărul. în cele din urmă, aseme fraţi spuneau: „Trebuie să-ţi spun, un timp mi-am pierdut părtăşia Domnul." Atunci întrebam: „Frate, ce înseamnă acest lucru? Eşti gu nat de ajutorul Domnului sau de prezenţa Sa? Eşti guvernat de bin vântarea Sa sau de zâmbetul Său?"

Fraţi şi surori, chiar dacă ar fi să o facem cu lacrimi în noştri, zi de zi trebuie să spunem: „Doamne, nu mă va satisfi nimic altceva decât prezenţa Ta zâmbitoare. Nu vreau nimic altce' decât zâmbetul feţei Tale glorioase. Cât timp am acest lucru, nu î pasă dacă cerul se coboară sau dacă pământul se desface. între lume poate să se ridice împotriva mea, dar cât timp am zâmbe Tău asupra mea, eu pot să Te laud şi totul este bine." Domnul a sp „Prezenţa Mea va merge cu tine." Ce comoară! Prezenţa Domnul zâmbetul Domnului, este principiul guvernator. Trebuie să ne teamă să primim ceva de la Domnul şi în acelaşi timp să pierde; prezenţa Sa. Acesta este într-adevăr un lucru înfricoşător. Domn însuşi poate foarte bine să-ţi dea ceva şi totuşi chiar acel lucru să lipsească de prezenţa Sa. El te va ajuta, El te va binecuvânta şi totu chiar ajutorul acela şi binecuvântarea aceea te pot îndepăii de prezenţa Sa. Trebuie să învăţăm să fim menţinuţi, să fim conduţ să fim guvernaţi, să fim călăuziţi pur şi simplu de prezenţa Domnuli Trebuie să-I spunem Domnului că nu vrem nimic altceva deci prezenţa Sa directă. Noi nu

vrem prezenţa Sa la „mâna a dou De multe ori, fii sigur, ai parte de prezenţa Domnului „la mâna a do IU este „la prima mână," nu este directă. încearcă să fii guvernat >l» pruzenţa directă a Domnului, „la prima mână."
Aceasta nu este doar o cerinţă sau o calificare, ci şi o putere care I» face să mergi mai departe pentru a stăpâni ţara. Prezenţa Domnului „la prima mână" te va întări cu putere pentru a obţine plinăta-IM, a totsuficienţa lui Cristos. O, ce putere, ce tărie, se află în prezenţa 111 c ■< I ă a Domnului! Cu siguranţă toate acestea nu reprezintă o doc-
i, ci se referă la experienţa noastră cea mai lăuntrică.
„Prezenţa Mea va merge cu tine." Domnul este atât de minunat,
' glorios, atât de tainic! Dar în ce mod ne arată El prezenţa
Mi? Cum este percepută prezenţa Sa de către noi? în vechime,
|tf»zenţa Sa era întotdeauna în nor în timpul zilei şi în foc în timpul
nopţii, în stâlpul de nor şi în stâlpul de foc. în timpul zilei, când
•Mirele strălucea, norul era acolo; în întunericul nopţii era focul.
■uenţa Domnului revelată copiilor Săi în timpul zilei era norul,
.....timpul nopţii era focul.
JCe înseamnă aceste două lucruri, norul şi focul? Câteva pasaje Scripturi ne arată că norul este simbolul Duhului. în experienţa , Duhul Sfânt este uneori exact ca un nor. Prezenţa Domnului Duhul. De multe ori noi ştim că prezenţa Domnului este cu unde ştim? Deoarece o conştientizăm în Duhul. Am încre-a că cei mai mulţi dintre noi au o oarecare experimentare itui lucru. Noi am experimentat prezenţa Domnului în Duhul, adevăr este tainică. Dacă întrebaţi cum puteţi experimenta snţa Domnului în Duhul, nu pot decât să vă spun că o expe-ontez, o conştientizez. Domnul este în Duhul, iar prezenţa Sa este imnştientizată de către mine în Duhul. Realitatea este în Duhul. I Inoori — poate din cauza slăbiciunii noastre, sau poate deoarece Ittimnul simte că avem nevoie de încurajare sau de confirmare — K! ne dă o oarecare percepţie şi chiar un anumit simţământ că Duhul «»tc într-adevăr ca un nor.
In 1935 ţineam un mesaj despre revărsarea Duhului Sfânt. In mijlocul mesajului, deodată am avut senzaţia unui nor care m-a invftluit. Era ca şi cum mă aflam într-un nor. Imediat întâlnirea a avut Hntură clară, iar cuvintele care ieşeau din gura mea erau ca apa (le care curge. întreaga audienţă a fost uimită. Când ai o asemenea

experienţă nu trebuie să vorbeşti nimic prin mintea ta. Cuvinte| curg din Duhul.
Aceea este prezenţa Domnului din stâlpul de nor. O puteţi sin într-un asemenea mod. Ea vine ca un fel de călăuzire şi încurajau Sunteţi împovăraţi cu ceva pentru Domnul şi Domnul vă dă o aa(menea încurajare pentru a vă lăsa să simţiţi prezenţa Sa în Duhi] Totuşi aceasta este o experienţă specială pe care v-o dă Domnij Zi de zi putem experimenta prezenţa Domnului în Duhul într-y mod normal şi obişnuit.
Atunci care este înţelesul stâlpului de foc? Avem nevoie de i în timpul nopţii, atunci când este întuneric. Dar înţelesul este acela cu al norului. Norul este focul, iar focul este norul. Atunci când soar străluceşte, prezenţa Domnului ia înfăţişarea unui nor; când* întunericul, ia înfăţişarea focului. Este aceeaşi entitate cu înfăţiş diferite. Atunci ce reprezintă focul? Focul reprezintă Cuvântul. Nou este Duhul, iar focul este Cuvântul. Când soarele străluceşte, toţi vă este foarte clar în Duhul; puteţi urma cu uşurinţă norul. Dar c multe ori este ca şi cum este noapte şi vă aflaţi în întuneric. Nu 1 puteţi încrede în duhul vostru; duhul vostru este foarte confuz. întp asemenea situaţie trebuie să vă încredeţi în Cuvânt. Cuvântul este o focul, arzând, strălucind şi iluminând. Psalmul 119:105 spun „Cuvântul Tău este o lampă pentru picioarele mele şi o lumină pent: cărarea mea." Când cerul este atât de senin şi totul este atât i strălucitor, norul este suficient. Dar când întunericul acoperă cen nu puteţi discerne ce este norul şi ce nu este norul; trebuie să urma focul. Uneori cerul vostru, ziua voastră, este extrem de senină, ia lumina soarelui este strălucitoare şi puternică. Puteţi vedea greşeală calea pe care merge Duhul şi o puteţi urma în mod corespu zător. Dar de mai multe ori, probabil, vă aflaţi în întuneric, vă aflaţi li noapte. Ieri totul vă era atât de clar, dar astăzi sunteţi atât de înt sunteţi confuzi şi nedumeriţi. Dar nu vă îngrijoraţi — aveţi Cuvântu Urmaţi Cuvântul. Cuvântul este focul, focul care arde, lumir strălucitoare. Puteţi urma această lumină atunci când sunteţi întuneric, căci prezenţa Domnului este în foc.
De multe ori fraţii mi-au spus: „Frate, sunt în întuneric acuni| „Slavă Domnului!" răspund eu. „Pur şi simplu acesta este timr, potrivit ca tu să iei Cuvântul. Dacă nu erai în întuneric, nu exis
Hei o ocazie de a-L experimenta pe Domnul în Cuvânt. Pur şi simplu I Cuvântul Său." Cât de bine este să-L experimentăm pe Cristos
I Cuvântul Său atunci când ne aflăm în întuneric!
Prezenţa Domnului se află întotdeauna în aceste două lucruri: fie

I1)uh, fie în Cuvânt. Când totul vă este clar, puteţi vedea că El este i Duhul. Când vă aflaţi în întuneric, puteţi să-L vedeţi în Cuvânt.
\HI i'izi totul vă este clar? Lăudaţi-L pe Domnul! îl veţi simţi pe Domnul I Duhul. Sunteţi în întuneric? De asemenea puteţi să-L lăudaţi, căci puteţi vedea în Cuvântul Său. Uneori ne aflăm în timpul zilei iu lumina soarelui, iar alteori ne aflăm în noapte cu întuneric.
)nr nu trebuie să fim îngrijoraţi. în timpul zilei, când este senin, avem
)uhul ca nor; în timpul nopţii, când este întuneric, avem Cuvântul ca C. îl putem urma pe Domnul prin prezenţa Sa din Duh şi din Cuvânt.
PREOŢIA CU URIM ŞI TUMIM
Al doilea principiu guvernator este preoţia sub ungerea cu urim I tumim. Ce este preoţia? Este ceva minunat şi glorios. Preoţia Bel ude părtăşia cu Domnul precum şi viaţa şi slujirea în prezenţa |t. Preoţia este un grup de oameni care se află în părtăşie constantă l Domnul. Ei au părtăşie continuă cu Domnul şi slujesc în prezenţa Ha. Ei trăiesc, umblă şi fac totul în acest mod. Atunci când avem ăşie cu Domnul, când avem comuniune cu Domnul zi de zi şi ilipă de clipă şi atunci când în această părtăşie vie trăim, slujim acţionăm, noi suntem preoţia.
Dacă pierdem preoţia, pierdem unul dintre principiile guverna-mre. Acest principiu guvernator nu este pentru călăuzire, ci pentru idecată. Prezenţa Domnului în stâlpii de nor şi de foc este pentru llăuzire, în timp ce preoţia în ungerea cu urim şi tumim este penii judecată.
Să ilustrăm cele de mai sus. Să presupunem că doi fraţi se ceartă I ie luptă unul cu celălalt. Ce vom face? Suntem copiii Domnului, Bntem poporul Domnului, dar un lucru de o asemenea natură există ntre noi. Cum putem rezolva problema? Cum putem ajunge la jude-Ita corectă? Vom convoca o întâlnire şi vom decide prin vot? Desigur *l* nu. Toate problemele ca acestea pot fi rezolvate numai prin preoţie, •te nevoie de un grup dintre copiii Domnului care să fie mereu în Irtăşie cu Domnul, care îl slujesc pe Domnul în prezenţa Sa şi care

se află în mod continuu înaintea Sa, indiferent de ceea ce sunt s de ceea ce fac. Un asemenea grup se află sub ungerea Duhului Sfâr şi are urim şi tumim. Astfel ei pot obţine judecata şi decizia Domnulu Ei vor fi capabili să judece şi să decidă orice lucru care s-ar putea ivi prin urim şi tumim împreună cu preoţia.
Preoţia include trei lucruri: comuniunea sau părtăşia cu Domnu ungerea Duhului Sfânt, precum şi urim şi tumim. Aici nu putea vorbi decât pe scurt cu privire la ultimul articol, urim şi turnir In ebraică urim înseamnă lumină, în timp ce tumim înseamn perfecţiune sau împlinire. Cu aproximativ treizeci de ani în ur am citit un articol al unui scriitor evreu, care spunea că tumim eşti o piatră preţioasă pe care sunt gravate patru litere din alfabetu ebraic. Pe pieptarul marilor preoţi se aflau numele celor douăsprezeo triburi ale lui Israel gravate pe douăsprezece pietre. Numele acesto douăsprezece triburi conţin doar optsprezece dintre cele douăzeci ţ două de litere ale alfabetului ebraic. Deci de pe pieptarul marelu preot lipseau patru litere. Dar aceste patru litere erau gravat pe tumim, iar atunci când această piatră era pusă în pieptar, era] fecţiunea, era împlinirea. Atunci existau toate cele douăzeci şi dou de litere. Toate literele alfabetului ebraic erau acolo. Apoi ni se spi; că urim este o piatră pusă în pieptar pentru a da lumină. Astfel avem înţelesul lui urim şi tumim: lumină şi perfecţiune.
Atunci cum erau folosite urim şi tumim? Atunci când apărea i problemă sau întrebare printre copiii lui Israel, marele preot le adu^ cea înaintea Domnului pentru a obţine răspunsul cu ajutorul piep tarului. în acest articol scriitorul evreu spunea că atunci când mari| preoţi mergeau înaintea Domnului anumite pietre de pe pieptar < literele lor respective străluceau, iar alteori alte pietre cu litereh lor străluceau. Marele preot lua toate literele de pe diferitele piet atunci când străluceau şi făcând astfel forma cuvinte şi apoi propoziţii, în cele din urmă el primea un mesaj complet sau o judecată completi de la Domnul. în felul acesta, spune articolul, dintre toţi copiii In Israel, Acan a fost prins pentru păcatul său (Iosua 7).
Deci pentru copiii Domnului care este principiul guvernat pentru a-şi rezolva problemele? Este acela că printre ei ar trebu să existe preoţia care să-i aducă pe toţi copiii Domnului pe piep înaintea Domnului. Preoţia trebuie să-i aducă în dragoste în prezent
bmnului şi să-i citească acolo ca litere. Astfel, cu lumina Scripturilor, Boţia va învăţa gândul Domnului şi va primi de la El un cuvânt cu rivire la situaţia copiilor Săi.
Acum, cu privire la fraţii care se ceartă unul cu celălalt, avem
lepunsul. Le putem spune: „Fraţilor, păstraţi tăcere un timp. Vom

urge înaintea Domnului." Apoi vom aduce această problemă înaintea
Ulmului şi îi vom citi pe aceşti fraţi în prezenţa Sa cu lumina
ripturilor. Aceasta este exercitarea preoţiei cu pieptarul lui urim
I tumim. Astfel putem obţine literele, cuvintele şi mesajul Domnului
I privire la decizia care trebuie luată în această problemă.
Ştiţi cum şi-au scris apostolii Epistolele? Exact în acest fel. Prima Ipistolă a lui Pavel către Corinteni este un bun exemplu. Pavel l-fl confruntat cu multe probleme în acea biserică: probleme de secta-, disciplină, căsătorie, doctrina învierii etc. Existau probleme de aproape orice fel şi descriere. Ce a făcut el? El a adus toate H)blemele şi toţi fraţii şi surorile din acea biserică pe inima sa lintea Domnului, şi în prezenţa Domnului i-a citit cu lumina Scrip-Brilor. Oare nu este adevărat? în timp ce îi citea acolo prin lumina avântului, el şi-a dat seama de natura situaţiei şi a aflat răspunsul. ; a primit o judecată, o decizie din partea Domnului, şi astfel el I icris prima Epistolă către Corinteni. Analizaţi toate Epistolele. Toate (krţile scrise de către apostoli au fost făcute într-un asemenea mod. nu au stat în camera lor citind, meditând şi apoi scriind. Nu. intre copiii Domnului întotdeauna exista o situaţie care cerea un spuns, un cuvânt de la Domnul. Atunci apostolii, ca preoţi care îşi Bplineau slujba preoţească, aduceau toate aceste probleme împreună I copiii Domnului în prezenţa lui Dumnezeu. Ei studiau problema prezenţa Sa, citindu-i pe credincioşi unul câte unul în lumina BVintelor Domnului. Astfel ei primeau lumină; ei obţineau cuvinte, opoziţii şi gânduri de la Domnul. Apoi scriau scrisorile, spunându-le Jnţilor care este gândul Domnului.
Acesta este unul dintre principiile guvernatoare. Primul principiu BVernator este prezenţa Domnului din stâlpul de nor şi din stâlpul I foc, iar al doilea este preoţia sub ungere împreună cu aceste două cruri ciudate, urim şi tumim.
Fraţi şi surori, dacă veniţi la mine ca să-mi vorbiţi despre problema I care o aveţi cu alţii, ce ar trebui să fac? Ar trebui să-mi exersez

duhul pentru a vă aduce pe voi şi pe ceilalţi înaintea Domnul* Cu dragoste ar trebui să vă pun pe voi şi pe ceilalţi fraţi şi suroJ pe inima mea, adică pe pieptul meu. Ar trebui să vă aduc pe voi tal înaintea Domnului şi să spun: „Doamne, iată câţiva sfinţi scumJ Ilumineză-i. Dă-mi lumina Ta." Ar trebui să vă citesc. Ar trebui să vi citesc minţile şi emoţiile. Ar trebui să vă citesc gândurile, motivaţii! şi acţiunile. Ar trebui să vă citesc problema şi multe lucruri legal de voi în lumina Cuvântului. După ce citesc literă cu literă, treptl voi obţine un cuvânt şi apoi un alt cuvânt. în cele din urmă voi priii o propoziţie şi apoi un mesaj. Voi şti ceva de la Domnul. Voi şti cal este mintea Domnului faţă de voi şi gândul Său în ceea ce vă priveşti
Voi, care sunteţi fraţi conducători, în biserică întâmpinaţi mul! tipuri de probleme care vă dau ocazia de a practica această slujii preoţească. Uneori un frate va veni la voi pentru a împărtăşi o pil blemă pe care o are cu tatăl său, care este tot un frate în DomnJ El vă va întreba ce să facă. A doua zi poate o soră va veni la voi ca i vă spună despre vreo problemă pe care o are cumnata ei, care esl tot o soră în biserică. Ce veţi face? Oare le veţi spune să meard la tribunal şi să se întâlnească cu judecătorul? Bineînţeles că ni puteţi face aşa ceva. Singura cale este cea pe care v-am arătat-i Trebuie să aveţi o inimă; trebuie să aveţi un piept; trebuie să avd dragoste. Puneţi-i pe inima voastră şi aduceţi-i astfel înaintea Doii nului. Exersaţi-vă duhul şi citiţi-i înaintea Domnului. Citiţi-1 întâi d tată şi apoi citiţi-1 pe fiu. Citiţi-le obiceiurile, naţionalităţii caracterele, gândurile, educaţia — nu prin felul vostru de gândiri ci prin lumina Cuvântului. Citiţi toate aceste lucruri. După ce le ci™ veţi primi propoziţiile şi limbajul, punct cu punct. Veţi obţin un cuvânt de la Domnul care vă va revela gândul Său. Apoi vaj fi capabili să-i vorbiţi fiului şi tatălui său. Procedaţi la fel cu soi şi cumnata ei. Le veţi putea spune: „Acesta este gândul DomnulJ Rugaţi-vă în legătură cu el." Aţi obţinut judecata şi decizia de I Domnul. Acesta este tribunalul pentru poporul Domnului. Noi chii avem nevoie de un asemenea tribunal. Avem nevoie de o reprezenta! locală a tribunalului suprem ceresc. Tribunalul este preoţia sul ungerea Duhului Sfânt împreună cu urim şi tumim.
Nu este un lucru mic să ai un grup de copii ai Domnului cari să fie coordonaţi împreună pentru a-L sluji pe Domnul în mod colectn
Nu este atât de simplu. Gândiţi-vă la familia voastră. Oare nu aveţi Un fel de tribunal de familie care să vă clarifice toate problemele? Cure este tribunalul vostru de familie în biserică? Este pur şi simplu preoţia, părtăşia cu Domnul sub ungerea Duhului Sfânt în citirea luturor fraţilor şi a surorilor prin lumina Cuvântului. în acest fel Icesta noi primim judecata şi luăm decizii în legătură cu toate treburile noastre. Toate problemele şi întrebările noastre sunt rezolvate (n acest fel. Nu prin ceartă; nu prin consultare, raţionamente şi aran-j»re aşa cum fac politicienii sau judecătorii pământeşti. Ci numai prin părtăşie şi ungere, citind în dragoste împrejurările, naturile şi Vieţile zilnice ale credincioşilor cu

lumina Cuvântului lui Dumnezeu.

REGLEMENTĂRILE UNEI VIEŢI SFINTE

p Al treilea factor guvernator îl reprezintă reglementările unei vieţi tfnte. Care sunt aceste reglementări? în cartea Leviticul avem jertfele, preoţia şi multe categorii de reglementări. Cartea Levitic poate fi împăr Mtă în aceste trei părţi: prima, de la capitolul 1 la 7, care se ocupă de Jtrtfe; a doua, de la capitolul 8 la 10, care se ocupă de preoţie; a treia, 4c la capitolul 11 până la sfârşitul cărţii, care se ocupă de multe IBglementări. Există tot felul de reglementări legate de o viaţă sfântă, â| o trăire sfântă. Acum nu le putem analiza pe toate în mod detaliat. D>că am fi putut, am fi văzut cât de interesante, cât de plăcute şi cât *tm* bogate în înţeles sunt ele. Există multe reglementări în legătură p ceea ce este curat şi ceea ce este necurat, în legătură cu ceea N este separat şi ceea ce nu este separat de lucrurile obişnuite şi Iuţeşti, în legătură cu felul în care să acţionăm şi să nu acţionăm, ■«te acestea sunt reglementări pentru o viaţă sfântă. *i* Pentru simplitate, aceste reglementări pot fi rezumate în trei •fincipii minore. Primul este acela că noi suntem poporul care Ş aparţine Domnului. Acesta este un principiu minor care trebuie || ne regleze. Amintiţi-vă că îi aparţineţi Domnului, că sunteţi poporul Pomnului. Dacă reţineţi acest lucru veţi fi păziţi de multe lucruri. Pfedeţi că în timp ce vă amintiţi că sunteţi poporul Domnului aţi putea Ifcrge la teatru? Numai acest gând vă va face să daţi înapoi. Credeţi || vă puteţi certa cu cineva şi în acelaşi timp să vă amintiţi că îi aparţineţi Domnului? încercaţi. Veţi vedea ce va deveni cearta voastră. Odată, în Orientul îndepărtat, am angajat un băiat cu o ricşă pentru

o călătorie. La început el mi-a spus că îmi cere cinci dolari, iar eu am fost de acord. Dar când am ajuns la destinaţie am văzut că nu aveanj decât o bancnotă de zece dolari; deci i-am dat-o şi am aşteptat restul! După ce a căutat în buzunare, în cele din urmă a spus că îi pare răul că nu are să-mi dea decât patru dolari. Acesta era trucul lor. Am începui să mă cert cu el, dar deodată mi-am adus aminte că sunt un copil al lui Dumnezeu. Această simplă aducere aminte m-a făcut să renunţi Am spus: „Bine, bine, nu-i nimic; un dolar nu contează." Cum puteam| eu, un copil al lui Dumnezeu să mă cert cu un băiat de ricşă? Acea lucru ar fi dat de ruşine numele Domnului.

De fiecare dată când ai de gând să faci ceva trebuie să-ţi aminteş că eşti unul dintre copiii Domnului. Nu spune că este ceva pr legalist. Tu şi cu mine trebuie să fim legalişti într-un asemenea mo Uneori surorile, în special în Orientul îndepărtat, poartă rochii car într-adevăr nu sunt potrivite pentru un copil al Domnului. Dacă eli numai şi-ar aminti că îi aparţin Domnului, acest simplu gând le-a face să renunţe la o asemenea îmbrăcăminte. Ele pur şi simplu uit că sunt copii ai Domnului şi încep să se îmbrace ca fiicele diavolulu Faptul de a ne aminti că suntem poporul Domnului este primul] principiu minor al reglementărilor.

Al doilea principiu este acela că noi am fost separaţi de aceasl lume. Domnul a spus: „V-am pus deoparte dintre popoare." Noi ai fost separaţi de popoarele lumii de către Domnul. Ceea ce ele potj face, noi nu putem face. Ceea ce ele pot spune, noi nu putem spune Ceea ce ele pot stăpâni, noi nu putem stăpâni. De multe ori am fos la magazinul universal şi nu am fost capabil să cumpăr nimic, Tot ce am putut face a fost să clatin din cap şi să spun: „Nu, nu, nu este nimic pentru mine. Eu sunt separat."

Din Seattle în San Francisco şi apoi în Los Angeles am încer să cumpăr o pereche de pantofi. Există atât de multe stiluri ciudat şi moderne, dar este destul de greu să găseşti o pereche potrivit pentru un copil al lui Dumnezeu. Dacă aş cumpăra unele dintre ele,j mi-e teamă că nu aş mai putea să mă ridic şi să le slujesc copiilo Domnului. O, lucrurile, lucrurile lumeşti pe care aceste magazinel universale le vând! Dacă toţi oamenii lumeşti ar fi convertiţi şi şi-arl aminti că sunt copii ai Domnului şi că sunt separaţi de această lumej atunci toate magazinele universale ar fi forţate să se închidă,!

Nu ar mai exista nici o afacere pentru ele. Este regretabil faptul Ol majoritatea oamenilor nu sunt convertiţi, dar cel mai regretabil ■te faptul că cei care sunt convertiţi de către Domnul încă nu sunt ieparaţi de această lume. Cel puţin noi, cei care suntem convertiţi d« către Domnul, trebuie să ne amintim că Domnul ne-a separat do această lume. Acesta este de asemenea unul dintre principiile ţâre trebuie să ne guverneze. Să nu spuneţi că este un legalism prea mare. Trebuie să fim atât de legalişti.

Al treilea principiu minor este acela că Domnul este sfânt; aşa || şi noi trebuie să fim sfinţi. Domnul este separat şi diferit de toate lelelalte lucruri; deci şi noi trebuie să fim sfinţiţi de toate lucrurile. Trebuie să fim sfinţi în toate lucrurile, aşa cum şi El este sfânt.

Aceste trei principii minore compun unul dintre principiile guvernatoare majore şi acestea reprezintă reglementările unei vieţi ifinte. Care sunt ele? în primul rând nu uitaţi că sunteţi copiii Dom-Bului; în al doilea rând nu uitaţi că aţi fost separaţi de această lume; fn al treilea rând nu uitaţi că Dumnezeul vostru este un Dumnezeu iffint, iar voi trebuie să fiţi la fel de sfinţi ca şi El. Aceste trei regle-^•ntări ar trebui să guverneze totul în viaţa voastră.

în concluzie, prezenţa Domnului este călăuzirea pentru noi ca şi pup. Faptul dacă ar trebui să mergem sau să stăm îl putem afla Jrin prezenţa Domnului. Nu trebuie să fim guvernaţi de altceva decât de prezenţa Sa. Acesta este primul principiu guvernator. Apoi, dacă printre noi există vreo problemă, nu trebuie să căutăm o soluţie Intr-un mod exterior. Avem tribunalul preoţiei. Prin părtăşia dintre Soi împreună cu Domnul sub ungerea Duhului Sfânt şi prin studierea (U dragoste a tuturor fraţilor şi surorilor în lumina Cuvântului, putem Obţine judecata necesară, decizia corectă. Acesta este al doilea principiu guvernator. Cât despre viaţa noastră zilnică şi activităţile Boastre zilnice, trebuie să fim mereu guvernaţi de amintirea faptului Că suntem copiii Domnului, că suntem separaţi de această lume şi că Ifebuie să fim sfinţi aşa cum Domnul este sfânt. Acesta este al treilea JJrincipiu guvernator. Dacă suntem guvernaţi de aceste principii, ttunci vom fi pregătiţi şi calificaţi să mergem înainte pentru a stăpâni leea ţară bună; vom fi făcuţi capabili să intrăm în atotcuprinderea lui Cristos.

CAPITOLUL 12 **CUM SĂ STĂPÂNIM ŢARA**

IV. PRIN FORMAREA ARMATEI

Lectură biblică: Numeri 1:1-4, 17, 18, 52, 53; 2:1, 2; 4:3; 8:23-26; 26:1, 2, 52-56, 63-65.

Am văzut multe lucruri în legătură cu intrarea în ţara cea bună. Toate ţin de savurarea lui Cristos, începând cu savurarea Sa ca miel l»ncal, până la savurarea Sa ca şi chivot lărgit împreună cu cortul, Inclusiv jertfele şi preoţia. în acest stadiu al experienţei noastre Wntem destul de maturizaţi; deci ne aflăm în poziţia de a ne asuma «•numită responsabilitate. în acest stadiu suntem capabili să funcţionăm în preoţie, ceea ce înseamnă că într-o anumită măsură îl putem sluji pe Dumnezeu.

DE LA EXOD LA NUMERI

în cartea Exod totul este prezentat într-un mod progresiv. De la sta-illul iniţial al savurării lui Cristos ca miel pascal, copiii lui Israel au mers nuni departe până când într-o zi cortul a fost ridicat printre ei. Acela u fost momentul în care ei L-au savurat pe Cristos ca mărturie a lui Dumnezeu şi în acel stadiu ei şi-au putut asuma responsabilitatea i«'iitru Dumnezeu ca preoţi. Aceasta este cartea Exod.

După Exod urmează Levitic, unde Cristos este văzut ca fiind atât i|« multe jertfe care trebuie savurate. Astfel poporul lui Dumnezeu li poate savura pe Cristos într-un mod mult mai deplin ca înainte. Munci ei pot purta întreaga responsabilitate a preoţiei şi pot înţelege loate reglementările divine cu privire la viaţa sfântă. Am văzut că în «rtea Levitic există trei părţi: prima se ocupă de jertfe, a doua de pre-uţie, iar ultima de principiile divine ale vieţii sfinte.

După Levitic ajungem la Numeri. Cele mai multe explicaţii fi comentarii asupra acestei părţi a Bibliei susţin că Numeri este o carte

care se ocupă în întregime de numărătoarea şi rătăcirea copiilor lut Israel. în aparenţă este adevărat, dar în esenţă nu este. Deşi acesd element există, în principal şi spiritual vorbind este o carte ce conţin» consemnări glorioase. Este o carte care consemnează formarea armatei divine. Numai la acest stadiu, după experienţele din Exod şi LeviticJ este posibil ca poporul lui Dumnezeu să fie format într-o armată cari să lupte pentru El. Este într-adevăr glorios faptul că un grup dintri copiii Domnului au putut fi formaţi într-o armată pentru Domnul| pe acest pământ. Şi este chiar mai glorios faptul că chiar aceşti oamei sunt cei care vor lua în stăpânire ţara. Cei care sunt capabili să Iu pentru Dumnezeu sunt cei care vor împărţi ţara şi o vor stăpâni, în cartea Numeri cei din poporul lui Israel au fost număraţi două ori. Prima oară ei au fost număraţi pentru a forma o armai care să lupte. A doua oară au fost număraţi nu doar ca o armai pentru război, ci şi ca un popor care va împărţi şi va moşteni ţa cea bună. Cei care împart ţara sunt cei care luptă. Deci în aceas carte putem vedea nu doar numărătorile sau rătăcirile, ci realita glorioasă a formării lor ca o armată şi a desemnării lor pen a moşteni ţara cea bună.

DE LA MIEL PÂNĂ LA O ARMATĂ - O LISTĂ

Atunci cum se intră în stăpânirea ţării bune? Nu este atâ de simplu. Să enumerăm şi să trecem în revistă etapele. în primu rând trebuie să-L savurăm pe Cristos ca miel răscumpărător. Treb să-L primim pe Cristos ca Mântuitor al nostru. Trebuie să trecen de judecata lui Dumnezeu. Aceasta este prima etapă. Dacă an parcurs-o, putem trece un semn în dreptul ei; prima etapă a foi parcursă. Care este a doua etapă? Trebuie să părăsim Egiptul şi să-] savurăm pe Cristos ca mana noastră zilnică, ca rezerva noastră zii a vieţii. Desigur, nu putem mânca fără să bem apă; deci în acela timp trebuie să-L savurăm pe Cristos ca stâncă cu apa vie care curg Noi savurăm mana şi savurăm stânca cu apa vie. Aveţi o asemene experienţă zi de zi? Mulţi dintre voi puteţi spune cu îndrăzne că o aveţi. în fiecare zi îl savuraţi pe Cristos ca hrană şi băutu a voastră. Altfel nu aţi putea trăi, nu aţi putea merge mai dej nu v-aţi putea menţine viaţa ca şi creştini. Zi de zi trebuie să-L sav răm pe Cristos ca hrana noastră zilnică şi ca apa noastră vie; treb

|l avem ceva de mâncat şi ceva de băut. De fiecare dată când ne fctâlnim dimineaţa, în loc să ne salutăm unii pe alţii cu „bună dimineaţa!" haideţi să întrebăm: „Ai mâncat?" Eu unul prefer un astfel de salut. Frate, ai mâncat ceva în dimineaţa aceasta? Soră, ai băut *ttva* în dimineaţa aceasta? Unii dintre voi ar putea răspunde că au tvut trei mese bune astăzi. Slavă Domnului! Trebuie să le spunem |«menilor că zi de zi noi ne hrănim din Cristos. Noi îl mâncăm pe Cristos şi îl bem pe Cristos. Dacă avem această experienţă, atunci putem trece un semn şi în dreptul ei.

j Acum să ne ocupăm de al treilea punct de pe listă. Aveţi voi un cort icolo unde trăiţi? Şi îl savuraţi voi pe Cristos ca şi centru, ca mărturie ■ lui Dumnezeu printre voi? îl experimentaţi într-adevăr pe Cristos (A manifestare şi

explicaţie a lui Dumnezeu într-un mod solid şi experimentaţi de asemenea dezvoltarea lui Cristos, cortul, ca expresia 8a reală printre voi? Aveţi voi această experienţă în localitatea în care trăiţi? Aveţi voi un cort cu un asemenea Cristos, nu doar ca miel sau ea mană zilnică, ci şi ca mărturie a lui Dumnezeu? Sau există | problemă în această privinţă? Cu alte cuvinte, există în oraşul vostru ttn grup de oameni care să-L experimenteze pe Cristos ca manifestare I lui Dumnezeu împreună cu creşterea Sa, biserica, în calitate de expresia Sa reală? Care este răspunsul vostru? Poate unii încep |t aibă această experienţă. Dacă este aşa, slavă Domnului! Poate mulţi trebuie să mărturisească faptul că nu au nimic în acest fel.

I Este uşor de trecut de primul punct de pe listă. în legătură |tt al doilea, este posibil să existe o anumită îndoială. Dar la al treilea fltistă o problemă considerabilă. Experimentarea chivotului împreună |U cortul este într-adevăr rară. Atunci ce putem face? Fraţi şi surori, trebuie să ne rugăm. Voi care locuiţi împreună într-un anumit oraş, t^buie să vă adunaţi ca să vă rugaţi pentru acest lucru. Rugaţi-vă V Domnul să vi-1 reveleze şi să vă facă să-L experimentaţi pe Cristos, fesăşi mărturia lui Dumnezeu, ca şi centru al vostru, şi să experimentai biserica, lărgirea Sa însuşi, ca expresie a Sa. Aceasta nu este ftivăţătură care să rămână în mintea voastră. Trebuie să vedeţi care Itte situaţia reală înaintea Domnului şi să aveţi părtăşie cu El în le-jltură cu ea. Trebuie să vă rugaţi ca un cort spiritual să fie înălţat fcolo unde vă aflaţi, pentru a fi un nou început. Acesta nu este un lucru mic; este un început complet nou. La un anumit moment dat ceva

nou trebuie să înceapă printre voi. Odinioară, tot ce aţi savurat a fo.sl Cristos ca miel, ca mană şi cel mult ca stâncă cu apă vie. Acum trebuie să-L savuraţi pe Cristos într-un mod nou, într-un nou stadiu, ca astfel să poată exista un nou început al Duhului printre voi. Trebuie să ajungeţi la „prima zi a lunii întâi a anului al doilea," pentru ca să poată fl ridicat cortul, biserica (Exod 40:2). Acesta este un nou început în ;il doilea stadiu. Aţi început deja în primul an în primul stadiu. Acun» trebuie să începeţi al doilea an în al doilea stadiu. Trebuie să mergeţi mai departe pentru a-L avea pe Cristos ca şi centru al vostru şi cortul ca expresie a Sa ridicată în localitatea voastră.

Să ne ocupăm acum de al patrulea punct de pe listă. Să pre« supunem că avem cortul aici. Apoi trebuie să mergem mai departe pentru a-L experimenta pe Cristos într-un mod mult mai bogat. Trebuie să-L experimentăm ca toate jertfele — adică jertfa pentru vină,[1] jertfa pentru păcat, jertfa pentru pace, jertfa de mâncare şi arderea de tot.

Al cincilea punct este experimentarea lui Cristos ca mare preol pentru a ne putea asuma preoţia. Cum rămâne cu acest lucru? Puteţi spune că aveţi o preoţie reală în localitatea voastră? Poate aţi fost capabili să puneţi un semn în dreptul tuturor punctelor de pe listă până acum. Dar puteţi să puneţi un semn în dreptul acestuia? Aceasta este o experienţă mai profundă.

Gândul sau linia Duhului Sfânt în mărturia Scripturilor este întot" deauna progresivă, se îmbunătăţeşte mereu. De la primul la al doilea, la al treilea, la al patrulea şi acum la al cincilea punct de pe listă ar» loc o îmbunătăţire, o solidificare şi o adâncire constantă. Dar daci cei mai mulţi dintre voi vorbesc cu sinceritate înaintea Domnului, trebuie să mărturisiţi că este destul de greu să ajungeţi la acest al cincilea stadiu. Nu multe grupuri de copii ai Domnului au experi-mentat vreodată preoţia. Există o preoţie în oraşul vostru? Petreceţi timp pentru a analiza pe rând toate aceste puncte ale listei. Atund veţi şti unde vă aflaţi.

La ora actuală cu greu poate fi găsit un grup de copii ai Domnului care să fi ajuns la acest stadiu, care să-L fi savurat pe Cristos ca mar» preot într-o asemenea măsură încât să-şi fi asumat preoţia. în rugă> ciunile noastre noi spunem: „O, Doamne, Tu eşti marele nostru preot!" Dar acestea nu sunt decât cuvinte; nu avem experienţa

Ku am experimentat foarte mult din Cristos ca mare preot; deci nu Iun tem capabili să ne asumăm preoţia. Trebuie să ştim ce înseamnă ŞTeoţia pentru noi şi pentru Dumnezeu.

| Acum ne ocupăm de al şaselea punct. Trebuie să fim formaţi într-o Jrmată. Aceasta este o dezvoltare suplimentară. Ca un grup de copii ti Domnului, noi trebuie să fim formaţi într-o armată ca să luptăm pentru El pe acest pământ. O, acest lucru este extraordinar! Dacă (cest lucru te înspăimântă, poţi să te întorci înapoi. într-adevăr este Bva de o importanţă universală.

[■ Fraţi şi surori, trebuie să luaţi foarte în serios toate aceste lucruri, trebuie să vă rugaţi împreună: „Doamne, cunoaştem noi ceva din Htperimentarea Ta ca şi chivot, mărturia lui Dumnezeu, împreună fu dezvoltarea sa ca şi expresie a Ta?" Consultaţi-vă cu Domnul şi prin Itarul Său învăţaţi să-L aplicaţi pe

Cristos în chiar acest aspect. Apoi |ntrebaţi-L pe Domnul: „Avem ceva din experimentarea Ta ca mare hreot astfel încât să fim capabili să ne asumăm preoţia în poporul ţău?" Prin harul Domnului, învăţaţi-o şi experimentaţi-o; aplicaţi-L !»■ < Cristos ca viaţă a preoţiei.

CALIFICĂRI PENTRU ARMATĂ

i Apoi, după preoţie, avem nevoie de formarea armatei. Prin asu-Iftarea preoţiei putem fi formaţi într-o armată spirituală care să lupte pentru interesul Domnului pe acest pământ. Totuşi este nevoie de inele calificări prin care să putem fi formaţi într-o asemenea armată, fentru a putea fi formaţi într-o armată în primul rând fiecare trebuie |l-şi aibă originea, genealogia sa — nu fizică, desigur, ci spirituală. Nici o genealogie fizică nu va fi suficientă pentru aşa ceva. Trebuie să (Vem o genealogie spirituală. Copiii lui Israel trebuiau să-şi declare ■nealogia. Trebuiau să-şi declare tatăl precum şi familia şi tribul de pre aparţineau. Dacă nu puteau face o asemenea declaraţie, dacă §U-şi puteau prezenta genealogia, atunci trebuiau să stea în spate; ■U puteau fi formaţi într-o armată. Trebuie să ai viaţă spirituală. Eşti păscut din nou? Atunci prezintă-ne genealogia ta. Cel puţin trebuie să MB spui care este numele tatălui tău. Aceasta înseamnă că trebuie •tt-ţi verifici renaşterea. Ai siguranţa că ai viaţa spirituală? Eşti un (iraelit adevărat? Trebuie să fim siguri că suntem născuţi din nou. Recent am avut o discuţie cu un frate tânăr. L-am întrebat câţi

ani are, iar el mi-a răspuns că are treisprezece ani. Apoi l-am întrebai când a fost mântuit, iar el a răspuns că a fost mântuit când avea nouă ani. „De unde ştii că ai fost mântuit?" l-am întrebat. „Pentru că L-am întâlnit pe Duhul Sfânt; când aveam nouă ani L-am întâlnit pe Duhul Sfânt." El a putut să-mi prezinte ceva ca o genealogie spirituală pentru a-mi dovedi că fusese născut din nou. El avea viaţa unui adevărat israelit. El avea începutul. Aceasta este prima condiţie ce trebuie îndeplinită pentru formarea într-o armată.

Acum a doua condiţie. Ai naşterea, ai viaţa, dar trebuie să al o anumită măsură de creştere; trebuie să ai douăzeci de ani (Num, 1:3). Un soldat trebuie să fie o persoană cu o viaţă matură. Prun nu pot fi trimişi la război. Trebuie să fim maturizaţi spiritual până vârsta de douăzeci de ani. Aceasta este creşterea şi maturitatea vieţi; spirituale. Puteţi spune că printre voi există persoane care într-adev; sunt mature, care se pot ridica să lupte pentru împărăţia lui I nezeu? în multe locuri există mulţi creştini, dar se pare că ei sunt *câ* nişte copii care se joacă cu lucruri spirituale. Ei sunt atât de imaturii Ei îţi pot prezenta genealogia lor spirituală, dar nu au crescut. Pentrq a face lucrurile şi mai grave, deşi sunt copii, conform aprecierii ei sunt cei mai mari.

într-o zi nepoata unui frate mi-a spus: „Nu mă numi ‚bebeluş.' Sunt mare!" Nu avea decât trei ani şi îi plăcea să se gândească cât de mare era. Poţi trimite la război un asemenea copil? Este ridicoli Trebuie să creştem în viaţa spirituală. Trebuie să creştem până la un anumit standard pentru a fi formaţi într-o armată care să lupte] pentru împărăţia şi mărturia lui Dumnezeu.

îngăduiţi-mi să repet că aceasta nu este o învăţătură. Trebuii să vă rugaţi în legătură cu acest lucru. Rugaţi-vă şi nu uitaţi că trebui) să creşteţi până la un anumit standard. Standardul nu poate fi coborât niciodată. Trebuie să creştem până la el. Spun să *creştem,* nu s| *îmbătrânim.* Dacă îmbătrâneşti, vei fi „lăsat la vatră"; vei fi pensionai din serviciul spiritual. Trebuie doar să avansezi; nu trebuie să U deteriorezi niciodată. Trebuie să stai în armată de la douăzeci pânl la şaizeci de ani. Trebuie să fii plin de experienţă, dar lipsit de dete riorare. într-adevăr, unii nu au crescut încă, dar deja sunt bătrâni. Ei sunt „tineri bătrâni." Trebuie să creştem până la un anumit stadii în viaţă pentru a fi formaţi în armată. Aceasta este a doua calificarej

W A treia este aceea că toţi copiii lui Israel trebuie să se afle sub Iteagul lor propriu, conform caselor lor. Aceasta înseamnă că ei nu |U nici o alternativă. Dacă eşti din San Francisco, trebuie să rămâi **tub** steagul din San Francisco. Dacă eşti din Los Angeles, trebuie să **ftmâi** sub steagul din Los Angeles. Nu ai nici o opţiune. Poate te-ai iăscut în Los Angeles, dar nu eşti satisfăcut de fraţii şi surorile din (cel oraş. Ai vrea să te muţi. Crezi că ai fi mai fericit cu fraţii şi Hirorile din San Francisco. Dar Domnul spune: „Du-te înapoi; întoar-|**B-te** la casa tatălui tău; întoarce-te la steagul acelei case." Aceasta înseamnă că gusturile tale personale, dorinţele tale personale, llegerile tale personale trebuie să fie tratate. In poporul lui Dumnezeu nu există alegeri personale. Eu nu pot spune că sunt din tribul lui Iuda, dar nu-mi place acest trib; îl prefer pe cel al lui Beniamin. Trebuie să stau sub steagul lui Iuda. Propria mea dorinţă trebuie limitată.

\ Gândiţi-vă la situaţia de astăzi printre copiii Domnului. Cât de IBultă confuzie există! Cei din tribul lui „Iuda" au venit sub steagul lui iBeniamin," iar cei din tribul lui „Beniamin" s-au mutat în „Mânase." Totul se află într-o stare de haos. Este imposibil să se formeze o armată |ntr-o asemenea situaţie. Trebuie să avem viaţa, trebuie să avem Meşterea şi trebuie să fim limitaţi de steagul casei tatălui nostru. Aceasta este o lecţie strictă pe care trebuie să o învăţăm. *h* în al patrulea rând trebuie să fim în

ordine. Gândiţi-vă la imaginea Copiilor lui Israel. în centru se afla chivotul cu lărgirea Sa, cortul, în jurul cortului îşi aveau tabăra leviţii, familie cu familie. Apoi, |Q jurul lor, erau poziţionate şi încartiruite toate celelalte triburi. Ele păstrau ordinea. Exista câte un loc pentru fiecare trib. Anumite triburi erau rânduite să tăbărască la răsărit, anumite triburi la sud, altele la vest, iar unele la nord. Ordinea Domnului implică supunere. Dacă vrem să păstrăm ordinea trebuie să învăţăm lecţia supunerii. Trebuie să ne supunem cuiva; altfel nu există nici o posibilitate de a forma armata. Când creştem în viaţă pentru a fi formaţi ca armată I lui Dumnezeu care să lupte pentru împărăţia Sa, în mod spontan Boi vom fi supuşi. Fiecare dintre noi va fi supus altora. Printre noi H exista o ordine divină; astfel va fi formată o armată. V Iată calea prin care putem stăpâni ţara cea bună, pe Cristosul Hotinclusiv. Nu puteţi găsi o altă cale. Singura cale este aceea de a-L

savura pe Cristos ca miel, ca mană, ca stâncă cu apa vie, ca şi chivoi împreună cu cortul, ca jertfe, ca preot pentru a ne asuma preoţil(şi în cele din urmă de a creşte pentru a fi formaţi într-o armată.
A cincea calificare este aceea că trebuie să fim întotdeaund proaspeţi şi tineri. De fiecare dată când începem să îmbătrânii^ trebuie să fim înnoiţi. Atunci când a avut loc a doua numărătoareJ toţi cei din prima numărătoare îmbătrâniseră. De aceea a fost nevoit să fie număraţi din nou. Cei bătrâni au murit şi cei noi au intrat| în scenă. Dintre copiii lui Dumnezeu, cei care pot fi formaţi într armată şi pot împărţi ţara cea bună sunt cei care sunt tine şi proaspeţi în mod continuu.
într-adevăr, nu toţi copiii lui Israel au fost formaţi într-o armatăij Unii nu erau calificaţi deoarece erau femei. în Scriptură femeia es „un vas mai slab" (1 Pet. 3:7). Ele îi simbolizează pe cei slabi dint: copiii Domnului. Şi mai erau cei sub vârsta de douăzeci de ani, imaturi. în orice caz, nu toţi sunt calificaţi pentru armată. Nu vă aştep«| taţi ca toţi fraţii şi surorile dintre voi să fie incluşi în armată. Poatl există doar doi sau trei, patru sau cinci, nouă sau zece. Poate existi doar un grup mic ca un nucleu. Dar, slavă Domnului, cât timp existi câţiva care într-adevăr au creşterea vieţii, puteţi lua terenul pentru 1 fi formaţi ca o armată. Puteţi să-I spuneţi Domnului că sunteţi acolO|| în acel oraş, pentru a fi o armată care să lupte pentru El.
Dar trebuie să ne fie clar faptul că înainte de a putea fi o armaţii trebuie să ne asumăm preoţia. Priviţi tabloul. în centru se află chivoJ tul împreună cu cortul. Apoi, în jurul cortului este preoţia. în conţi' nuare, în jurul preoţiei se află armata. Trebuie să ne deplasăm de Iu centru către circumferinţă. Dacă nu ştim cum să păstrăm părtaşii, cu Domnul, vom fi incapabili să luptăm. Lupta spirituală depindd întotdeauna de părtâşia spirituală. Dacă menţinem preoţia, vom i| capabili să luptăm. Dacă ne pierdem părtăşia cu Domnul, nu-i puteffljface nimic vrăjmaşului; vom fi înfrânţi.
în Numeri 4:3, 30, 35, 39, 43, cuvântul „slujbă," legat de slujbH preoţiei, în ebraică este acelaşi cuvânt ca şi „război" din Numeri; 26:2, legat de războiul armatei. Preoţii trebuie să-şi îndeplinească slujba în cort, dar slujba lor este calificată ca fiind un război. în timp ce slujesc, ei luptă. Cu alte cuvinte, slujba preoţească este războiul, Dacă într-adevăr suntem în preoţie astăzi, în mod simultan vom prmata. A fi în afara preoţiei înseamnă a fi în afara armatei. A menţine preoţia înseamnă a menţine războiul. Armata este menţinută întotdeauna de către preoţie.
(Avem noi genealogia spirituală? Avem noi creşterea suficientă ■ vieţii spirituale? Acceptăm noi limitarea propriilor noastre gusturi, |l dorinţelor noastre personale, a alegerilor noastre personale printre Copiii Domnului? Dacă putem răspunde cu „da," atunci trebuie să păşirăm ordinea împreună cu supunerea şi trebuie să fim mereu proas-beţi. Atunci vom fi făcuţi capabili să ne asumăm preoţia şi să fim Ibrmaţi într-o armată.
O, fraţi şi surori, cât de deficitari suntem! Punând un semn t dreptul fiecărui punct de pe listă, se pare că atunci când ajungem In al cincilea, referitor la preoţie, nu putem trece mai departe. Dacă Hu putem trece la al cincilea punct, cu siguranţă nu vom putea trece ■ici de al şaselea. Trebuie să ne rugăm. Trebuie să căutăm să-L ■plicăm pe Cristos ca mare preot şi să învăţăm să ne asumăm preoţia. lUunci putem avansa puţin în ce priveşte formarea ca armată B Domnului care să lupte pentru împărăţia lui Dumnezeu. (■ Trebuie să remarcăm încă ceva. Pentru serviciul militar cerinţa Hkte vârsta de douăzeci de ani, în timp ce pentru preoţie cerinţa este iVârsta de treizeci de ani. Durata serviciului în armată este de la ■ouăzeci la şaizeci de ani, în timp ce în preoţie este de la treizeci la JUncizeci de ani. Atât în armată, cât şi în preoţie, trebuie să existe Bbeşterea deplină, fără nici un fel de deteriorare. Atât preoţia, cât H armata, depind de creşterea în viaţă. Trebuie să luăm în serios acest lucru. Trebuie să creştem; altfel nu va exista nici o preoţie fi nici o armată printre noi. Cât de mult trebuie să crească copiii Domnului! Fie ca Domnul să ne deschidă ochii şi să ne arate cât de mult avem nevoie de creşterea în viaţă. Numai prin creşterea până la un anumit standard ne putem asuma responsabilitatea preoţiei şi putem fi formaţi într-o armată. Numai atunci putem fi organizaţi din punct de vedere spiritual într-un

popor având chivotul Ca şi centru, cortul ca lărgire a sa şi în care fiecare este păstrat In ordine şi supunere. Este o privelişte frumoasă. Atunci vom fi gata traversăm râul Iordan şi să intrăm în stăpânirea ţării. Am vorbit foarte mult despre ţara atotinclusivă, despre Cristosul itinclusiv. Aceasta este calea de a o stăpâni; aceasta este calea

de a intra în ea. Toate consemnările din aceste trei cărţi, Exod, LeviticI şi Numeri, se ocupă de etapele care trebuie parcurse pentru a stăpâni I ţara cea bună. Am putea spune că există şase etape. Primele două I sunt comparativ uşor de parcurs. Ultimele patru sunt cele care ridicai o mare problemă—cortul împreună cu chivotul ca şi centru, jertfele, preoţia şi formarea armatei. Haideţi să ne rugăm şi să fim profund j exersaţi înaintea Domnului pentru a putea avansa în viaţa spirituală, I pentru ca de la experimentarea lui Cristos ca miel să putem merge j mai departe, până la preoţie şi armată.

CAPITOLUL 13 CUM SĂ STĂPÂNIM ŢARA

V. FACTORII DE OPOZIŢIE

Lectură biblică: Levitic 10:1-3; Numeri 12:1, 2, 9, 10, 15; 13:25-I 14:10; 16:1-3,12-14; 21:5,6; 25:1-5; 26:63-65; 1 Cor. 10:1-6; Evr. 4:11

în acest capitol vom vedea cum să stăpânim ţara cea bună sub Mpectul negativ, nu sub cel pozitiv. Acest lucru ne va ajuta mai mult.

INDEPENDENTA ŞI INDIVIDUALISMUL

Am văzut că pentru poporul Domnului calea de a stăpâni ţara tea bună este aceea de a acţiona ca un grup, nu ca persoane individuale. Aceasta înseamnă că nici o singură persoană ca individ nu poate intra în această ţară. Nu este treaba ei. Este treaba unui corp colectiv. Am văzut acest lucru foarte clar. De asemenea trebuie să vă imintesc încă o dată că, pentru ca poporul Domnului să intre în ţara cea bună, trebuie să aibă cortul. Primul lucru pe care copiii lui Israel l-au ridicat printre ei a fost cortul. Acest lucru în sine indică în mod Viu şi detaliat faptul că intrarea în ţara cea bună are o natură lolectivă, nu individuală. Pentru a stăpâni ţara cea bună trebuie să *txa* zidiţi, trebuie să fim uniţi cu toţii într-un singur trup ca şi cort. | Am văzut foarte clar că savurarea lui Cristos este o progresie, 0 dezvoltare continuă. Există un început şi există un proces; există Ocale de îmbunătăţire şi de înaintare. Am început savurându-L pe Cristos ca miel. Apoi, mergând mai departe, atingem stadiul în care Cristos este pentru noi chivotul mărturiei cu creşterea cortului. Această creştere, această lărgire a chivotului, este un grup de oameni lontopiţi cu Cristos şi zidiţi împreună în natura divină. Ei sunt zidiţi btr-un singur trup ca însăşi expresia lui Cristos, care este manifestarea şi mărturia lui Dumnezeu. Trebuie să ne fie foarte clar faptul eă la acest stadiu aceşti oameni care L-au savurat pe Cristos în mod

continuu au devenit una. Ei nu mai sunt simpli indivizi; prin savura-i rea lui Cristos au devenit un singur trup. La început se pare că noi îl savurăm pe Cristos în mod separat şi individual. Tu îl savurezi po Cristos ca miel, iar eu II savurez pe Cristos ca miel. Tu îl savurezi pe Cristos la tine acasă şi eu îl savurez pe Cristos la mine acasă, Noi toţi îl savurăm pe Cristos oriunde ne-am afla, de unii singuri, Dar, când ajungem la stadiul ridicării cortului printre noi şi devenim expresia lui Cristos savurându-L tot mai mult, noi nu mai putem fi separaţi. Trebuie să ne întâlnim împreună, să fim uniţi împreunai şi să fim zidiţi împreună ca un singur trup. Cele patruzeci şi optj de scânduri nu pot fi separate niciodată. Dacă sunt separate, întrsj ele nu mai poate exista nici un chivot caşi conţinut al lor. Nu va exista[1] nici un loc pentru chivot ca mărturie a lui Cristos.

, Dacă noi, ca un grup de copii ai Domnului, vrem să-L savurămi pe Cristos într-un mod mai solid decât mielul răscumpărător şi maW zilnică, dacă vrem să-L savurăm ca mărturie a lui Dumnezeu, atunci trebuie să fim zidiţi împreună într-un singur trup ca şi cort sub înveli" toarea plinătăţii lui Cristos. Trebuie să fim una. La acest stadiu, printre copiii Domnului trebuie să existe ceva în calea unităţii. Această unitate este cortul ca lărgire a chivotului. Niciodată nu putem să mergem foarte departe de unii singuri, în mod separat, izolat gi individual. Astfel îl putem primi pe Cristos ca Răscumpărător al nostru, îl putem savura puţin zi de zi ca mană şi putem chiar să-L savurăm ca stâncă din care curge apă vie — într-adevăr, ca indivizi noi îl putem savura pe Cristos în această măsură. Dar niciodată nu putem merge mai departe şi să-L savurăm pe Cristos într-un mod mai substanţial. Niciodată nu-L putem savura ca şi chivot al mărturiei lui Dumnezeu, ca să nu mai spunem nimic despre ţară, Comparaţi chivotul cu ţara. Gândiţi-vă cât de mare este chivotul şi cât de mare este ţara. Este o diferenţă enormă! Ţara este nepătruns de mare, nelimitat de mare. Dimensiunile ţării sunt lungimea, lărgimea, înălţimea şi adâncimea lui Cristos! Dar dacă nu-L putem savura pe Cristos ca şi chivot, cu siguranţă niciodată nu-L putem savura ca ţară. Dacă nu am fost zidiţi împreună cu poporul lui Dumne-

zeu, nu îl putem savura pe Cristos ca chivot. Niciodată nu putem continua ca o scândură separată.
în clădirea Domnului toate numerele şi dimensiunile conţin cifrele
1;
linei şi trei. Acest lucru este valabil în întreaga lucrare de zidire • lui Dumnezeu de-a lungul Scripturilor—în arca lui Noe, în cort, în lemplul lui Solomon şi în templul descris în Ezechiel. Dimensiunile luturor clădirilor conţin numerele de bază cinci şi trei. De ce acest lucru? Deoarece numărul trei îl reprezintă pe Dumnezeul Triunic In înviere. Iar numărul cinci este patru, numărul creaturii, plus unu, Creatorul; creatura plus Creatorul devine cinci. Omul plus Dumnezeu ■evine omul-Dumnezeu care îşi asumă responsabilitatea. Deci numărul cinci îl reprezintă pe Dumnezeu şi pe om, pe om şi pe Dumnezeu, împreună ca unul singur pentru a-şi asuma responsabilitatea. In toate dimensiunile cortului există aceste două numere, cinci şi ■■ei, simbolizând faptul că clădirea lui Dumnezeu este constituită din Dumnezeul Triunic în înviere contopit cu omul. Acum remarcaţi: Mlţimea scândurilor nu este de trei coţi, ci de un cot şi jumătate, sau Cu alte cuvinte o jumătate din trei. Acest lucru este foarte important. |nseamnă că tu nu eşti o persoană completă; eşti doar o jumătate. Ifrebuie să fii unit cu încă cineva. Domnul Isus întotdeauna i-a trimis pe ucenicii Săi doi câte doi. Saul şi Barnaba au fost trimişi împreună, nu separat. Petru şi Ioan slujeau împreună. întotdeauna erau doi Bâte doi. Dacă mergi singur, eşti doar o jumătate.

i De exemplu, atunci când un frate intră în întâlnire am putea ■pune că el este doar o jumătate. Când după câteva minute urmează ioţia sa, este cealaltă jumătate. Când ei se aşează împreună, aveţi completarea.

|. Trebuie să fii profund impresionat de faptul că tu nu eşti o unitate fcompletă; eşti numai o jumătate. Trebuie să fii coordonat în Trup. Kiciodată nu poţi fi un simplu individ. Dacă eşti individualist, ■ei fi distrus.

t Astăzi este destul de greu de învăţat această lecţie. Independenţa fi individualismul sunt atât de mult accentuate, iar copiii Domnului ■u fost foarte mult influenţaţi. Dar ca popor al lui Dumnezeu niciodată nu putem fi independenţi. Dacă suntem, atunci comitem ■inucidere spirituală.

I Să presupunem că urechea mea i-ar putea spune trupului meu: |Nu vreau să fiu unită cu tine. Vreau să fiu separată şi independentă." jpare ar fi rezultatul independenţei ei? Ar fi moarte pentru ureche, mădulare ale Trupului Domnului trebuie să fim uniţi cu alţii,

nu în mod teoretic, ci într-un mod real şi practic. Această urecho trebuie să fie unită cu o bucată de piele, această bucată de piele trebuie să fie unită cu o alta, iar acea parte de încă o alta şi aşa mai departe până avem trupul. Nici o parte nu poate fi independentă de celelalte. Trebuie să vedem această realitate. Nu este un gând sau o învăţătură frumoasă, ci o realitate.

Să urmărim să aplicăm acest principiu la noi înşine într-un mod practic. Tu eşti un mădular al Trupului lui Cristos. Slavă Domnului, am fost regeneraţi ca mădulare ale Trupului Său! Poţi să-mi spui, j practic, cu cine eşti unit? Poţi numi un frate sau anumiţi fraţi cu care într-adevăr eşti una, cu care din punct de vedere lăuntric şi practic eşti una? Poate vei răspunde că eşti unit cu Capul Trupului. Dar dacă piciorul meu ar răspunde astfel, atunci înseamnă că se află în poziţia greşită. Trebuie mutat din extremitatea de jos a trupului meu şi unit direct cu capul meu. Dar nu acesta este aranjamentul lui Dumnezeu. Domnul nu i-a cerut lui Petru să meargă împreună cu El ca o pereche. Dumnezeu nu i-a cerut lui Pavel să meargă împreună cu Cristos ca o pereche. Tu trebuie să fii unit cu altcineva decât cu Cristos, cu un alt mădular în afara Capului.

Oriunde aş merge, dacă este posibil, eu vorbesc despre acest lucru. Dar este aproape imposibil să aud pe cineva spunând: „Frate, îi mulţumesc Domnului, în mod definit şi practic sunt unit cu un anumit frate." Dacă locuieşti în Chicago, nu poţi spune că eşti unit cu toţi sfinţii din Chicago. Practic, tu nu eşti. Dacă susţii acest lucru înseamnă că nu eşti unit cu nimeni. Trebuie să fim uniţi în mod definit şi zidiţi în mod practic cu anumiţi fraţi şi anumite surori.

Să presupunem că avem cortul cu cele patruzeci şi opt de scânduri ale sale şi am putea să o întrebăm pe prima scândură cu cine este unită. Fără nici o ezitare ar răspunde că este unită cu scândura numărul doi, iar noi am putea vedea clar că într-adevăr aşa este. Apoi să presupunem că am întreba-o pe scândura cu numărul doi cu cine este unită. Ea ar răspunde imediat că de o parte este unită cu scândura numărul unu, iar de cealaltă parte cu scândura numărul trei — ar putea numi scânduri definite cu care este unită. Toate scândurile ar putea răspunde într-un astfel de mod; deci toate sunt combinate împreună pentru a forma locuinţa lui Dumnezeu.

Fraţi şi surori, dacă aţi putea răspunde că în mod definit şi practic
înteţi legaţi şi uniţi cu anumite alte persoane, ar fi minunea minu-lilor. Dacă este aşa, atunci într-adevăr îl putem lăuda pe Domnul, omnul va binecuvânta mult localitatea voastră.

Pot să depun mărturie că, prin harul Domnului, în ultimii treizeci de ani am fost cu adevărat unit cu alţi fraţi şi surori. Dacă m-aţi întreba Bau dacă Satan m-ar întreba cu cine sunt unit, imediat aş putea să arăt anumite persoane. Aş putea spune: „Sunt legat în mod real, definit şi practic cu acei fraţi şi surori în Domnul." O, aceasta îl ameninţă pe vrăjmaş! Cât urăşte el acest lucru! Oriunde se află doi sau trei care într-adevăr sunt uniţi în acest fel, este o minune şi o mărturie în faţa întregului univers. Doi oameni care au fost uniţi cu adevărat niciodată nu pot fi separaţi; ei nu mai pot acţiona ca indivizi.

O, trebuie să învăţăm această lecţie. Aceasta este calea de a stăpâni ţara cea bună. Aceasta este calea de a intra în atotcuprinderea lui Cristos. Trebuie să vezi faptul că nu mai poţi continua să-L savurezi pe Cristos de unul singur. Cel mult îl poţi savura ca miel, ca mană şi ca stâncă. Aceasta este tot. Apoi eşti terminat. Dacă vrei să-L savurezi mai mult, trebuie să fii o scândură, una dintre numeroasele scânduri unite împreună. Cum îl poţi savura pe Cristos ca şi chivot, ca mărturie a lui Dumnezeu, şi ca şi cort, ca lărgire a Sa, dacă nu eşti unit în cort? Dacă nu eşti zidit în cort, eşti despărţit, eşti ţinut afară. Nu ai nimic din savurarea suplimentară şi mai solidă a lui Cristos. Când a fost ridicat cortul printre copiii lui Israel, Domnul nu era nici departe în ceruri, nici nu era în pustie; El Se găsea în cort, în „cortul întâlnirii." în realitatea spirituală astăzi, El este găsit în zidirea împreună a sfinţilor în mod practic în El ca locuinţă a Sa. Dacă vreţi 8ă-L savuraţi ca şi chivot trebuie să fiţi scândurile unite pentru a fi cortul. El nu este doar un miel; acum El este chivotul. El nu este doar un mic bob de mană; acum El este chivotul. Şi unde este El ca şi chivot? El este în cort.

într-adevăr este regretabil faptul că atât de mulţi creştini niciodată nu au intrat în cort. Cu douăzeci de ani în urmă ei îl savurau pe Cristos ca mici boabe de mană zi de zi, iar astăzi ei încă îl savurează astfel — nimic mai mult. Ei sunt satisfăcuţi cu aceasta. Şi totuşi în adâncul lor nu sunt satisfăcuţi. Când îl savurau pe Cristos ca mană cu douăzeci de ani în urmă erau cu adevărat satisfăcuţi, dar nu astăzi. Cu douăzeci de ani în urmă erau atât de proaspeţi; ei trăiau în

noutatea vieţii în Cristos. Dar astăzi, dacă îi întâlneşti, ei sunt plini de vechime; faţa lor este acoperită de riduri. Ei încă spun aceeaşi veche poveste: „O, cât de minunat este Domnul pentru mine zi de zi ca mană zilnică." Dar în timp ce ei spun acest lucru, poţi „mirosi" vechimea şi poţi vedea ridurile. Da, ei îl savurează pe Cristos. Este foarte bine; dar totul este atât de vechi. Nu mai este dulce; nu mai este proaspăt.

Fraţi şi surori, voi şi cu mine trebuie să mergem mai departe; trebuie să facem un anumit progres în savurarea lui Cristos. Trebuie să avem noutatea vieţii, noutatea Duhului, prospeţimea şi dulceaţa unei savurări tot mai adânci şi mai bogate a lui Cristos. Dar dacă ne oprim la savurarea lui Cristos ca şi chivot, iar după doi ani încă mai spunem cum îl savurăm pe Cristos în acest fel, atunci veţi simţi învechirea. Dacă în următorii ani vorbim în mod continuu despre Cristos ca mărturie, explicaţie şi manifestare a lui Dumnezeu, cu siguranţă veţi simţi că am devenit vechi. Nu veţi simţi o mireasmă dulce, ci un miros învechit. Dacă copiii mici, de doi ani, vin la tine şi te întreabă „Ce mai faci?" eşti cu adevărat fericit, în cuvintele lor sunt prospeţimea şi noutatea vieţii. Dar dacă ies din gura unuia de douăzeci şi doi de ani, aceleaşi cuvinte sunt învechite. Le lipseşte prospeţimea, noutatea.

Trebuie să progresăm puţin. Nu trebuie să fim satisfăcuţi cu starea noastră prezentă. înaintea noastră este mult mai mult din Cristos care să fie savurat. Dar în acest moment, dacă vrei să-L savurezi pe Cristos ca şi chivot al mărturiei lui Dumnezeu, cât timp eşti individualist, acest lucru este imposibil. Eşti terminat; nu ai nici o şansă. Trebuie să fii redus astfel încât să poţi spune: „Doamne, iată-mă. Trebuie să fiu unit, trebuie să fiu conectat cu câţiva dintre copiii Tăi. Doamne, călăuzeşte-mă, arată-mi-i Tu pe cei cu care trebuie să fiu unit. Mă aflu în acest oraş; nu sunt în Noul Ierusalim. Arată-mi-i pe cei din această localitate, din această epocă, cu care trebuie să fiu legat în mod definit şi practic." Poate unii vor spune că lor le-ar place să fie uniţi cu apostolul Pavel sau cu Petru. Dar îmi pare rău, ei nu sunt aici şi acum. Trebuie să fii unit cu cei pe care Domnul i-a pus aici în localitatea ta. Trebuie să fii redus. Poate Domnul te va aduce împreună cu un frate ciudat şi îţi va spune că trebuie să fu unit cu el. îţi va spune că acela este fratele tău scump, cel cu care tu

itrebuie să fii unit. Probabil vei replica: „Doamne, el este prea ciudat, jpur şi simplu nu pot să-1 accept!" Dar Domnul va răspunde: „El este facela. Nu ai nici o altă alternativă. Acum du-te şi acceptă-1." învaţă î lecţia. Aceasta este cea mai mare binecuvântare şi aceasta este lecţia pe care trebuie să o învăţăm pentru a avea clădirea reală a Domnului. Eu detest situaţia prezentă dintre copiii Domnului. S-ar părea ia este atât de greu ca vreunul să se supună cuiva. Nu există nici o supunere; deci nu există nici o clădire. De fiecare dată când cortul ţiîste înălţat, gloria Domnului va umple imediat acel loc. De ce astăzi există atât de multe grupuri de copii ai Domnului, dar niciodată nu vedem gloria lui Dumnezeu? Motivul este acela că nu există nici o clădire, nici o imitate reală, nici o unire reală. Poate te întâlneşti în mod continuu cu copiii Domnului, dar nu eşti unit niciodată cu nimeni. Te întâlneşti, te întâlneşti şi

te întâlneşti, dar eşti o persoană individualistă—nu doar o persoană individuală, ci o persoană individualistă. Nu există nici o zidire între tine şi alţii; deci Domnul niciodată nu poate fi savurat sau experimentat în continuare. Eşti terminat în ce priveşte experimentarea în continuare a Domnului. Nu vreau să spun că vei pieri, dar în ce priveşte experimentarea Domnului nu poţi merge mai departe până când nu eşti gata să fii unit cu alţii. Dacă vei fi unit cu alţii va exista o clădire între tine şi copiii Domnului şi cortul va intra în existenţă în localitatea ta. îl vei savura pe Cristos într-un mod mult mai solid, ca şi chivot înăuntrul cortului.

Imediat după cort, aşa cum am văzut, ajungem la preoţie. Preoţia nu este slujba sau serviciul vreunei persoane individuale, ci serviciul Trupului. Nici o persoană singulară ca individ nu poate fi un preot — nu există nici o astfel de preoţie în Vechiul Testament. Preoţia nu înseamnă individualism, ci un corp colectiv. Cu tine însuţi ca individ preoţia este inexistentă. Prin tine însuţi, nu poţi spune niciodată: „Sunt un preot." Dacă eşti unit cu fraţii şi cu surorile poţi spune: „Suntem preoţi." Dar dacă sunteţi separaţi şi deveniţi numai atât de mulţi indivizi, niciodată nu puteţi spune că sunteţi preoţii. Gândiţi-vă la Vechiul Testament, imaginea realităţii. Nici măcar o singură persoană nu putea să acţioneze de una singură, în mod individual, ca preot. Preoţia este un trup.

Apoi urmează armata. Ai putea tu ca de unul singur să constitui o armată? Sigur că nu. Şi nici un număr de indivizi separaţi n-ar

' putea face acest lucru. O armată trebuie să fie constituită dintr-un număr de oameni care să fie formaţi şi să acţioneze împreună ca o unitate. Astăzi unii oameni insistă că dacă undeva doi sau trei se întâlnesc împreună în numele Domnului este suficient. Dar oare doi sau trei reprezintă un număr suficient de mare pentru a forma o armată? Pentru o armată avem nevoie de o mulţime de oameni — cu cât mai mulţi, cu atât mai bine.

Dacă numai doi sau trei fraţi şi surori mă invită să le vorbesc, voi fi bucuros să fac acest lucru. Dar dacă o fac, după scurt timp voi termina de vorbit; nu voi mai avea nimic de spus. Dar dacă mă puneţi în faţa unei adunări mai mari—să spunem câteva sute sau mii—pot vorbi ore întregi, fără pauză.

Doi sau trei nu este de ajuns. Trebuie să avem un număr mare de fraţi şi surori — cu cât sunt mai mulţi, cu atât este mai bine. Niciodată să nu fiţi satisfăcuţi cu doi sau trei. Trebuie să fim uniţi cu fraţii în Domnul; trebuie să fim uniţi cu poporul lui Dumnezeu.

De ce Statele Unite ale Americii sunt prima naţiune din lumea de astăzi? De ce sunt cea mai puternică naţiune? Deoarece sunt cincizeci de state unite. Dacă ar fi numai două sau trei state, de exemplu Missouri, Iowa şi Illinois, cât de slabă ar fi ţara! Dar există cincizeci, toate unite sub un singur guvern; deci este o mare putere.

O, cât de mult vrăjmaşul cel viclean vrea să distrugă armata lui Dumnezeu! Există atât de mulţi copii ai lui Dumnezeu, dar nu o armată. Este într-adevăr greu să găseşti în vreun loc o armată formată printre copiii Domnului; de aceea ei sunt extrem de slabi. S.U.A. este puternică deoarece este unită ca o singură entitate. Dar creştinii? Gândiţi-vă numai la situaţia dintre copiii Domnului dintr-un oraş sau o zonă, ca să nu mai vorbim despre întreaga ţară şi lume. Este ceva jalnic! Este o ruşine! Nu există nici o unitate; nu există nici o formaţiune. Nu vorbesc despre o formaţiune sau o organizare omenească, ci despre o clădire divină, o unitate practică şi reală printre copiii lui Dumnezeu. îi auzim pe mulţi creştini din multe locuri spunând: „Dacă doi sau trei pot veni împreună — doi sau trei aici, doi sau trei acolo — într-adevăr este bine şi suficient." Nu, fraţi şi surori! Noi suntem împotriva acestui lucru! Trebuie să fim uniţi cu copiii Domnului ca o armată. Trebuie să luptăm, nu doar prin doi sau trei; trebuie să existe un grup de copii ai Domnului,

un număr mare, un număr suficient. Vă implor în Domnul să plătiţi jBreţul unităţii cu copiii Domnului. Renunţaţi la toate opiniile voastre.

Cât timp copiii Domnului îl vor recunoaşte pe Cristosul atotinclusiv

fi vor fi gata să aibă o expresie reală pentru El, este suficient.

Ar trebui să plătim orice preţ pentru acest lucru. Nu ar trebui să Hnsistăm asupra nici unui alt lucru decât asupra Cristosului atotinclu-

»iv şi a expresiei reale pentru El. Haideţi să ne unim cu copiii Dom-MBului. Să fim formaţi într-o armată puternică.

[1] Sunt profund împovărat cu acest subiect, atât de împovărat încât 'Uneori sunt pur şi simplu dincolo de mine însumi. Nu mai ştiu de iDimic decât de acest lucru; întreaga mea minte şi întreaga mea fiinţă •unt date acestui subiect. O, fraţi şi surori, cât de mult trebuie să ■ooperăm cu Domnul pentru ca El să poată recâştiga aceste lucruri! ■Fie ca Domnul să ne formeze într-o armată care să lupte astăzi pentru I J!l într-un mod practic. Nu vorbiţi cu atât tact despre bătălia cu Satan. Bătălia este chiar în faţa voastră. Aceasta este bătălia! Iată bătălia! •Trebuie să luptaţi, dar nu în mod individual.

t> înainte de a merge la luptă trebuie să fim formaţi împreună Wu alţii, iar pentru a fi formaţi trebuie să fim supuşi. Trebuie
lă începem supunându-ne altora. Dacă nu putem fi supuşi, atunci fciciodată nu putem fi formaţi, niciodată nu putem fi zidiţi împreună. ■Supunerea! Este o mare nevoie de supunere printre copiii Domnului.
Astăzi este într-adevăr ziua răzvrătirii — întreaga lume este plină [1] de răzvrătire. în familie, în şcoală, în societate, în guvern, toţi se răz-•rătesc. Voi şi cu mine, care suntem copiii lui Dumnezeu şi suntem ■formaţi într-o armată care să lupte pentru împărăţia lui Dumnezeu, ■rebuie să învăţăm să ne spunem. Contrar cursului întregii lumi, ■trebuie să învăţăm lecţia supunerii. Trebuie să ne supunem altora şi •ă învăţăm să spunem „da." Nu vreau să spun că ar trebui să fim un ■res-man („om-da"), ci că trebuie să învăţăm să spunem „da" altora şi
lă nu spunem „nu." Este atât de uşor ca oamenii să spună „nu." pEi spun „nu" tuturor oamenilor şi tuturor lucrurilor. Se pare că de ■lulte ori aproape că primul cuvânt pe care copiii mici învaţă să-1 ■pună este „nu." Dar noi nu trebuie să spunem „da" într-un mod fals,
cu gura, dar nu cu inima. „Da" al nostru trebuie să fie un „da" cu ■upunere dintr-o inimă sinceră. „Da, frate!" „Da, soră!" Supune-te *mpr* şi învaţă să spui „da." O, fie ca Domnul să ne elibereze!

In cele mai multe oraşe mari există mii de creştini, dar unde este armata, unde este cortul, unde este preoţia? Ce păcat! Ce poato face Domnul? Nu există nici o unitate, nici o unire, nici o supunere, nici o formaţiune, nici o zidire, nici o preoţie, nici o armată. Nu există nici o locuinţă reală pentru Domnul pe acest pământ. Nu există nici un serviciu real pentru Domnul, deoarece nu există nici o preoţie. Nu există nici o bătălie reală pentru împărăţia lui Dumnezeu deoarece nu există nici o armată reală. Noi suntem aici pentru a recâştigarea aceste lucruri.
Trebuie să fim formaţi prin supunere într-o armată. Armata este întotdeauna sub preoţie, iar preoţia întotdeauna însoţeşte cortul. Aceste trei lucruri merg întotdeauna împreună. De fiecare dată când există un cort, există un grup de preoţi. Apoi, în jurul acestui grup de preoţi este armata poporului. Acesta este tabloul realităţii pe caro trebuie să o experimentăm — cortul, preoţia şi armata. Dacă nu există nici un cort, preoţia dispare; iar fără preoţie nu există armata poporului. Armata depinde de preoţie, iar preoţia este legată de cort. Şi ce este cortul? Cortul este locul în care însăşi prezenţa Domnului este în mijlocul poporului Său. Dacă nu există un cort, nu există nici prezenţa Domnului. Prezenţa Domnului nu poate fi împreună cu noi şi nu poate merge împreună cu noi. Domnul a promis că prezenţa Sa va merge cu noi, dar trebuie să ne fie clar unde locuieşte prezenţa Domnului. Prezenţa Sa locuieşte în cort. Dacă avem cortul, avem prezenţa Sa locuind între noi. Dacă nu avem cortul, suntem terminaţi; prezenţa Domnului dispare.
Cortul, preoţia şi armata! Fraţi şi surori, le aveţi pe acestea prin voi? Dacă nu, atunci nu sunteţi calificaţi; încă vă lipseşte ceva. Nu pu merge mai departe pentru a intra în stăpânirea ţării. Trebuie să fi pregătiţi având asemenea calificări. Trebuie să fim în experien completă a cortului, a preoţiei şi a armatei. Nu există nimic individ alist în legătură cu aceste lucruri. Toate implică un corp colectiv.
FOC STRĂIN
Pentru a menţine cortul, preoţia şi armata, pe lângă individi; lism, trebuie să fim extrem de atenţi să evităm următoarele lucruri; ele vor provoca mari stricăciuni. Primul este focul străin. Trebuie sA nu aducem niciodată foc străin înaintea lui Dumnezeu. Ce este focul

■trăin? Este entuziasmul nostru natural; este febra emoţiilor noastre
■aturale, zelul natural al inimii noastre. Acest lucru introduce în mod Inevitabil moartea. El ucide viaţa noastrăispirituală şi distruge preoţia.
pe doi fii ai lui Aaron, Nadab şi Abihu, au adus foc străin, nu din rea voinţă, ci având o bună intenţie. Totuşi era foc străin. Domnul porun-Cise ca focul de aprins tămâia să fie luat din altarul jertfelor pentru Ca tămâia să fie acceptabilă înaintea Sa. Dar ei nu au folosit focul din
pitar; ei au folosit foc străin. Aceasta înseamnă că zelul lor natural, tntuziasmul lor natural, nu fusese tratat prin cruce. Acesta este un lucru extrem de vital. Trebuie să fim trataţi prin cruce. Zelul nostru natural trebuie să fie dat la moarte prin cruce.
RĂZVRĂTIREA
i Al doilea lucru pe care trebuie să-1 evităm este răzvrătirea. Măria iii Aaron, sora mai mare şi fratele mai mare ai lui Moise, s-au răzvrătit ■npotriva lui Moise, care în acel timp era autoritatea. Da, Moise fecuse un lucru care nu era bun—se căsătorise cu o femeie păgână. i|u este nici o îndoială că greşise. Acela a fost neajunsul său, iar Măria ■i Aaron l-au considerat ca un motiv pentru a se împotrivi lui. Cu toate ■cestea, indiferent de ceea ce Moise făcuse, Măria şi Aaron trebuiau filă recunoască autoritatea şi Moise era acea autoritate. Orice s-ar fi mtâmplat ei nu trebuiau să se răzvrătească împotriva autorităţii. HTocmai acest lucru distruge unitatea, preoţia şi formarea armatei, fcesigur, ca şi conducători trebuie să fim atenţi; nu ar trebui să facem ■ici un lucru care ar putea fi reprezentat de căsătoria lui Moise ■u o femeie păgână. Dar pe de altă parte, şi chiar mai important, B»i şi cu mine trebuie să învăţăm să nu fim niciodată răzvrătiţi.
L Poate că în oraşul tău există o biserică locală, o expresie a Trupului lui Cristos, şi în acea biserică sunt trei sau patru fraţi conducători. ■Vebuie să fii conştient de faptul că nici unul dintre ei nu este sută Ba sută perfect. Fiecare are cel puţin un singur neajuns. Ochii tăi nu a*r trebui să fie atât de deschişi faţă de prezbiteri; mai curând ar fcrebui să fie deschişi faţă de Domnul. Nu-ţi fixa ochii pe prezbiteri ■entru a-i cerceta. Dacă o faci, eşti un

răzvrătit. Te vei distruge pe Hne însuţi.
L Gândiţi-vă la Măria şi la Aaron. Aveau dreptate sau greşeau în Begătură cu ceea ce au spus împotriva lui Moise? Nu este nici

o îndoială că ei aveau dreptate, iar Moise greşea. Moise, un slujitor al Domnului, le-a dat un motiv pentru acuzaţia lor. Dar atunci când Măria şi Aaron s-au folosit de acest motiv şi s-au răzvrătit împotriva autorităţii, ei au atras asupra lor judecata lui Dumnezeu. Măria a fost lovită imediat cu lepră, dar deşi ulterior a fost vindecată, mai târziu Aaron şi Măria au murit amândoi în pustie.
în ultimii ani am văzut mulţi oameni care au devenit „leproşi" ca rezultat al răzvrătirii lor împotriva slujitorilor Domnului. Au avut dreptate slujitorii Domnului? Nu aş spune acest lucru. Recunosc că fiecare are cel puţin un neajuns. Dar neajunsurile slujitorilor Domnului sunt un test pentru noi. Ne testează unde ne aflăm şi ce avem în inima noastră. Dar inima ta? Ea va fi testată, nu prin bunătatea slujitorilor Domnului, ci prin neajunsurile lor.
Fraţi şi surori, fie ca voi să păstraţi acest cuvânt în inima voastră, Acesta este un avertisment. Sunt pe deplin conştient că va veni ziua în care nu veţi fi atât de fericiţi cu cei care iau conducerea între voi în Domnul. Veţi spune: „Ce este aceasta? Uite ce au făcut fraţii conducători din biserică!" Este un test pentru voi. Dacă îi acuzaţi şi vă răzvrătiţi, veţi deveni leproşi.
Cei mai murdari nu vor fi ei, ci voi. Mai târziu veţi cădea, aşa ca Măria şi Aaron pe marginea drumului în pustie; niciodată nu veţi putea merge mai departe pentru a avea o parte în ţara cea bună, atotinclusivă.
Mai târziu în călătoria copiilor lui Israel a existat o altă răzvrătire, de această dată de o mai mare anvergură. Core s-a ridicat împreună cu mai mult de două sute cincizeci de prinţi ai adunării pentru a se răzvrăti împotriva lui Moise şi a lui Aaron, şi au adus moartea nu doar asupra lor înşişi, ci şi aproape asupra întregii adunări. Mii de oameni au murit ca rezultat al acelei răzvrătiri. Unitatea a fost distrusă şi armata poporului Domnului a fost distrusă. Avem nevoie de un asemenea avertisment.
Cred că mulţi dintre voi aveţi o inimă sinceră faţă de Domnul pentru mărturia Sa astăzi. Dar nu trebuie să uităm că în noi există o natură răzvrătită. Intr-o zi, mai devreme sau mai târziu, ea va fi testată. Dacă ne răzvrătim, din punct de vedere spiritual vom fi separaţi prin tăiere şi într-o anumită măsură vom ucide mărturia, preoţia şi armata.

F Al treilea lucru pe care trebuie să-1 evităm este necredinţa. Cu sigu-
■Rhţă ea ne va ucide. Vă amintiţi cum cei care au spionat ţara Canaanului
■-au întors cu rapoarte rele. Pe de o parte ei au spus că ţara este
■Kcepţional de bună, dar pe de altă parte au spus că este imposibil de
Intrat în ea. Oamenii de acolo erau giganţi, spuneau ei, iar oraşele erau
Bbrtincate şi mari. Ei au afirmat că Israel niciodată nu putea să cucerească
ţara, iar dacă încerca, va fi complet înfrânt şi devorat.
[De foarte multe ori vrăjmaşul, cel rău, vorbeşte exact acelaşi lucru
■lăuntrul nostru. El spune: „Nu vorbi despre Cristosul atotinclusiv.
El este bun şi El este minunat. Dar este absolut imposibil să intri
înăuntru." Mi-e teamă că chiar în timp ce citeşti aceste capitole el ţi-a
ibptit aceste lucruri în ureche. „Să nu-ţi imaginezi că poţi intra vreodată
In ţara cea bună; este mult dincolo de capacitatea ta. Nu vei reuşi
iiciodată." Micul diavol ascuns în mulţi dintre noi nu face altceva
TUcât să aştepte ocazia de a-şi injecta otrava sa mortală. Niciodată să
îtui-1 crezi. „Oamenii sunt gigantici," îţi va spune el, „iar cetăţile sunt
Bbrtificate până la cer. Vei fi înfrânt şi tu ştii asta." Evrei 3 ne spune că
■ceasta este o inimă rea a necredinţei. Este o inimă ocupată de către
bel rău; deci este numită o inimă rea. Trebuie să-I cerem Domnului să
ne elibereze inima de cel rău. Trebuie să ne rugăm: „Doamne, vreau
0 inimă bună, o inimă plină de credinţă. Eu nu sunt capabil să intru în
fcră, dar Tu eşti!" Cel ce este în noi este mai mare decât cel ce este în
■ime. Eu nu pot răzbi, dar Cristos poate răzbi şi El este în mine. Trebuie
•ă avem credinţă în puterea învierii Sale. Dumnezeu este capabil să
|scă mult mai mult decât cerem sau gândim noi şi decât visăm sau ne
■naginăm noi. Dumnezeu o va face; Dumnezeu va reuşi. Să urmăm
■xemplul lui Iosua şi Caleb. Ei aveau inimi pline de credinţă. Ei au
■utut spune poporului: „Să ne suim imediat şi să punem stăpânire pe
■a, căci suntem capabili să biruim!"

t Fraţi şi surori, trebuie să fim foarte atenţi să evităm orice fel de Recredinţă. Sunt profund îngrijorat că după ce aţi citit atât de mult ■espre Cristosul atotinclusiv, unii dintre voi vor avea o inimă rea a necredinţei. Poate ea nu va fi manifestată acum, dar mai târziu Beţi fi testaţi. Poate într-o zi, în timp ce vă veţi plimba pe stradă, Vă veţi spune: „Ce! Cine poate să facă vreodată asta? Cine poate să ■bvureze un asemenea Cristos atotinclusiv? Nu eu! Niciodată nu voi

fi capabil!" Aceasta este o inimă rea a necredinţei. Spuneţi-i pe] adevăratul ei nume. Fiţi atent! Fiţi veghetori! Rugaţi-vă împotriva eil

într-adevăr, în puterea voastră naturală nu veţi fi niciodată capabili să atingeţi ţara cea bună. Este posibil doar prin puterea învierii, i Doar puterea care L-a înviat pe Cristos din morţi şi L-a făcut Capi peste toate lucrurile vă poate aduce în ţară. Dar, slavă Lui, această putere este în noi! Această putere este transmisă în noi în mod continuu prin Duhul Sfânt lăuntric. Suntem noi destul de puternici? Aleluia, noi suntem destul de puternici — nu în noi înşine, ci în Duhul! Vom reuşi în Duhul! Fraţi şi surori, credeţi acest lucru?) Aleluia! Trebuie să o cucerim! Niciodată să nu fim descurajaţi — estJ a noastră! Niciodată să nu vă gândiţi că sunteţi prea tineri. Ieri eraţi prea tineri, dar nu astăzi. Credeţi în deplina asigurare a credinţeil Cristos este în voi! Aţi fost uniţi cu Dumnezeul cel atotputernicii Zi de zi Duhul Său vă transmite tot ceea ce Dumnezeu este şi tot! ceea ce Dumnezeu are. El va reuşi pentru voi. Dacă menţineţi părtăşia j cu El, veţi fi capabili să intraţi în ţară.

Vor avea loc câteva lupte. Dar lupta este pentru vrăjmaş; pentru I voi va fi o odihnă. Lupta este înfrângere pentru el, dar pentru voi este pâine. Iosua şi Caleb au spus poporului: „Nu vă temeţi...căci ei sunt pâine pentru noi." Vrăjmaşul va fi pâinea noastră—putem merge să-i mâncăm. Dacă nu ne angajăm în luptă vom fi flămânzi. Mana zilnică nu este suficient de bună; trebuie să-1 luăm pe vrăjmaş şi s;Vl înghiţim. Vrăjmaşul va fi hrana noastră, iar înghiţirea lui va fi satisfacţia noastră. Fraţi şi surori, voi şi cu mine trebuie să avenu o credinţă vie pentru a merge mai departe, pentru a lupta şi pentru a-1 înghiţi pe vrăjmaş. Cu cât înghiţiţi mai mult, cu atât veţi fi mai satisfăcuţi. Vrăjmaşul înfrânt este cea mai bună pâine, cea mai gustoasă pâine. Haideţi să traversăm Iordanul şi să ocupăm Ierihonul, Haideţi să devorăm întreaga cetate ca pe o mâncare gustoasă. Toţi vom fi pe deplin satisfăcuţi. Aleluia! Avem nevoie de o asemenea credinţă pentru o asemenea bătălie.

LEGĂTURILE LUMEŞTI

Dar să nu uităm, vrăjmaşul este subtil. El va folosi cele mai subtilo mijloace pentru a ne împiedica şi a ni se împotrivi. împotriva lui Israel el l-a folosit pe Balaam, profetul păgân, pentru a-i face să so

unească cu lumea şi să comită curvie. Lumea întotdeauna va distruge krmata lui Dumnezeu. Trebuie să avem o viaţă de rugăciune. Trebuie ■ă fim veghetori în privinţa oricărei legături lumeşti. Când vrăjmaşul nu poate face nimic altceva pentru a ne distruge, el va veni într-un Biod foarte subtil pentru a ne înşela şi a ne face să formăm o unire cu ceva lumesc. Poate aceste lucruri nu ni se par lumeşti; ba chiar ar putea părea foarte legitime şi potrivite. Nu putem scăpa decât Bacă suntem într-o continuă părtăşie cu Domnul. Dacă suntem prinşi vreo unire cu lumea, fie că este vorba despre cea laică sau despre religioasă, vom fi făcuţi neputincioşi. Domnul să ne dea har pentru primi toate acestea ca pe un avertisment.

CÂRTIREA

Mai mult, să fim veghetori ca niciodată să nu cârtim împotriva omnului aşa cum au făcut copiii lui Israel. Trebuie să cântăm mereu luda Sa. Oricât de grea ar fi calea, cu orice greutăţi v-aţi confrunta, Btotdeauna aduceţi-I laudă Domnului. Aceasta este calea biruinţei. Nu uitaţi aceste lucruri: niciodată să nu aduceţi foc străin, nicio-ată să nu vă răzvrătiţi, abandonaţi inima rea a necredinţei, fiţi eghetori în ce priveşte unirea cu lucrurile lumeşti şi niciodată nu llrtiţi împotriva Domnului. Dacă facem toate acestea, atunci vom fi [gata să mergem mai departe şi să cucerim ţara. Vom fi victorioşi!

CAPITOLUL 14 **INTRAREA ÎN ŢARA CEA BUNĂ**

ctură biblică: Iosua 1:1-6; 4:1-3,8,9; 5:2, 7-9,10-12,13-15; 6:1-11, 15, 16, 20; Col. 2:12; 3:1-5; Efes. 6:12, 13; 2 Cor. 10:3-5

cum suntem gata să intrăm în ţara cea bună. Am savurat mielul al în Egipt, am părăsit Egiptul şi am

traversat Marea Roşie, i savurat pe Cristos ca mană zilnică şi ca stâncă împreună cu itul curgător şi L-am experimentat pe Cristos ca şi chivot, măr-i Dumnezeu. La acest stadiu noi suntem zidiţi împreună ca
ire şi expresie a Sa, aşa încât devenim cortul. Noi nu doar avem îl, ci *suntem* cortul. Suntem lărgirea, creşterea lui Cristos.
item zidiţi împreună, stând pe baza solidă a răscumpărării Sale operiţi cu plinătatea lui Cristos. Suntem atât de puternici şi fermi.
atem una în Cristos, care este manifestarea lui Dumnezeu.
i mult, ştim cum să-L savurăm pe Cristos în repetate rânduri
iind toate categoriile de jertfe. De aceea avem preoţia şi suntem ii. Mai mult, am fost formaţi sub preoţie pentru a fi armata,
lata divină care să lupte pentru acea ţară bună. Suntem pregătiţi îptăm şi să-1 înfrângem pe vrăjmaş. Oştirea lui Iehova a fost Stită savurând tot ce este din Cristos.
), fraţi şi surori, după ce am trecut prin toate aceste experienţe, există ceva mai minunat înaintea noastră — ţara cea bună, uprinderea lui Cristos. Am început cu micul miel şi în cele din
aă am ajuns în ţara Canaanului, Cristosul atotinclusiv. Ţara încă înaintea noastră! L-am savurat pe Cristos, am intrat în stă-ea lui Cristos şi II avem pe Cristos — nu este nici o îndoială
privire la aceste lucruri. Şi încă îl savurăm pe Cristos. Şi totuşi
intea noastră există mai mult din Cristos. Un Cristos mult mai i aşteaptă să fie luat în stăpânire, căci ţelul pe care Dumnezeu

1-a pus înaintea noastră este Cristosul atotinclusiv. Nu trebuie să ml oprim înainte de a atinge ţelul.

PRIMIND CUVÂNTUL DOMNULUI

Atunci să presupunem că suntem gata să intrăm în ţară. Am fo formaţi într-o armată şi acum suntem oştirea glorioasă, divii şi cerească a lui Iehova. Ce vom face? In primul rând trebuie să primii Cuvântul Domnului. Domnul i-a spus lui Iosua: „Acum ridică-te, tr Iordanul acesta, tu şi tot poporul acesta, şi intraţi în ţara pe care le dau lor, copiilor lui Israel. Orice loc pe care va călca talpa piciorulu vostru, vi-1 dau vouă..." Domnul a promis-o, dar noi trebuie să o lui în stăpânire. El ne-a dat-o, dar noi trebuie să o experimentăm. Ea moştenirea noastră, dar noi trebuie să o luăm (să ne-o însuşim). Trebi să avem credinţa; trebuie să avem încrederea, deplina asigurar în prezent ţara nu este în stăpânirea noastră, dar El ne va fa să o luăm, El ne va face să o stăpânim. Trebuie să credem în El şi s8 acordăm cooperarea. O vom face noi? Să ne ridicăm astăzi şi să mei înainte pentru a stăpâni ţara. Slavă Domnului, ea este a noastr Să o luăm — nu mâine, ci astăzi! Niciodată să nu spui „mâine." în nec dinţa întotdeauna este mâine, mâine, mâine. Mâine aparţine diavoluh în credinţă nu există nici un mâine; întotdeauna este astăzi. „ Astăj este al nostru! Fraţi şi surori, trebuie să o luăm astăzi! Acesta este col dintâi lucru pe care trebuie să-1 facem. Trebuie să ne întemeiem pJ Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să acceptăm Cuvântul lui DumnezaJ şi să mergem înainte pentru a stăpâni ţara.

FIIND CONŞTIENŢI DE FAPTUL CĂ AM FOST ÎNGROPAŢI

în al doilea rând, noi, cei care suntem mântuiţi şi L-am savunit pe Cristos, trebuie să fim conştienţi de faptul că am fost răstignii pe cruce. Noi suntem morţi şi am fost îngropaţi! Avem un imn excelefll care exprimă acest adevăr:

îngropat împreună cu Cristos şi de asemenea
înviat împreună cu El;
Ce mi-a mai rămas de făcut?...

Am fost îngropaţi împreună cu Cristos; am fost terminaţi! Vă dnţl | seama ce cuvânt mare este „îngropat"? Ar fi bine să-1 scrieţi cu litera
Ilari şi să-1 atârnaţi într-o ramă în dormitorul vostru — ÎNGROPAT! irnaţi un altul în sufragerie, un altul în camera de zi şi un altul bucătărie. Oriunde se află o cameră—îngropat, îngropat, îngropat! 1 fost îngropat! Aş fi foarte mulţumit să văd o casă decorată în acest . Ce odihnă este să fii îngropat! Ai putea să ai o odihnă mai bună ât aceasta? Iată de ce toţi cei din poporul lui Israel au trecut ianul într-un asemenea mod. Iordanul a fost îngroparea lor.

[Atunci când copiii lui Israel au ieşit din Egipt, ei au traversat rea Roşie, care reprezintă botezul. Acum, din nou, la Iordan ei au cut printr-o masă de ape. Era o amintire a Mării Roşii. Când L-am
imit pe Cristos ca Mântuitor al nostru, biserica ne-a botezat — i fost îngropaţi. Dar este regretabil că nu mult după aceea am at acest lucru; am ieşit din mormânt. Nu spun că am fost înviaţi; că am ieşit din mormânt. Unii chiar s-au luptat să se întoarcă
apoi în Egipt. Acum, deoarece L-am experimentat pe Cristos atât
\ mult, deoarece îl avem pe Cristos ca şi centru al mărturiei lui mezeu şi am fost zidiţi în cort ca expresie a lui Cristos, deoarece em preoţia şi armata lui Dumnezeu şi suntem gata să intrăm în
Hpânirea ţării, Dumnezeu ne spune să facem o retrospectivă, aintindu-ne că am fost îngropaţi. Din acest moment niciodată
l trebuie să uităm că am fost îngropaţi.

Marea Roşie şi Iordanul reprezintă acelaşi lucru — moartea lui stos. în Marea Roşie a fost îngropată armata Egiptului. Totul din astă lume şi toate forţele acestei lumi au fost îngropate acolo, vă daţi seama cât de multe

lucruri şi câţi oameni au fost ropaţi împreună cu voi atunci când aţi fost îngropaţi în botez?
Jţara de unde vin eu, atunci când un om moare şi urmează să fie opat, oamenii îngroapă împreună cu el tot ce are. Tot astfel,
Rochii Domnului, atunci când am fost îngropaţi, împreună cu noi
i fost îngropate toate lucrurile pe care le-am iubit, toate lucrurile i care era alcătuită lumea noastră. întreaga armată lumească,
(ite forţele lumeşti care odinioară ne ţineau în robie au fost îngro-e. Aceasta este realitatea Mării Roşii. Acum, aici, la râul Iordan, inezeu vrea să ne reamintească acest lucru. Nu doar forţele aeşti au fost îngropate, ci şi noi înşine am fost îngropaţi. Noi am
Bt îngropaţi!
i Traversarea râului Iordan este o imagine frumoasă şi glorioasă.
154
CRISTOSUL ATOTINCLUSIV
INTRAREA ÎN ŢARA CEA BUNĂ
155

întâi au intrat în râu chivotul împreună cu preoţimea, şi acoli în mijlocul râului, au stat chivotul împreună cu preoţimea. Este i lucru foarte semnificativ. Chivotul, aşa cum am văzut, este Domn Cristos, mărturia lui Dumnezeu. Cristos împreună cu preoţimea; intrat chiar în mijlocul râului morţii. Apoi a urmat întregul pop întregul popor a coborât în râu şi a trecut exact prin acel loc. Ap Domnul le-a cerut să aleagă doisprezece bărbaţi, câte unul din fiec trib dintre cele douăsprezece triburi ale lui Israel. Fiecare a lu| câte o piatră din râu, de acolo unde stătuse chivotul, şi a adus-o] cealaltă parte a Iordanului, adică în ţara cea bună. Acest lucr simbolizează învierea. Toţi cei care au intrat în ţara Canaanulu au fost cei care au fost înviaţi. Ei erau oameni noi; nu erau cei vechfl Erau cei înviaţi, nu cei naturali. Doar oamenii înviaţi pot intrB în Cristosul atotinclusiv şi îl pot stăpâni; El nu este pentru *om\M* natural. Noi îl putem savura pe Cristos ca pe Cel atotinclusiv dogi pe terenul învierii. Fraţi şi surori, noi suntem înviaţi! îngropaţi şi înviaţi! Acum suntem în Cristos!
Apoi Iosua a făcut altceva pentru a le reaminti acest lucru. El a luai j mai multe pietre, câte una pentru fiecare trib, şi le-a aşezat exaoB în locul unde stătuse chivotul. El le-a îngropat acolo ca o aducerB aminte a îngropării israeliţilor înşişi. în ochii lui Dumnezeu toţi copiii lui Israel au fost îngropaţi în râul Iordan. Aceasta înseamnă că iu ! ochii lui Dumnezeu toţi am fost îngropaţi în moartea lui Cristos.
După ce toate acestea au fost îndeplinite, preoţimea a ieşit din Iordan. După ce noi toţi am fost daţi la o parte, Cristos a io.şil din moarte. Cristos a intrat în moarte primul şi Cristos a ieşit din moarte ultimul; El a fost primul intrat şi ultimul ieşit; noi am font ultimii care am intrat, dar primii care am ieşit. Cristos a completa» moartea, iar această moarte ne acoperă pe noi toţi. Noi toţi sunteJ morţi! Noi toţi am fost îngropaţi împreună cu Cristos! Putem spuniâ „Aleluia, am fost îngropaţi! Acum suntem pe terenul învierii! Acuna suntem în Canaan! Acum suntem în Cristos, ţara cea bună!"
APLICÂND MOARTEA LUI CRISTOS
în al treilea rând, crezând că am fost răstigniţi împreună cu Cristoi j şi că am fost îngropaţi, noi trebuie să aplicăm această moarte nou|| înşine. Deci trebuie să fim tăiaţi împrejur. Aceasta este aplicări'»
irţii lui Cristos cărnii noastre. Dacă vedem faptul că suntem îngro-;i împreună cu Cristos şi înviaţi împreună cu Cristos, trebuie să dăm la moarte carnea, trebuie să aplicăm moartea lui Cristos idularelor noastre carnale. Aceasta este tăierea împrejur şi aceasta ceea ce noi trebuie să practicăm zi de zi. Trebuie ca zilnic să luăm mul morţii şi îngropării noastre şi să aplicăm moartea lui Cristos idularelor noastre. Trebuie să aplicăm moartea Sa nu doar tuturor ţiilor noastre, ci şi moment de moment trebuie să aplicăm moar-Sa mădularelor noastre carnale şi să le dăm la moarte, în al doilea capitol din Coloseni ni se spune că am fost îngropaţi
lînviaţi împreună cu Cristos, iar apoi în capitolul 3 ni se spune că m viaţa noastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu. Pe această ă, în Coloseni 3:5 ni se spune apoi: „De aceea omorâţi mădularele stre care sunt pe pământ..." Dacă devenim conştienţi de îngroparea
învierea noastră împreună cu Cristos, trebuie să aplicăm moartea mădularelor noastre carnale într-un mod practic, prin credinţă.
SAVURÂND PRODUSELE ŢĂRII
în al patrulea rând, imediat după aplicarea morţii lui Cristos
idularelor noastre pe terenul îngropării şi învierii noastre împreună
IEI, noi savurăm ceva din viaţă. Savurăm produsele ţării, pe Cristosul
itinclusiv. Mana încetează şi produsele ţării bune îi iau locul. Cristo-
cel mare II înlocuieşte pe Cristosul cel mic. înainte de toate acestea i savuram în mod continuu un Cristos mic — mana. Dar acum istosul cel mic a încetat. Acum noi îl gustăm pe Cristosul mai mare, i bogat, mai complet; acum savurăm ţara, Cristosul atotinclusiv. Fraţi şi surori, acum voi savuraţi mana sau savuraţi ţara? savuraţi voi astăzi? Fără îndoială noi toţi îl savurăm pe Cristos,
ce fel de Cristos? Poate unii îl savurează pe Cristos doar ca miel
al. Probabil cei mai mulţi dintre noi îl savurăm ca mană zilnică, r produsele ţării sunt mult mai bune decât mana. Care este expe-
ţa voastră? Poate unii dintre voi vor spune că este foarte greu răspuns. Uneori îl savuraţi pe Cristos ca mană, iar alteori se pare îl savuraţi pe Cristos ca produsele ţării. Faptul dacă îl savuraţi
nu ca produse ale ţării bune depinde foarte mult de îngroparea stră. Cât de mult aţi văzut faptul că aţi fost îngropaţi şi că acum aflaţi pe terenul învierii?

156
CRISTOSUL ATOTINCLUSIV
INTRAREA ÎN ŢARA CEA BUNĂ
157

Permiteţi-mi să ilustrez ce vreau să spun. Să presupunem că in această dimineaţă devreme am întâlnit un anumit om care este OM trem de ciudat. Acest om întotdeauna mă determină să experimental viaţa de înviere. Domnul 1-a creat pe acest om, şi în înţelepciunea Sa suverană 1-a adus la mine. El ştie de ce eu am nevoie de el. In rehiţiM cu el am nevoie zi de zi de însăşi puterea învierii. Să presupunem că astăzi, dimineaţa devreme, acest om a acţionat foarte ciudat şi m-d tulburat mult. Am fost extrem de supărat pe el şi mânia mea a fim! stârnită. Apoi, întorcându-mă în camera mea, m-am simţit condamna în conştiinţă şi I-am mărturisit Domnului. Am spus: „Doamnii, iartă-mă! Am căzut; am fost înfrânt. Dar Te laud, Doamne, suni curăţit prin sângele Tău preţios!" După ce am mărturisit şi am foii iertat, am fost hrănit; am savurat ceva din Cristos. Ce fel de savurari a fost aceasta? A fost savurarea lui Cristos ca şi puţină manii Am savurat mana.

Acum să presupunem că într-o altă zi acelaşi om m-a tulburat din nou şi am fost deranjat de el. Dar de această dată am ocupai terenul învierii. Am spus: „Doamne, sunt înviat! Pe terenul învierii îmi exersez duhul pentru a-mi da la moarte mădularele." Apoi, în lai de a fi supărat pe el am fost fericit în Domnul. Am putut spunj „Aleluia! Te laud Doamne pentru fratele meu drag, ciudat!" Am aplicai; moartea Domnului mădularelor mele care sunt întotdeauna supă rattt pe alţii şi am câştigat o experienţă şi o savurare proaspătă a Iul-Cristos. Ce fel de experienţă a fost aceasta? Această expericn^l a fost foarte diferită de experimentarea lui Cristos ca mană. Aceast» a fost o experimentare a lui Cristos ca produs al ţării bune. Vedcţlj ambele au fost experimentări ale lui Cristos, dar este vorba despri Cristos sub aspecte diferite. în primul mod L-am experimentat pi Cristos ca puţină mană, iar în al doilea mod ca produs bogat al ţăriM

LUPTÂND ÎN BĂTĂLIE

în al cincilea rând trebuie să ţinem minte nu doar faptul că .im fost îngropaţi, că suntem pe terenul învierii şi că trebuie ca într-ul mod practic să aplicăm moartea Domnului mădularelor noastre, ci di asemenea trebuie să ne amintim că există puteri rele în locurili cereşti. Trebuie să ne luptăm cu vrăjmaşul. Deşi savurăm o porţii din Cristosul atotinclusiv, totuşi vrăjmaşul şi forţele sale rele din

Huile cereşti încă mai uzurpă şi ocupă ţara. Voi şi cu mine trebuie Hluptăm pentru a lua în stăpânire întreaga ţară. Fraţi şi surori, Htndată ce îl savurăm pe Cristos într-un asemenea mod, în duhul Htru devenim conştienţi de realitatea forţelor rele din locurile ■eşti. Aceste forţe rele ascund de copiii Domnului atotcuprinderea ■ Cristos. Foarte puţini dintre copiii Domnului pot vedea atotcu-■ttderea lui Cristos, iar cauza o constituie pur şi simplu acuzaţiile ■terilor rele din locurile cereşti. Până în ziua de astăzi, forţele rele :ă ţin ascunsă atotcuprinderea lui Cristos. De aceea trebuie ptăm. Există un război spiritual extrem de real în care trebuie să angajăm. Dacă savurăm ceva din Cristosul atotinclusiv vom povăraţi pentru această luptă, vom fi împovăraţi pentru această ntare. Iată de ce am fost formaţi ca o armată. Conflictul este tea noastră.

Acesta este stadiul în care ni se dă viziunea Domnului Cristos rinţ, ca şi căpetenie glorioasă a oştirii lui Iehova. El va conduce ata; El va merge înaintea noastră; El va lupta pentru noi. Avem oie de o asemenea viziune. Cum a putut primi Iosua o asemenea iune? Pur şi simplu datorită faptului că era extrem de împovărat itru lupta care era înaintea lui. Imediat după ce el şi poporul lui tel au savurat produsele ţării bune, el şi-a dat seama că înaintea e află vrăjmaşul şi fortăreaţa Ierihonului. Iosua a avut o viziune ă a situaţiei şi a fost împovărat pentru luptă. Eu cred că din acest iv el a mers înaintea Domnului în rugăciune şi atunci Domnul revelat lui Iosua ca prinţ al oştirii lui Dumnezeu. Iosua a primit iemenea viziune şi prin aceasta a primit credinţa şi asigurarea imnul era cu el. Atunci el a ştiut, fără nici o umbră de îndoială, 'omnul însuşi ca prinţ al armatei lui Dumnezeu mergea înaintea Şi noi avem nevoie de o asemenea asigurare. Unii pot depune mărturie din propria lor experienţă că imediat ce au savurat ceva din atotcuprinderea lui Cristos, au văzut ite nevoie de un război spiritual. Ei au văzut că vrăjmaşul şi puterile rele din locurile cereşti încă stăpânesc pe nedrept ţara cea bună istosului atotinclusiv şi o ascund de copiii Domnului. Cine va lupta itru a dezvălui ţara? Dacă îl savurăm pe Cristos în acest fel, în mod itan vom merge la Domnul cu o povară pentru luptă. Atunci El ne o viziune a Sa însăşi ca şi căpetenie. El ne va arăta că El este

158
CRISTOSUL ATOTINCLUSIV
INTRAREA ÎN ŢARA CEA BUNĂ
159

capul armatei şi că El va merge înaintea noastră pentru a lupta. Atuna vom putea merge înainte cu asigurare deplină.

CUM SĂ LUPTĂM

Acum ajungem la ultima etapă. Cum vom lupta? Cu certitudini aceasta nu este o luptă care se duce cu arme carnale. Armele noastrd pentru această bătălie, figurat vorbind, sunt coarnele de berbeceJ Noi mergem la o luptă, dar mergem cu uneltele păcii; mergem ai coarnele de berbece. Coarnele de berbece sunt un simbol al uni război care se poartă cu arme paşnice. Ele nu sunt săbii făcute di fier; ele sunt coarne de berbece. Ele nu pot ucide; ele sunt în întregii paşnice. Dar sunt arme pentru luptă. Ele sunt trâmbiţe din care sună, care declară şi vestesc evanghelia păcii. Aceasta este arma care trebuie să o folosim pentru a lupta în războiul spirituali Noi luptăm

proclamându-L pe Cristos!
în ce fel s-a sunat din trâmbiţe şi a avut loc lupta? A fost într-adevM ciudat. O parte a armatei a mers înainte, urmată de şapte preoţi împrj|ună cu chivotul. In urmă era o altă parte a armatei. Cu alte cuvintll înainte şi în spate era armata, iar în mijloc se afla chivotul împreunl cu preoţii care sunau din coarnele de berbece. Toţi au mărşăluit în jurul fortăreţei Ierihonului, iar în timp ce mergeau, preoţii sunau din i trâmbiţele din corn de berbece. Era o imagine glorioasă. OamenUJ din cetate s-au îngrozit de ei şi au închis porţile cetăţii în interior şi In exterior. Nimeni nu ieşea şi nimeni nu intra.
Zi de zi, armata lui Dumnezeu, alcătuită din şase sute de mii de oameni puternici, a mărşăluit în jurul oraşului, sunând din coari nele de berbece. întâi venea o divizie, apoi preoţii sunând din trânu bite, apoi chivotul şi la urmă restul armatei. Acesta a fost modul în care ei au luptat. Probabil că în Ierihon unii râdeau de ei şi îi batjot reau. Ei nu văzuseră niciodată un asemenea spectacol nepământ O dată pe zi ei au înconjurat cetatea, zi de zi, timp de şase zii repetând aceeaşi procedură. Când a venit a treia zi, aşa cum li spusese, ei au înconjurat cetatea de şapte ori. Aici trebuie să remarcăm faptul că Iosua a poruncit poporuli spunând: „Să nu strigaţi, să nu vi se audă glasul şi nici să nu vă iai o vorbă din gură, până în ziua în care vă voi spune să strigaţi; atuni să strigaţi." Până nu auzeau sunetul lung al coarnelor de berbi
Ib la sfârşitul turului final, ei nu aveau permisiunea să strige — ^ptinte de acel moment ei trebuiau să păstreze tăcere. Ce înseamnă fcest lucru? înseamnă că dacă avem de gând să-L mărturisim pe Mistosul cel glorios, de multe ori trebuie să păstrăm tăcere; trebuie ■ lăsăm ca preoţii să sune din trâmbiţe. Avem nevoie de preoţie şi lână acum aţi înţeles ce vrem să spunem prin preoţie. Nu trebuie să fcrbim cu uşurătate. Nu spuneţi: „O, noi suntem pe terenul bisericii! H noi suntem biserica locală! Suntem aceasta şi suntem aceea!" că spuneţi aceste lucruri cu uşurătate, nu va exista nici o preoţie, ebuie să lăsăm ca preoţii să sune din trâmbiţă şi să dea sunetul. i trebuie să se audă nici o altă voce. Apoi, când vine timpul, timpul iduit de Domnul, voi şi cu mine trebuie să strigăm. Trebuie să ne &m şi să-L lăudăm pe Domnul cu voce tare, iar vrăjmaşul va dea înaintea noastră. Aceasta este calea de a lupta. Este o asemenea luptă un fel de osteneală sau o formă de savurare? r-adevăr, nu este o osteneală, ci o savurare. Este chiar o odihnă i satisfacţie. Este un război, este o luptă şi totuşi este o savurare, i şi o satisfacţie. Astfel noi stăpânim atotcuprinderea lui Cristos. Dar trebuie să ţinem bine minte faptul că voi şi cu mine, ca indivizi raţi, niciodată nu putem reuşi. întotdeauna trebuie să menţinem enul ca o armată. Cristosul atotinclusiv niciodată nu poate fi price-t de noi înşine ca indivizi. Doar împreună cu toţi sfinţii putem cepe lărgimea, lungimea, înălţimea şi adâncimea Cristosului otinclusiv. Pentru a intra în stăpânirea ţării bune trebuie să fim naţi şi uniţi împreună cu sfinţii ca armată a lui Dumnezeu. De asemenea trebuie să ţinem bine minte faptul că vrăjmaşii ştri nu sunt carne şi sânge; ei nu sunt oameni. Ei sunt forţele rituale, căpeteniile şi puterile din locurile cereşti. Există mulţi aeni care sunt împotriva noastră şi care ni se împotrivesc, dar ei i sunt vrăjmaşii noştri. Vrăjmaşii noştri sunt forţele rele care dom-BC peste ei, puterile rele care sunt în spatele lor. Noi nu ne luptăm i oameni, ci cu forţele rele din spatele oamenilor. Dacă suntem incioşi cu Domnul pentru a lua terenul învierii şi pentru i formaţi într-o armată care să lupte pentru El, trebuie să fim pre-tiţi să auzim multe vorbe rele despre noi. Trebuie să fim pregătiţi ae confruntăm cu o opoziţie considerabilă. Toţi oamenii din Ierihon r vorbi despre poporul Israel. Dar, slavă Domnului, de fiecare dată

când auzim aceste rapoarte noi ne putem bucura, căci ele reprezint! semnele faptului că vom învinge. Ele sunt semne care arată cil vrăjmaşului îi este teamă, iar înfrângerea lui este inevitabilă. Ierihonul cu siguranţă va cădea înaintea noastră. Aleluia! Oriundi aş merge, mi-e foarte teamă dacă nimeni nu vorbeşte despre min» şi dacă nu există nici un fel de rapoarte rele. Dar sunt atât de fericit dacă există zvonuri, critici şi oameni care vorbesc. Cu cât aud mnl mult asemenea lucruri, cu atât mă întorc mai mult spre Domnul şi-L laud: „Iată semnele, Doamne; iată semnele că lupta va fi câşti< gata!" Vorbire nesăbuită, zvonuri absurde, rapoarte rele — nu al trebui să ne fie teamă de ele. Toate sunt dovezi ale faptului că victori» este a noastră. Slavă Domnului!
Vrăjmaşul nostru nu este pe acest pământ, ci în locurile cereşti De aceea nu ar trebui să folosim armele cărnii. Nu ar trebui să n§ certăm cu oamenii; nu ar trebui să ne coborâm la nivelul lor şi să ni! angajăm în tacticile lor. Nu. Armele noastre sunt spirituale. Ce sunt ele? Ele sunt trâmbiţele din corn de berbece. Haideţi să sunăm din trâmbiţe; haideţi să sunăm din coarnele de berbece. Haideţi ai declarăm victoria crucii, victoria Celui biruitor. Trebuie să-L proclamăm pe Cristos — Cristosul pe care îl savurăm, Cristosul care est» învingătorul oricărui vrăjmaş. Aceasta este arma noastră — noi nu ştim nimic altceva. Aceasta este calea de a stăpâni atotcuprinderc» lui Cristos. Aceasta este calea de a ocupa ţara cea bună în credincioşie, în odihnă şi în savurare.
Cetate după cetate şi loc după loc, noi trebuie să intrăm în stăpA-nirea atotcuprinderii lui Cristos. Dar fiţi liniştiţi şi odihniţi-vă bina. Nu vă îngrijoraţi — Domnul va lupta. Lupta nu este a noastră, ci a Domnului. Ceea ce noi trebuie să facem este doar să sunăm din trâmbiţă. Nu vorbiţi cu uşurătate. La vremea potrivită vom lăud« şi vom striga, iar zidurile Ierihonului vor cădea. Soarta lui est» pecetluită. Vom fi biruitori şi vom cuceri cetatea.
Fraţi şi surori, aceasta este calea. Victoria este a noastră! Ocupaşi terenul învierii amintindu-vă că sunteţi îngropaţi; aplicaţi moarte» lui Cristos tuturor mădularelor voastre pământeşti; savuraţi-L pe Cristos împreună cu toţi sfinţii în calea atotcuprinderii şi declaraţi şi mărturisiţi în credinţă tot ceea ce

este Domnul. Atunci vrăjmaşul va fi complet înfrânt, iar fortăreaţa sa va fi dărâmată. îl vom înfrâna» te vrăjmaş şi vom ocupa ţara în mod paşnic, cu odihnă şi satisfacţie, ■•ăjmaşul va fi pâinea noastră; angajarea într-un asemenea război ia fi satisfacţia noastră deplină. Lupta este a Domnului. Nouă nu ne ■mâne altceva de făcut decât să proclamăm victoria şi să o savurăm.

Aleluia! Cristos este Biruitor,
Spuneţi cu orice suflare, Că Mântuitorul încă învinge
Păcatul şi moartea.
Aleluia! Cristos este Biruitor,
Spuneţi oriunde mergeţi, Că Domnul încă este învingător
Al oricărui vrăjmaş.
Aleluia! Cristos este Biruitor,
De aceea îndrăzniţi; Mergeţi oriunde vă trimite Isus
în rugăciune puternică.
Aleluia! Cristos este Biruitor, Nici o înfrângere şi nici o teamă
Nu trebuie să vă întunece viziunea! Cristos va limpezi calea.
Aleluia! Cristos este Biruitor,
în curând glasul Său va suna: „Veniţi voi biruitorii, suiţi-vă aici,
Alăturaţi-vă împăratului vostru biruitor."

CAPITOLUL 15 VIAŢA ÎN ŢARĂ

Lectură biblică: Deut. 12:1-18, 20-21, 26-27; 14:22-23; 16:16-17

Să presupunem că am intrat deja în stăpânirea ţării. Am intrat în ti, i-am înfrânt şi i-am supus pe toţi vrăjmaşii şi trăim în ea. Acum jrebuie să descoperim ce mod de viaţă ar trebui să avem în ţară. I întâi am văzut ceva despre ţară. Ţara este bună; este extrem pe bună. Este bună în primul rând în spaţiozitatea ei, în al doilea ■Lnd în transcendenţa ei şi în al treilea rând în bogăţiile ei — trei ■rticole. Am văzut detaliile bogăţiilor sale: ea este bogată în ape, Bl toate categoriile de hrană, atât vegetală cât şi animală, precum
■ în minerale. De asemenea am fost mult ocupaţi de calea de a intra in ţară şi de a o stăpâni, începând de la mielul pascal şi trecând prin
jfculte alte experimentări ale lui Cristos. Acum ne aflăm în această Iară minunată; suntem în Cristosul atotinclusiv. Ce fel de viaţă ir trebui să trăim în această ţară bună? Cartea Deuteronom se ocupă le acest subiect.

I La timpul când Moise, slujitorul Domnului, a scris cartea ■euteronomului, totul era gata pentru ca poporul lui Israel să intre *şa.* ţară. Ei aveau cortul împreună cu chivotul, aveau slujba preoţească
■ erau coordonaţi şi formaţi într-o armată. Toate lucrurile erau gata; | prmătorul pas era acela de a intra. Dar Moise şi-a dat seama că nu
fa chemat de Domnul să conducă poporul în ţară. El a fost cel care i adus în acest stadiu de pregătire deplină, dar el însuşi nu a putut ^fcra în ţară împreună cu ei. Domnul i-a spus că el trebuie să plece, acel moment, inima acestui slujitor al Domnului s-a revărsat \ dragoste către poporul Domnului. El a fost foarte preocupat ! viitorul lor, în special de viaţa lor după ce urmau să intre în stă-îirea ţării. Prin urmare, având o asemenea dragoste şi un aseme-fea interes, el a făcut tot ce i-a stat în putere pentru a-i instrui cu

privire la modul de viaţă pe care ar trebui să-1 aibă după ce intrau în stăpânirea ţării. El era exact ca un tată bătrân care recomanda cuvinte de înţelepciune şi sfat plin de dragoste copiilor săi aflaţi în procesul maturizării. Vorbindu-le, el i-a avertizat foarte mult să fie atenţi cu j privire la viaţa pe care o vor trăi în ţara promisă de Domnul părinţilor lor; altfel, ei o vor pierde. Aceasta este povara pe care el a descărcat-! o în faţa lor şi care este conţinută în această carte.

Cartea Deuteronom precede cartea Iosua, dar conţinutul cărţii | Deuteronom se ocupă de ceea ce urmează după cartea Iosua. în ordinea I cărţilor, ea este prima, dar din punctul de vedere al lucrurilor de care I se ocupă, ea este ulterioară. Cartea Iosua se ocupă de stăpânirea ţării I —traversarea râului, lupta, intrarea în ţară şi smulgerea ei din mâna j vrăjmaşului uzurpator. Dar cartea Deuteronom se ocupă de viaţa pe] care ar trebui să o trăim în ţară după ce am luat-o în stăpânire. Cu alte] cuvinte, ea ne arată viaţa pe care ar trebui să o trăim pentru a savura ceea ce am stăpânit. Noi am intrat în ţară şi am intrat în stăpânirea] ei; acum trebuie să învăţăm cum să o savurăm şi să trăim în ea, Nu trebuie să ştim doar cum să intrăm în stăpânirea atotcuprinderii] lui Cristos, ci şi cum să trăim în ochii lui Dumnezeu o viaţă care să ne facă capabili să-L savurăm după ce am intrat în stăpânirea Sa. Acesta este mesajul cărţii Deuteronom.

SĂ-L LUCRĂM PE CRISTOS

Atunci care este viaţa de care noi avem nevoie pentru a savura] ţara cea bună? Ea este în primul rând o viaţă în care noi îl lucrăm pe Cristos. Este o viaţă în care noi facem din Cristos industria noastră, I Astăzi se spun atât de multe lucruri despre industrie. Astăd oamenii studiază multe subiecte pentru industrie. Naţiunile chiar j concurează între ele în ce priveşte creşterea industrială. Există mult* feluri de industrii în lume, dar noi, care suntem poporul Domnului, ce trăieşte în Cristosul atotinclusiv, ar trebui să avem o singuri industrie — Cristos. Cristos este industria noastră. Noi trebuie să-L] lucrăm pe El.

Astăzi mulţi studiază ştiinţa sau ingineria. Zi de zi ei fac cercetări i în aceste domenii şi lucrează asupra lor. Ei petrec multe ore în carii studiază laborios, fac experimente şi chiar practică în aceste domenili! Dar vă rog spuneţi-mi, ca şi creştini născuţi din Dumnezeu, iluminaţi i

Duhul Sfânt şi întăriţi zilnic prin puterea învierii în omul vostru tuntric, ce lucraţi voi? Cu alte cuvinte, care este ocupaţia voastră? Oriunde merg niciodată nu le spun oamenilor că sunt un predi-itor. Ar putea să sune ciudat, dar mă simt ruşinat să mă fac de toscut oamenilor într-un asemenea mod. Şi nu-mi place să-i las oameni să creadă că sunt un aşa-numit slujitor. îmi este într-ade-tr greu să le spun oamenilor care este ocupaţia mea. De multe ori Lnd călătoresc cu avionul sau cu trenul, cineva stă lângă mine şi ia întreabă care este ocupaţia mea. Uneori îi uimesc răspunzându-:: „Eu îl lucrez pe Cristos! Cristos este serviciul meu!" Când mă itreabă pentru ce firmă lucrez, uneori le răspund: „Firma mea este «poraţia Cristos!" Apoi, de regulă, ei mă întreabă ce vreau să spun in „Corporaţia Cristos." Nu pot să le spun decât că zi de zi eu îl icrez pe Cristos şi Cristos însuşi este ocupaţia mea.

Voi, cei care sunteţi studenţi, trebuie să vedeţi şi să experimentaţi iptul că chiar şi atunci când studiaţi voi îl lucraţi pe Cristos. Cristos >te industria voastră. Voi, care sunteţi şoferi pe camion, trebuie înţelegeţi că conducerea camionului nu este ocupaţia voastră reală; :upaţia voastră reală este Cristos; trebuie să-L lucraţi pe El în mod iontinuu. Voi, care sunteţi casnice, trebuie să ştiţi că adevărata voas-■ră muncă nu este îngrijirea de casa şi familia voastră, ci Cristos! HI lucraţi voi pe Cristos tot timpul? Căutaţi voi să-L savuraţi şi să-L fcxperimentaţi în orice situaţie?

Viaţa după intrarea în stăpânirea ţării bune este o viaţă de osteneală •asupra lui Cristos. Este o viaţă în care îl facem pe Cristos industria fcoastră şi îl producem în producţie de masă. Noi lucrăm pentru ■Corporaţia Cristos" şi zi de zi noi îl producem pe Cristos. Mulţi fermieri punt cultivatori de fructe şi producători de fructe. Noi suntem culti-itori de Cristos şi producători de Cristos. Noi lucrăm cu sârguinţă zi noapte în ferma lui Cristos. Şi totuşi noi lucrăm cu bucurie, munca noastră este o asemenea odihnă pentru noi. Gândiţi-vă la cei din poporul lui Israel după ce au ocupat ţara cea tă şi toţi vrăjmaşii lor au fost supuşi. Ce au făcut ei? Ei pur şi sim-lu au lucrat pământul ţării. Ei au arat solul, au semănat sămânţa, iu udat plantele, au cultivat viţele de vie şi au curăţat pomii. Toate istea erau sarcini necesare pentru savurarea acelei ţări. Este o ima-ine a felului în care noi trebuie să lucrăm cu sârguinţă asupra lui

Cristos pentru a putea savura bogăţiile Sale atotinclusive. Aceast este ocupaţia noastră. Cristos este industria noastră. Noi trebuie să-L lucrăm pe Cristos pentru a produce bogăţiile Sale. Am văzut cât de bogată este ţara cea bună în atât de multe aspecte, dar dacă nu îi lucrăm pământul, cum ar fi posibil ca bogăţiile ei să fie produse din abundenţă? A-L avea pe acest Cristos bogat este un lucru, dar a-L lucra în mod continuu este un altul.

Ce putem spune despre creştinismul de astăzi? Este bogat, sau este sărac? Trebuie să mărturisim că într-adevăr este sărac. Cristos este peste măsură de bogat, dar astăzi biserica se târăşte în sărăcie. De ce? Deoarece astăzi copiii Domnului sunt nepăsători. Ei nu vor să se străduiască să-L lucreze pe Cristos. Citiţi cartea Proverbe, scrisă de către acel înţelept, regele Solomon. „Până când vei dormi, o, lene-şule? Când te vei scula din somnul tău? încă puţin somn, încă puţină aţipire, puţină încrucişare a mâinilor ca să poţi dormi: aşa va veni sărăcia ca un tâlhar..." (Prov. 6:9-11). Cum este posibil ca America să fie astăzi atât de bogată? Dumnezeu într-adevăr i-a dat Americii un ţinut foarte bogat. Dar aceasta nu este totul. Mulţi americani au lucrat cu sârguinţă pământul acestei ţări pentru a-i produce bogăţiile, pentru a-i exploata avuţia abundentă. Trebuie să lucrăm; nu putem fi leneşi. Dar cum sunt cei mai mulţi creştini de astăzi? Ei sunt prea ocupaţi cu industriile lor lumeşti şi sunt prea leneşi în lucrul asupra lui Cristos.

Trebuie să ne arăm solul spiritual; trebuie să semănăm sămânţa spirituală; trebuie să udăm plantele spirituale — tot timpul. Nu ne putem baza pe alţii, ca ei să facă toate acestea pentru noi; trebuie să le facem noi înşine; dacă nu, aceste lucruri nu vor fi făcute niciodată. Surorilor, aţi citit cu rugăciune Cuvântul în această dimineaţă? Fraţilor, de câte ori L-aţi contactat pe Domnul astăzi? Aceasta este situaţia. Noi nu-L cultivăm pe Cristos. Avem o ţară foarte bogată, dar nu o lucrăm; deci nu există nici un produs, într-adevăr suntem bogaţi în resurse, dar săraci în produse.

Domnul le-a spus celor din poporul Său că trebuie să vină împreună pentru a se închina Lui cel puţin de

trei ori pe an: la timpul Paştelui, la timpul Cincizecimii şi la Sărbătoarea Corturilor. Şi El le-a spus că de fiecare dată când vin împreună, cu nici un chip ei nu trebuie vină cu mâinile goale. Ei trebuie să-I aducă ceva în mâinile lor, ce\ din produsele ţării bune. Dacă erau leneşi şi nu lucrau pământul 1 doar nu erau capabili să-I aducă ceva Domnului, dar nici nu ar fi t ceva care să-i satisfacă pe ei înşişi; ei ar fi fost flămânzi. Fraţi şi surori, trebuie să fim conştienţi de faptul că de fiecare lată când venim la întâlniri, de fiecare dată când venim să ne ■chinăm Domnului, nu ar trebui să venim cu mâinile goale. Trebuie fe venim cu mâinile pline de produsele lui Cristos. Trebuie să-L ■crăm pe Cristos zi de zi pentru a-L produce în producţie de masă. ftrem nevoie de mai mult decât doar puţin din Cristos pentru a ne ■itisface propriile noastre nevoi. Trebuie âă producem suficient le mult din El ca să rămână un surplus pentru alţii, pentru săraci I pentru cei în nevoie: „Cu siguranţă îţi vei deschide mâna faţă le fratele tău, faţă de cel în nevoie şi faţă de cel sărac din ţara ta" ■)eut. 15:11). De asemenea trebuie să existe un surplus care fe acopere nevoile preoţilor şi cele ale leviţilor. „Iată care va fi dreptul ■■eoţilor de la popor, de la cei ce vor aduce o jertfă, fie că va fi un bou Iu o oaie, ca să le dea preotului...îi vei da cele dintâi roade din grâul fcu, din vinul tău nou şi din uleiul tău şi prima lână a oilor tale" ■)eut. 18:34). Şi mai presus de toate, cel mai bun surplus trebuia ■îs deoparte pentru Domnul: „Atunci se va întâmpla că în locul le care îl va alege Iehova Dumnezeul vostru, ca să facă să locuiască «mele Lui, acolo veţi aduce tot ceea ce vă poruncesc; arderile ■astre de tot şi jertfele voastre, zeciuielile voastre, cele dintâi roade

■ jertfele ridicate ale mâinilor voastre şi toate jurămintele alese le care le juraţi lui Iehova" (Deut. 12:11). Atunci când strângeau ■colta ei trebuiau să pună deoparte cele dintâi roade pentru Domnul. Btunci când fătau vacile, întâii născuţi erau pentru Domnul. Trebuie

■ lucrăm cu sârguinţă, nu doar ca să producem suficient pentru ■satisface propriile noastre nevoi, ci şi pentru a obţine un surplus ■re să acopere nevoile altora, din care ce este mai bun să fie pus iparte pentru Domnul. Atunci vom fi acceptabili Domnului şi vom om fi plăcuţi.

Aceasta este viaţa în ţara cea bună. Ea este o viaţă în care noi lucrăm în mod continuu pe Cristos, o viaţă în care noi îl producem El în masă. Noi recoltăm atât de mult din Cristos încât suntem deplin satisfăcuţi şi pe lângă aceasta avem un surplus pe care să-1 părtăşim cu alţii şi cu care să ne închinăm lui Dumnezeu. A ne a lui Dumnezeu cu Cristos nu înseamnă a ne închina Lui într-un

mod individual, ci a ne închina Lui în mod colectiv împreună cu toţi copiii lui Dumnezeu, savurându-L pe Cristos unii împreună cu ceilalţi j şi împreună cu Dumnezeu. Atunci când vii, tu aduci ceva din CristoH. Când vine, el aduce ceva din Cristos. Fiecare aduce o porţie din Cristcn obţinută prin lucrul său asupra Lui şi există o savurare bogată a Iul Cristos, nu doar de către toţi sfinţii, dar cel mai mult de către Dumnezeu, căruia îi este oferit tot ce este mai bun.

CUM SĂ-L LUCRĂM PE CRISTOS

Am văzut pe scurt nevoia noastră de a-L lucra pe Cristos şi di a face din Cristos industria noastră. Cred că aceste lucruri ne suni clare, dar mi-e teamă că pentru mulţi s-ar putea să fie numai o doctrină. Cum putem să aplicăm aceste lucruri într-un mod practic? Ce trebuie să facem pentru a-L lucra zilnic pe Cristos?

Permiteţi-mi să ilustrez ceea ce vreau să spun. în fiecare dimineaţă trebuie să te rogi: „Doamne, mă consacrez încă o dată Ţie, nu pentru a lucra pentru Tine, ci pentru a Te savura pe Tine." Trebuii să te consacrezi Domnului cu sinceritate pentru simplul scop de a-L savura şi a-L experimenta pe El—nimic mai mult. Din momentul în care te trezeşti dimineaţa trebuie să spui: „Doamne, iată-mă. Mă dau pe mine însumi pentru a Te savura. începând din acest moment, fă-mă ca de-a lungul întregii zile să Te experimentez şi să Te aplic în orice situaţie. Nu-Ţi cer nimic pentru mâine. îţi cer har pentru a *Tt* savura astăzi. Arată-mi cum să ar pământul, cum să semăn sămânţa şi cum să ud plantele Domnului." Moment de moment, de-a lungul întregii zile, îţi vei menţine părtăşia cu Domnul. Vei trăi în mod practic în Domnul, lucrându-L, aplicându-L, savurându-L. Dacă faci toate acestea, gândeşte-te cât de roditoare şi cât de frumoasă va fi „ferma" ta. Ferma lui Cristos în viaţa ta zilnică va fi plină de produs*, Atunci când va veni ziua Domnului şi vei merge să te închini Domnului împreună cu sfinţii, vei fi capabil să spui: „Acum Mă duc să-L văd pe Dumnezeul meu; mă duc să mă închin Domnului meu. Nu voi merge cu mâinile goale, ci cu mâinile pline de Cristos. Am un surplui, iar în mâna mea dreaptă se află partea cea mai bună, pusă deoparU pentru scumpul meu Domn." Atunci când vii la întâlnire, poate s« apropie de tine un frate spunând: „Am o anumită problemă. Nu ai putea să mă ajuţi?" Poţi să ai puţină părtăşie cu el şi să-i dai ceva din

■irplusul tău din Cristos. Poţi să-i dai puţin din produsele Cristosului le care L-ai lucrat, din Cristosul pe care L-ai savurat zi de zi. Ai fost fctisfăcut cu El din abundenţă şi ai ceva în plus, ceva ce poţi împărtăşi la fraţii şi surorile. Atunci când începe întâlnirea eşti bine pregătit iă-I aduci Domnului

rugăciuni şi laude din rezerva ta pentru El. Iste cea mai bună parte a surplusului tău şi împreună cu sfinţii ■oferi cu bucurie Domnului pentru savurarea şi satisfacţia Sa. Ai re-loltat suficient din Cristos pentru tine însuţi, pentru cei aflaţi în levoie şi pentru Domnul. Ai pus deoparte încă o porţie considerabilă, Btre îţi va fi de mare folos în zilele viitoare.

I Dacă suntem bogaţi cu Cristos, neapărat trebuie să fim bogaţi li muncă, bogaţi cu industrie. în Cristos noi nu putem fi leneşi. Brebuie să-L lăsăm pe Dumnezeu să-L savureze pe Cristos împreună Iu noi şi în acelaşi timp împreună cu alţii. Dacă tu faci astfel, dacă Iu fac astfel şi dacă noi toţi facem astfel, ce minunate vor fi întâlnirile fend vom veni împreună ca să ne închinăm Domnului! Eu voi împărţi *m* tine, iar tu vei împărţi cu mine. Tu îmi vei da ceva din Domnul, fer eu îţi voi da ceva în schimb. Vor exista tot felul de împărtăşiri I savurări reciproce. Iar Domnul îşi va avea porţia Sa deplină.

SĂ-L ETALĂM PE CRISTOS

I în lumea de astăzi există multe expoziţii şi târguri. în anumite Ierioade, oameni din toate zonele şi districtele şi uneori chiar din fctreaga lume îşi aduc împreună produsele pentru expoziţie. Este ■tact ceea ce facem atunci când venim împreună pentru a ne închina ju Dumnezeu. Noi ne întâlnim împreună pentru a avea o expoziţie lui Cristos, nu doar a Cristosului pe care Dumnezeu ni L-a dat, a Cristosului pe care noi L-am produs, a Cristosului pe care L-am icrat şi pe care L-am experimentat. Acesta este Cristosul pe care d toţi venim împreună să-L etalăm. Fraţi şi surori, iată ce ar trebui fie toate întâlnirile noastre — o expoziţie, un târg, în care sunt ate tot felul de produse din Cristos.

Gândiţi-vă din nou la poporul Israel. Cu ocazia sărbătorii corturi-■, atât de mulţi oameni din toată ţara veneau împreună la centrul lor, limul. Toţi aduceau cu ei ceva din produsele lor—câteva fructe, iteva verdeţuri, câteva vite şi multe alte lucruri. Dacă am fi putut să acolo la acea vreme şi am fi fost martori la acea ocazie, ne-am fi

minunat de bogăţiile ţării. Am fi contemplat abundenţa produselor recoltate aici şi acolo — frumoase, coapte şi multicolore — cu oile şi vitele de fiecare parte. Totul era pus împreună şi savurat în mod reciproc în prezenţa lui Iehova, Dumnezeu avându-Şi şi El partea Sa,

Fraţi şi surori, viaţa de biserică este pur şi simplu aceasta. Este savurarea lui Cristos de către toţi sfinţii înaintea lui Dumnezeu şi reciproc împreună cu Dumnezeu. Ei îl savurează pe Cristosul pe care îl produc. Zi de zi ei îl lucrează pe Cristos; zi de zi ei II produc pe Cristos. Apoi, într-o anumită zi rânduită de Domnul, ei vin împreună. Nu doar mâinile lor sunt pline, ci chiar şi pe umerii lor, figurat vorbind, ei îl poartă pe Cristos. Ei se veselesc în abundenţa recoltei lor şi în toate bogăţiile pe care le-au recoltat din acea „ţară bună" în care trăiesc. Ei nu vin cu mâinile goale, cu feţele pline de riduri şi lipsite de zâmbet. Ei nu dorm în bănci în timp ce un slujitor neînzes-trat ocupă amvonul. Ce jalnică este o asemenea situaţie! Cu siguranţă nu aceasta este închinarea poporului Domnului. închinarea poporului Său are loc atunci când toţi sunt plini de Cristos, radiază cu Cristoi şi îl etalează pe Cristosul pe care L-au lucrat şi pe care L-au produs. Poate un frate va spune: „Iată-L pe Cristosul pe care L-am lucrat şi pe care L-am produs astăzi. El este atât de bogat şi de abundent pentru mine în următoarele aspecte...." Poate o soră va depune mărturie: „Slavă Domnului, am experimentat chiar răbdarea şi bunătatea lui Cristos în situaţia mea grea de acasă. El este atât de dulce şi de real pentru mine în acest fel." Acesta este produsul ei din Cristos, Fiecare îl etalează pe Cristosul pe care L-a recoltat. Ce închinare la adresa lui Dumnezeu, ce edificare a sfinţilor şi ce ruşine pentru vrăjmaş! Acest fel de întâlniri sunt o mare piedică pentru căpeteniile şi puterile din locurile cereşti. Forţele rele care o contemplă sunt date de ruşine datorită faptului că Cristos este un asemenea Cristos, Fraţi şi surori, aveţi asemenea întâlniri în localitatea voastră?

Mi-e teamă că astăzi vrăjmaşul râde de întâlnirile noastre creştine, iar forţele rele din locurile cereşti le batjocoresc. Dar noi putem schimba rolurile, savurându-L pe Cristosul atotinclusiv, lucrându-L cu sârguinţă zi de zi şi aducând împreună produsele abundente pe care le-am obţinut din El, pentru a le împărtăşi împreună cu Dum« nezeu şi împreună cu toţi sfinţii. Dacă facem astfel, atunci vrăjmaşul şi forţele sale vor tremura de furie şi ruşine.

VIAŢA ÎN ŢARĂ

171

L Aceasta este viaţa după intrarea în stăpânirea ţării bune. Este K viaţă în care lucrăm asupra lui Cristos, îl producem pe Cristos, II împărtăşim pe Cristos împreună cu alţii şi îl oferim pe Cristos lui fcumnezeu pentru ca El să-L poată savura împreună cu noi. Acest |el de savurare şi împărtăşire este o expoziţie a lui Cristos în faţa ■întregului univers. Este o închinare la adresa lui Dumnezeu şi o ru-Kne pentru vrăjmaş. De fiecare dată, după o asemenea închinare, ■ici măcar unul dintre copiii lui Dumnezeu nu va fi sărac. Toţi vor fi Bogaţi, toţi vor fi satisfăcuţi şi toţi vor pleca din „Ierusalim" veselin-■u-se. La încheierea unei asemenea întâlniri toţi fraţii şi surorile ■or fi hrăniţi din belşug şi din abundenţă. Ei au venit cu un surplus li pleacă cu un surplus şi mai mare. Totul din viaţa ţării este Cristos, Iar este un Cristos legat de noi. Nu este doar un Cristos obiectiv, E unul foarte subiectiv. Este un Cristos care este lucrat de către noi, Bn Cristos care este produs de către noi, un Cristos care este savurat către noi, un Cristos care este împărtăşit împreună cu alţii şi pe
•e noi I-L oferim lui Dumnezeu.

DOUĂ CĂI DE A-L SAVURA PE CRISTOS

Conform cărţii Deuteronom există două căi de a-L savura pe ristos. Una ar putea fi numită calea personală, individuală, iar
laltă calea colectivă. De exemplu, în privinţa cerealelor — grâul | orzul — toţi cei din poporul lui Israel puteau să

le savureze în orice
ip şi în orice loc. Aceasta este o cale de a savura produsele ţării.
• o parte din cereale nu putea fi savurată individual şi separat, eciuiala şi cele dintâi roade dintre cereale împreună cu zeciuielile i cele dintâi roade ale întregii lor recolte trebuiau păstrate şi într-o numită zi erau aduse preoţilor aleşi de Dumnezeu. Ele trebuiau iuse la locul în care se afla locuinţa lui Dumnezeu, la locul unde El î-a pus numele. în acel loc, în prezenţa lui Dumnezeu, aceste lucruri ebuiau savurate împreună cu toţi copiii lui Dumnezeu şi împreună L Dumnezeu însuşi. Aceasta era închinarea colectivă.
Aceste două căi se aplicau şi la vite. Dacă doreau să mănânce din arnea turmelor şi a cirezilor, ei puteau să înjunghie animalele L orice loc şi să le savureze. Dar ei nu puteau mânca întâii născuţi; . nu puteau mânca zeciuiala. Zeciuiala trebuia păstrată şi adusă eotului în locul unde Domnul îşi punea numele, unde Domnul

îşi făcea locaşul şi unde se întâlneau copiii Domnului. Pe de o parte, ei puteau savura ceva din bogăţiile şi plinătatea ţării bune în orice loc. Oricând şi oriunde simţeau nevoia, ei puteau să o facă. Dar pe de altă parte exista o porţie în legătură cu care ei nu puteau alege şi nici o libertate. Ei trebuiau să o aducă la locul ales de Dumnezeu pentru a o savura împreună cu copiii Săi. Deci existau două căi: calea individuală şi calea colectivă.
Acum să aplicăm aceste principii. Noi ca şi creştini îl putem savura pe Cristos în orice loc şi în orice timp de unii singuri. Dar dacă vrem să-L savurăm pe Cristos într-un mod colectiv împreună cu copiii Domnului, nu avem nici o alternativă; există numai un singur loc unde putem merge. Faptul de a-L savura în mod separat şi individual este permisibil oriunde—pentru aceasta avem libertate deplină. Dar dacă vrem să-L savurăm pe Cristos împreună cu poporul Domnului ca o închinare la adresa lui Dumnezeu, atunci trebuie să mergem la locul ales de Dumnezeu. Acest lucru este extrem de vital, căci păstrează unitatea copiilor Domnului.
Acest principiu este în întregime contrar situaţiei care predomină în creştinismul de astăzi. Cât de multe confuzii, complicaţii şi diviziuni au fost create prin violarea lui! Gândiţi-vă la copiii lui Israel. Generaţie după generaţie, secol după secol, nu a existat nici o diviziune printre ei, căci ei aveau doar un singur centru pentru închinarea lor. Nimeni nu a îndrăznit să înfiinţeze un altul. A existat doar o singură localizare în care ei trebuiau să se adune, un singur loc în care ei trebuiau să se închine — locul pe care Iehova 1-a ales dintre toate triburile pentru a pune în el numele Său şi locaşul Său. Ierusalimul era unic în toată ţara lui Israel. El era locul rânduit de Domnul în care tot poporul trebuia să vină pentru închinare colectivă la adresa Sa. Să citim Cuvântul Domnului:
Deuteronom 12:5-8: Ci în locul pe care Iehova Dumnezeul vostru îl va alege din toate triburile voastre ca să-Şi pună acolo numele, chiar în locaşul Lui veţi căuta şi acolo veţi veni; şi acolo veţi aduce arderile voastre de tot, jertfele voastre şi zeciuielile voastre şi jertfa ridicată a mâinii voastre şi jurămintele voastre şi jertfele voastre de bună voie şi întâii născuţi din cireada voastră şi din turma voastră; şi acolo să mâncaţi înaintea lui Iehova Dumnezeul vostru...Nu veţi face după toate lucrurile pe care le facem noi aici în această zi, când orice om face ce crede că este drept în ochii săi proprii.
Când venim în ţara aceea, care este Cristosul atotinclusiv, noi i mai putem face ceea ce este drept în ochii noştri. Noi nu ne tem întâlni cu copiii Domnului pentru a ne închina în mod colectiv i locurile pe care le alegem. Trebuie să mergem în locul pe care tomnul 1-a ales, în acel unic centru, acel unic teren al unităţii.* Cât e contrară este situaţia de astăzi! Dacă există nouă sau zece fraţi itr-un anumit loc, este atât de uşor ca ei să spună: .Veniţi, haideţi I formăm o nouă biserică." Iar dacă doi sau trei nu sunt de acord, i vor spune: „Ei bine, mergeţi şi formaţi-vă biserica voastră." Iar ei vor face. Numai într-o singură localitate este destul de greu de umărat câte aşa-numite biserici există. în creştinismul de astăzi :ecare acţionează ca şi cum ar avea dreptul să aleagă conform pro-riei sale dorinţe. Este popular şi actual proverbul: „Mergeţi la iserica pe care aţi ales-o." Aş vrea să strig cât pot de tare, tuturor opiilor Domnului: „Nu aveţi nici o alternativă!" Pe de o parte aveţi bertatea deplină de a-L savura pe Cristos pe cont propriu oriunde 'aţi afla, dar atunci când vă adunaţi cu copiii Domnului pentru a vă îchina Lui, v-aţi pierdut libertatea. Locul în care se adună copiii ►omnului trebuie să fie exact locul rânduit de Domnul însuşi. Trebuie & mergem în acel loc.
Dacă ai fi fost un israelit din timpul Vechiului Testament, nu ai fi utut să-i spui lui David sau lui Solomon: „Nu sunt mulţumit de tine. tacă tu te închini la Ierusalim, eu voi merge la Betleem. Eu voi înfiinţa n alt centru de închinare la Betleem." Este exact ceea ce fac astăzi amenii. „Nu vrem să fim unde sunteţi voi. Dacă voi vă întâlniţi pe trăda întâi, noi vom începe o întâlnire pe strada a doua." Ei chiar icearcă să justifice ceea ce fac citând Matei 18:20: „Acolo unde doi au trei sunt adunaţi în numele Meu, sunt şi Eu în mijlocul lor." !i spun: „Ceea ce facem noi este foarte scriptura!. Noi suntem doi sau rei care se întâlnesc în numele Domnului şi ne întâlnim pe terenul ui Cristos." La câteva luni după începerea unei asemenea întâlniri, mii fraţi din mijlocul lor nu se vor simţi fericiţi acolo şi vor pleca entru a înfiinţa o altă întâlnire. Ei vor spune: „Dacă voi puteţi înfiinţa întâlnire pe strada a doua, noi

putem înfiinţa o întâlnire pe strada
Vezi capitolul 4 din cartea *Cuvântări suplimentare asupra vieţii de biserică* e Watchman Nee, publicată de „The Stream Publishers."

a treia." Ce confuzie este aceasta! într-o asemenea situaţie, nu există nici o limitare, nu există nici o regulă, iar diviziunile vor fi fără sfârşit.
Trebuie să ne întâlnim împreună cu copiii lui Dumnezeu pe terenul comun al unităţii. Nu puteţi spune că acest teren este prea legalist. Noi trebuie să fim legalişti într-un asemenea mod. Voi şi cu mine trebuie să fim limitaţi de regula lui Dumnezeu. Nu avem nici un drept să înfiinţăm un alt centru pentru închinare — acest lucru nu va face altceva decât să creeze o diviziune printre copiii Domnului.
Singurul teren pe care îl putem ocupa şi pe care putem sta este terenul unităţii. De unii singuri noi II putem savura pe Cristos oriunde, dar în mod categoric nu putem înfiinţa o întâlnire în orice loc pentru a-L savura pe Cristos împreună cu fraţii şi surorile ca o închinare la adresa lui Dumnezeu. Nici unul dintre noi nu are dreptul să facă aşa ceva. Noi toţi trebuie să mergem exact în locul pe care Domnul 1-a rânduit, în care El Şi-a aşezat numele şi unde este locaşul Său. în întregul univers, Trupul Domnului, locaşul Domnului, este numai unul singur; prin urmare, în fiecare loc ar trebui să existe o singură expresie a sa. Aceasta este o regulă de bază.
Fraţi şi surori, citiţi cartea Deuteronom. Cele două reguli pentru savurarea lui Cristos în ţară sunt prezentate în mod clar. Una este legată de savurarea voastră personală a produselor ţării bune. Le puteţi savura oriunde şi în orice loc, oricând şi oriunde vă place. Cealaltă regulă este aceea că dacă vreţi să savuraţi produsele ţării bune împreună cu poporul Domnului înaintea lui Dumnezeu ca închinare, nu aveţi nici o alternativă, nu aveţi nici un drept de a vă urma propriile înclinaţii şi de a face ce este drept în ochii voştri. Trebuie să renunţaţi la gândurile voastre proprii şi să spuneţi cu teamă şi tremur: „Doamne, care este locul pe care Tu l-ai ales? Arată-mi unde ai pus numele Tău, unde este locaşul Tău. Voi merge acolo." Acolo îl puteţi savura pe Cristos împreună cu toţi copiii lui Dumnezeu şi împreună cu Dumnezeu însuşi în prezenţa Sa.
Dacă veţi face toate acestea, pot să vă asigur că veţi fi foarte plăcuţi lui Dumnezeu. Dacă veţi face altfel, veţi fi împotriva Lui, pentru că veţi creşte diviziunea printre copiii Săi. Trebuie să fiţi foarte atenţi. Vă implor să luaţi seama la aceste cuvinte.
Cristos este atât de complet, atât de bogat şi atât de viu! Noi îl putem savura oriunde şi oricând. Nu este doar ceva permis, ci este
şi potrivit să urmărim să-L savurăm oriunde ne aflăm. Dar nu trebuie să uităm regula esenţială şi strictă, şi anume că dacă vrem să-L savurăm împreună cu poporul Domnului înaintea lui Dumnezeu ca închinare, nu putem face ce ne place. Trebuie să fim în teamă şi tremur în legătură cu acest lucru!
Fraţi şi surori, vă întâlniţi acum cu copiii lui Dumnezeu în locul pe care El 1-a rânduit, în locul unde El Şi-a pus numele? V-aş sfătui să vă opriţi şi să priviţi la Domnul. Căutaţi-L pe Domnul. Cereţi-I să vă arate locul pe care El 1-a ales şi spuneţi-I că veţi merge în locul acela. Aceasta este calea corectă de a rezolva problema diviziunii între copiii Domnului astăzi. Nu există nici o altă cale. Fie ca El să Se îndure de noi.
Viaţa în ţară este o viaţă plină de savurarea lui Cristos, atât personal, cât şi colectiv, împreună cu poporul Domnului. Fie ca noi să fim sârguincioşi în lucrul asupra Lui, să avem mâinile umplute cu El şi apoi să venim la locul pe care El 1-a rânduit, la terenul unităţii, pentru a-L savura pe acest Cristos bogat şi glorios împreună cu copiii lui Dumnezeu şi cu Dumnezeu însuşi.

CAPITOLUL 16 **REZULTATUL ŢĂRII - TEMPLUL ŞI ORAŞUL**

Lectură biblică: Deut. 12:5-7, 17-18; 8:7-9; Efes. 1:22-23; 2:19-22

Am văzut multe lucruri în legătură cu experimentarea lui Cristos. Am început cu-mielul pascal şi ne-am ocupat de multe articole diferite cum ar fi mana zilnică, stânca despicată împreună cu torentul curgător, chivotul mărturiei împreună cu lărgirea sa, cortul, toate variatele jertfe, preotul cu preoţia şi armata sfântă. în cele din urmă am ajuns în ţară, ţara atotinclusivă. Am văzut că această ţară este totul atât pentru Dumnezeu, cât şi pentru poporul lui Dumnezeu. Imaginea este extrem de clară.

SCARA CRESCÂNDĂ A EXPERIENŢEI NOASTRE

Toate articolele, de la miel până la ţară, sunt simboluri ale lui Cristos. Fiecare dintre ele, ca simbol, este complet şi perfect în sine însuşi; dar timul, ţara, este simbolul atotinclusiv şi cel mai mare. Mielul

pascal ca simbol al lui Cristos este într-adevăr complet şi perfect, dar este un simbol al lui Cristos la o scară mult mai mică. în ce-L priveşte pe Domnul însuşi, El nu este limitat, dar în ce priveşte experienţa noastră, există o asemenea limitare. Atunci când venim la Domnul şi îl acceptăm ca Răscumpărător al nostru, Cristosul pe care-L primim este întreg, complet şi perfect; dar în ce priveşte experimentarea Sa, noi îl experimentăm doar la o scară mică, doar ca un mic miel.

Din momentul în care L-am experimentat pe Cristos ca miel, noi am progresat şi am înaintat mereu; am făcut în mod continuu îmbunătăţiri în experimentarea lui Cristos şi L-am savurat tot mai mult. Aceasta nu înseamnă că Cristos a devenit tot mai mare. Nu, Cristos este acelaşi; dar din punctul de vedere al experienţei noastre, noi simţim că El este tot mai mare pentru noi. Zi de zi, Cristos devine

tot mai mare în experienţa noastră. Atunci când în experienţa noastră atingem ultimul stadiu, ţara atotinclusivă, Cristos este nelimitat de mare pentru noi. El este o ţară spaţioasă. El este o ţară ale cărei dimensiuni sunt lăţimea, lungimea, adâncimea şi înălţimea. Nimeni nu-ţi poate spune cât de mare este Cristos — spaţiozitatea Sa este nelimitată. Aceasta este ţara în care noi am intrat. Celelalte articole pot fi măsurate. Există o măsură, o limită a caracteristicilor şi experimentărilor lui Cristos pe care le prefigurează ele. Nu tot aşa este cu ţara. Cristosul care este simbolizat de ţară este inepuizabil şi incomensurabil.

MATURITATE ŞI LUCRARE

Atunci când îl savurăm pe Cristos ca miel, Dumnezeu ne cere să încetăm orice lucrare. în timpul paştelui nimănui nu-i era îngăduit să lucreze — orice lucrare trebuia să înceteze (Exod 12:16). Nu era nimic de făcut decât de savurat mielul. Sângele era pus pe uşă, iar carnea mielului era mâncată înăuntrul casei. Nu mai era nimic de făcut. Acelaşi lucru se aplica la mâncatul manei. Mana se cobora din cer pentru savurarea lor. Ei nu aveau de făcut nimic altceva decât pur şi simplu să meargă, să o ia şi să o savureze. Aşa este când îl savurăm pe Cristos într-un asemenea mod. Atunci când II experimentăm ca Mântuitor şi ca rezervă zilnică de hrană, nouă nu ne rămâne de făcut absolut nimic. Nu trebuie decât să acceptăm fără plată şi în mod deplin ceea ce deja a fost oferit. Orice fel de lucrare din partea noastră nu ar putea face altceva decât să împiedice savurarea lui Cristos sub aceste aspecte şi ar fi o insultă la adresa lui Dumnezeu.

Dar atunci când venim la chivot situaţia se schimbă: rămâne ceva de făcut. O dată cu experimentarea lui Cristos ca şi chivot avem zidirea cortului. Aspectul lucrării se intensifică chiar mai mult atunci când ajungem la ţară, căci aşa cum am văzut deja, dacă noi nu lucrăm pământul ţării, el nu va produce nimic pentru noi. Ţara este într-adevăr diferită de miel şi mană. Mana se cobora din cer o dată cu rouă (Num. 11:9). Nu se cerea să lucrezi pentru savurarea ei, ci pur şi simplu trebuia să te scoli, să strângi şi să mănânci. Dar atunci când poporul lui Israel a intrat în ţară şi a început să savureze bunătatea ei, mana din cer a încetat şi rodul ţării i-a luat locul ca rezervă a lor de hrană (Iosua 5:12). Trebuie să fim profund impresio-

naţi de această diferenţă: pentru savurarea manei nu este nevoie de nici o lucrare, dar savurarea produsului ţării bune depinde foarte mult de lucrarea noastră. Cele două sunt total diferite.

Atunci când suntem mântuiţi de curând şi imaturi din punct de vedere spiritual, noi îl savurăm pe Cristos. El este atât de bun şi de minunat pentru noi! O, Cristos este mielul nostru, mana noastră zilnică şi stânca noastră împreună cu torentul care curge — El este atât de bun! El face totul pentru noi! Dar pe măsură ce ne maturizăm în Domnul, descoperim că avem ceva de făcut. Trebuie să ne asumăm o anumită responsabilitate; trebuie să lucrăm. în familiile noastre omeneşti de exemplu, există cei mici, pruncii şi copiii care abia încep să meargă. Ei nu au de făcut nimic altceva decât să savureze în mod continuu ceea ce le este dat. Pentru ei totul este pregătit de către alţii. Dar atunci când mai cresc cu câţiva ani, li se încredinţează o mică responsabilitate în familie, poate să aibă grijă de unii membri mai mici, poate să îndeplinească unele sarcini minore. Apoi, când se maturizează cu alţi câţiva ani, li se încredinţează responsabilităţi mai mari. Iar când ating vârsta de douăzeci de ani sau mai mult, ei trebuie să se angajeze şi să-şi câştige întreaga existenţă. Exact la fel este în domeniul spiritual. Atunci când intrăm în atotcuprinderea lui Cristos, noi savurăm mult mai mult din El. Dar în acelaşi timp există o responsabilitate considerabilă pe care trebuie să ne-o asumăm. Cu cât îl lucrăm mai mult pe Cristos, cu atât vom produce mai mult din Cristos, cu atât îl vom savura mai mult pe Cristos, cu atât vom avea mai mult de împărtăşit împreună cu alţii din Cristos şi cu atât mai mult îl vom putea oferi pe Cristos lui Dumnezeu. Toate acestea depind de cât de mult lucrăm asupra lui Cristos. Atunci când intrăm în ţară noi trebuie să lucrăm!

Fraţi şi surori, când aveţi de gând să vă înregistraţi corporaţia din oraşul vostru? Care corporaţie? Corporaţia Cristos! Corporaţia Cristos, Los Angeles! Corporaţia Cristos, San Francisco! Corporaţia Cristos, Sacramento! Fiecare grup de credincioşi ca expresie locală a Trupului lui Cristos trebuie să fie o corporaţie, o fabrică ce îl produce pe Cristos în masă. Trebuie să-L lucrăm pe Cristos şi să-L producem pe ICristos zi de zi. Trebuie să facem din Cristos industria noastră. Dacă isuntem întrebaţi care este ocupaţia noastră, ar trebui să fim capabili să răspundem pe rând că ea este Cristos, iar firma noastră este

Corporaţia Cristos. Noi vrem să vedem cum această corporaţie deschide filiale în fiecare oraş din întreaga lume. Ce minunat ar fi dacă oriunde am merge ar exista această realitate — un grup de oameni a căror unică ocupaţie să fie Cristos. Corporaţia Cristos, Londra! Corporaţia Cristos, Paris! Corporaţia Cristos, Tokyo! Cândva am putea avea un târg mondial. Corporaţia Cristos din Taipei ar putea să aducă ceva. Corporaţia Cristos din Hong Kong ar putea să aducă ceva. Copiii Domnului din fiecare oraş ar

putea să-L aducă pe Cristosul pe care L-au produs şi să etaleze bogăţiile Sale diverse. Să venim împreună pentru a avea o expoziţie a lui Cristos. Nu vorbim despre vreun fel de organizare omenească, ci de cei care sunt zidiţi împreună în Cristos într-un mod practic, al căror unic scop este acela de a-L lucra pe El pentru a-L produce, a-L savura, a-L împărtăşi şi a-L exprima pe El. Iată ce intenţionează Dumnezeu să facem.

Gândiţi-vă din nou la poporul Israel din vechime. După un an de lucru în ţara bună, de cultivare a pământului, de semănare a seminţei, de udare şi curăţire a plantelor, venea ziua Sărbătorii Corturilor. Atunci, din toată ţara, din toate cetăţile şi târgurile, oamenii veneau împreună la centrul lor din Ierusalim, aducând zeciuielile şi cele dintâi roade ale produselor lor. Avea loc o expoziţie a tuturor produselor ţării Canaanului. Această sărbătoare împreună cu poporul lui Dumnezeu şi cu Dumnezeu însuşi depindea în întregime de munca lor sârguincioasă asupra pământului ţării.

Acum noi îl savurăm pe Cristos ca însăşi realitatea acelei ţări nespus de bune. într-adevăr, harul lui Dumnezeu este cel care ne-a dat o asemenea ţară, dar este ceva ce necesită cooperarea noastră deplină. Trebuie să cooperăm cu Dumnezeu şi să ne coordonăm cu El. Dumnezeu a pregătit şi a furnizat această bucată de ţară — adică Dumnezeu ni L-a dat pe Cristos. Şi Dumnezeu a turnat ploaia din cer peste această ţară — adică Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt. Ţara este un simbol al lui Cristos, iar ploaia este un simbol al Duhului Sfânt. Totuşi este nevoie de cooperarea noastră. Trebuie să cooperăm cu Dumnezeu; atunci vom avea produsele. Cât de mult cooperăm noi cu Dumnezeu? — Iată întrebarea. în unele aşa-numite biserici nu îţi poţi da seama dacă există ceva ca produse ale ţării bune. Tot ce îşi pot permite oamenii este mielul pascal şi mana din ceruri. Tot ce pot să le împartă oamenilor este

Cristos ca miel răscumpărător sau Cristos ca mană zilnică. Ei nu-L pot împărţi pe Cristos ca ţară bună deoarece ei înşişi nu au intrat niciodată în ţara cea bună. Dar în unele biserici locale, atunci când îi contactezi pe oameni şi participi la întâlnirile lor, îţi dai seama că de fiecare dată când vin împreună există o expoziţie bogată; sunt etalate tot felul de produse din Cristos. De ce? Deoarece ei au intrat în ţara cea bună şi îl lucrează cu sârguinţă pe Cristos. Ei au multe lucruri bune pe care le-au produs din Cristos.

JERTFA PENTRU PACE

Trebuie să remarcăm din nou faptul că întregul popor al lui Israel îşi aducea produsele într-un singur loc, locul ales de Dumnezeu, pentru a se închina lui Dumnezeu şi pentru a savura produsele înaintea lui Dumnezeu şi împreună cu Dumnezeu. Ceea ce ei produceau, simbolic vorbind, era Cristos, şi ceea ce ei îi ofereau lui Dumnezeu era Cristos. Ceea ce produceau ei îi ofereau lui Dumnezeu pentru a savura reciproc înaintea Lui şi împreună cu El.

Una dintre jertfele pe care copiii lui Dumnezeu din vechime le aduceau era distinctă şi deosebită. Era jertfa pentru pace. în jertfa pentru pace exista ceva de savurat pentru cel care o oferea, ceva de savurat pentru alţii şi de asemenea ceva de savurat pentru Dumnezeu. Dacă eu veneam să aduc jertfa pentru pace, exista o parte pentru mine, o parte pentru alţii şi o parte pentru Dumnezeu. Citiţi capitolul 7 din Levitic. Veţi vedea că jertfa pentru pace este o jertfă care trebuie savurată de către cel care o oferă şi trebuie împărţită cu alţii şi cu Dumnezeu.

Fraţi şi surori, de fiecare dată când venim împreună pentru a-L adora pe Dumnezeu în Cristos, împreună cu Cristos şi prin Cristos, noi îl oferim pe Cristos ca jertfa pentru pace. Iar în acest Cristos există o parte pentru Dumnezeu, o parte pentru noi şi o parte pentru alţii. Noi II savurăm pe Cristos în mod reciproc împreună cu Dumnezeu şi înaintea lui Dumnezeu. Aceasta este adevărata închinare şi aceasta este îngrămădirea ruşinii asupra vrăjmaşului, Satan.

TEMPLUL

Trebuie să fim profund impresionaţi de cuvântul din Deuteronom 12—este extrem de important. Trebuie să ne aducem toate produsele

în locul ales de Dumnezeu. Ce este acest loc? Este locul locaşului lui Dumnezeu. Tu trebuie să-L aduci pe Cristos în acest loc central; eu trebuie să-L aduc pe Cristos în acest loc central, noi toţi trebuie să-L aducem pe Cristos în acest loc central, pentru a-L savura acolo în mod reciproc înaintea lui Dumnezeu şi împreună cu Dumnezeu. Toate acestea vor rezulta în locaşul lui Dumnezeu. Trebuie să vedem că atunci când îl savurăm pe Cristos nu doar într-un mod individual, ci într-un mod colectiv, va

exista un rezultat. Locaşul lui Dumnezeu va intra în existenţă. Aceasta înseamnă că pe acest pământ, în această epocă, chiar în acest moment, Dumnezeu va avea un loc în care să locuiască. Fraţi şi surori, atunci când îl savurăm pe Cristos într-o anumită măsură şi când venim împreună pentru a-L savura pe Cristos înaintea lui Dumnezeu şi împreună cu Dumnezeu, apare această realitate — noi suntem locaşul lui Dumnezeu; Dumnezeu locuieşte printre noi. Dacă cineva întreabă unde este Dumnezeu, noi îi putem spune să vină şi să vadă. Dacă vrem să găsim un frate sau o soră, noi mergem la casa lor, la locuinţa lor. Acolo îi vom vedea; acolo putem avea părtăşie cu ei. Oamenii de astăzi întreabă unde este Dumnezeu. Ei spun: ‚ybi îl predicaţi pe Dumnezeu, dar unde este Dumnezeu?" Dacă suntem cei care îl savurează pe Cristos ca ţară bună într-o asemenea măsură încât venim împreună pe terenul unităţii pentru a-L savura reciproc împreună cu Dumnezeu, atunci vom fi biserica corectă. Dacă avem o asemenea situaţie şi oamenii ne întreabă unde este Dumnezeu, le putem răspunde: ‚yeniţi şi vedeţi. Dumnezeu este în casa Lui. Acum Dumnezeu a obţinut o locuinţă pe acest pământ."

Permiteţi-mi să ilustrez ce vreau să spun. Dacă vii într-un anumit oraş şi rătăceşti prin el zi de zi fără să ai nici o adresă fixă, vei fi extrem de greu de localizat. Dacă ar sosi o scrisoare pe adresa ta, cu greu ţi-ar putea fi trimisă de către oficiul poştal. Dar dacă te stabileşti într-o anumită casă pe o anumită stradă într-un anumit cartier, vei avea o adresă exactă. Oricine te va putea localiza. Voi şi cu mine, care suntem credincioşi, vorbim în mod continuu despre Dumnezeu. Dar necredincioşii întreabă: „Unde este Dumnezeu? Voi vorbiţi atât de mult despre El, dar unde este El?" Ai putea răspunde că Dumnezeu este atât de mare; Dumnezeu este omniprezent; Dumnezeu este pretutindeni. Dar eu aş vrea să-ţi spun că atunci când

savurăm pe Cristos în mod colectiv într-o anumită măsură, Dumne-u, într-un sens sigur şi real, va fi localizat. El va avea o adresă exactă

acest pământ. Le vei putea spune prietenilor tăi: yeniţi să-L vedeţi

Dumnezeu. Veniţi la locaşul lui Dumnezeu. Veniţi la El acasă." Casa ai Dumnezeu este tocmai locul în care se află „Corporaţia Cristos.")riunde mergi, dacă poţi găsi „Corporaţia Cristos," acolo este casa lui)umnezeu. Capitolul 14 din 1 Corinteni ne spune că de fiecare dată ând creştinii se întâlnesc aşa cum se cuvine, oamenii vor veni şi vor lădea cu faţa la pământ, recunoscând că Dumnezeu este cu adevărat irintre ei. Cu alte cuvinte, ei vor mărturisi că este locaşul lui Dumnezeu.

Din ce este zidită această locuinţă, această casă a lui Dumnezeu? *)a* este zidită din Cristos contopit şi combinat cu atât de mulţi redincioşi. Pentru ei Cristos este totul. El este ţara atotinclusivă entru ei. Cristos este ceea ce ei mănâncă, Cristos este ceea ce ei eau — Cristos este totul pentru ei.

Gândiţi-vă de exemplu la un american tânăr, sănătos. Fiecare elulă din trupul său este americană. El a fost născut în America, I a fost crescut în America şi este saturat şi constituit cu produsele anericii. întreaga sa trăire a fost obţinută din pământul Americii.

II a mâncat ouă americane, carne de vită şi pui americani, cartofi mexicani, portocale şi mere americane etc. Zi de zi el a mâncat Jnerica şi America a fost digerată de către el şi contopită cu el. !1 a devenit o parte a Americii. El este sută la sută american. Conform aceluiaşi principiu, un creştin este un om-Cristos. Jn creştin este unul care zi de zi îl mănâncă pe Cristos, îl bea e Cristos, îl digeră pe Cristos, devine contopit cu Cristos. După n anumit timp, într-o anumită măsură, Cristos devine acest om. Iacă eşti american, nu trebuie să le spui altora. Aproape oriunde ei merge în lume, oamenii te vor recunoaşte ca atare. Există anumite aracteristici distinctive care te marchează ca american, printre care nul este lucrurile pe care le mănânci. în acelaşi mod, dacă eşti tiinez, toţi ştiu. Dacă ştii ce mănâncă poporul chinez, nu trebuie ecât să-ţi foloseşti simţul mirosului pentru a le discerne originea i constituţia. Este destul de dificil să-i deosebeşti pe japonezi e chinezi. Dacă doar priveşti la ochii lor nu-i poţi deosebi cu uşurinţă. >ar dacă eşti familiar atât cu alimentaţia chinezilor, cât şi cu cea japonezilor, atunci poţi să-i deosebeşti folosindu-ţi simţul mirosului.

Japonezii mănâncă anumite mâncăruri care emană anumite mirosuri, iar chinezii mănâncă alte mâncăruri care emană alte mirosuri, Cu alte cuvinte, devii ceea ce mănânci şi eşti cunoscut prin ceea ce mănânci. Aşa cum un american este ceva din America, tot astfel un creştin este ceva din Cristos. în dimineaţa aceasta el mănâncă puţin din Cristos şi în seara aceasta mănâncă puţin din Cristos. în fiecare zi el îl mănâncă pe Cristos şi îl bea pe Cristos. Cristos esto în mod gradat digerat de către el şi contopit cu el, astfel încât el şi Cristos devin una. Apoi, când se întâlneşte împreună cu alţi creştini, care au făcut acelaşi lucru, el îl aduce pe Cristos şi ei II aduc pe Cristos. Cristos este totul pentru ei. Cristos este însăşi constituţia lor. Oriunde merg, ei nu pot să nu-L aducă pe Cristos. Când se întâlnesc ei îl oferă pe Cristos lui Dumnezeu, îl savurează pe Cristos împreună şi îl etalează pe Cristos. De fiecare dată când vorbesc, Cristos iese în afară. Totul este Cristos. Aceasta este locuinţa lui Dumnezeu; aceasta este casa lui Dumnezeu.

Este mai mult decât clar faptul că aceasta este adevărata biserică, expresia reală a Trupului lui Cristos. Este un grup de oameni contopiţi cu Cristos, saturaţi cu Cristos, care îl savurează pe Cristos zi de zi, şi care vin împreună cu nimic altceva decât cu Cristos. Ei îl savurează pe Cristos în mod reciproc şi îl savurează pe Cristos înaintea lui Dumnezeu şi împreună cu Dumnezeu; prin urmare, Dumnezeu estu printre ei. în acel moment ei sunt locuinţa lui Dumnezeu; ei sunt casa Lui, domiciliul Său. Locuinţa lui Dumnezeu este templul lui Dumnezeu. Iar dacă noi avem templul lui Dumnezeu, avem prezenţa lui Dumnezeu şi slujba lui Dumnezeu.

ORAŞUL

Dar acest templu al lui Dumnezeu are nevoie de lărgire. Cum poate fi el lărgit? El este lărgit prin Cristos ca autoritate a lui Dumnezeu. Noi nu avem nevoie doar de Cristos ca satisfacţie a noastră, ci de CristoH ca autoritate a lui Dumnezeu. Acest lucru este extrem de real. Când tu şi cu mine îl savurăm pe Cristos împreună în felul în care l-am arătat, realitatea şi autoritatea lui Dumnezeu sunt printre noi. într-o asemenea savurare şi după o asemenea savurare noi vom fi foarte* supuşi lui Dumnezeu şi unii altora. Vom fi plini de supunere. Puteţi crede că după ce îl savurăm pe Cristos într-un asemenea mod ne mai

Dutem certa unii cu alţii? Puteţi crede că într-o asemenea savurare îe-am mai putea urî unii pe alţii? Este imposibil. Oare este posibil :a noi să fim formaţi ca o armată pentru a lupta cu vrăjmaşul şi totuşi năuntrul armatei să ne luptăm unul cu celălalt? Este posibil dacă iceasta nu este o armată. Dacă suntem un grup de bandiţi sau de •ăufăcători, este posibil. Fără supunere nu există nici o armată. Când îoi îl savurăm pe Cristos într-o asemenea măsură, fiecare dintre noi *fa* fi supus celuilalt. Nu putem face altfel. Adevărata dragoste este în iupunere. Dacă ne supunem unii altora, noi într-adevăr ne iubim unii >e alţii. Adevărata dragoste nu există în gustul meu, alegerea mea iau în dorinţa mea, ci în supunerea mea. Dacă există supunere între îoi, atunci autoritatea lui Cristos este între noi. Autoritatea lui Cristos ;ste cea care lărgeşte locuinţa lui Dumnezeu, templul lui Dumnezeu.
Ce este lărgirea templului lui Dumnezeu? Este oraşul lui Dum-îezeu. Prin autoritatea lui Cristos, biserica nu este doar casa lui dumnezeu, ci şi oraşul Său. Acolo nu este doar prezenţa lui Dumnezeu, ci şi împărăţia lui Dumnezeu şi autoritatea lui Dumnezeu. Atunci Când oamenii intră, ei vor simţi prezenţa lui Dumnezeu şi în acelaşi imp vor simţi autoritatea lui Dumnezeu. Ei vor spune că aceasta nu este doar casa lui Dumnezeu, ci şi împărăţia lui Dumnezeu. Atunci ra exista templul împreună cu oraşul. Oraşul şi templul sunt acolo unde există un grup de oameni care îl experimentează şi îl savurează >e Cristos într-o asemenea măsură încât sunt contopiţi şi omogenizaţi :u El în orice fel. Atunci când vin împreună, ei îl savurează pe Cristos naintea lui Dumnezeu şi împreună cu Dumnezeu. Pentru ei totul îste Cristos. Dacă suntem într-o asemenea situaţie, slavă Domnului, aoi avem casa lui Dumnezeu şi avem oraşul lui Dumnezeu. Suntem n casa lui Dumnezeu şi suntem în împărăţia lui Dumnezeu. Toţi cei *taie* vin în mijlocul nostru vor simţi atât prezenţa lui Dumnezeu, 6ât şi autoritatea lui Dumnezeu. Ei vor spune: „Dumnezeu nu doar ocuieşte aici, ci El domneşte aici."
Fraţi şi surori, iată ce caută Dumnezeu astăzi. El caută o asemenea situaţie pe acest pământ, chiar în locul unde trăieşti. Dacă locuieşti n Louisville, Dumnezeu caută aceasta în Louisville. Dacă locuieşti în îacramento, Dumnezeu caută această realitate în Sacramente Ori-inde locuim, Dumnezeu îşi caută casa şi împărăţia, templul şi oraşul Său printre noi. Dar noi trebuie să-L experimentăm pe Cristos.

CRISTOSUL ATOTINCLUSIV

începând cu mielul pascal şi trecând prin atât de multe experienţe, noi trebuie să intrăm împreună cu sfinţii în ţară, în Cristosul atotinclusiv. Apoi trebuie să lucrăm cu sârguinţă pământul ţării pentru, a produce bogăţiile abundente ale lui Cristos. Trebuie să devenim „Corporaţia Cristos," grupul de creştini care să-L producă pe Cristos, să-L savureze pe Cristos, să-L împărtăşească pe Cristos şi să-L ofere lui Dumnezeu în închinare. Tot ce este în legătură cu noi trebuie să fie Cristos. Aceasta este adevărata expresie a Trupului lui Cristos. Aici este casa lui Dumnezeu şi împărăţia lui Dumnezeu. Dacă avem o asemenea realitate, atunci avem ţara, avem templul şi avem oraşul.
Acum nu putem intra în detalii cu privire la templu şi la oraş. Dar în prezent ştim ceva despre ţară — cum să intrăm în ea, cum să o stăpânim, cum să o savurăm şi să trăim în ea, cum să lucrăm pământul ei, cum să ne închinăm lui Dumnezeu în ea şi cum să avem templul şi oraşul zidite în ea. Ne este clar faptul că ţara este Cristos însuşi, iar templul şi oraşul sunt plinătatea lui Cristos. Cristos este Capul, iar plinătatea lui Cristos este Trupul, biserica. In aceste mesaje am vorbit despre ţară împreună cu templul şi oraşul. Acesta este Cristos împreună cu biserica, Trupul Său, plinătatea Celui ce umple totul în tot. Iată ce caută Dumnezeu astăzi. Fie ca noi să-I fim credincioşi şi prin harul Său să învăţăm cum să-L savurăm pe Cristos, cum să-L experimentăm pe Cristos şi cum să-L aplicăm pe Cristos la vieţile noastre zilnice. Apoi vom creşte în mod continuu în experimentarea şi savurarea Sa, până în momentul în care, împreună cu sfinţii, vom intra în ţara cea bună, îi vom lucra pământul, iar templul şi oraşul vor intra în existenţă.

DESPRE DOI SLUJITORI AI DOMNULUI

îi mulţumim Domnului pentru faptul că, de mai mult de optzeci ie ani, slujba pe care Watchman Nee şi colaboratorul său Witness ,ee au adus-o Trupului Său este o binecuvântare pentru toţi copiii)omnului de pe toate continentele. Scrierile lor au fost traduse în nulte limbi. Cititorii noştri ne-au pus multe întrebări despre liVatchman Nee şi Witness Lee. Ca răspuns la întrebările lor arezentăm acest scurt rezumat al vieţii şi lucrării acestor doi fraţi.

WATCHMAN NEE Watchman Nee L-a primit pe Cristos la vârsta de şaptesprezece

Ini. Slujba sa este binecunoscută printre credincioşii căutători din întreaga lume. Prin scrierile sale mulţi au primit ajutor în ce priveşte iaţa spirituală şi relaţia dintre Cristos şi credincioşii Săi. Totuşi nu nulţi oameni cunosc un aspect la fel de crucial al slujbei sale, care iccentuează practica vieţii de biserică şi zidirea Trupului lui Cristos. ^ratele Nee a scris multe cărţi atât despre viaţa creştină, cât şi lespre viaţa de biserică. Până la sfârşitul vieţii sale, Watchman Nee i fost un dar dăruit de Domnul pentru dezvăluirea revelaţiei din Duvântul lui Dumnezeu. După ce a suferit pentru Domnul timp de louăzeci de ani într-o închisoare din China continentală, el a murit n 1972 ca un martor credincios al lui Isus Cristos.

WITNESS LEE

Witness Lee a fost cel mai apropiat şi cel mai vrednic de încredere «laborator al lui Watchman Nee. în 1925, la vârsta de nouăsprezece ini, el a experimentat o regenerare spirituală dinamică şi s-a consa-:rat pe sine însuşi Dumnezeului cel viu pentru a-L sluji. De atunci i început să studieze Biblia în mod intensiv. în primii şapte ani ai

vieţii sale creştine el a fost mult influenţat de Fraţii din Plymouth. Apoi 1-a cunoscut pe Watchman Nee, iar în următorii şaptesprezece ani, până în 1949, a fost un colaborator al fratelui Nee în China, în timpul celui de-al doilea război mondial, când China era ocupată de Japonia, el a fost închis de japonezi şi a suferit pentru slujirea sa cu credincioşie faţă de Domnul. Slujba şi lucrarea acestor doi slujitori ai Domnului a produs o mare trezire printre creştinii din China, care a dus la răspândirea evangheliei în toată ţara şi la ridicarea a sute de biserici.

în 1949 Watchman Nee i-a convocat pe toţi colaboratorii săi care îl slujeau pe Domnul în China şi 1-a însărcinat pe Witness Lee să continue slujirea în afara continentului, pe insula Taiwan. în următorii ani, datorită binecuvântării lui Dumnezeu în Taiwan şi în Asia de Sud-Est, au fost întemeiate mai mult de o sută de biserici.

La începutul anilor şaizeci Witness Lee a fost călăuzit de Domnul să se mute în Statele Unite, unde a slujit şi a lucrat pentru beneficiul copiilor Domnului mai mult de treizeci şi cinci de ani. El a locuit în oraşul Anaheim, California, din 1974 până în iunie 1997, când a plecat să fie cu Domnul. De-a lungul anilor săi de lucrare în SUA el a publicat mai mult de 300 de cărţi.

Slujba lui Witness Lee îi ajută în special pe creştinii căutători care doresc o cunoaştere mai profundă şi o experimentare a bogăţiilor nepătrunse ale lui Cristos. Prin deschiderea revelaţiei divine din întreaga Scriptură, slujba fratelui Lee ne revelează cum să-L cunoaştem pe Cristos pentru zidirea bisericii, care este Trupul Său, plinătatea Celui care umple totul în toţi. Toţi credincioşii ar trebui să participe la această slujbă de zidire a Trupului lui Cristos pentru ca Trupul să se poată zidi în dragoste. Numai realizarea acestei zidiri poate împlini scopul Domnului şi îi poate satisface inima.

Caracteristica principală a slujbei acestor doi fraţi este aceea că ei i-au învăţat pe alţii adevărul conform cuvântului pur al Bibliei.

în continuare oferim o scurtă prezentare a principalelor convingeri ale lui Watchman Nee şi Witness Lee:

1. Sfânta Biblie este revelaţia divină completă, infailibilă şi suflată de Dumnezeu, inspirată în mod verbal de Duhul Sfânt.
2. Dumnezeu este singurul Dumnezeu Triunic — Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt — care coexistă şi locuiesc unul în celălalt, în reciprocitate, din veşnicie în veşnicie.
3. Fiul lui Dumnezeu, chiar Dumnezeu însuşi, a fost încarnat pentru a fi un om cu numele Isus, născut din fecioara Măria, ca să fie Răscumpărătorul şi Mântuitorul nostru.
4. Isus, un om adevărat, a trăit pe pământ timp de treizeci şi trei de ani şi jumătate pentru a-L face cunoscut oamenilor pe Dumnezeu Tatăl.
5. Isus, Cristosul uns de Dumnezeu cu Duhul Său cel Sfânt, a murit pe cruce pentru păcatele noastre şi Şi-a vărsat sângele pentru îndeplinirea răscumpărării noastre.
6. Isus Cristos, după ce a stat îngropat timp de trei zile, a fost înviat din morţi, iar după patruzeci de zile S-a înălţat la ceruri, unde Dumnezeu L-a făcut Domn al tuturor.
7. După înălţarea Sa, Cristos a turnat Duhul lui Dumnezeu pentru a boteza mădularele Sale alese într-un singur Trup. Astăzi acest Duh Se mişcă pe pământ pentru a-i convinge pe păcătoşi, pentru a-i regenera pe aleşii lui Dumnezeu împărţind în ei viaţa divină, pentru a locui în credincioşii lui Cristos

pentru creşterea lor în viaţă şi pentru a zidi Trupul lui Cristos pentru expresia Sa deplină.
8. La sfârşitul acestei epoci Cristos Se va întoarce pentru a-i lua pe credincioşii Săi, pentru a judeca lumea, pentru a lua în stăpânire pământul şi pentru a întemeia împărăţia Sa veşnică.
9. Sfinţii biruitori vor domni împreună cu Cristos în mileniu şi toţi credincioşii în Cristos vor participa în binecuvântările divine din Noul Ierusalim în cerul cel nou şi pământul cel nou pentru veşnicie.

Informaţii **suplimentare despre distribuitori**

Această publicaţie a fost distribuită în zona dvs. de către *Rhema, o* organizaţie non-profit având baza în Seattle, WA, U.S.A. Pentru informaţii suplimentare despre alte publicaţii creştine gratuite scrise de aceşti autori, vă rugăm contactaţi oricare dintre următoarele adrese:

Rhema
P.O. Box 31651
Seattle, WA 98103
U.S. A.
Seattle@RhemaInc.org
Rhema Foundation P. O. Box 22 02-783 Warsaw 59 POLAND Warsaw@RhemaInc.org
Rhema Trust P.O. Box 7247 Hook RG27 OZN UNITED KINGDOM London@RhemaInc.org
Rhema Mission P. O. Box 20 Moscow 127434 RUSSIA Moscow@RhemaInc.org
www.RhemaInc.org